திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுராணம்.

தொண்டைமண்டலத்து

இலம்பூர்

வீமநாதபண்டிதர்

இயற்றியது.

இஃது

ஸ்ரீமத்பரம

வாமதேவ

முருகபட்டாரகரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம வரு ஆடி மீ

இதன் விலை ரூபா - கவ.

(Registered Copy Right.)

F

[illegible]13.28 ト-レ

[illegible]

உ

கணபதி துணை.

வீமநாதபண்டிதர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, புழற்கோட்டத்திலே, இலம்பூரிலே கங்காகுலத்திலே, தென்னவராயமரபிலே நெய்தனிலத்துப் பொருட்செல்வத்தோடு மிகுந்த கீர்த்தியைப் பெற்ற தம்முடைய தந்தை தாய் இருவர்களுஞ் செய்த அரிய தவத்தினாலே, வீமநாதபண்டிதர் என்பவர் அவதரித்து, உரிய பருவத்திலே, கலவி கற்கப் புகுந்து, சின்னாளிலே வடமொழி தென்மொழி என்னும் இவ்விரண்டு பாஷையினும் மிகுந்த வல்லவராய், சிவதீக்ஷைபெற்று, உபய பாஷாப் பிரசித்தங்களாகிய பொதுநூல்களையும், சைவ சமய நூல்களையும் ஐயந் திரிபு அறக் கற்றுணர்ந்து, அவற்றின் மெய்ப் பொருளாவார் சிவபெருமானே என்று, தெளிந்திறுணிந்து கொண்டார்.

அவருக்குத் தம் மரபின் பெயராகிய தென்னவராயர் என்னுங் காரணத்திருப்பெயருக்குரிய மதுரைச் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்னும் பேரன்பு தலைப்பட்டது; பட்டவே, மதுராபுரிக்குச் சென்று, பொற்றாமரை முதலிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ் செய்து, சித்திவிநாயகரை வணங்கி, மீனாட்சியையும் சொக்கநாத சுவாமியையும் தரிசித்து, துதித்து, வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலிலே அமிழ்ந்தி நின்றார்.

அவருடைய ஸ்தோத்திர சடிலத்தையும், பத்தியையும், அத்தியந்த விநயத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்ற அவ்வாலயத்து அர்ச்சகர்களும் அந்தத் தலவாசிகளும் அவரை நோக்கி "நீர் இந்தத் தலபுராணமாகிய வடமொழிக் கடம்பவன மான்மியத்தைக் கேட்கும் உபய பாஷா சாஸ்திரப் பிரவாத்தக வித்துவான்களின் செவிகட்கு அமிர்தமாக இருக்கும் வண்ணம் தமிழினாலே விளக்கமாகப் பாடிமுடியும்" என்று, ஆஞ்ஞாபித்தார்கள்.

வீமநாதபண்டிதா, அவ வாஞ்ஞையைக கைக்கொண்டு, அந்தத் தலதகிலேயே வசிததிருநது, சொககநாத சுவாமியின திருவருளை முனனிட்டு, அப புராணந் தமிழினறு் பாடத தொடஙகி, அப புராணததிறகுக கடமபவன புராணம எனனும வடமொழிப பெயரையே பெயராகத தநது, அதனை அறுபதினொரத்தியாயமாகப பாகுபாடு செயது, அவ வததியாயங களுளளே இலீலாசஙகிரகவததியாயததில மதுரைத தலவிசேடமும, புறத தொட்டி முனமாலிய தீர்த்தமகற்று நாகசேடனுபவ வியாதிகளும, சிவபெருமானுககு அறபுதமாகிய விபூதி உருத்திராக்கம பஞ்சாககரம சிவநாமம சிவவிரதம சிவபுண்ணியம சிவபுராணம சிவத்துரோகம் சிவபூசை குருமகத்துவம் எனனும இபபததும, இவற்றுள் விபூதி உருததிராககஙகளில விசேடவிதியும, சிவபூசையில சிவலிஙகஇலககணமும, பிரதோடம பிரதோடவிரதம் பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம பிரதோடபூசை பிரதோடவிரதோததியாபனம எனபனவும, குருமகத்துவததில சீடரிலககணம சிவனடியாரிலககணம துறவியரிலக்கணம மகேசுரவடிவம எனபனவும, ஏனையததியாயஙகளுள இடையே இடையே விதிவிலககுக்களும், அவற்றின் பலஙகளுமாகிய இவைகளையமைத்து, நோககுவாரககு நோக்கும இடஙகளிலெல்லாம சொறசுவை பொருட்சுவை முதலியன கிடநது களிபபுச செயயுமவணணம் பாயிரத்தோடு விருத்தயாபபினால் விளக்கமாகப பாடி முடிவுசெயதார்.

பினபு அததிருபபுராணததை ஓர் அரசசகரைக்கொண்டு சொக்கநாத சுவாமியின சந்நிதியிலுள்ள அறுகாற் பீடததிலே எழுந்தருளபபண்ணி, விதிபபடி அருச்சனை பண்ணுவித்து, திருமுனனே விழுந்து நமஸகரித்து, துதித்து, இருந்துகொண்டு, அங்குவந்திருக்கும் உபய பாஷாப புரோகத சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரிகள் முதலாயினா யாவருங் கேட்கும்படி தாமே வாசித்து, பொருள் சொல்லி அரஙகேற்றினர்.

சூசிபத்திரம்.

		பக்கம்.
	பாயிரம்.	௧
௧.	வசிட்டாதியர்கத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்	௬
௨.	வேதாகமங்கணீபவனமின்னவத்தியாயம்	௧௦
௩.	வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்	௧௭
௪.	தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்	௨௪
௫.	கடம்புரிந்தவத்தியாயம்	௩௧
௬.	மகாகைலைமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்	௩௩
௭.	தேவியறமவளர்த்தவத்தியாயம்	௫௩
௮.	விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்	௫௮
௯.	பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்	௬௨
௧௦.	இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்	௭௨
	மதுரைத்தலவிசேடம்	௮௭
	புறத்தொட்டிநின்மாலியதீர்த்தமகற்றுநரகசேடாறு பவவியாதிகள்	௯௧
	விபூதி	௧௦௦
	உருத்திராக்கம்	௧௦௮
	பஞ்சாக்கரம்	௧௧௨
	சிவநாமம்	௧௧௪
	சிவவிரதம்	௧௧௯
	சிவபுண்ணியம்	௧௨௦
	சிவபுராணம்	௧௨௩
	சிவத்துரோகம்	௧௨௪
	சிவபூசை	௧௨௮
	சிவலிங்கஇலக்கணம்	௧௨௯
	பிரதோடம்	௧௪௦
	பிரதோடவிரதம்	௧௪௩
	பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம்	,,
	பிரதோடபூசை	௧௪௪
	பிரதோடவிரதோத்தியாபனம்	௧௪௯
	குருமகத்துவம்	௧௫௪
	சீடரிலக்கணம்	,,
	சிவனடியாரிலக்கணம்	௧௫௫
	துறவியரிலக்கணம்	௧௫௬
	மகேசுரவடிவம்	௧௫௮
	துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்	௧௫௯

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு.
சென்னை-20.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுராணம்.

காப்பு.

நிலம்போற்று மகத்தியனமுன் னிகழ்த்தியவிக் கதைக்கியற்றேர்
நலம்போற்றுந் தமிழ்வாக்கு நமக்கருள்செய் திடத்தேவை
வலம்போற்றிப் பலங்கவருஞ் * சித்திவிநா யகனைமழைக்
குலம்போற்று மதிற்கூடற் கோமகளை வணங்குவாம்.

பாயிரம்.

கடம்பவனசுந்தரர்.

திருவோங்கு பேரொளியாய்ப் பராபரமாய்ச் சிவமாய்ச்சூக் கு
மமு மாகி, யருவோங்கு மனுபவகித நியமல மானசதா சிவமு மாகி,
யுருவோங்கு தொழிற்படுமென் னுயிர்க்குயிரா மமுதலிங்க வுருவாந்
தொன்மை,மருவோங்கு மலர்க்கடம்ப வனத்தமர்சுந் தரன்றுணைத்
தாள் வழுத்தல் செய்வாம். (க)

கானமா றியாடியவர்.

சிவமாகிச் சத்தியாய் நாதவிந்து வாய்ச்சதா சிவமு மாகி
நவமாரு மகேசனுருத் திரனெடுமா னான்முகனமற் றியாவு மாகித்
தவமாரு மிரசிதச்சிற் சபையில்வலத் தாண்மாறித் தையல் காண
வுவமான மின்றிருத்தம் புரியும் பேரொளியை யுளத்தில் வைப்பாம்.

---

* "தேவை வலம் போற்றிப் பலங் கவரும்" என்றது—'ஞான ஒளிவடிவினராகிய சிவபெருமானை (இடங் கொண்ட பூமியாக) வலம் வந்து கனியைக் கவர்ந்த' என்று பொருள் கொள்ளப்படும்; இப்பொருள் கோள் கல்லாடத்திலே விநாயகர் வணக்கத்திலே "கருமிடற்றுக் கடவுளைச் செங்கனி வேண்டி, யிடங்கொண் ஞாலத்து வலங்கொளும் பதத்த" என்னும் மூலத்தாலும், 'சிவந்த கனியினை விரும்பிக் கரிய மிடற்றினையுடைய கடவுளை யிடங்கொண்ட பூமியாக வலங்கொள்ளும் பதத்தினையுடையா யென்க' என்னும் அதனுரையாலும் உணர்ந்து கொள்க.

அங்கயற்கண்ணம்மை.

நாதவிந்து வாயோக போகசத்தி யாகிக்கா ரணநான் காகி
யோதுசதா வீயூகியாய்ப் பின்னமாய்ப் பரையாயுன் மணியு மாகி
யேதமறு வீரசத்தி யாய்ப்பலவாய் மேலாகு மெம்பி ராட்டி
யாதிமது ரேசர்பாகி லங்கயற்க ணம்மைபத மகத்துள் வைப்பாம்.

விநாயகர்.

கதத்தானை நீண்டகுர கதத்தானை யிராவணனைக கடிந்தோன் காணப், பதத்தானை முதலினர்முற் பதத்தானை வெள்ளையிபப் பாகன போற்று,மிதத்தானைப் பொறியிலர்கட் கிதத்தானைக் கடம்பவனத் திருக்குந் தேவை,மதத்தானை முகனைவென்ற மதத்தானை முகத்தானை வணக்கஞ் செய்வாம். (௪)

சுப்பிரமணியர்.

மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய மவுலி சூடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் முலை பயூந் தேனைத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிநூற் சடங்கு செய்தே, யருளாரு கடம்பவனத் துறைகுமர குருபரனை ‡ யகத்துள் வைப்பாம். (௫)

வைரவர்.

। கருதரிய வளிதபர னெற்றியிற்றோன் றிசூல கபால மேந்தி, வருபிரமனை யஞ்சுவற்றிப் பயிரவனு யண்டத்து வங்கண் மாற்றி, யரிசரும கஞ்சுகியாய வேதவெகி ஞார்ந்துமுன்போ லவையுண் டாக்கி, யிருமைபெறக் காத்தருளுங் கேத்திரபா லன்றிருத்தா ளேத்தல் செய்வாம். (௬)

திருநந்திதேவர்.

வரங்கருமா தவவடிவாஞ் சிலாதமுனி மகவாகி வளர்ந்தெட் டாண்டிற், பாங்குறுமா தவம்புரிந்து பரனுருவித் தியத்துவமும் பண்பா

---

‡ குமரகுருபரன் மும்முலைப் பூந்தேனைத் தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன் மணஞ் செய விதிநூற் சடங்கு செய்தது வேப்பத்தூரார் திருவிளையாடற் புராணத்திலே, திருமணஞ்செய்ததிருவிளையாடலிலே "ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டுப்பச்,சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி,நீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தநன் முகூர்த்தத் தொப்ப, மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான்." என்னும் இருபத்தாறுஞ் செய்யுளால் உணர்த்தப்பட்டது.

ற் பெற்றே, யோங்கயில்வண் சுரிகைபிரம் புழைமழுக்கம் மீசனுவக் குதவச் செஙகை, தாங்கிசெங் நடங்கயிலே காத்தருணங் நீசர்பதந் தலைமேற் கொள்வாம். (எ)

சமயகுரவருணருவா.

அடலமணைக் கழுவேற்றுந் திருஞான சம்பந்த ரடிகள் போற்றி, கட்லிடைக்கற் றூண்மிதப்ப வோதுதமிழ்க் கடலினடிக் கமலம் போற்றி, மடலவிழ்பூங் குழற்பரவை வாசலினம் மிறையிருதாள் வருந்த மீண்டுங், தொடர்வருந்தா தெனவிடுத்த சுந்தரன்பொற் றாமரையா ந துணைததாள் போற்றி. (அ)

திருவாதவூரடிகள்.

திருத்துருந் துறைகயிலேத துவாதசாந் தேசனருட் டேச னன் பின், பெருந்துறைவா ரிதிபடிந்து ஞானநீர் முகந்தகம்பேர்ந் திடித்த மின்னி, வருநதுமுல குயிாபபயிாகள் பவக்கோடை யாலவெதும்ப வாடா தோஙக, வருந்தமிழ்வா சகமழைபெய் தருள்வாத வூர்முகிலை யகத்துள் வைப்பாம். (௯)

சண்டேசுரநாயனர்; சஙகப்புலவர்; மூர்த்திநாயனர்முதலியோர்.

சைவசம யம்வளரத் தந்தைதா ளெறிநதசண்டீ சனருள் போற் றி, பைவளர்பாம் பணிபரனைப பாடியசங கப்புலவர் பாதம் போற் றி, மைவளர்கந தரனணியுஞ சந்தனமுட் டியதெனத்தன் வண்கை தேய்த்துத்,தெய்வமது ைாபபதியாண் மூர்த்திமுத லனைவரையுந் தெரிசிப் போமே. (௧௦)

சுநதரசாமந்தா.

தந்திரமார் படைகூடடென் றாசுதரு பொருட்டிறைநீ மெய்க் காட் டென்று, வநதரனு ரடியாரை யமுதுசெய்வித தவர்புசித்த சே ட்ம் வாஙகி, யிந்திரன்மா லயனிவர்க்கு கிட்டாவிப் பிரசாத மெல த்தா னுண்டு, சுந்தரனுர் தாளடைந்த சுந்தரசா மந்தனடி தொழுது வாழ்வாம். (௧௧

சிவபததா.

கருவனந்த யோனிகளிற் புகுந்துழன்று பல்லுயிருங் கவலா வண்ண, மருவனந்தஞ் சூழ்கடம்ப வனத்திருந்து மற்றையமெயத் தவங்க டோறு, முருவனந்த மெடுத்தகலை யொன்றுகித தாளுகவுதவுஞ் சொக்கைத், திருவனந்தன் முதற்காலங் களிற்பணியும் பத்தர்பதஞ் சிரமேற் கொள்வாம் (௧௨)

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

வேதமா முனிவர் வாழ்க விளங்குமா னினங்கள் வாழ்க
பூதநா யகன்மெய் யன்பர் பொலிந்துசூழ் மதுரை வாழ்க
மாதமும் மாரி பெய்து மலிவளஞ் சுரப்பச் சொக்க
நாதனெங் கடவுட் டொன்னூ னலம்பெறப் பொலிக மாதோ. ()

முதனூல்வழி.

இறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்திசனற் குமாரனுக்கங் கியம்ப வன
னே, னிறைதவத்து வியாதமுனிக் குரைக்கவவ னெடுந்தவத்துச் சூத
ற் கோத,மறைபுகலுஞ் சூதமுனி நைமிசா ரணியமுனி வரர்க்குக் கூ
று, முறைதெரிந்து நிறைவுதரு நீபவன மான்மியம்யான் மொழிய லு
ற்றேன். (கச)

நூல்செய்யத்துணிதல்.

திருந்துபுகழ்ப் பரஞ்சோதி மாமுனிவன் சிவனருளாற் செப்பு
மெண்ணெண்,பொருந்திவளர் திருவிளையா டற்புரா ணமுமிருக்கப
பின்னும் யானீர், தருநதரணி புகழ்பதினே ரததியா யததொர்வகை
சாற்றப் புககேன்,மருந்தனையான் விளையாடற கதையோதி யவையரு
ளும் வழக்கான் மன்னே. (கரு)

நூல்செய்தற்குக்காரணமும், மொழிபெயர்த்தவிதமும்.

சீர்வளர்தண் கடம்பவன மான்மியமாம் வடநூலைத் தெருளு ம
ன்பர்,லேர்வளர்தென் மதுரையில்வா ழீசனைப்பூ சனைசெயவோ ரி
யைந்த செல்வப், பார்வளர்ந்தோங் கியபுகழசேர் தலததோர்தென்
மொழியாகப் பகரென் றோத, நீர்வளர்பைந் தொடைவிருத்த யாப்ப
தனு லவாருளா னிகழ்த்த லுற்றேன். (கசு)

அவையடக்கம்.

புதிய கன்மொழிக் கிள்ளையைப் பூவையைப் பயிற்றி
யதிச யம்பெறக் கேட்டக மகிழ்வரா தரிப்போர்
துதிசெ யுந்தமிழ்ச் சொக்கனுண் டருளிய தொடர்பின்
முதிய நாவலர் கொள்வரென் புன்சொலு முறையால். (கஎ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்னலர்பூங் கடம்பவன புராணத் தொன்னூற் பொதியமு
னி யகத்தியன்முன் புகன்ற வாறே, பன்னுபய கவிஞர்செவிக் கமுதமா
கப் பரனருளின் செழுந்தமிழால் விளங்கச் செய்தான், றென்னவரா
யன்புகழ்மாக் கண்ணனெய்தற் செல்வனுயர் தருமிலம்பூர் வீமநாத,

ன்னெறிதேர் புராணமுழு துணர்ந்தோன் கங்கை நதிகுலவேள்
பெருந்தொண்டை நாட்டி னானே. (௧௭)

நூலவரலாறு.

தெளிதரு தொன்னூ னெறியமு தொழுகு நாவின னுதற்றிரு நீ
றற, னொளிதரு மக்க வடம்புனை மெய்ய னுரகபூ டணனையெண்
ணுளத்தன், றளிதரு கண்ணீ ரானந்தப் பெருக்கின் றொன்மைமா தவ
னருட் பேய, னளிதரு குணத்தச் சூதமா முனிவ னயிமிசா ரணியத்
தை யடைந்தான். (௧௮)

வந்தருள் சூத முனிவனை வழுத்தி மாதவ ராசனத் திருத்தித
தந்துப சார வருகவிட் முதல தண்ணளி மாதவ வெமக்கு
மூந்திய காந்தத் தியம்பிய கடம்ப வனபுரா ணக்கதை முழுதும் [லும்.
புந்திகூர் நியம்பென் றிரந்திட வியாதற போறறியம் முனிவரன் புக.

பதிகம்.

ஆதிமா தவவசிட்டன் முதன்முனிவ ரகத்தியனை யடைந்த வாறு
நீதிமா மறையாக மங்களுயா நீபவன மான வாறுங்
கோதிலா வம்மறையா கமங்களுக்கு விரும்புமவரங்கொடுத்தவாறுந்
தீதுதீர் தருதீர்த்த மகிமையிவை யெனவிரித்துச செப்பு மாறும், ()

கனகவிர சிதவிரதந சபைகளிற்கண் ணுதனிருத்தம புரியு மாறு
மனகனுறை பெருங்கயிலை யான்றசிவ லோகவள முரைத்த வாறு
கனைகமழுமென மலாககூந்த லம்பிகையெண் ணுன்கறமும வளர்த்த
வினைகளற நாரணனு மாதவம்புரிந்துமிகுவரம்பெற்றவாறும்.[வாறும்

பொயயுரைத்த நான்முகனுர் பூசித்துப் பொயத்தோடம் போக்
கு மாறு, மெயயிலகு முருவாகி யீசனெண்ணெண் விளையாடல் புரி
ந்த வாறுஞ்,சையகிரித துன்மதவே டன்மதுரை யறியானத் தலத்தன்
பர்கருச், செயதுபகா ரங்களவிளை யோடுகதி யடைந்ததுமயான் செப்
ப லுறறேன். (௨௩)

தென்னவனுட் டினிலுயர்ந்த கதம்பவன மகிமையெவர் செப்ப
ற் பாலா, ரன்னதன்சீ ரொடுத்துரைகக லாருரைப்பா ராலவா யரனே
வல்ல, னென்னினும்யா னறிந்தவா றவனருளா லியம்புகின்றே னி
னிது கேண்மின், றொன்னெறிமா தவத்தீரொன் றவர்கேட்பக் கதை
விரித்துச் சொல்வான் சூதன். (௨௪)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫.

முதலாவது

வசிட்டாதியரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்.

பொங்கியமா தவவசிட்டா புலகர்புலத் தியர்கண்ணுவர் பொரு
டேர் காசுக, ரங்கிராக கபிலாகவு தமர்கிருது பாராசரரம் பரத்து வா
சா,தயங்கியசத திபாசுமந்துச சயிமினிவர் வைசம்பா யனர்சு வாயுத்,து
ங்கரிபுச சோமரிய வககிரிதர் ககோளர்சொலலுங் தீர்த்த பாதர். (௧)

சத்தியமா தவாவிசுவா மித்திரர்சுகா பிருகுவற்சர் தனக்கொப
பாகு, நித்தியமா மிருகண்டு மாரகண்ட ராய்க்கியவற கியாகன்
னையச, சித்திபெறு கலிகன்ம டாசமுனி சிதேந்திரியர் வாமதேவர்,
பத்திபெறு சிவபாத வித்யர்பதஞ் சலிமுனியம் புலிப்பொற பாதர்.()

ஒருசடிலர் பிறங்குசிகா சடிலருயரிரும்புவனத் துள்ளோர பேர
றறுங,திரிசடிலர் சட்சடிலா சதசடிலா திகழ்சருவ சடிலா செவ்வே,
வரிசடிலர் மிண்டியொளிர் முண்டிதரா யதிகளா வரும னேகர, வி
ரிசடிலத தநிசிமுதன முனிவராமா தவத்துயாந்த மேன்மை பூண்
டோர். (௩)

வேதாந்தஞ் சுருதிமிரு திகளுணர்ந்தே திப்பொருளை விளங்
கத தோந்து, நாதாந்தத் துட்பொருளி னுட்பொருளா மநாதிபரம
பொருளை நாடிப், பூதாந்தங் கீழ்ப்படமேற றுவாதசாந் ததனிலே
பொருந்தக் கண்டோர், காதாந்தத் தினுமழியா நீறணிந்து கண்டி
கைமா லிகையும் பூண்டோர். (௪)

கறுத்திடுங்கா மங்கோத முலோபமோ கமதமாற் சரியங் காயந்
தே,வெறுத்திடுவோர் பொறையுடைமை மேற்கொள்வோர விரும்பு
பெருந் தவத்தின் மிக்கோர, றொறுத்திடுவெம் பவமகலச சிவபத்தி பூ
ணடிதயத் துள்ளே நாளுங், குறித்துணர்ந்து சிவபூசை வேதாக
மத்தடைவே கூர்ந்து செய்வோர். (௫)

புகழ்ந்திடுமான் மார்த்தலிங்கஞ் சுயம்புமுத லாமிலிங்கம் பூசை
செய்வோர், திகழ்ந்திடுதம் மிதயத்தில் விசேடித்து மானதபூ சனை
சேர்ந் துள்ளோர, ரகந்தெளிந்து சிவனடியார் யாரேனுஞ் சிவமெனும்
பா வனையாக் கொள்வோர், மகந்தருமம் பிகையானை முகன்குகனிங்
கிவர்பூசை வரம்பிற் செய்வோர். (௬)

இருக்கோவிட் டேத்திடப கந்திமுத னம்பர்கணத் தெவருஞ் சூ
ழ்ந்த, திருக்கோலக் கோயில்வலஞ் செய்திலிங்க தெரிசனமே நியம
மாகிக், கருக்கோல நீங்குசிவ தோத்திரங்கள் சிவநாமங் கரைத்துட்

கொண்டே, பெருக்கோலிட் டெச்சரித்து நிலைபெறுவை திகசைவம் பேணி வாழ்வோர். (எ)

பந்தமறு சிவஞான தீக்கையரான் சீடர்பல ரவர்களுஞ் சீட, ரந்தமிலா ரத்தகைய சீடரொடு திருக்கூட்ட மாகி யுலளோர், மூந்தச தா சிவப்பொருளி னிலையுணர்ந்து சிவகதையை முழுதுந் தேர்குஞ், சிந்தையராயப் பரகதியீ தெனவிதிநூ றெளிந்துகுரு பூசைசெய்வோர்.

இத்தகைய முனிவரரொண் ணாயிரவ ருங்காசி யடைந்தே மீளா
முத்திதரு மகிலேசன் றனைவணங்கி முத்திமண்ட பத்தின் மேவு
முத்தமமா தவவடிவா மகத்தியனை யஞ்சலிசெய் தவந்து போற்ற
நித்தியமா மனைவரையுங் கைதொழுதாங் குடனிருத்தி நேயங்கூர்ந்தே

வேறு.

இங்குநீ ரெய்த யான்முன் னெத்தவஞ் செய்தே னென்று
னங்கவர் முனியை நோக்கி யியம்புவா ரருந்த வத்தோய
கங்கைசூழ் காசி யீசன் கழல்பணிந் தேத்தும் பேறு
தங்கிய தெமக்கு நின்னாற் சாற்றுவ தினியொன் றுண்டால (க0)

அருள்வடி வாகுஞ் சொக்க னாடிய வறுபா னென்கு
திருவிளை யாடல் கேட்கும் விருப்பினேந் தெரித்தி யென்னக
குருபர னருளை வாழ்த்திக் கூறினன் முனிவர் கோமா
னிருண்மல மகற்றுங் காதை முழுதுங்கேட் டின்ப முற்றார். (கக)

பரவச மாகிச் சொக்கன் பதமலர் தியானித் தேத்தி
யரவஞ்சூழ் தலஞ்சே விக்க வாசைமிக் குற்றா ருற்ற
கரவறு கருத்தை யோர்ந்த கடமுனி கதம்பக் கானில
விரவுமன் புடையே னென்னோ டேகுதிர் விரைவி னென்னா. (கஉ)

எழுந்தனன் வசிட்டன் முன்னாந் தவரொடு மீசன் வேணி
வழிந்திழி கங்கை மூழ்கி வரன்முறை நீறு சாத்தி
மொழிந்திடு மக்க மாலை முழுதுமெய் பூண்டு வேதம
பொழிந்தமும் மதமா சித்தி புழைக்கைமா முகனைப் போற்றி. ()

ஆரணம் போற்றும் வார ணாசிசூ ழகில நாதன்
பூரணன் றுணைத்தாள் வாழ்த்திப் புவிமுழு துலகுக் கெல்லாங்
காரணந் தானா யீன்றுங் கன்னியா யமலை யாகும்
வாரணி களபக் கொங்கை மனோன்மணி பதத்தை யேத்தி. (கச)

உளங்கெழு மன்பாற் காக்குங் கொற்றவை திருத்தா ளுன்னிக்
களங்கம தெழாது நீக்கும் வயிரவன் கமழ்பொற் கஞ்சத

தளங்கெழு செய்ய பாதந் தலைக்கொடு வார்தற் சூழ
வளங்கெழு காசி யெல்லை வலங்கொடு வழிக்கொண் டானே. (கௌ)

வேறு.

தென்றிசை நடந்து சில்பகல் கழியச சென்றனர் சீவன்முத் தீச
ன், மன்றலங் கடம்ப வனமெதிர் தோன்றக கண்டனன் மலையமா
முனிவ,ரொன்றிய வன்பிற் பணிந்தருட் சொகக னுறைந்தருள கொ
டுக்குநற றலமீ,தென்றலுந தவததோ ரிறைஞசிவீழ்ந தெழுநதா ரோ
ததிஞர் கூடததுமா டினரால. (கசு)

ஆடியா னந்தக் கடலபடி பவரோ டரவஞசூ ழிரண்டியோ சனை
யா,நீடிய கதம்ப கானவெல லையினை வலஞ்செயதவ் வனததினு ணை
டிமா, றேடிய பரமா னமிர்தரு பமதாயத திருநதுமைங குரோசமு
ஞ சூழ்போந், தேடவிழ மலரிட் டேடததியுள் புகுநதே யிறைஞ்சின
ன கோபுர வாயில. (கஎ)

ஆலயம வலஞசெய தேததியுள் புகுந்தே யம்பொறறு மரைய
புன லாடி, மாலயன பரவு நீறணிந் தகக மணிபுனைந தஞ்செழுத்
தோதி, மூலமார் சிததி விநாயகன் றுணைத்தாண் முளரிதன் சென்னி
யிற் சூடிப்,பாலினேர் மொழியங கயற்கணு யகியைப் பணிநதுபோ
ற றினன்முனித தலைவன். (கஅ)

கிளைத்தெழுங் கருணை வெள்ளத்தின் மூழ்கிக் கிளாதரு மகாதி
மூ லமதாய்,முளைதெழு மமுத சுநதர விலிஙக மூாததியைக் கண்டு
ளங் களித்தான், றிளைதெழுங் கண்ணீ ரானநதம் பெருகத திருமுன்
னர் வீழ்ந்துதாழ்ந தெழுநதே, விளைதெழும் புளகந தோன்றிடத
தொழுதான் மேன்மையைப் பன்முறை துதிதது. (கக)

உண்மகிழ் சிறந்தா னருள்சிவ பததி சீவன்முத தியுமுட னடைந
தான்,கண்மய முதவுஞ் சிறசபை மூன்றுங கண்டிறை திருநடந் தொ
ழுதா, னெண்மலி யன்பின் வணங்கியே வலஞ்செய் தியன்முனி மு
னிவர ரோடும், வண்மைசேர் திருமுன் னுறுகாற் பீடத் தேறினன்
வரன்முறை யிருந்தான். (உ0)

வேறு.

இருந்திறை யஞ்செழுத் தியல்பி னோதிய
வருந்தவத் தவரொடு மன்பு தோன்றிடத்
திருந்துபஞ் சாக்கரஞ் செபித்துச் சென்மகோப்
மருந்தெனுங் கடம்பமா வனத்தை யேத்தினன். (உக)

அத்தக வுணர்ந்தவ ரங்கை கூப்பியே
முத்தமிழ் முனிவரன் முகத்தை நோக்குறு
மித்தகைதீர் கதம்பகா னத்தின மேன்மையாஞ்
சித்திர மாங்கதை கேட்குஞ் சிந்தையேம். (௨௨)

சுந்தர னுடன்முன் றொகுத்துச் சொற்றனை
வந்திடு கடம்பமா வனத்தின் வைபவ
முந்துதீர்த் தந்தல மூர்த்தி மான்மியம்
புந்திகூ ரந்தெமக் கினிப் புகலு வாயென்றார். (௨௩)

என்றவர் மீளவு மியம்பு வாகுணக்
குன்றமே கமலனின் குளிர்மு கத்தினி
னின்றும்வார் சிவகதை யமிழ்தை நெஞ்சுற
வொன்றிய செவிவழி யுண்டு தேக்கினேம. (௨௪)

தேக்கிய வெமக்கின்னுந் தெவிட்டிற் றிலலையான்
மீக்கொளு மாசைமேன மேலு மெனறவா
வாக்கினுன மொழிவது கேட்டு வண்டமி
ழக்கமா முனிவர னுவகை யெய்தியே. (௨௫)

வேறு.

சொக்கனரு ளாலிவைதொ குத்துரைசெய வோமென
றக்கணமு னித்தலைவ ருக்கருள்பு ரிந்தே
நக்கனையா நாரியக லானைமுரு கோனைச
சிக்கெனவி னைந்துறுதி யானமது செய்தான். (௨௬)

செய்தலுமு யர்ந்திடவெ ழுந்ததிரு வாக்குப
பைதலொழி வார்கள்சிவ பத்தரனை வோரு
மெய்துமிவை கேட்கவுரி யார்நம்முரு கேச
னுய்திறமு ணக்குமுன்னு ரைத்ததுரை யென்றே. (௨௭)

இன்னவுரை கொண்டனனம் மீசனுரை யென்று
மன்னுதமிழ் மாமுனிம கிழ்ந்திதி குயயங்
தன்னிகரின் மாதவிர்வி னுவினிர்த வத்தான்
முன்னியிவை கேண்மினென வேமொழிவ தானன். (௨௮)

வேறு.

முனிவீர்கா ளிக்கதை கேட்டு முற்றுற
வனைவரு மாசையுற் றுரைத்தி ராதலாற்

பணவரு பாக்கியத் தவரிற் பாக்கியம்
வினையறப் பெற்றனன் மேலுஞ் சத்தியம். (உக)

வேறு.

நீவிர்சிவ தவம்புரிந்த காரணத்தா லாசையுற்றிந் நினைவு தோன்றிப்
பூவுலகிற் சிவலோக கடம்பவனக் கதைகேட்கும் புந்தி வைத்தீர்
தேவர்தொழு மதுரேச னருளுடனங் கயற்கணருட் செல்வி யான
பாவையுமை திருவருளு நுமக்கேயுண் டாகுமிது பகர்ந்தே முண்மை.

பவமகற்று மானிடமாப் பாரினில்வந் துதித்தார்க்கே பத்தி பூண்ட, சிவனருள்பெற் றுரியதவஞ் செய்துசிவ புண்ணியமுன் செய்து ளோர்க்கே,யவமகற்றுங் கடம்பவன மான்மியங்கேட் கப்பெரிது மாசை யுண்டாம்,தவமியற்றா மானிடருக் கொருக்காலுங் கேட்கமன ஞ் சாரா தன்றே. (௩க)

சித்திவிநா யகனையருட் டிருவால வாயானைத் திருமெய்ஞ் ஞான, சத்தியையங் கயற்கணுமை கங்கையைநங் குருபரனுந் தார்வேற் சேயை,நித்தியமாய விளங்குநந்தி தேவன்முதற் கணங்களைநன் னினைவிற் கொண்டே, பத்தியினுங் கவாப்பணிந்து கடம்பவன மான்மியத் தைப் பகர்வாங் கேண்மின். (௩உ)

என்றுவசிட் டாதியருக் ககத்தியனுத் தரம்புகன்றே யியம்புங் கா தை, நன்றுபெரி தகமகிழ்ந்து படிப்போர்நன் குறக்கேட்போர் நனி கேட் பிப்போர், துன்றுபெரும் பவந்தொறுஞ்செய் தொலைவில்பெ ரும் பாவவினைத் தொடர்பு நீங்கி, யொன்றியபே ரின்பமுறு முத்தி யடைந் திடுவரென வுரைத்தான் பின்னும். (௩௩)

முதலாவது வசிட்டாதியாகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்
முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩.

இரண்டாவது,
வேதாகமங்கணீபவனமானவத்தியாயம்.

கேட்ட மாதவர் பின்னரும் விளம்புவார் கேடின்மா தவத்தோனே
கோட்ட மில்லதோர் கும்பசம் பவகுரு சேட்டனே தமிழ்க்கோவே
மூட்டு மாசையா லீசனைத் துதிக்குமுன் மூந்துதோத் திரஞ்செய்தாய
காட்டு நீபமா வனமெனுங் காரண முந்துற நவிலென்றார். (க)

அந்த வாசகங் கேட்டலு மியம்பிய வருந்தவ ருளங்கூர,வந்த வா றெலாங் கேண்மினென் றகத்தியன் மகிழ்ந்துகா தலைவாழ்த்தி, மூந் தை வேதத்தின் வடிவதாயப் பிரணவ முதலதாய மூலோத தோங்கு,மிந் த ராவணிச சொககளைப் பின்னுசெஞ் சிருத்தின னிசைக்கின்றான்.()

வேறு.

பண்டு ருத்திர னடும்பெருங் கற்பத்திற் பதுமன்
கொண்டன் மேனியன் முதலிய விண்ணவர் குழாமு
மண்ட ரண்டமு மொடுங்குகா லங்களவந் தடுக்கக்
கண்டு வேதமு மாகம புராணமுங் கலங்கி. (௩)

என்செய கேமெனப் பயங்கொடு கயிலையி னேகி
மின்செய் நுண்ணிடை மெல்லியல் விமலைபங் கினனை
மன்செய் மாதவர் துதிசெயுங் கருணைவா ரிதியை
முன்செய் நல்வினை பயத்தலாற் கண்டுகை முகிழ்த்தே. (௪)

அகில முங்கடந் தீன் றளித் தனுக்கிர கிக்கு
மிகலி லீசனே யெங்கட்கு முதல்வனே யிறைவா
விகல மின்றிய வுலகமும் புரந்தருள் விமல !
புகல ரும்பரப் பிரமமே போற்றியென் றெடுத்து. (௫)

விஞ்சு மித்துதி வேதவா கமங்கண்முன் விளம்பிச்
செஞ்ச வேதொழு தெழுதலுந் திருவருள் சுரந்தே
யுஞ்சு வாழுதிர் காக்குது நுமமையென றுரையா
வஞ்ச லஞ்சலென் றலாக்கர மமைத்தன னமலன். (௬)

அரந்தை தீர்தர வறத்துரு வாகும்வெள் ளேற்றைப் !
புரந்து நாசமுற் றிடாதருள் புரிந்தன மதுபோ
லிரந்தி ரந்துநின் றேத்திய நும்மையு மெம்பா
லிரந்த ரந்தொழு திருந்திடப் பணித்திடா நிற்பேம், (௭)

ஒடுக்குங் காலமற் றையோரொலா மொடுங்குவ ருண்மை
கடுக்கஞ் செய்துருத் திரனடும் பிரளைய நலியா
திடுக்க ணின்றியோர் விதத்தினும் பவித்திருந் திடச்செய
தடுக்கு நுங்கட்கு லயமிலா தாக்குது மென்றான். (௮)

இன்ன வாறா ணியம்பவே தாகம மியம்புங்
கன்னி பாகனின் னருளினித் தியம்பெறக் கடவோ

முன்னி டததுதித் துன்னையே யுணர்ந்திடப் பெறலாற்
பின்ன ரொங்கட்கு நினக்குமோர் பேதமொன் றின்றால். (௯)

அருததி கூர்தர வம்பிகை யேபுர்டுநின் றாடு
திருத்த முந்தரி சித்துநின் னருள்பெற வேண்டுங
கருத்த றிந்தடி யவாக்கருள் காரணக் கருணை
பெருத்த நின்னிடம் பிரிவிலா துறையவும் வேண்டும். (௧௦)

அந்த நல்வரந் தருகென வேதவா கமங்கள்
சிந்தை செய்துரை செய்தன திருவுளத தடைத்துப
பந்த பாசநீத தருடரும பரமனவ் வரங்க '
டந்த னம்முமக் கென்றனன் பின்னருளு சாற்றும். (௧௧)

வேறு.

கயிலைமா கயிலை யுமாசிவ லோகங கருதினம் முருவமூ விடத்தும், புயனிற வண்ண ரூன்முக னிமையோர் போற்றினா யணிந்து நின் றேத்த, மயலறு நந்தி முதற்சிவ யோகர் வழுததினர் கண்டுகண் டிறைஞ்ச, வியலுமொவ் வொன்றிற் இயைநதமும மூனறு சபைவகுத் தேர்பெற நடிபபேம். (௧௨)

பூவுல கினுநம் மன்பரா யுள்ளோர் பொலிவுடன் கண்டுகண் களிக்க, மேவர விளங்கு சபைபல வகுததே மெல்லிய லொடுநடம் புரிவோர்,தாவரு மந்தத் தலங்களெண் ணிலவாஞ் சாற்றுவ தாரவை விரித்து, நாவினுற் சேடன் முதலியோ ராலு நவின்றள விடவெளி தன்றால். (௧௩)

மாநில வரைப்பின் விசேடமாந் தலங்கள பலவுள வேறுமற் றவற்றுண், மேனிலம் பரவ நமக்குநூற் றெட்டுத் தலமிக மேம்படு மவற்றுட்,பானில வெறிகரும் வளைதவழ் பழனப் பதியுமொன் றிருபதாங் கதிகங், தூநலந் தருமத் தலங்களின் பெருமை தொகுத்திட லியாவர்க்கு மரிதால். (௧௪)

இப்படி புகழு மிருபத்தோர் தலத்துண் மேம்படு மொருதல மியம்பு, மெய்ப்படு சுயம்புர மிலிங்கங்கட் கெல்லாம் வோரதாயச் சமட்டிலிங் கமதா, யப்படை பிரளை யத்தினுங் கடையு காந்தத்து மழிவிலா திருக்குக், திப்பிய விலிங்கந் தன்னில்யாம் விளங்குஞ் சிவன்முத் தித்தல மூவதால் (௧௫)

ஆங்கதிற் சகளீ கரித்துநா மநேக லீலைசெய் திறைகுவ புவனி
ர், பாங்கொடு கதம்பத் தருக்களா லெழுக்குப் பன்னரு நீழல்செய
திருமி, னோங்குநும் பெயரால் கடம்பமா வனமென் றுலகியர் வி
ளங்குமத் தலமுந், தேங்கமழ் மலரால் செங்கழ லிணைக்கு சிறப்பி
னோ டருச்சனை செயுமின. (கசு)

* * சுயம்புவாய மற்றை யிலிங்கங்கட கெல்லாஞ சொல்லருஞ் சு
மட்டியாய முதலாயப, பயம்பெறு மமுதாயக் குளிர்ந்ததாய் நிறைந்த
பாவன மாமிலிங் கத்தி, னியம்பிய பரமா னந்தரூ பமதாயச சிவானந்
த ரூபமா மெய்மை, நயம்பெறு கயற்கண் மங்கையு நீரு நனகருச் சு
னைசெய விருப்பேம. (கஎ)

கணங்களசூழ தருமா கயிலையி லிருப்ப தொருகலை கதம்பகா ன
னத்தின, மணங்கம ழமுத சுந்தர லிலிங்கத தொனறொழி யாயிர மரு
வீப், பணங்கிள ருலக முழுவது நன்மை பயப்புறப பாவுமம பிகை
யா, மணங்கொடு மிடப வாகனத தெதிர்சென் றனபருக்கனபுசெய்
திருத்தும (கஅ)

இனனுமொன் றிசைக்கெம பெருங்கயி லையைப்போ லிரசித
பிரத்தினங் கனச், மன்னிய சபையூன றுண்டதி லதிக வைபவத் துட
னடம புரிவோ, மன்னமுச சபையி னிருத்தமுந் தெரிசித தாங்கெமக்
கணிநிழ லாகித், துன்னிய கடம்பும விலலமு மாகித தொலைவிலா தி
ருந்திடப பெறுவீர. (ககூ)

ஆகம மலருங் கொடிகளு மாகி மிருதிக ளனுசுக மாகிப
பாகமா ரிதிகா சமபல புராணம பஞசவன னக்கிளி யாகி
மோகமார் தருகா மாதிய நீதது முதறசிவ நாமமுச சரிததே
மாகமார் நுமது கொமபினில வதிந்து வனபபுற நீததழைந திடுமின்()

காலகா லங்க டோறுநன னியமஞ செய்யுமின யாவாக்குங கரு
ணை, யேலவே புரிமி னன்னிய சமய முற்றுளோ ரத்தலத தெய்திற,
சீலமார் சிவமெயஞ ஞானங்க ளுணாததித தெளிசிவ சமயத்துட
சேர்மின, பாலலோ சனனு லயந்தினந தொழுமி னின்னமும பகரு
துங் கேண்மின. (உக)

எச்சில்கான் றுமிழதன் *மலசலம விடுத்த லின்மொழி மடநதை
யர்ப் புணர்த, லச்சமொன் றின்றி யனனரை நினைததல் பாதலை யரு

---

* எசசில்கான்றுமிழதல் - எசசிலுமிழ்தல், கானறுமிழ்தல் எனப
பிரித்தெண்ணுக.

நதலபொய் பகர்த, னசசியே துயிற நமபல மூமிழத லன்னியர் தார தனத விரும்பல், வர்சசனஞ் செய்யு மசுசிபே றிழவு மனநினை யாத ன நினைத்தல். (௨௨)

கோமுகை சிவநின மாலியங கடததல் பலிபீடங குறுக்கிடல் ப லிப்பற், றேமுற மிதித்த லேறெுடு தூபி துவசதண் டியற்பலி பீட, மானமைசே ரிலிங்க மைநதினின சாயை மிதிததனீ றணியாது வருத, ருமமார் விளக்குச சாயைகல் லிலிஙகச சாயையிற றன்னிழ லிடுதல்.

பரிவுற திருவா ணதகொடு புகலபா தஙகழு வாதுபோந் திடுத, லொருவலம் வருதல் வலமவரும் போதி லோடியே வலம்வா லிநத, மருவரும பெரிய குற்றமெண ணுன்குரு சாரந்திடா வாறுகோ யிலு ட்சென, றிருவருங காணு நமையவண சேவை செயபவ ரெம்முல கிருபபார். (௨௪)

ஆசனத திருத்தன் மயிரது கனேத லாசையுற் றிடலெண்ணெய தேயததல், வாசநெய தேயததல் களுசுகந தரிதத றலேபாததன் மயிர கோதி முடிததல், போசனஞ் செயத னறியநீர் பருகல் பொருந்துவா கனஙகளிற் போத, லேசறு வட்டக் குடைநிழற் சேற லியாரையு மி கநதுதா டித்தல். (௨௫)

வண்டூகில போாதது வலம்புரிந் திடுதல் வணஙகுதல் சேவைசெ ய் திடுதன், மிண்டுறு கோபங கொண்டிடல் சிரசில வேட்டிகட டிக கொடு தொழுதல்,கொண்டொளி விளஙகுந தீவர்ததி பிடிததுக் கொ ளளுத லகாலததிற் குறுக, லெண்டகு சிவனே முன்னெடு பின்னு மி டபபுறத் தினிலுநின் றேததல். (௨௬)

சிவநிர வியங்கள் கவர்தல்கூ தாட்ல செயதிட லொருநமக்கார, நவையறு கர்ப்பக் கிருகததிற் செபஙக ளோமஙக ணமககாரம் புரி த, லிவையெலா மன்றி யாலயக குற்ற மின்னமு மனேகமுண் டிய ம்பி, லவைமெலா நீக்கி விதிமுறை சேவை செயபவர் நம்பத மடை வார். (௨௭)

அந்தியங் காப்புச†செழுங்கம லையினு மத்தயா மஞ்சிதம் பரத தினு, செந்தமிழ் நெல்லைப் பதியினுஞ் சேவை செய்பவர்க ளுநக தி கொடுப்போம், புந்தியாற் சிவன் முத்தமாந் தலத்திற் பொருந்து மெய் வேளையிற் றெழினும், பந்தபா சஙக ணீக்கியக் கணத்திற பாவுநங் திருவடி சேர்ப்பேம். (௨௮)

---

† அந்திக்காப்பு - சாயரக்ஷை. அநதி-சாயம் காப்பு-ரக்ஷை.

காலையில் வணங்கிற் புவனிமா தான பலன்றருங் கதிருறை யுச்சி
வேலையிற் றொழிலோ ராயிரங் கபிலை தானநல் லியபயன் மேவு
மாலையிற சேவை செயதிடிற் கோடி வழங்கிய கற்பக னடையும்
பாலுறு மன்பா லததயா மததிற பணிநதிடிற பரிமேதப் பயனும், ()

பத்திசே ரதத யாமததில் யாமே பல்லக்குச சொக்கெனும் பெயராய
நித்திய மாகுங காசியே முதலா நிகழததிய சிவதலந தோறுஞ்
சததியோ டினிதா யவணவண் வதிநது தஙகிய கலையெலா மீண்டு
சிததிசேர் திருவ னநதலி லொன்றாயத திகழ்தரு பூரண வடிவாய. ()

அருளுரு வாகி மனோரத முடைததா யனைவாகருந் திருத்திசெய குவதாய, மருளற் வநது வணஙகினாக கெல்லா மனநதெளி விபப தாய நிறைந்து, தெருளுறு ஞான வானநத மயததிற் சோப்பதாய்க் கருததறிந துதவும், பொருளதாயக் கருணை பொழியுமங் கயற்கட் பூ வையோ டிருநதருள் புரிதும். (௩௧)

ஆதலிற் றொழுங்கா லம்பல வவறறு ளதிபலன் றருந்திரு வனந தன், மாதொடு நாமும் பரவுமெய யடியார வரும்வழி பார்ததெதிர் நிற்பேம், பூதலத் துயர்நத செலவமு மனையும புகழுநன் கல்வியு மகவு ந், நீதகற றிடுமெய்ஞ் ஞானமுந தருவேஞ சனனநீா முத்தியிற் சே ரப்பேம். (௩௨)

நினைத்தவா றருள்வோ மாலயன் மகவா னெடுந்திசைப் பாலர் விண் ணவர்க, ளனைததுமற றுளவோ ரனந்தலிற் சேவை செயதுத ம் மரசிய லடைநதார், வினைததிற னகறறு மம்பிகை கமலை மேதினி காமகன் சசிமற், றினத்தவாந் தேவ கனனியர் தெரிசித் தியைந்ததங கணவரை யடைநதார். (௩௩)

அதிதிவந் திறைஞ்சி விண்ணவர்ப் பயநதா ளருந்தவர் தபோபல மடைந்தார், மதிகுலத தாச ரனேகர்முன றொழுது மாற்றலர்ச செ குத்தல காண்டார், துதிசெயற் கரிய சுரர்குரு போற்றிச சொற்க லை யுணர்குரு வானான், கதிதெரிந் திராமன் பணிந்திரா வணனைக க டிந்தரும் பழிகழு வினனால். (௩௪)

இந்துவந் திறைஞ்சித் தக்கனால் வந்த விரும்பிணி களைந்தன னி றைஞ்சி, வநதுமார்க் கண்ட னித்தியம் பெற்றான் றொழுதருச சுன ன்வலி பெற்றான், முந்திடிநாமே யறிகுவ மெவர்க்கு மொழிவரித

னாதலத் தலத்திற, சிந்தனை செயது பெறறுளோ ரினனு மனேகர்நீர சேவைசெய் திருமின். (ருரு)

அன்றியு முமையாள் சோமவா ரததை யனுட்டிதது வேண்டிய தடைநதா, மென்றுமவ் வாரம விசேடமாகு சோம சுநதரன் றனையவ ண் டொழுமின், முன்றிகழ பிரதோ டததிலவ விலிங்க மூாததிசாந நித்திய மதிகளு, சென்றவண பணிவோராக கிகபர முதவுந தெரிசித்த கு செழுததையுந் துதிமின். (ருசா)

சேர்ந்திடு மூலகி ரெழுமெய் யாகச் செறிதர வுயாவிராட் புரு டற், கேயந்தவா தார மாறினிற் கமலே யியனறநா வறபதி யருணை, யார்ந்தவம் பலஙகா ளத்திநற காசி யாறினமேற கயிலைமேற றுவாத, சாந்தமேற் சிவன் முத்திமா நகர்வாழ் தறபர னெவாககுமே லானே ன். (ருஎ)

மண்புன லனல்கால் வானகதிா மதிசி வன்வடி விலிங்கங்கண் ம ன்னுந,தண்பொலி கமலை நாவலசி ரருணை தடஙகொளகா ளததிதெ ன் றிலலை, விண்புகழ் திரிசி ராமலை சிவன முததமாந தலமவியன க ருவூ, ரெண்பெருந தலமுன னுகவொவ வொனறிற கியைநதா வி ருதல மியம்பும். (ருஅ)

இயம்புமத தலமோ ரறுபதது நான்கி னிலிங்கததுட் சொககலி ங் கத்திற், சுயமபுவா யாவுந தோன்றுமுன றோனறி விராட்டுறு து வாதசாந தமுமாய்,நயமபெறு மதியா யமுதயிா வளர நல்கலாற சோ மசுந் தரனுய, வயஙகொளசி வனுககுஞ் சிவனு யீசன் மன்னலா லதி கமா மதுரை. (ருக)

கதித்தெழு முருததி ரன்னமும் பிரள யததினுங கறபவந தததுந, துதிததிடுங கருணை சோபதி நமைபபோற் றொன்மையா யழிவி லா திருக்கும்,பதிததுவ மாகு மெமககுநீ நிழலாப் பதியினுங கேகுமி னென்னு, விதிததனன் வேதா கமஙகளுக கன்பின் விடைகொடுதே தரு ளினன் விமலன். (சுO)

நம்பெருங கயிலை நாயகற் றெழுது நான்மறை யாகம புரா ண, மெம்பிரா னருளைப் பெற்றன மெனறே யெழுந்துள மகிழ்சசி கொண் டேகி, யும்பர்சூழ் சிவன் முததமாந் தலத்தி னுறுதபோ பல த்தினு லடைந்தே, யம்பொனு லஞ்சூழ் தருடருஞ் சொக்கை ய முதலிங் கத்திறகண் டிறைஞ்சி. (சுக)

தளிரொடு புதிய மணமலர் பொதுளிச் சாயையாய்க் கவடூது போக்கித், துளிர்தரு கதம்பத் தருக்களாய் முளைத்த சுந்தர லிங்கத்தைச் சூழக், குளிர்நறு நிழல்செய் தமர்ந்துதம் மலர்நற் கோதையங் கயற்க ணுமையை, மிளிர்பெருங் கருணைச் சொக்கநா யகனைப் பூசித்து விளங்கின தழைத்தே. (௪௨)

இன்னகா ரணத்தாற் கடம்பமா வனப்பே ரியைந்தது மதுரைமா நகரம், பன்னுமிக் கதைகேட் பவர்படித் திடுவோர் பரவுவோ ரார்ந்துசெய் பவமுந், துன்னியே யரியா மறசெயும் பவமுந் தொலைந்துடன் சிவகண மாகி, மன்னுவர் கயிலை யென்றுமா தவர்க்குப் பகன்றனன் மலயமா முனிவன். (௪௩)

இரண்டாவது வேதாகமங்கள்பவனமானவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௦௧.

மூன்றாவது

வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

செப்பியபெ ருங்கதைசெ விப்புலனி றைத்தா
ரொப்பரிய மாதவமு னித்தவரு ரைப்பா
ரப்பணிச டைப்பரனு னுக்கிரக முற்றுய
முப்பொருளு ணாடிமுரு கேசனருள் பெற்றுய. (௧)

பந்தமறு ஞானசிவ பத்தியினமு திர்ந்தாய
விந்தவரை யந்தரபி லம்புகழி தித்தா
யந்தமுற யாவையுமு ணர்ந்தறிய வல்லா
யெந்தைதமிழ் மாதவவெ மக்கருளு கிறபாய. (௨)

விருத்திடுமு கார்த்தமும வாந்தரமு மன்று
வுருத்திரன மெய்ப்பிரானை யம்பெரிது மோங்கு
மருத்தியொட றிந்ததெவ ளுகம்பு ராணந்
திருத்தமுறு வேதமலை தென்மதுரை தன்னை. (௩)

வெற்பிருத டங்கயிலை வீறுசிவ லோகம
பொற்புறுமிம் மூன்றுமழி யாதவைபு கார்ந்

ருற்பவமூ றும்பல்லுல கியாவையுமொ டுங்குங
கற்பமத னிற்பொருவில் கந்தனுல கந்தம. (௪)

ஆதலினு யர்ந்தெழுச லப்பிரளை யததிற
பூதலம றைந்திடமெ திறபொருவி ருணங
தீதறவி ருந்ததெவ னவ்வுழிதெ ரிநதே
யேதமறு நீபவன மானதெவ ணேகி. (௫)

களங்கமற வந்திடமேக் காலவிருத தாநதம்
விளங்கவவை மீளவும்வி ரிததுரைசெய கெனரு
ருளங்கொளும கத்தியனு னைககுமவை யுன்னு
வளந்தறிவி ரேகியவ ருககருளசெய வானல. (௬)

ஆதிகயி லைககிறைவே தாதிகளை நீவிர
போதிரென வோதியவந நாளவைபு குஙகான
மீதெழுச லப்பிரளை யம்பரவி மேன்மேற
கோதிலுல கங்களவை கொண்டனவ றிநதே. (௭)

மாறுதலில் வெள்ளமும றைததிடுத லாலே
யாறுதல மெபபடிய றிந்தடைவ தைய
வீறுதரு மப்பதியின் மேன்மையடை யாளங
கூறுதியெ னததொழுது கூறவிறை கூறும. (௮)

வேறு.

உரைத்த வேதா கமமேயா முரைககே முயர்ந்த சிவன்முததி
புரத்திற் கிரண்டி யோசனைககுப் புறஞ்சூழ்ந தங்கிப புரிசையதா
கிரக்குஞ் சலமத் தியிற்சோதி நிறைந்த தம்பம் போல்விளங்கும
வரத்தி னுயர்ந்த தென்பாண்டி வளநா டுறையு மங்கரம. (௯)

தேவர் பரவும் பரங்குன்றந் திருவே டகந்தண் சோலைமலை
மேவி யுறைநம் பொன்னனையாண் மெயப்பூ வணையிப் பதிநான்கு
நாவின் முனிவர் புகழ்தாரான் கெல்லை சூழ கனிவிளங்கும்
பூவி னுயர்ந்த சிவன்முத்தி புரமத் தலங்க ளடுவோங்கும். (௧௦)

போதி ரெனவே தாகமங்கள் புகன்ற வடையா ளத்தடைந்தே
சோதி மயமா மத்தலத்திற் சும்பா யெவர்க்கு முன்றோன்றி
யாதி கமட்ல் கடந்துவே ரப்பா லாகி யண்டாந்த
மீது வீர பதங்கடந்து துவாத சாந்த மீப்போகி. (௧௧)

நிறைய வெங்கும் வியாபகமாய நீள்சன் மயச்சின் மயமாகி
யுறையு மமுத மயமாகி யுருவி யோங்கு மிலிங்கமிதென்
றிறைவ னமிழ்தா னனோந்திருக்குந் தலமைங்குரோசவெல்லையிதென்
றறவ னருளாற் கண்டதருட் புணையா லடாந் நீரகடந்தே. (கஉ)

இதுவே சிவன முதந்திபுர மிதற்கு நிகரோர் தலமின்று
லதியா தகளாச சிவமெனவேட் டுவனகைப புழுப்போ லாககுமென
முதுநான மறையு மாகமமு முன்னாத துதித்தத தவோபலதநிப்
பதிநாம வந்தே மெனகீபத தருவா யிருந்து பரவியதால. (கரு)

தருக்க னெல்லாஞ் சிவாகமஙகள் சாறறு மிருதி சாத்திரங்க
ளுருக்கும் புராணம புள்ளினங்க ளோங்கும் பதினெண விதத்தைகளு
மருககொண டலரு மலாமரஙக ளாகு மனிதர் சிவகணமா
மிருககு மொழிதெனமதுரைநகாககிணையாமோமற ெருருதலமே. ()

வேறு.

சிலையுரு விலிங்க மருமபுனல் கஙகை செறிநோ சுரரொலி வேத
மலாதருத தருவாத தேனுநல் லினப மருந்துதல வேளவியூண் பூசை
நிலைதுயில சமாதி செலலவல முனன றியாணீளசொறசெபமவீழ்தல
பலாபுகழ வணகக மாவது மதுரைப பதிககலா லெங்ஙகாகுளதே.()

நுண்ணுணா வுதவுங கயிலையி லுறையு நூறறுமுப பானறு கோடி, புணணிய தீர்த்த மவற்றினை யுமையாள பொற்புடன் கொணாந்தா பிககு, வணணமார் தருமப பதியெலா நிறைநது மருவிமூழ கினர்ககரு டாலா, லெணணருஞ சருவ தீர்த்தமா புரபபே ரியைநதது மதுரைமா நகரம. (கசு)

அளபபரும் வாவி குளங்கிண றோடை யனைத்துமத தீர்த்தங்கண் மயமாங்,கிளபபருங் கலியின மறைநதவை யிருககுங கிரீசனு ரருளி னோர் கஙகை, யுளப்படுங் கிருது மாலிகை வேக வதியெனு நதியிவு ய்த் திடுவோம்,வளபபடு முதநி மூழ்கினர் பெறலாம் மதுரைநன மு த்திமா நகரம். (கஎ)

வைகைமா நதியி னிறந்துளோ ரென்பு வளர்சிவ லிஙகமா மதனை, யையுறீர் நீருங் காண்டிர்கா முறைதத தந்தியுயு மியாவருங் காண்பார், பொய்யல வின்று காணையுங காணும் போதெலா மதிசயம பூணும், வெயயபா தகரே யாயினுஞ் சிவமா மேவலாற் சிவன்முத நிசம். (கஅ)

காசியி லிறக்கத் தில்லையைக் காணக் கருதருங் கமலையிற் பிற
கக, நேசமா ரருணா சலந்தனை நினைக்க நிலைபெறு முத்தியிந் நான்கு
ம, பேசுமித் தலத்தா மின்னுமோரா விசிட்டம பேசுவாங் கேட்கவே
முத்தி, வாசமா யினரா குவர்சிவ் மீசன் வாசப்போ பெற்றதான் ம
துரை. (௧௯)

சுந்தர லிங்கச சுற்றினு நீபத் தருக்களாந் தோணமரங் களினு
மந்தரி கயறக ணமமைமையச சூழு மணிநிழல விலலுவத தருவின
கந்தரங் களினுந் தவழுபுயல வானக கறபக மலாநவ மணிகள [றும.
சிந்தின பொழிந்து சிவாகமினை யதனுற சேவைசெய திருந்திடுமென
வேறு.

காலினற சூழந்த நீபங கமழதரு கணணீர வாரப
பாலினற கவடு தாழப படிந்தெழுந் தசையுந் தோறற
மாலினு ரிடந்துங காணு மதுரைநா யகனபொற ருளிற
சாலினுண் மலாக வேித தலையினுல் வணஙகல போலும. (௨௧)

மையுறு மலாபபூங கொமபா வநதுவந தசையுந் தோறறம
பொயயுறு கபடாற போகமிப புனிதனைப பிரவரு சததி
னெயயுறு விளக்கின விடடில் போலவிழா நீஙகள வமமி
னையுறி ரெனக்கை காடடி யழைபபன போனறு தோனறும.(௨௨)

ஒளிய நீப வேதா கமமுப நிடத மான
இள்ளைகள புராண நூலசாத திரஙகளா மிருதி யான
புள்ளின மிவைகள் செரகக புராதன லிலிஙகந தனனை
யெளளரு மலரிட் டனபா லின்புறத துதித்த தனறே. (௨௩)
வேறு

உலகம னைத்தையு முருவிமு ளைதெழு மொண்சோதி
நிலவுப ரப்பிர மப்பொரு ளாகிநி றைந்தோங்கி
மலாதரு சுந்தர லிங்கம்வ னபபொடு கண்டேமே
பிலமுறு நறறரு மததினர் நாமே பெரியேமால். (௨௪)

ஆதியு மந்தமு மிலலதொ ரொப்பிட லரிதாகிப்
போதமு றுஞ்சிவ யோகர்தி யானப பொருளாகி
மீதெழு சுந்தர லிங்கம்வி ருப்பொடு கண்டேமே
பேதமி னற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (௨௫)

வீசுறு சோதிச டத்துவ மாமெய்ப் பொருளாகி
மாசுறு பாவமொ ழித்தடி யார்க்கருள் வாழ்வாகித்

தேசுறு சுந்தர லிஙகமி வணடெரி சிததேமே
பேசுறு நறறரு மததினர் நாமே பெரியேமால. (உ௬)

அருமறை யினபொரு ளாநா தமும்விந துவுமாகி
யொருமைத ருஙகயி லைகிறை யாகியு ளாபபோதங
கருமவி னநதெறு சுநதர லிஙகங கணடேமே
பெருமைபெ றுநதரு மததினா நாமே பெரியேமால. (உ௭)

வாணிய யனபொ றி மாலறி தறகரி தாயனறே
ரேணியல் பூசையு வநதா சுதவிய விறையாகிக
காணிய வினபுறு சுநதா லிஙகங கணடேமே
பேணிய நறறரு மததினா நாமே பெரியேமால. (உ௮)

அறஙகெழு மமபிகை பூசையு வநதவ ளகமேவி
நிறஙகிளா கறபவ ரமபிறு மொருகித தியமாகித
திறஙகெழு சுநதர லிஙகமி வணடெரி சிததேமே
பிறஙகுபெ ருநதரு மததினா நாமே பெரியேமால. (உ௯)

உருததிர னுககுமூ தறகா ரணமா யொன்றுகித
திருததது வாதச வநதரி றைநதெழு சுடராகிக
கருததைய றிநதருள் சுநதர லிஙகங கணடேமே
பெருததிடு நறறரு மததினா நாமே பெரியேமால். (௩0)

என்றுது திததெமை யாளுதி காவா யிவணென்று
நின்றுக ளிததவை நின்சர ணேசர ணெனவோத
வொன்றுமி ருடடெறு மாமதி கோடியு திததெனன
மின்றிகழ சுநதர லிஙகத் துறைசிவன் வெளிவநதான் (௩௧)

வேறு.

நீரும் பிறையு மறுகு நிலவுஞ் சடையிற் றுழ
வாருங் கரததின மழுமா னபய வரதந் திகழப
பாரும் புகழ்பொற பூணும பணியா ரமுமே லொளிரக
காருண் ணியமா முகமுங கண்ணுங கருணை பொழிய. (௩௨)

கதிக்குந் திறல்சேர் சிவமா கணமெம மருங்கு நெருஙக
விதிக்கு மயன்மாின் முதலாம் விண்ணோ சயவென றேத்தத்
துதிககுஞ் சிவன் முததித தொன்மைப் பதிமெய யன்பர்
பதிக்குஞ் சிவதோத திரத்தாற் பணிநது பரவிப் புகழ. (௩௩)

துகிர்மால் வரையிற் படர்ந்து சூழும் பசும்பொற் கொடிபோல்
வகிர்மா மதிநேர் நுதன்மா துமையா ளொருபான மருவ
வுகிர்மா வலியா ளரியா யுணரா விறற்சந் திரனை
வகிர்மால் விடைமேற் றோன்ற வந்து காட்சி கொடுத்தான். (௫௪)

கண்கள் குளிரக் கண்டே தொழுமபுன் வேதா கமத்தைப்
பண்கணி மிழற்றும பெருமான பரிவின் னருளா னோக்கி
விண்கள் பரவ நமக்கு வேண்டும வரங்கேண் மினென
வெண்கள் கடந்த பொருளே யெனப்போற் றிசெய்தங் கியம்பும். ( )

வேறு.

எம்பெயரான முத்திநகர் கடம்பவன மெனுநாம மியைய வே ண்டு, நம்பெருமான் முன்னருளிச் செய்ததுபோ லித்தலத்து நாங்க ள் காண, வம்பைகற கண்ணியுடன பெருங்கயிலா யச்சபையி லய ன்மா லாதி, யும்பர்தொழப் புரிநடன மிங்குநடித் தருட்கருணை யுத வ வேண்டும். (௫௬)

எங்கணிரு வினிவடிக்கு நின்னடங்கண் டேத்துபவர் யாவ ரே னுந், துங்கமுறு கயிலைநடந் தொழுதபய னடைந்துபவந் தொலைக்க வேண்டுந், தங்கியிவண் வசித்திடுவோர் தரிசிப்போர் பூசிப்போர் சாற்றக் கேட்போ, ரங்கவாக ணின்னருளா லெல்லோரும் பரமுத் தி யடைதல் வேண்டும். (௫௭)

இவ்வரந்தந் தருளுகென வேதவா கமங்களெடுத் தியம்ப லோ டும், வெஞ்சுரந்தின் றயில்படைக்குஞ் சூலிபுகல் வான்மெய்ம்மைத் த லம்வி சேடங், குவ்வரந்தான் பெறுதலினுங் கூறுமரா தியினிருமித் திடுத றன்று, லவ்வரந்தந் தனநமக்கே கடனமுமப் படிகாண வனிப் பே மென்றே. (௫௮)

மாகயிலை நடம்புரியு மூர்த்தம்போ லித்தலத்தும் வசிப்பே ஙா மே, யேகமெனும் பரசிவமா மங்கயற்க ணிறைவிபரா சத்தி யாகு, மோகமற வெமைநாருள் யாரேனுந் தரிசிக்கின் மொழியக் கேட் கிற், போகமொடு புகலரிய முத்தியுமுண் டாமின்னும் புகலக் கேண் மின். (௫௯)

சென்முத்தி புரமிதனு கிருமித்த சிற்சபையுமூன் முவற்றைச் செப் பி, லோவறகா முறையிலிக்கத் தின்கிழக்கத் திசையினுக்குத் தாமீ சா

* சந்திரன் - இரணியன். சந்திரம் - இரணியம்.

ன,மேவுமவை பெயர்விளம்பி லிரசிதம்பொன னிரத்தினமென் மு
றையே மேவு, மேவயிலித தலமதிக மெத்தலமு மித்தலத்துக் கிணை
யொவ் வாதால். (௪௰)

தூரத்தே கண்டுசேவைத தூபிதொழு தாறபிறவித தொடாபு நீ
ஙகிக், கோரதடே கோடிசென்மத தாறறுபவங தொலைந்துகதி கூடு
மெனறு, வீரதடே மலர்ககடமப வனததனுகிச சிறசபைகண டிறை
ஞசி யனபின, வாரதமே வெனததுதிபபோ பெறுமபேறிவ் வள
வையென வகுககற் பாறறே. (௪௧)

மாாகழியா திரைசோம வாரமா தபபிறப்புப் பிரதோ டஙக,
ளோகெழுநற சிததிரா பூரணைவை காசிபபூ ரணையெங் காளு, நீா
கெழுசித திரைவிடுவைப பசிவிடுவித தினஙகளினங் கிருததங கண்டா
ற,சீாகெழுஙக கருணையினுற போகமொடு முததியுமுண் டாகுந் தி
ண்ணம. (௪௨)

இஙகுமக்கு மாாகழியா திராநாளி னியைநதிமுத் தாபபொன்
மன றிற, றுஙகமுறுங கயிலாய நடஞ்செயவோ முனிவாசுரா துதி
சேர் யோக, ரஙகமலக கணணன்மலாக கணணனரும புலிமுனியா
டரவங காணப, பொஙகுமிா சிதசபையி லாாதிசதா சிவஙிருததம பு
ரிவோ மென்றும். (௪௩)

ஈசான திசையிலிரத் தினசபையி லஙகயறகண ணிறைவி கா
ணத, தேசாரு மானநத சிஙகார நடமபுரிதல் செயவோ நீஙகள், கூ
சாது காண்மினென வரஙகொடுததுக் கூறுமிலிங் கததி ஞனுன்,
காசாரும பவமகறறுஞ் சொக்கனருள செயததுதங கருததி னெ
ணணி. (௪௪)

கதம்பவன மாகியவே தாகமஙக டிருநடஞ்சொல் லியகாட்
காண்பான், புதம்பாவி யிருநதனகம முருகனுரைப் படிபகாக்தேம்
பகருங் காதை, திதம்பெறககேட் போர்படிபபோ ரொருநூறு செ
னன்த்திற் செயத பாவ, விதமபலகோ யகன்றிடுவர் தீாததமெலா
மூழ்குபயன் மேவு மன்றே. (௪௫)

எத்தனையா கங்களுள வத்தனையும் புரிந்தபய னெய்துங், கூட,
னித்தனரு ளாற்பாம முத்தியுமெய் துவருண்மை நிகழ்த்தி னேமெ
ன், றுத்தமமா தவர்கேட்ப வகத்தியனங் கியம்பினன்கேட் டுவகை

கூறுந்து, புத்தமுதா மெனவிளங்குந் தீர்த்தமான் மியத்தையினிப் புக லவா மென்றார். (௪௯)

மூன்றாவதுவேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௭.

நான்காவது.

தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்

அருந்தவ ரியம்பக் கேட்ட வகத்தியன் சொல்வா னீதி
பொருந்துறு சிவன முத்தி புரத்துறை தீர்த்த மாவுந்
திருந்துறப் புகலவாங் கேட்டோர் சிவகதி யடைவ ரென்று
மருந்தினு மினிய செவ்வேண் மலரடி தொழுது கூறும். (௧)

முந்திய தீர்த்தம் பொற்றா மரைத்தட முதன்மை யாக
வந்தவுற் பவமுந் தீர்த்த மகிமையுந் தொகுத்துச் சொல்வோம்
புந்தியி னினிது கேண்மின் பாதகம் போக்குஞ் சோம
சுந்தர னுக்கை யானீச் செந்துக்க டோன்றுந் தீர்த்தம் (௨)

ஆதிகா லத்தின் வந்தே யுருத்திர னடுங்கற் பத்தின்
மீதெழுந் தோங்கி முந்நீர் வெள்ளமு மிருளு மூடிப்
பூதல முதலா யுள்ள வுலகெலாங் குலைந்து போங்கால்
மேதகு கங்கை யாதி நதிகட லவணமே கங்கள். (௩)

மற்றுள சிவத லங்க ளியாவுமுன் மறைந்த தாங்கண்
கற்றைவார் சடையெம் மீசன் கவுரிக்குத் தனது லீலை
முற்றுறக் காட்டு வானமுன் சகளமாய விடைமேற் றோன்றி
வெற்றிமான் மழுவோ டங்கை மிளிரவா தாப யங்கள். (௪)

விளங்கிட வயன்மால் விண்ணோர் மிக்கநந் தீசன் முன்னு
வளங்கெழு கணங்க ளோடும் வந்துநீர்ப் பிரளை யத்துட்
களங்கற மறைந்தி ருக்குங் காசிதென் னருணை யாரூர்
துலங்கலின் முதுகுன் றாதி பருப்பதந் தொழுங்கே தாரம். (௫)

ஈங்கிவை முதலா மற்று மியம்பிய தலங்க ளெல்லாம்
பாங்குறும் பிலைக்குக் காட்டிப் பண்பினாற் றானுண் டாக்க
வோங்கிய சிவன் முத்தி புரத்தில்வக் துயர்ந்த வெள்ள
மாங்குறு வாறுஞ் சோதி லிங்கமு மடைவிற் காட்டி. (௬)

இசசையா யிவவி லிஙகத துறைகுவ மெந்த ஞானறு
முசசகம புகழு மிநத மூலலிங கத்தி னினறு
நிசசய மாக லீலை செயவது நினைஙதே மென்றே
மசசமா விழிகதும போற்று மானமுத லோர்ககுங கூறி. (எ)

பின்னரும் புகல்வா னினற பிரமனமான் முதலி யோரை
முன்னரு மிலிஙகங் தனனி லுமையையு மெமையும் பூசித
தின்னருள பெறறு நீவி ரேகுமின் கயிலை யாஙகு
மன்னுவங கலையொன றிஙகு வைகுவ மனநத மாகி. (அ)

என்றிறை யிலிஙகத தாஙகா விருஙகண நாதா யாரு
நனறறி யயனமால விண்ணோ நாதனே யென்று போற்றித
தொனறுதோ நிலிஙகம் பூசை செயததொழப் பரிசித தேதத
மன்றவே நினைககப் போக முததியும வழஙகுந திண்ணம. (க)

ஆதலாற சொகக லிஙகத தருசசிப்பா ருசை யுறறேம
போதுதோ றமிடே சஙகள புரிவதற கிவணோ தீரதத
நாதநீ யளிக்க வேணடு மெனறவா நயாநது போறற
மாதொரு பாக னுஙகு வரஙகொடுத தியறறல் செயவான. (கஂ)

ஆனறதன னிலிஙகத தஙகி திசையிறசென் றவனி விளள
வூனறினன சூலங கீழபோயப் பிரமாணட கடாகத தறறே
யெனறுறப பாயநது தாககிற றவனுநித தெழுநது பொஙகித
தோன்றின பிரவா கமபோற றெழுததரும் புனித தீரததம. (கக)

அனனது வாலு மெஙகோ னுஙகணோ வாவி யாககித
தனனுயா முடியில வேணி தரிததமென கஙகை நீரைத
துன்னுமங நீரில் விடுத்த தொழுஞசிவ கணத்தை நோககி
முனனுறக காணடி யொன்னுக காட்டினன மொழிவ தானுன. (கஉ)

வேறு.

ஈது கேளுநா மாதியி னிருமித்த வியல்பா
லாதி தீர்த்தமாந் தரிசிக்கி லருமபவம போக்குந்
தீது தீர்க்குமூ வுலகினுட் டீர்த்தஙகட் கெல்லாஞ
சோதி சேர்பர மாகையாற் சொலும்பர தீர்த்தம. (கங)

கையி னுற்றொடிற றரும்பயன் கருதய மேதம்
வைப் முய்யுகாங் தருதலால் வளர்சிவ தீரததஞ்
செய்ய ஞானத்தை கல்கலாற் றிகழுஞான தீர்த்தந்
துய்ய முத்திதந் தளித்தலாற் றொழுமுத்தி தீர்த்தம். (கச)

சறுவ தீரததமு மொலேகலாற சறுவதீர்த தமுமா
மறுவில சூலததண் டாகையால வீண்சூல தீரததம
பிறிவி லாவிதின் மூழ்கியே யிருடியர் பிதிர்க்க
ணிறுவு தேவரைத தருப்பிக்கிற பவமெலா நீஙகும. (கரு)

பன்னு தீர்த்ததின் மூழ்கிமம பரையையு நமையு
முன்னி யேபணிந தெழுந்தரு நூற்றெட்டா யிரதநெட்
டினன றீரவரு செழுததினை யியலபினுச சரிததே
மன்னு தோததிரம பிதககணஞ் செயிறபவ மாறும. (க௬

இயஙகு தீர்த்தநீ ரொருமுறை தெரிந்தெமை யாட்டில
வயஙகு கங்கையா தியபுவி மருவுதீரத ததாான
முயஙக வாட்டிய பயனுறு நீவிரு மூழகி
யுயஙகு மன்பினி லாட்டியே யுரைததவா செயுமின. (க௭

எனவு ரைத்தனன ருளுமம பிகையுட னிறஙகிப
புனித தீர்ததநீர் மூழ்கினன போற்றிய கணஙக
ளனைவ ருக்குநன் கருளின னீவிரு மாமுமெ
வினைய கற்றுமீ தென்றிலிங் கததின்மே வினனுல (க௮

மீள வுஞ்சக ளீகரித துமையுடன் விளஙகி
யாளு நாயகன் றீரததவா விக்கரை யமாநதெந
நாளு நல்லருள் புரியுநற கணததர்மான முதலோா
கரள கநதாற பூசித்துக கயிலையை யடைநதாா. (கக)

புவியின் மேம்படு தீரததகதி னுறபவம புகன்றேம
விவித மாமதன் மகிமையைத் தொகுத்தெவா விரிபபாா
கவிலு மன்னது தரிசிக்கிற் பவமெலா நசிக்குங
குவிலு றும்பல தீர்த்தமா டியபயன் கொடுக்கும. (௨0)

மூனறு நாளொரு காளதின் மூழ்கிலெப பவமுன
னேன்றி டாதவை நீங்குமுன் னியமபிய பயனுந
தோன்றும் வில்வுவத் தடிமண்பூ சிததுளொந் தாடி
யூன்று மப்பயன் சோடச தானமு முண்மை. (௨க)

பததி யின்றியே மூழ்கினுங் கனல்பரி சிக்கிற
றொத்தி யேசுடு மாங்கது போற்பவந் தொலைக்கும
புத்தி கூர்ந்துநற் சுவர்க்கமெய் துவர்சித்தம் புனறோய்ந
தத்தி னுமுத்தி மக்கிர நீரினி ததிகம். (௨௨)

உலகி லுள்ளதீர்த் தங்களி லுத்தமோத் தமமீ
திலக மூழகியே தேவதர்ப் பணமதி லியற்றி
லலகில யாகஞற பயனருந தவஞ்செபங் தானம்
பலக லைப்பயன் றருமபொற்ரு மரைத்தடப் பாங்கா. (௨௩)

செய்யி லொணரொரு கோடியாம பிறநதா ளினிறசென்
றுயயு மாறுமூழ கிறசெனமாங் திரபபவ மொழியு
மையில சிததிரை காாததிலக மாகஙற றிஙக
மெயய மூன்றினுங் தோயநிடக கிட்டுத லரிதால். (௨௪)

சொகக னலலரு ளாலதிற கிட்டுமேற் சொன்ன
மிகரு யர்நதிடு காளினு மிகுபலன் மூழகிற்
புக்கு கிததிய மூழ்கிய பலததினும் பொருநதுங
தக்க பூரணை யமாவாசி சதமடங கதிகம. (௨௫)

மன்னு வாவினிற சேர்மாதப பிறப்பிலா யிரம்வான்
றுனனு சநதிர சூரிய கிரணமோ ரிலக்க
மலன நறபய னுயாவிதி பாதததி லனநத
மூனனு சிததிரை யைப்பசி விடுவதோ ரயுதம். (௨௬)

அபப யன்னிரண டயுதமா மயனமோ ரிரண்டின
செப்புங் திங்களவா ரததமா வாசிநீர் தினைததே
யொப்ப ருஞசெபங தானஙகள செயயிலொன் றனநதங
தப்பி லாதுபோம பிரமகத தியுநதட மூழ்கின். (௨௭)

தருபப ணமயிதிர்க் கடன்செயிற ருவறு பிதிர்ககள
பொருப்பு வில்லிறு னுறைதரு கயிலையிற் புகுவா
ரருப்ப மன்றிதோ ரொளினுக காயிரம வருடம
விருப்ப நல்கிய சுவர்க்கலோ கததினமே வுவாரால. (௨௮)

எஙகு மறறுள விலிஙகத்து மூர்த்திக ளெல்லாம
பொஙகு தீர்த்தப்பொற் ருமரைக கரையினிற் போநது
கஙக டெய்வமென் னத்தரி சிப்பர்நா டொறுமே
லிஙக பூசனை செயிலெல்லா லிங்கதது நிகழும். (௨௯)

நிததி யந்தட நீர்படிங் திலிஙகபூ சனைகீள்
பத்தி யாற்செயிற் போகமு முத்தியும் பலிக்குஞ்
சததி யநதவம் வேள்விநல விரதமா தான
மொத்த நான்மறை கோடிமூழ் கினர்பய னெவ்வா. (௩௰)

வேறு.

சென்னு தாத்தி னுயர்தானஞ் செய்யுந் தருமந் தவநியம
மனனு தாவாற் செயிற்கிடைக்கும் பொற்ரு மரைவா வியின மூழ்க்க
கனமார் தீர்த்தஞ் சிவரூப மாமா கத்திற பூரபுரகையினி
லினமா முற்றுந் தோய்ந்தபல னெய்து மிதிலோர் நாணமூழ்கின ()

புந்தி மகிழ்ந்திப புனலோாண் டாடிப புராரி தனையுமையை
வந்தி யரும்வந் தனைசெய்து வணங்கின மகபபே றடைந்திடுவ
ரிந்த வுலகிற் றீர்த்தமெல்லா மிதிற்கோ டியிலோர் கலையொவ்வா
பந்த பாவ வினையகலும் பாாக்கிற றெடினற பொருளசேரும். (நஉ)

பானம பண்ணி னினைததவெல்லாம பண்பி னடைவா காசியினில
வானந் தருசக காதீர்த்த மாலோ னிருமித் திடவிளங்கு
ஞானந் தருமபொற றாம ாநீ ரவறறின மிகுநன னலஞ்சிறக்கும்
தேனந் தியபூங் குழலுமைபாற் சிவனே நிருமித் திடுதலினால. (நந)

ஆதி தீர்த்தஞ் சிவதீர்த்த மருள்சேர் தருமக் கினிதீர்த்தஞ்
சோதி செறிதற பரதீர்த்தஞ் சூல தீர்த்தஞ் சிவகங்கை
நீதி திகழ்பொற் றாமரைமா தீர்த்த நிறைவெக் கியதீர்த்தம
பேத மறுமெய்ஞ் ஞானமுத வுதகம் பரமாம பிரமமயம். (நச)

சுறுவ தீர்த்தஞ் சிவஞான தீர்த்தந் தரும தீர்த்தமெழில்
செறிநீர் முத்தி தீர்த்தந்தீர்த் தவுத்த மந்தீர்த் தாசிரய்ம
பொறிசேர பாவ நாசமியல் பொருந்துங் தேவ தீர்த்தநெறி
யுறுசீர்ச சிவப்பி ரீதிகா மோங்கு புகழ்மங் களதீர்த்தம். (நரு)

தொடருந் துரித நாசனமுன் றேன்று முரோக நாசனமே
லடரும் வினைதீர் கலியாணி தீர்த்த மெனும்பே ரதற்கியையும்
படரும் புவியி னிந்நாமம் பகர்ந்தெந் நீரிற படிந்திடினு
மிடர்தீர் பொற்று மரைத்தீர்த்த மூழ்கும் பேறெய் துவாதிண்ணம்.

பொறறு மரையின் வரலாறு புகன்றேந் தொகுத்து நமக்கிங்கு
மற்று றுரைப்பா ரதன்பெருமை மாபா தகபபஞ் சிறகனலா
முற்று முலையா ளொருபாகன் றனே வல்லன் மொழிதருநூல
கற்றூர் கேட்டார் படித்திடுவார் களிப்பார் முத்தி யெய்துவரால். ()

வேறு.

என்று கூறினன் முனிவரர் பின்னரு மிசைப்பார்
நன்று கேட்டக மகிழ்ந்தன மெனநனி போற்றிச்
சென்று மூழ்கினர் பலந்தொகைத் திடுஞ்சிவ தீர்த்தந்
தோன்று தீர்த்தம துறைபெண வகத்தியன் சொலவான். (நஅ)

எந்த நாளுமிங் கதிசயங் காட்டுமித் தீர்த்தம்
பந்த நீங்குற மூழ்கினார் பேறவையார் பகர்வார்
புந்தி யாலளந் தறிவொணு விசேடத்திற் பெர்ங்கு
முந்த நீர்வினை வியந்தனன் றுலென மொழிவான் (௩௯)

நீப மாகிய வேதவா கமங்கணின் மலனு
மாப ரம்பரன் காட்சிதந் தருளுநாள் வணங்கித்
தாப வெம்மைதீர் தியாங்கண்முன் றழைத்திட வருளின
றீப மாகிய தீர்த்தமொன் றுதவுதி யெனலும். (௪0)

கருணை நாயக னியம்புவான் வேதவா கமமே
பொருணை யம்பெறு மதிகுயம் புகன்றிடக் கேண்மின
னருண மார்தரு தீர்த்தமே நமதுருத் தையல
வருண மார்தரு பீடநா மிலிங்கத்தின் வடிவம். (௪௧)

எம்மிற் றோன்றியே யொளிங்குவா மாலய னிமையோர
தம்மிற் றோன்றினு சராசர மெவையுநந் தன்மை
நும்மிற் றோன்றிடக் காண்மினீர் நூலவடி வன்றோ
கம்மிற் றோன்றிய வுலகாக்கக் காணுத லரிதால். (௪௨)

இன்ன னம்புகன் றிலிங்கத்தி னுறபவ மாகி
யுன்ன ருமமொரு குரோசதூ ரத்திறகுள னாகச
சன்னி திகவெதிர் தோன்றிடத் தன்கரு ணையிறை
பன்ன ருமபுனற் றீர்த்தமுண் டாக்கினன் பகர்வான். (௪௩)

யாமி யற்றலா லிதுசிவ தீர்த்தமித் தீர்த்தகு
சேம மாருயிர்க் கெனப்படிந் திடிற்றுரி சிக்கிற
பூமென் றண்புன லுண்டிடிற் புரோக்கணம் புரியி
னும நோய்களு நீங்குமெப் பாவமு நசிக்கும். (௪௪)

நங்கை யேமுதற் றீர்த்தங்கள் கருதிநம் விழியை
யங்கை யாற்புதைத் திட்டநா ளெமலையங் குலியின்
றுங்க மாகவந் துதித்தலிற் புனிதமாந் தோன்று
மிங்கு நம்மிடத் துதித்தலா லவற்றினீ ததிகம். (௪௫)

இன்னு மொன்றியா மாமின் மாலிய தீர்த்தந்
தன்னின் மூழ்கினுண் ணிற்றொடிற் காணினுஞ் சரிக்கிற
றுன்னு பாதக தொலைத்துடன் றொல்கதி யளிக்கும்
பன்னு மீதன்றி மற்றொன்று பகருதுங் கேண்மின். (௪௬)

வேறு.

அருப்பூர வெமையாட்டங் கருப்பூர தீர்த்தமிதி லதிக நாமே, விருப்பூரக் கொண்டருளி வேண்டுவோன் வேண்டியதை மிகவு மீ வோ, நெருப்புப்பூரபஞ் சென்றித்த முழுந்தளவுண பவாபவங்க ணீறு மூண்மை, கருப்பூர வாஞ்சையினுற கருப்பூர சொக்கெனுமபேர் கருதிக கொண்டோம். (சஎ)

வேதநெடு மான்முனிவா விண்ணவரே முதலினராநாம விரும்பி யாடுங், தாதுகமழ கருப்பூர்ங்ன மாலியதீரத தமவிருமபித தவததாற கொளவா, ரோதுவதென வேள்விமுதற புண்ணியமுன் செயதவாக் கே யுதவுந தீரததங், கேதமுறு பாதகாகளு நாமளிததா லன்றியுண ணக கிட்டா தனரே. (சஅ)

சிவதீரதத முதலாங்ன மாலியதீரத் தசசலததாற சிறபபுற றோங்கி நவைதீரதது வளர்மினிதி லெழுகடலு நாமஙழதது வருவிப பேமபின கவைதீர்ததின னருளகொடுககு மெனவருளி யீசனிலிங கததிஞனை றவதீரதத நீரநணாந்து கதமபமுமவில் லமுமெஙகுந் தழைத்ததனரே.

இததீரதத மாதடததி லிறையருளா னெழுகடலு மியைந்த தெ ன்றுன், முததீரகரு மததடததின் மூழகுனாபே றளவையெம்மான மொழிய லாமோ,வததீர்ததந தருப்பித்துப் பிதிராககடன்க ளொன்று ற்றி லதிகங் கோடி, புததீர்கரு நாகமூழ்நதும பிதிராககளெலலாஞ் சிவ லோகம பொருந்தி வாழ்வார். (ருo)

உம்பாபுகழ் சிவதீரதத மகிமையிவை யுவநதுபடித திடுவோர் கே ட்போர், வெமபவமெல் லாந்தொலைத்துச சிவலோகத தெய்திவிம லன்போல் வாழவர், நம்பாஞங் குமரகுரு பரன்புகன்ற வாறுமக்கு நவின்றே மென்றே, கும்பமுனி மாதவதது வசிட்டாதி முனிவரர்க் குக் கூறி ஞரல். (ருக)

நான்காவது தீர்த்தமகிமையுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-ககஅ.

ஐந்தாவது

நடம்புரிந்தவத்தியாயம்.

வந்தனை செய்து கேட்ட முனிவரா மலையக் கேதுவே
சிந்தனை செய்த வேதா கமந்தரி சிக்க நாத
னொந்தநா ணிருத்தஞ் செய்தா னவன்பிர மாணம் யாது
நந்தநாட் கண்டோ ரியாவ ரவைதொகுத் துரைத்தி யென்றார். (க)

நன்றுநீர் கேண்மி னென்று வகத்திய னவில்வான் ஞான
மொனறியே வளரு நீப வுருவினவே தாக மங்கண்
மனறுளே நடிக்குஞ் சொக்கை யிரண்டற மனத்துள வைத்தே
நினறுமா தவங்க ளாற்றி யுறைந்தன நெடுங்கா லங்கள். (உ)

உறைந்திடுங் கான்முன வந்த வுருத்திரப் பிரள யத்தான
மறைந்திடு முலகத் தோடு வானுளோ ரையுமொ டுங்கி
நிறைந்திடு மீசனா ருனே யொருவனாய் நின்றன காலத்
திறந்தெரிந் தியாவு முன்போற சிருட்டிசெய திடுவா னெண்ணி. ()

தனனிட மாக விச்சா சத்தியைத் தோற்று வித்து
மனனுமச சத்தி யானமுன னொடுக்கிய வாறே நலக
முனனுற வருளிச செய்தா னவனிட மாக முன்போற்
றென்மைசே ரயன்மால் விண்ணோர் சனகாதி யோகா தோன்றி ()

மற்றுள பிரவஞ் சங்க ளியாவுமவ வரம்பிற் றோன்றி !
முறறுறு முலக மியாவு முன்னையி னிருந்த திப்பாற .
கற்றையஞ் சடையான் வேதா கமங்களுக கருளை நல்கச்
சொற்றிடு மிலிங்க நின்றங் தோனறினன விடைமேன முனபோல்.

வெளிவரு சொக்கன் றன்னை வேதவா கமங்க ணோக்கித்
அளிவரு மன்பின் முன்போற றோத்திரஞ் செய்து நிற்பக்
களிவரு மனபர்க் கன்பன் கருணைசெய் தருளித் தூய !
தனிவரு முனைத்தீர் கேண்மி னல்குவம் வரங்க ளென்றான. (சு)

முன்புநீ யருளிச் செய்த மொழிப்படி யாங்கள் காணத்
தென்புவி விசேட மாகத் திருநடங் காட்ட வேண்டு
மன்பதை யுலகங் கண்டு வாழ்வுற வேண்டு மென்ன
வன்பினுற் றொழுது கேட்ப வவ்வர மளித்தெம் மையன். (எ)

மடாலய ... 20.

கண்டுசே விக்க ஞானக் கண்கொடுத் தருளி மன்றிற்
பண்டைவே தாக மங்கண் முதலிய பரவிக் காண
வண்டருங் காணொ ணாத பொற்பத மதிர வீசித்
தண்டலி விருத்தஞ் செய்யத் தரைகடு நடுங்கிற் றன்றே. (௮)

நானில நடுங்கக் கண்டு நந்திரு நடம்பொ றாதென்
றூனிலா தாடுஞ் சொக்கன் றிருவுளத் தடைத்த ழைத்து
வானிலம் போற்று நாய மாபெருங் கயிலை தன்னைப்
பூநிலச் சீவன் முத்தி புரத்தினி லிருத்திப் பின்னர். (௯)

அக்கயி லையினெட் போது மான்றமுச் சபையி னம்பொ
ன்னுக்கின ரொளிருந் தூய வுத்தர மன்றந் தன்னிற்
செக்கர்மே னியவெம் மண்ண றிருநடம் புரிந்தான் கண்டு
மிகுயர் ஞானக் கண்ணாற் றுதித்தவே தாக மங்கள். (௧௦)

மூவரா லறிய வொண்ணாச் சிவலோகந் தன்னையு முன்னைப்
பாவறிந் துதவு வானீ பவனமத் தியினை ழைத்து
மேவுறு நகர மாக்கி விரும்பினீர் காணுமி னென்ன
யாவருங் கண்டு போற்றி யாரகா வெனச்சே வித்தார். (௧௧)

அவ்வுல கத்தின் மேவு மாதிநந் திரையெவள் ளேறுறைத்த
தவவுரு துறைக ணங்க டன்னையுங் காட்டி யப்பா
னவ்விசேர் காத்தி ஞானமுன னவின்றமார் கழிமா தத்திற்
செவ்விய திரைகா * ளீசா னத்திரத் தினமன் றத்தில். (௧௨)

அங்கயற் கண்ணி யம்பொ னாசனத் திருந்து காணப்
பங்கய வலத்தாள் பண்பின் முயலகன் முதுகி லூன்றித்
துங்கநூ புரங்க ளார்ப்பத் துலங்கிடத் தாள்குஞ் சித்தே
செங்கைமான் மழுவோன் றூய சிங்கார நடனஞ் செய்தான். (௧௩)

அரியயன் முதலாம் விண்ணோ ரம்புலி பாம்பு மோனந்
தெரிதரு முனிவர் மற்றுஞ் செப்பிய வனேகர் காண
விரிசட ரமுத லிங்க முன்னரின் வெள்ளி மன்றிற்
பரிவொடு பரமா னந்தப் பராபர நிருத்தஞ் செய்தான். (௧௪)

உற்றகா ரணத்தி னாற்பூ வுலகமா கயிலை யென்று
நூற்றவர் புகழ்பூ லோக சிவலோக மென்று நாமம்
பெற்றது மதுரை யிந்தப் பெருங்கதை படிப்போர் கேட்போர்
கற்றுளோர் பவங்க ணீங்கிக் கதியடைந் திடுவர் திண்ணம். (௧௫)

---

* ஆதிரைநாளிலே, உஷக்காலத்திலே. உஷக்காலம் வடநூலிற்கூறப்பட்டது.

கெழுத்தினே மென்னக் கேட்ட கெடுந்தவர் மலையக் கோவே
மகத்துவத் ததிக மிந்த மாபெருங் கயிலை யென்றுய
தொகுத்தவக் கிரிவ ளங்க டொகைவகை விரிவா யாங்கள்
பகுத்துணா் தறிய வேண்டும் விளங்கநீ பகாதி யென்றார். (௧௬)

ஐந்தாவது நடம்புரிந்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௧௪

ஆறாவது
மகாகைலைமான்மியஞ்சொன்னத்தவத்தியாயம்.

வினையிலா யென்றும பனனி வினவிடுத தருமசன்மா
முனமுறை செயதான் றெயவ முதுபெருங கயிலை வண்மை
பனவரிற் றவத்தா னனன்ஞானை பகர்ந்தவா றுரைப்பேங் கேண்மி
னனகமா முனிவிர் காளென றகத்திய னருளிச செயவான். (௧)

சிவனையே பொருளாக கொண்டு தெளிந்தபே ரறிவின மிக்கா
னவமுறு கறபின பனனி வினயிலா நவிலவாண ஞானத
தவாகளிற பெரியோய மிகுத்த தனிபபெருங கயிலை யென்றே
புவமையின ஞான நூலக ளுரைக்குமா துணர வேண்டும. (௨)

அவவரை யிருக்குந் தான மதனகொடு முடியி லக்க
மெவ்வழி யுயர்ப கறசி யுறைபவ ரியையும போகந
தவவுறு தலைவி ரித்துச சாற்றுதி தமியேற கெனனக்
கௌவைதீா தருமசனமாக கழறுவான மனைவி கேட்ப. (௩)

சொற்றிடும் புவனந தோறுந் தொடுகடற பூவி னுள்ளு
மற்றுள தீவு தோறுங கயிலைமால வரைக ளுணடு
கற்றைவார் சடையெம் மீசன கருணைமா துமையா ளோடு
முறறிடு மங்கு கெல்லா முன்னவா றின்னுங் கேணீ. (௪)

பிறங்குமவ் விடங்க டோறும் வைகுண்டம் பிரம லோகந
திறங்கெழு கமலக கண்ண னெண்கணனா ரவறறிற் சோவா
ரறங்கொளடா லாழி நள்ளிற கவேதநீ வதிக மாங்க
ணிறங்கெழு மாதி மாயோ னறிதுயில கொள்வா னீங்கான். (௫)

பிரமலோ கங்க டன்னிற் பெரிதுசத் தியவு லோகம்
பரமனும் பிரம் னுங்குப பரிவின்வீற் றிருப்பான் றூய
வரமுறு கயிலா யங்க டன்னினமா கயிலை மிகுந்த
திரமுறு மதில நாதி சிறப்பர சதாசி வன்றான். (௬)

மூலமே முதலா தார மாறினு முகக்கட் பெம்மான்
சாலவே யுறைந்தா னேனு மனுகத்த தநிகந் தானு
மாலநேர் விழியாய கேணீ யதுவென விதுவி சேட
நூலறி வுடையோ தாமு நுவலவாமா கயிலை யெனறே. (௭)

தேசுறு மொளியு டைத்தாயச சிலையொடு மண்டா துக்கண்
மாசுறா வம்பொன் றங்கம் வளர்நவ மணிகள் வெள்ளி
பேசுறி னவையு மனறு பெரும்பரீனு சோதி ரூப
மாசுறா நித்த மாகு மதன றிறம புகலவா ரியாரோ. (௮)

அரும்பெருங் கயிலை யாகு மதிலடைங் கிடுவே ரொனறுங்
திரும்பவும் வாரார் மூலச சிவதொடுங் கலநது வாழவா
விரும்புமவ் விமலன் போலு மெய்க்கிரி வடிவம் வாசச
சுரும்பிமிர் குழலாய கேளென றதனபிர மாணஞ் சொல்வான். (௯)

வேறு.

பரங்குறுமிவ் வுலகிலுள்ள தீவுக் கெல்லாம் பகரிணடு வாயிருக்கு
ஞ சம்புத் தீவ,மோங்ககறசி யோசனையோ ரிலககஞ் சூழு முவர்க்கட
லு மவவளவை யவற்கைறச சூழ்நது, நீஙகரிய வாலந்தீ விரண்டி லக
க நிறைந்தகன்ன விரதவா ரிதியு மறறே,யாஙகதறகப் பாலாஞ்சன்ம
லிதநீ வந்தா னைவைநா விலக்கமதுக் கடலு மஃதே. (௧௦)

நிறைகுசைதநீ வோசனையெட் டிலக்கஞ் சூழு கெயககடலத
தொகையப்பாற் கிரவுஞ் சதநீ,வுறைதருமோ சனைபதினு றிலக்க ம
ப்பா லோஙகுததிக கடலுமுளாத திவே ரவவெண, குறைவறுசா க
த்தீவோ ரிரண்டு முபபான் கூறுமோ சனையிலக்கம் பாலா ழிக்கு,
மறைகுவாவ் வெண்ணெய்புட் காதீ வநதா னறுபானுன இலக்கமவ்
வெண் ணீரா ழிக்கும். (௧௧)

அக்கீரா ழியைக்சூழ்சக் காவா ளக்குன் றுயிரமோ சனைபகல மு
யர்ப்பு மஃதே, தொன்னீர்மை தருமதனமேன முறையிற் சந்த்ர சூரி
யாதிட் டிசையிலுதித திடுவர் மேல்பா,லன்னீர்மை பெறசசென்றத
தமன மாவர் கவின் றிடுமெக் கிரிசகுளன் றி யப்பாற் செல்லார், பன்னீ
ர்மை வளாக்காணப் பட்டுவே காணப் படாதமையா லுமுலோகா
லோக மென்பார். (௧௨)

கேமிவான் கிரியபபாற புறப்பே ராழி கிகழ்ந்தைசசூழ் பூமியு மபொன் மயம தாகுஞ், சேமமுறு பாழிசெறி யிருளே மூடுஞ் செங கதிரோன் சசியிரவு பகலங் கில்லை, காமமுறு பல்லுயிர்ததோற் றமு மங் கில்லை கவினறிடிலங் கிலமேடு பள்ள மாகுங், தாமுநறுங் குழலா யவ விடததின றன்மை சாறறினே மறறுமினிச சாறறக் கேணீ. ()

காவலங்கீ வேமுதலா மிக்குன் றநத ங்விலகோடி யிரண்டிலக்க மைமபா ஞனகா, மேவமிலபே ராழிவரைக கபபா னூல்க ளியம்பி யவண டசசுவாமட் டளவை கூறின, மேவருஙாற பானேழு கோடி மேலும விளமபுவாஙாற பாஞேடா றாயி லககங, தாவிலவரைக க பபுறமிப புறமு மேருச சயிலஙு வநதமைம்பான கோடி தானும. ()

தகவுறுமிப பூமிஙு மேரு வீரொண டாழ்ந்தெணபா னுனகுச கத திரமே லோஙகிப், புகலருமுப பானுன்கா யிரம தாகப புகனறிடு மேர சனேபரநதா யிரமென் ரேனு, கிகரிலகொடு முடியிலஙக வில ஙகு மாத நெடுவரைககுப பூருவதிக காதி யாக, விகலறுமிங திரஙகர முதலா மறறு மியமபுதிசைப பாலருறை பதியும வைகும. (௧௫)

கவமுறுமா கயிலைவளஞ சேட னுலு கவிலவரி ததிகுயய கவிறறி ன மாதே, யிவர்புகழசோ குபேரனுறை திசைககுக ீழ்பா லீசான ருறுதிசைககு மேல்பா லணடச, சுவரினுககுத தெனபாலா ழிககு ன றிறகுத தொகுததவட பாறபகுதத பதினமூக கோடி, நுவலள வை யோசனேதூ ரததிற கபபா ஞேன்மைபெற விருககுமது நுவ லுங் காலே. (௧௬)

தறபரமாம பெரியவட கயிலைச சுறறங தாவிலவண * பூமியத ன் றனமை கூறி, ஹற்பணவங் கிலவளவை பததுக் கோடி யோசனே யோ டிருபதது மூனறி லககம, பொறபுறுகற பகமபாரி சாத மற்று ம் பொன்மயமு நவமணியின் மயமு மாகி, விற்பொலியுந் தருக்கள்ப ல வெஙகு மோஙகு மிககுநவ கதிமுதலா றநேக கண்ணும். (௧௭)

தாமரைவா விகள்குளிர்செங கழுநீ ரோடை தண்குமுத மலா் மடுக்க வநேகம் வைகுங,காமரொளி விளக்கும்வரைச் சோதி யாலே காக்கிமெங் கிலததிருளபே ரொளியே தஙகும், பூமருமத் தருவன ததுணடுவே யோஙகும் போற்றுபெருங கயிலாயம் புனித மாகு, மாமறைகாண் பரியசிவன் றனகலெங காளு மருவிரணடாங் கிடுமே னி வடிவாய் கிற்கும். (௧௮)

* வணம - வனம:

நிலம்பெறுமப் பெருங்கயிலை யகற்சி கூறி னிகழ்த்துமொரு திசையொருபானை கோடி யாக, மலைவறநாற் றிசைசசுற்று காறபா ன கோடி வகுத்திடுமோ சனைகீழின ருழ்வு கூறிற,பிலமுறுகீழேழு லக முருவிக கூாமம பிறங்குபதங கீண்டுவே ரப்பாலோடு, மலைவ றுமே லுயரமண்ட முகடு தோயு மதுநாளம போலேக மாகி யோங கும. (௧௯)

மேருநிகர் தருவொவ்வொன் றததன் மைத்தாய வெயயகொலை க் கொடுமுடிக ளளவி லாத, சாருமிகு வளத்தொடுமி லங்கு மக்கத த னிககயிலை சாறறுகொடு முடிகட் கெல்லாகு, சேருஙடுக் கொடுமுடி யிற சிவலோ கந்தான செபபுபதின கோடியொரி லககத தெணபா, ரூறுமா யிரமெனுமோ சனைய கறசி யதனமகிமை விரிததுனககுப புகல்வாங கேணீ. (௨௦)

ஓரேழு திருமதில்சூழ் திருககும் வாயி லுரைத்திடிலொவ் வொ ருமதிறகு நானகாங் குய்ய, பாரேழும புகழதாவுன னினாககே நல கும் பல்வளங்க ணெருங்கியதி சயம,யத தோனறுங், காரேழுந் தவ ழெயில்சூழவு லோகங களங்கமறு நவமணியால் விளங்கி யோங்கு, மீரேழு புவனமுமேத தரிய சிந்தா மணிமயலீ லாவகைக ளொங்கு மோங்கும. (௨௧)

மெததுபுகழ பெறுநாளு விதங்க ளாகி விளங்குதிரு வீதிகளு ம னைகளு சாற்றுரு, சித்தாசாத் தியாமுதலாங கணங்கள் பல்லோர்சிற பபுறவே யவவிடத்திற செறிந்து சூழவ, ரிததனையுரு சூழதருமோர் முதன்மை யாக வியம்புமதி லுயாசசியைாக கோடி வாயி, லததிலுய ரோசனையே ழிலககக மாகு மவ்வாயி லுனருங்காப பவரைக் கூறில்.

பரவுவிகா யககணங்கள வரையே யென்னப பகர்தருகால் கைக ளுடன றடிகை யேந்தி,யுரவுசெறிந் திடுசொனன வாயில் காப்ப ரு ள்ளிரண்டாந் திருமதிலி னுயாபு கூறில், விரவுமைம்பா னிலக்க ம்யோ சனைநீள் வாயில் விளம்புமுயர் பாறிலக்கம் வாயி னுன்கும், வரமுறக்காத திடுவர்சிவ பத்த ரான வலிகெழுதிண் புயஞ்செறிமா கணங்கள் பல்லோர். (௨௨)

மூன்றாமுட் டிருமதிலி னுயர்பு கூறின் மொழிகுவரவ் வரைக கோடி வ்ாயில் கூறி, லேன்றுதி லுயரமுமைக் கிலக்க மன்ன வெழி ல்வாயி லுன்குங்காப் பவரியா ரென்னி, லூன்றுதி வேதாள கணங்க

ள் பல்லோ ரோகருமடல் வசிராயு தங்கை யேந்தி,யான்ருதி காவல் புரிங திவே ரின்று மவனுறைவர் சிலரவரைப் புகல்வாங் கேணி. ()

சிவகதைகள் சிவாகமங்க ளன்பா ளுளுங் தேர்க்துணரும் பெரியோர்முக் கண்ண ராகித, தவறறுசித் தியத்துவம்பெற் றிருப்ப ருள்ளிற சார்கதிநோ லாமதிலி னுயரஞ சொல்லி, னவையறுமைம் பானிலகக முயாபு வாயி ளுன்கிலககஞ் சங்கட்ட கணங்க ளங்கை, யுவமையிலவெங் குலிசியாய வாயி ளுன்குங் காபபர்சிவ சாரூப ருறைவ ரஙஙன. (உ௫)

ஐந்தாமுண் மதிலினுயா புணர்ந்த கூறி லரைக்கோடி யோசனை மூன றிலககம வாயின், மைந்தார்சுப பிரமணிய கணங்க ளாறு வதனஙகளா விளங்கிடவே லஙகை யேநதி, முந்தாாவ முறவாயி னுன்கும் காபபா மொழிதருசா மீபபத மடைந்தோ ரெனறு,நந்தாவவ் வாவரணத் துறைவர் வேணடு நறியபதாாத தததுசித்தந் திருந்தி பெற்றே.

ஒப்பரிய தாயச்சுவாகக லோகத திற்கு குரித்தாம்வத் துக்களவனுடைததாயச சொனன, வபபுவனத தேவாணடி லீரைஞ் ஞாறுண டனுபவிககுஞ சுகமொருநாண மததியா ளததாஞ, செப்பரிய சிவனருளா லவனுற் றோர்கருத தேடிக்கிட டாதவதது வெல்லாங் கிட்டு, மைபபுயனமே னியன்விதியா லளக்க வொண்ணு வளததினிலிங கறிந்ததுநாம புகன்றே மாதே. (உஎ)

நவிற றிமெல் வாவரணத துள்ளி லாறு நன்மதிலி னுயர்புமைாக கோடி யாகும, பவிததிமெயோ சனைவாயி லிரண்டி லக்கம் பகர்ந்திடுவ ருன்னதமவ் வாயி ளுன்கின், புவிததலமேழ புகழ்சேழை வாயிற்றன்னிற புழைக்கைமத வேழமுக னுலக கற்சி, கவிததிமெயோ சனையம்பா னிலககஞ் சூழ்ந்து கனம்பெறுமே ழாவரணத துடனேவைகும். (உஅ)

விக்கினே சுரகணஙக ளநேக ராதி வேழமுக னைததுதிக்கும் பத்தர் பல்லோர், முக்கணுடைச் சோடசவை கரின் ஞேர்கண் மொழிதருமவ் விடத்திறனுழக திருப்பா கன்னிற், றக்கவலந் தருமோரா லையம்வி ளக்குஞ் சாற்றுறுமவ் வாலயத்தி னிடத்தைக கூறின், மைக்குழலாய் காற்றிசையு மிருபத் தொன்றும் வகுததிமெயோ சனையிலககம் வகுப்பா யின்னும். (உகூ)

அத்தகைய சினகரத்து ளிருக்கு மோர்பா னைந்திலக்க மகன்றுசிக ரணியா லோங்கி, மெதுதுமொளிர் மாணிக்க மயம தாகி மேன்

மைபெற வரைரியா சனத்தின் மீதே, யுத்தமமா கணபதியாங் கினி
து மேவும் யோகர்சன காதியராங் குவந்து போறறப், பத்திபொட
க கணபதிதன னனுக்கை பெற்றுப் பத்தர்களவ் வாலயத்தி னுள்ளி
ற் செல்வார். (கூ0)

மேற்றிசைவா யிலிற்சுப்பிர மணிய லோகம் விளம்பிலைக்
கோடியோ சனைவி சாலஞ், சாறறிடுமே ழாவரணத் துடனே வை
குங தங்குவர்சுப பிரமணிய கணங்கள பலவோ, சேற்றமுறுங் குக
சாரூ பத்தைப் பெற்றோ ரெண்ணிலர்சூழந் திருப்பரதி னிருக்குங்
கோயில், போற்றிடுமேயோ சனைபதினெட் டிலக்க மாகப புகனறிடு
வ ர்கற்சியின்னும் புகல்வாங் கேணீ. (கூக)

மணிகள * பல சாமரங்கள் விளங்க ரத்ந மயமாகும விமானமங
தப் புரத்துண் மன்னும், பணிகிளரவ விமானமததி யின்மா ணிக்கப
பரியவயி ரேயத்து மயம தாகி, யிணையிலரி யாசனமைம மூன்றி லக
க மியம்பியயோ சனையகனறே யிருக்கு மாங்க, ணணிகிளர விருமரு
ங்குங தெயவ யானை யணங்குவள்ளி மேவவமாங் திருக்குங் கந்தன.

மூனைவடிவேன் முருகேசன் வடிவம பெறறோா மூதுணாயோ
கியர்சனகா தியர்மற றுள்ளோா, ரனைவருமபோற றிபபிரியா திறை
ஞ்சி கிறப வருள்கொழிககு மவனருள்பெற் றனுக்கை பெற்றே, வி
னைதவிர்மெய யன்பினரா லயத்துட் செல்வார் விளமபியதென் றி
சைவாயின் மேன்மை கூறி, னினைவரிய தனிப்பொருளா மகோர
மூர்த்தி கிலவுலக மகறசியைக் கோடி யாகும. (கூங)

பன்னருமே ழாவரணஞ் சூழ வைகும் பயஙகரமா மகோரக
ணம பலருஞ் சேர்வ,ரன்னதிலா லயததிலரி யாச னததி லமர்ந்தருளு
மாதியரா மகோர மூர்த்தி,யின்னருள்பெற் றாலயததி னுள்ளிற் செல
வா ரெம்பிரா னன்பர்வட வாயி றன்னிற், றன்னிகரி லரவாம தேவ
லோகஞ் சாற்றுவர்யோ சனையகற்சி யிலக்க மைம்பான். (கூச)

ஓரேழா வரணஞ்சூழ்ந் திருக்கு மாங்கே யுயர்வாம தேவகண
முவப்பின் வைகுங், காரேழுக் தவழ்மதில்சூழ் கோயி றன்னிற் கதி
ர்விரிமா ணிக்கவரி யாசனத்துப்,பாரேழும் புகழாதி வாம தேவப் பர
மனினி துறையுமவ னருக்கை பெற்றே, யீரேழு புவனமும்போற
றிடமெய் யன்ப ரிருமைதரு மாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார். (கூரு)

* மணிகள் - ஒலிக்குமணிகள்.

எத்திறவிவ் வாவரணத் தன்னின் மேவு மேழாமா வரணமதி னுயரங் கூறிற், பூத்திடுமோ சனையைம்பா னிலக்கம வாயில் பொருந் துமுயா மிலக்கமதிற பொருந்தி னாளு,மாத்திகர்சூழ் தருபிரம தனைஞ் செங்கை யடலயிறகு லந்தாங்கி வாயி னுன்குங், காத்தளிப்ப ரன்னா னுக கையினு லணபர் கருதருமபே ராலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார்.()

சொலலியவே ழாவரணத தகற்சி மூனறு தொகுகோடி யிலக கத்தா யிரமெண பாளு, மெலவொளிசே ராவரண முள்ளிலைந் துண் டியமபிலவற றகறசியுமேழ கோடி காண்க, மலலல்செறி யைந்தினி னமுந தியதாச சொல்லு மதிலுயாசசி யோசனையைம பானி லககம், பலவுலகந் தாநதபரா சததி லோகம் பகர்தருமவ் வாவரணந் தன்னின் மேவும. (௧௮)

அமபையுமை சாமீய மடைநதோ ளோர்க ளாங்குறைவ ரவ்வுலகி ன றனமை கூறி, னுமபாதொழ விளங்குபஞ்சா வரணஞ் சூழுமொ வ்வொன றி னுயாமுமயோ சனையைம பாளு, நம்பியவா வரணசத்தி யநேகர் சூழ நாபபணுறைந திடுவள்பாரா சததி கோயி, லிம்பர்புகழ தருகோடி யுயர மாகுமியம்பியயோ சனையதன்மி ரின்னுஞ் சொல்வாம்.

ஒளிருமிரத் தினவயிடூ ரியமா ணிக்க முறைமாற்றி லாப்பசும பொன னிவற்றி னாலே, தளவிசைசேர்த தொன றினுமொப பிட வொண ணாத தாவிலொளிக ளிங்கிணிக வநேக நாற்றி, யளவில்விதா னங்கொடிதோ ரணமேற் கட்டி யணிகிளர்பூம பந்தர்மற்று மலஙகா ரஞ்சோ, கிளருமிரத திநதீபம் விளஙக வெங்குங் கேழ்கிளர வோங்குகாப்பக கிருகந தன்னில். (௧௯)

யோசனையைம பானிலக்க மகல மாகி யொளிருமிரத தின மயமா யிலங்குஞ் சிஙக,வாசனத்தி லினிதிருக்கு* மாதி சததி யன்னவ ளுன் னதகாற்பா னிலக்க மென்ப, மாசின்மதி யனேகமவ னுதித்தா லென்ன வண்மைபெறு திருமேனி பிரகா சிப்பத, தேசுபெறு திருவ முதி னதிக மாகிச் சிறப்புறுபல் லலஙகாரத துடனே கூடி. (௨௦)

அராகமெனும் பாசங்கோ பாங்கு சத்தோ டபயவா தமுமிளிாபே ரங்கை தாங்கி, யிராகமுறு மெயயன்பர்க கருளுங் கண்க ணீண்டக ன்று விரவுபெருங கருணை நல்கப், பாரகமுறு விம்பநறுங் கனியே யென்னப் பவளவள வாயதர மழகு வாயப்ப, வாரகனிலைட கண்டு நிறை காதெணு ணுத மாறிலாப் பொன்னோலை குழையின் மல்க.(௨௧)

---

* இனிதிருத்தல்-சுகாசனத்திருத்தல.

திருவடியி னிரத்திநறு புரங்ன் ருர்ப்பச் செங்கழுநீர் சண்பகந தண் கருங்ன் னெய்தன், மருவளர்மா லிகைமார்பி லங்கச செம்பொ ன் மாகிலுடை யுததரிகம் வனப்பு நல்க,வருளவடிவா யினிதமருங் தேவி தன்னை யாயிரங்கண் ணன்முதல்வின் னவர்தாழுந தேத்தப்,பரு வமுகிற் குழல்விசயை சயைமுன் ளுன பாங்கியர்பூ சிப்பமகிழ்ந் துறை வா ளென்றும். (௪உ)

சந்திரகலை போலொளிருந் தேவி தன்னைத் தனிபபிரம ரந்திரத தா யிரம்பைந் தோட்டுகே, கந்தமலி பதுமவா சனததி னுள்ளங் கரு தியுறை யருள்வடிவந் தியானஞ் செய்யின, முந்துகவி வாணவென வாக்குண் டாகு மொயயொளிப்பொன் னிறமாக விதையத தெண் ணி,னந்தவில்லெம் பாவமெலாம விட்டு நீஙகு நலிவுதரு சததுருக்க ளுச மாவார். (௪௩)

சத்துருவா லுளவுச்சா டனமுன் ளுகச சாற்றியவெண் கருமமும் போய நாச மாகுஞ், சித்திராத தினசிங்கா சனததின் மேவுந தெளள முத மயவடிவாந தேவிதனனைப்,பததியொடுந தியானிக்கில் வாக்கின் மேவும் பைங்கருப்பஞ் சாறமிர்தம பசுந்தே னின்ன, வொத்திருக குங் கவிதைகஙகைப் பிரவா கம்போ லுதிததுலகெங கும்பரவு முண் மை மாதே. (௪௪)

கடைக்கணரு ளாற்படைப்பன் கமலன் கண்ணன் காப்பனுல கனைத்துமுருத் திரனந் ததநிற், றுடைபபனிவள் பெருமையெவ ரு ரைப்பார் மூன்று தொழிற்குமுதற காரணிமா மாயா சததி,யுடைப் பொருளீங் கிவளெனவோர் கணப்போ தேனு முள்ளததிற் பாவனை செய் திருக்கிற் றீமை, யிடைப்படியார் திரைகடல்சூ ழுலகுக் கெ லலா மிவர்தாமே யதிபதியா யிருப்ப ரென்றும். (௪௫)

பெருங்கயிலை நடுவினிற்கற் பகங்ன் னீழற் பிறங்கிரதந சிங்கவா ச னத்தின் மீதே,மருங்கின்மனோன் மணியான தேவி தன்னை மனததினி ற்பா விப்பவர்புண் ணியசொ ரூபர், நெருங்கியசெல் வத்தினரு ம வரே யிந்த நீணிலத்தி லிருந்திடுமெவ் வளவு கால, மருங்கொடும்பா வ மும்பயமு மிலையந் தத்தி னவள்பததி லுறுவரிதற் கைய மின்றால்.(*)

பரிவெனே ரிடப்பாக மேனி யாகிப் பரையாகி விளஙகியமுக் கண் ணி தன்னை, விரசுறுமெய்த் திடபத்தர் விமல மாசூ மிககபெருங் கயி லையிற்சென் றடைவ ராங்க, ணரசிருக்குந் தேவியனுக் கையினைப்

பெற்றே யனபினரவ வாலயததி னுள்ளிற செலவார, பிரசமலராக குழலாயிங் கிவற்றி னுள்ளிற பிறஙகிரணடா மாவரணம பேசக் கேணீ. (சஎ)

கோடியோ சனையகல மதனிற பாதி கூறிடுவோ மதிலுயாசசி யதிற்பீ டததி, னுடியதொல் லறததுருவா மிடப தேவா நயநதிருபபரவருயானைபம பானி லகக, நீடியவா லளவையுமவ வளவாம பீச நீளமமபா னுயிரமோ சனகோ சந்தான,றேடியயோ சனையாமோ ரிலகக நீளரு செபபிலொவ்வொன றோரிலககங கோடடி னீளம். (சஅ)

காமினீ ளமுமிருபா னொரதி லககங காதுமொவவொன றோரிலககங கழுததுக கூறி, னேலுமுயர் பைம்பானு யிரமா மூகசு மியமபிடுமெத தொகையகலங கண்ணுஞ சொலலுஞ, சானுறுபல லொவவொன்றி னிடததைச சாற்றிற சகததிரமைந தாமிடப தேவா மூசினை, பானுறுகாற றிறறனிமா மேரு வாதி பணிவரைகள கடலகண்டுநடுஙகு மனறே. (சகூ)

வெள்ளிவரை யிஃதெனவே மேனி யெங்கும வெண்மைநிறம் பொஙகுமவ ருஙகா ரததாற, றளளரிய பிரளயகா லதது வாயுச சஞசலமுற றெழுஙகுமதி பெலமொப பினரு, மௌளருந்தம வேகததான மனவே கததோ டியைவாயு வேகததைச செயிபபர் சோநத, வளளிலைநா நுதிமூககி னுதியிற சோததி யசையிட்டாங கிருபபாகண மனேகர் சூழ. (ருo)

எழுதரிய நாலவேதம பாதந் தூய வியற்றரும மேனிமுகம பசையே நாதம,பழுதகனு மிருசிருஙகம விநதுக கண்கள பகாகுடிலை வளாகனம் பாவ மண்டங,கெழுதருவா றிரோதையதா மிடப தேவைக கிளாதருவொரு சினிவுருவந தியானித தேததி, லொழிதருமவெம் பவஞசத்து ருநாச மாவ ருறுஞசகல சிததியுஞ்சத் தியமீ துண்மை.()

பததர்களா மனைவருககு நன்மை செய்தே பாங்கிறொடு மாங் குறையு மிடப தேவைப், புததியுற வீழ்ந்திறைஞசி யனுக்கை பெற றுப் புகழ்ந்தன்ப ராலயததி னுளளிற் செல்வார், முததநகை வினமிகைகே ளிவற்றி னுளளின மூன்றுமா வரணமும்யோ சனையோர் கோடி, யத்தினிடை மதிலினுயர் பிலக்க மைம்பா னதிலாதி சண்டேச ரமர்வ ரென்றும். (ருஉ)

விளஙகியகே தனஙகள்கொடி யாடை முத்து மேற்கட்டி யிவற றினலங் கரிககப் பட்டுதே, துளஙகொளிய பவளத்தூ ணிறுவிச செய

ய தூயமா ணிக்கமதில் செய்து மிக்காயக, களங்கமறு காஞவத து
க்க ளோடுங் கதிரிரவி யொருகோடி யுதித்தா லென்ன, வளங்கெழு
மா ளிகைக்கணமணி மண்ட பங்கண மன்னியுறை யிடங்களபல வி
ன்ஞுரு சொலவாம. (ருகூ)

சந்திரகாந் தங்கள்குளிர்ந் தமுது பிலகத் தளவிசைகள செறித்து
நவ மணித்தூ ணுட்டி, விந்தைசெறி தருசுவரு மவறறுற செய்து
மேனமைபெறு மாணிக்கக கொடுங்கை சோத்து, நந்தவிஞ ஞவித
மா மணியின பாவை நாடகஞசேர் மணடபங்க ணடுவ ஞோங்கி,
யந்தமுறு செமமணிவே திகைய னேக மதிசயமா விளங்குமவவா வா
ணாந தனனில. (ருச)

பரவுசிவ காரியங்கள பரிக்குந தூய பணபுடையா ரடைந்தவா
வெம பவங்க ணீக்கி, வரமுதவும பெருமையிஞா கருணை யோங்கி
வளராதி சணடேச ராங்கு மேவித, திரமுறவே யிருபபாசிவ கணங
கள பல்லோா செறிவொழு கனனியாக பொகவுக சாதத,ஞரவுசெறி
யட்டவயி ரவரனேக யோகாசன காதியராங குறுவ ரினனும.(ருரு)

ஆரணாநா ரணாசெறியிந திரா னேக வாயிரகோ டியரளவி
ட் டறிய வொணஞக், காரணமா முனிவாசிவன கருணை நலகுங
காலம்பார்த் திமையாநாட் டதோ டங்கன, பூரணமாம பரமபொ
ருளைத் தியானித தேததிப பொஙகுமல மகனறிவொ ரிருபபார் கொ
ஙகை, வாரணிகே ளித்தனையா யிரங்கள் போன வருகற்பம் பிரளய
மென றறியா ரனறோ. (ருசு)

சண்டேச ருலகறிடப பெறுவோா தாமே தருமததி னுயாந்த
வர்மெயத் தவத்தின மிக்கோர்,வணடேயு மிதழியநதா வேணி யன
பு வழங்குதற்குப் பாததிரமு மாவ ரார்வங,கொண்டேயு மத்தேவை
க் கும்பிட் டனபா கூறரிய வனுககைபெற்று லயததுட் செல்வார்,
பண்டேயு மொழிமடவா யிவற்றி னுள்ளிற் பகர்காலா மாவரணம்
பகரக் கேணீ. (ருஎ)

நந்தீச ருறைவர்சிவ கணங்கட் கெல்லா நாயகமா வக்கணங்கள்
சூழ்ந்து போற்ற, வந்தீசன் றனககிரண்டா மீச னென்ன மழுவுழை
பொன் மணிப்பிரம்பு சுரிகை தாங்கித், தந்தீச னுதவுபிறை வேணி
யோங்கத் தந்திபுலி யுரியுடையுத் தரிக மாக, விந்தீசன் போன்றுபிர
சன்ன மாகி யெழில்வதனந் தொழுபவர்ககுக் கருணை நல்க. (ருஅ)

சுந்தரத்தில் விடமிலங்க வக்க மாலை கவின்பெறுமுத் தாரவட மாரபின் மலக்க, சுந்தரனெற் றியிற்றிரிபுண் டரவெண் ணீறு துலங்கிடச்சா மளவல்லி யிடப்பாண மேவ, வந்தரத்தா யோகர்நறு மலரிட் டேத்த வருமறையா கமந்துதிப்ப வலைகொண் டேதாகு, சிந்துரத்தி னுரிபோர்த்த சிவனைச் சிந்தை செய்திருப்பா ரித்தியத்த துவம் பெற் றோங்கி. (௫௯)

அரனுறையுஞ் சிவராச தானி தன்னி லாதிசிவ கணத்தோடு மிருப்பரந்த, வுரனுறுமா வரணவிரி யிருபத் தைம்பா னுரைத்திடும்யோசனையிலக்க மிலக்க மைம்பான், பாவுமுயா பயனமாமெல் லோருஞ் சொல்லும் பரனனுக்கை யின்றியப்பாற் செல்லக் கூடா, விரவுறு மெய் யன்பரத்தே வனுக்கைப் பெற்றே விமலனுறை யாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார். (௬௦)

மருமொய்த்த பூங்குழலா ளிவற்று ளுள்ளின மன்னுமைந்தா மாவரண மகலங் கூறின், லிருபத்தைந் திலக்கமயோ சனையாந் துங்கத்தியமபுமைக் கோடியத் னடையா ளத்தைச், சொருபத்தை யின்னபடித் தென்றுங் காணா தாமறையா யிரமுகத்துச் சேடன் மாயோ, னிருமித்த சிவனுமையா ணந்தி தேவா ரிகழ்த்தியவிம் மூவருமே யறிவர் நீங்கா. (௬௧)

அம்மையுமை யொடுமீசன் விளையா டறகே யாடிடமா வமைத்தசிவ ராச தானி, யும்பாதொழு மதற்கிணைவே றியம்ப வொண்ணு வுரைத்திடுமெவ் வாவரணத் துள்ளி லுந்த, நம்பனுறை தருமந்தப் புரமொன் றுண்டு நாற்கோடி யோசனையா மகலஞ் சூழ, வம்பவிழ்பூ நந்தனமா வனங்க ளோடை வாவிகிணை றமிர்தந்தி யனேகம் வைகும். (௬௨)

சிந்தித்த துதவுசிந்தா மணிமா ணிக்கத் திண்ணியமால் வரைகள்பல வவற்றின் மீதே, வந்தித்த பொன்மயமாந் தருக்கண் மல்கும் வகுத்திடிலொவ் வொன்றினுயா பிலக்கஞ் சொல்லும், பந்தித்த யோசனைத் தருகக்ள் பூவும் பலங்களுமபைந் தளிர்களுமெந் நாளும் பல்கி, பந்தித்த பணைகவடு சாகைபோக்கி யமைந்துதழைத் திடுமொருபா லனேகங் கோடி. (௬௩)

பதுமரா கத்தருவிந் திரநன் னீலப் பைந்தருப்பன் மணித்தருவெவ் வேறு நாளு, விதமுறுமென் றுகிர்த்தனிரமா ணிக்கப் பன்னம் விளங்குதரு மலரொருபாற் கனிக ளோர்பாற், புதுமைதருந் தருப்

பூவி னிதழின் பேதம் பொங்குநிறத் தருவிரத்நக் கனிகண் மல்கி, ய
திகாசந் தருந்தருவாங் கனேக கோடி யானறமணி மண்டபங்க ளடு
வி ளேங்கும. (சுச)

புகலுறுமத தருவனத்து ணடுவிற் றுய பொன்மயமா கியநீபங்
கதலி புன்னை,மிகலுறுசண் பகமகிழ்மா தளைப லாசு மிககமா லிகுச
நறு நரநதந தால, மகலிடமெங் குமபுகழ்நன் ளுளி கேர மாலரசு
பச்சிலைமல லிகைநற் சந்தந, தொகலுறுநாண் மலர்ச்சிறுசண பகம்
வா ளேங்கித் தமலருந கனிகளுமெந நாளு நல்கும். (சுரு)

மற்றுமுள பல்வளங்க ளனேக மாங்கண் வைகியதி சயமவிளை
க்கு நாளு பேதத, துறறிடுபுள் ளினமிருக மார்பபி னெங்கு முறும
வையி னவமணிபபுள ளொளிரும பொறபுண, முற்றியபன னிறச்சி
றைபபுள் ளனேக மோரபான மொயதத்டுமவால செவிகளுமந நிற
மே யாகத், துறறமிரு கங்களுமந நிறமே முறறுந தோய்நதமிரு க
ங்களுமாங் குறையு மோர்பால், (சுசு)

மாணிகக களிறறினங்கள் பிளிறு மோரபான மயில்குயில
பொற் சாதகயக ளொலிக்கு மோர்பால, வேணிக்கந தரன்கயிலை ய
கி ரததில் விளங்கிடுமிவ் வளததொடுமவ் வனமற ருங்கே, பூணிக்
கு மாசையின்மாப் பிடியைத தநதி பொருநததலகண் டவ்விறைவ
னிறைவி யோடும், பாணிக்கு மவ்வுருவாய்க கூடி வேழப் பனைகைகை
முக விநாயகனை நல்கி னுனே. (சுஎ)

கூறியநந் தனவனத்தின பெருமை யாரே கூறுவரிம் மரக்கோ
ட்டி னுனிகொம் பிற்கே, மாறகலிந் திரனுடைநந தனங்குபேரன் ம
ருவுசயித் திரவனமு மொவ்வா தங்ஙன, வீறியவோ டைகருயர்பா
லாழி யொவ்வா மேனிலமே டைக்கொவவா மேருத் தீவந,தேறியமி
ன னேமற்றை வனததிற் சியஞ் செப்புமிதிற சிறுமுயற்ருட் டுகளுக்
கொவ்வா. (சுஅ)

ஈசனுக்கு நிகர்தேவுந் தொகுத்துச் சொன்ன விருங்கயிலைக் கி
ணைவரையு மிலையீ தண்மை, பேசுறுமவ் வனத்தினடு வயிர்த வோ
டை பிறங்குமவ்வோ டைககரையிற் பொன்னி னீபக், தேசுறுமாக்
கதலிவனர் நாளி கேரஞ் செழுங்கமுகு சூழ்தரவங் கடுவண் வைகும்,
வீசபெரும் பரஞ்சோதி வடிவ மாகி மிக்குயருஞ் சபைமூன்று விள
ம்புங் காலை. (சுகூ)

ஞானவடி வாயிருக்குஞ் சபையைச் சூழ நலந்தருமே ழாவர
ணம வாயி னுன்கு, மானமுறு சிவகணத்தா ரதிகா ரப்பர் மன்னி
யபூ ருவதிரசி தசபை நீணட, பானல்விழி யாயவடபா லம்பொன்
மன்றம பரவுமிரத் தினசபையீ சானத தாகு௩, தானமது மிளிர்கரு
டப பச்சை யாதி தாவினமணி யால்விளங்குச சோதி யாகி. (எ0)

முத்தியளித திடுபரமா விசால மாகி முயஙகுமிரத் தினசபை
யின் முதலவி காணச், சித்திதரு சிஙகார கிருதத்ஞ செய்யுந் தெளி
வுடையோர கண்டுதொழுஞ் செமபொன மனறி, லததன்மகா சதா
சிவநன னடனங காட்டு மாதியிர சிதபொதுவி லதிர வீசி, நிததிய
மாஞ சதாசிவநாட் டியததைக கூட்டு நிகழ்சபையின் பெருமையெ
ம்மா னிகழ்த்த லாமே. (எக)

புதியநறு மலரின்மண மெங்கும் வீசப் பூமலாததா தளிர்துகு
ளிர் வநது வீசத, துதிசெயுமா மஞ்ஞைகுயில் செவியி னேற்பத் தும
புருநா ரதர்வீணை கானம் பணணப, பதியெனுமா பரனடிக்குஞ் ச
பைகண் மூனறும பணபுறவே விளஙகுமவ ணநதி தேவ, ரதிகவிற
ற சிவகணஙகள சனகா யோக ரரியயனிந் திரனமுதலோ ரருச்சித்
தேத்த. (எஉ)

நவ்விவிழி யாயுயா மிலகக மைமபா னவின்றிடுமயோ சனைபதி
னன் இலக்க மாகிச், செவ்விபெறு திருமேனி யகனறு கோடி செங
கதிர்ப்பே ரொளியமபொன் விமான மீதி, லவ்வியநதீர்த துறையும
கா சதாசி வநதா னுதிவெளி விளைநதருளே பழுததுத தானே, யெவ
வமினமே லெவற்றிறகு மேல தாகி யிருஙகளியே விளைநதெயாககுங்
காணு ணுதாய. (எங)

அளிவிளையு மெயயன்பர்க கருளின் றூய வானநத வொளிவிளங்
கு மூகங்க ளையைந், தெளிதெனவெண் ணருஞ்சூல முதல தாஙகு மி
ணையிறிருக் காஙகளைம்பான் கண்கண் மூனறு௩, தெளிதாப்பெற் று
ளதுபிறை மூடிக ளோங்கச செமமணிப்பூ ணணிநதிரவி கோடி
யென்ன, மிளிருஙவ மணியரியா சனததின் மீது வேதநெடு மாலருச
சித் திடவே மேவும். (எச)

தருமசரு மாவிவற்றைப புகலக் கேட்குக் தையல்புகல் வாடவத்
தோ யயன்மால் யோக, ரருமறையா லளந்தறிதற் கரிதா யோங்கு
மாதிசபை யினிற்புரியு நிருத்தன் றன்னை, திருமலையா மனவல்லி நீங்

கலாக நிகழ்த்துதிமற் றையர்தெரிசித் தவரின் ஞெரன், ஒருமை பெற வினவுதலகேட் டுனைசெயவாமென் றுரைசெயவா னம்முனிவ ன மனைவி கேடப. (எடு)

மாசதா சிவநடன மமபை காண மகிழ்விளெமெ புரிநதருளி ய நேகங் காலங, தேசதா மெனவுறைபு மணண லநநாட் செங்கணமா ன முதலியாநன னடனங காணபா, ராசைதாம் பெரிதாகி யிநநாள் காறு மருந்தவஞ்செய குனாதெரிசித திடுவிப போமென், றோசை தாழ திருவுளததி னுனன வனஞெ ருறறனாஞா னககணவாக குதவி ஞெல. (எசு)

வேறு.

ஆங்கவர் காணப புரிநிருத தததிற் கியையவா ஞசுர ணகிலத, தோஙகிய வதரு வணமறை விதியா லொலிமிகுங குடமுழா வதிரப பப், பாஙகொடு நெடுமான மததள முழககப பஙகயன ருளமொத தி சைபப, வாஙகரும் பானு கமபஞ யிரஞசெவ வாயிஞற சங்கெடுத தொலிபப. (எஎ)

மூவிரு பாதன் சதசிர சேனன் மொழிதரு கணேசரிங கிவாக டாவரு மொலிசேர் தமருகம விதியின சதியின்வா சிபபவாக காககன் மேவரும் பேரி வாததியங கொட்ட வேணுகம் பணரிசை மிழறற வேவரும் பரவு மஙகிலா குமபோ தாரிருங் கொமபெடுத தூத.(எஅ)

நந்திமா தேவர் பொற்பிரம பெடுதது நாட்டியச் சபையிஞர்ப படக்கி,வந்திடு மிமையோா குழுவினைத தததம வரிசையின் முறைமு றை நிறுவி, யிந்துவே ணியஞர் திருமுனன ருலாவி யிருமருங் கினு மெதிர் நடந்து, பந்தமாம் வினைதீா சிதநிலை யெடுதுப் பகர்தரு ங் கட்டியம் படிக்க. (எகூ)

மற்றைய கணஙக ளிற்சிலா வீணை வாசிபப வவர்களிற சில வர்,துற்றிடு மற்றைத தமருக முதல வாத்தியத் துழனியார்ப் பெடுப பக், கற்றையங் கூநத லரம்பையா கமலக் காலிறகிங கிணிசிலம ப ணிந்தே, யுற்றுவே றிசையின் கானவா ரமுத மொண்குழைச் செவி யினின் வார்க்க. (அ0)

சாமரங் குடைபா வாடைநீள் விருது கொடிசில தையல செடு ப்பத்,தோமறு சந்தக் குழம்புகொண் டிமையோர் தொழசில தோ கையே ரிறைப்புக், காமரு றுப நிபத்தட் டேந்திக் கன்னியர் சிலர்ப

ணி மாற, மாமறை விதியான மஙகலம பாடிய பலாண்டுமொ தரிறசி
லா கூற. (அக)

விசையையே செயையாம பாஙகிய ரோமே வேழமா முகன்குக
னெனறு, மிசைபெறு மைநத ரிருவாக ளோடு மெமபெரு மாட்டி
யுண மகிழந்து, நசைதரு கயறகட் பாாவையி னுவு நலநதரு புனன
லுக யாலுர, திசையெலாம பரவு திருநடம விளஙகச செயதுகெம் பி
ரமே செலுதத. (அஉ.)

தெரிதரு பதினோ ருருததிரா மறறுஞ செப்பிய வுருததிர கண
ஙக, ளரியயன மகவான முதறறிசைப பால ரவரவா கணஙகள்வினை
ஞோகள்,விரிதவ முனிவா சிததாக ளியககா விஞசையா சாரண ரூா
கா, பரிவினோ டிநது சூரியா வணஙகிப பரமவா னநததினை மூழக.()

மறறுள கிரக முடுககளெண வசுககண மருததுவ ரிராசிபுட் கலமா
நறறுளி முகிலக ளேழிரு புவன ஈளிகட லேழுமா நதிகள [வரைகண
பொறறுண ரோடை குளஙகிண ரூவி புகலுமெண் கயங்கண்மாவ
முறறுறு மனபா லானநத தேனை முகநதுகண வழியுளந தேகக. ()

ஐஙகரன கணஙக ளறுமுகன கணஙக ளாதிசண டேசன்மா நநதி
யெஙகணும் புகழுநம் திலாமகா வாகு வுறபனர் கிரீசருன் மததா
தங்கிய பிரோஙக ருறசிலா கணததுட் சாறறுகுண டிகர்பணி சிரசு
துஙகவைங கணண ரொழுகணா பூத பசாசுவே தாளஙக டுதிபப. ()

வேதீகான் காறு சாததிரம வேத சிரசொடா கமங்களு லேழு,
கோதிலா வுபநி டதஙகடோத திரஞ்சுத திரம்வியாக கியானஙகண
மிருதி, யாதியீ ரொனபான புராணகா வியமபர வநதகோ டகமலங
கரா, மீதெலாம பரம வடிவெடுத திறைஞசி யிறைநடந தொழுது
வாழ்த தெடுபப. (அசு)

அததிரி விண்டு புலததியர் புலக ரங்கிராக காககாபார்க் கவர்மா
கிததிய வறசர் குற்சாகா லவர்நன் னிலைபெறு மிருகண்டு விசுவா [ம
மிததிரா சுகர்மாாக கணடாமத தியநதர் வியாசர்மாத் தேந்தினி வா
ரிததனை பிரம விருடியர் கணஙக ளிறைஞசினா குணலையிட் டேத்த,

கண்ணுவர் சஙகா தெக்கர்சம் வாததா காத்தியா யனர்தொழு
தேத்தப்,பண்ணிசை வீணை நாரதர் முதலாந தேவமா விருடியர் பா
வத்,தணணளிச சனகா தியசிவ யோகா தனித்தனி கண்டுதோத் திர
ஞ்செய, துண்மகிழ் சிறந்து நடனவா னந்தத் தேன்முகக் துண்டுக
ண் களிக்க. (அஅ)

பம்பிய வெத துந்துபி முழங்கப் பங்கயன் செய்தொழின் மயங்க, வமபிகை தானுந் தாளமொத திசைததே யாகா நடேசவென் றே தத, வும்பர்கா யகர்பொன வேணியின் சோதி யோங்கிய திகந்தமும விளங்கி, வமபவிழ் குழலா யுலகவான் மாக்கள் வல்வினை மலவிரு ள கற்ற. (அகூ)

சிறசபை தன்னிற சுற்றியே நடிகருந திகம்பரன் குஞ்சித பதத திற, பொற்சிலம் போசை கேட்டுளோா புளகம் பொலிசிவ மோக ததி லழுநதச,சற்சிதா னந்தத தாணடவ ரசததைத தனிவிடை ஞான கேத திரததான,முற்செலு மனபிற பருகியுள ளுருகி முடிவிலற புதத தொடு மிருபட. (கூ0)

இத்திரு நடன வானநதத் தேனுண் டியாவருந் திருததியை யடைநதார், மொயததெழு வான்பூ மழையமபொன் மழைநன் முழுநவ ம ணிமழை பொழிநத,வத்தனு னந்தத தாண்டவ ராய னனைவாக்குங கருணைசெய தருளி, நித்தமா முத்தி யளிததிட வன்றோ நிறைபரஞ சோதியுட் புகுவார். (கூக)

அனேகமால பிரம ரனேகமிந திரரு மனேகமாம் விண்ணவர் முனிவ,ரனேகமா யோகர் சித்தரு மனேக மறறும்விண் ணவர்குழாம னேக, மனேகமெய் யன்ப ரனேகமா தவங்கள் செயதலா லனேகநீத தேக, மனேகனும பொருளி னிரண்டற வொன்றி யநாதிசா யுசசிய மடைந்தார். (கூஉ)

மாணினேர் விழியாய் தொழுதவெல் லோரும் வழுத்தரு முததி யை யடைந்தார், மோனமா யிருநது நீயுமந் நடன மூர்த்தியைத தி யானஞ்செய் திடுவா, யினமார் பவநீர் முததியெய் திடுமென் றியம பயான் றியானிக்கும் பொருட்டான், ஞானமார் சபையி னடனமூர்த ததின் பிரமாண நவிலெனக் கென்றாள். (கூ௩)

என்றவள் கூறத் தருமசன் மாவங் கியம்புவா னீததி குய்யக், து ன்றுபூங் குழலாய் கற்பின்மேம் படுநீ வினயது சொல்லுதல் வழக்கா, வொன்றுமன் பினிறகேண் மாசதா சிவந்தா னொப்பற நடித்திடு மம் பொன்,மன்றமாம் விமான மொன்றனைக் கோடி யோசனை யுயர்ந்த து மாபரல். (கூச)

அகலமு முனைக்கு மத்தொகை வாயி லுயரமு மிலக்கமோ ரனு பான், புகலும்யோ சனைபச் சபையினு ளிலங்கும் பொற்பொடு மக

லமா றிலக்கம், விகலமொன றினறி யுயாபுமத தொகையா மிரத்ந
சிங காசன மீதிற், சகளசிட் களமா சதாசிவ நடனம் புரிதருந தைய
லகண வெபப.   (௯௫)

செஙகதிர் கோடி யுதிதநென விளஙகித திககண்ணர் காணுதற
கரிதாயப,பஙகமின ஞானக கணணினா காணடற கெளியவாந் தனி
யபரஞ் சோதி, யெஙகுமா நிறையு நிட்களஞ் சகளீ கரிததுநாட
டியமபுரிந திடுமாற, றுஙகமா நடேச ஞூயாமு மைமடா னிலககம
யோ சனையெனச சொல்வாா.   (௯௬)

பாதமோ ரிரணடு மிருபததைந திலக்கம் யோசனை நீளஙகாற ப
டஙக, ளோதுமைமா திலக்க நீளமா மரையி னகலமு மதெதாகை யு
ரைககுஞ், சோதிசோ திருமே னியினவடி வகலந் தோன்றிடு மே
மிரண டிலகக,நீதிசோ காள கந்தர மிலகக மிரணடதாம் யோசனை
நீளம்.   (௯௭)

அருளபொழி முகததி னீளமு மிலகக மிரணடியோ சனையணி
மூககின, மருளறு முயாபு மயுதமா மலாககை நீளமு மிருபஃதி லந
கம், தெருளுற வுரைககின விரலகளி னீள மிருபதி ஞயிரந தெளியும,
பொருளுடைய புரூரந் திருசசெவி திருககண ணீளமும புகலுமத
தொகையே.   (௯௮)

இததிற நடேசன கேசாதி பாத பரியந்த மியலபெற விளஙகு,
முததம மூாத்திக் கியைநதிட விமலை யுருவமும பொலிதர விருககு, தி
ததமா மிடப தேவாநந தீசா ரிகமுசிவ கணததவ ருருவு, மதததக விள
ஙகும புநதியா லளநது காணுதி யறைகுவ மினனும.   (௯௯)

இரசித சபையாம விமானமு மைமபா னிலககமோ சனையுயா்
பகலம, பரவுறு மதிசெங கதிரொரு கோடி யுதிதநெனப பலலொளி
பரபபுந,திரமுற வுரைககு நிட்களந் தானே சகளமாயத் திருககர மொ
ருபான், வரமுறத தோன்றத திருநடம புரியும் வனிதைநீ யதுமனக
கோடி.   (௧௦௦)

வான்கதிர கோடி யுதிதநென வொளிரு மிரததின சபைமணி வி
மானந,தேன்கமழ குழலா யகலமு முயாபுஞ் செபபுமவ விலக்கமோ
சைமபா, ஞன்குதிண புயத்தோ ரைரததநிட களமே சிஙகார நடஞ
செயு முருவா,யூன்கெழு பவந்தீாத தருளுமிப் பொருளைச சபையொ
டு முன்னத்திற கோடி.   (௧௦௧)

ஓங்கும்ப பொருள்சேர் கொடுமுடி விரிவு மாவர ணங்களு மு
னைத்தேம, பாங்குறுஞ் சதந்துக் கோடியா மாட மாளிகை யவற்றை
பபண் புறசசூழ, நீங்கரும பரிதி காநதமாம் பனமேஞேர் முடிமிக முரு
ததிர ரிருப்பா, தாங்குமத தொகைய ரவறறைசசூழ் நூறறெட் டணி
முடி சந்திர காந்தம். (௧௦௨)

அவற்றினைம பததோா சததிகள் பொருணூ ஞணாபவ ராஙு
ருப பெற்ரோா, கவறசிதீா நவசத திகளினை யோாகள கருத்துறச
சதாசிவப பொருளோ, யுவபபொடும பரவி யுறைகுவ ருவற்றைச சூழ
முடி யாயிரங தோனறு, நிவப்பழ னிறநதாண டவஞசதத கோடி மந
திர முருப்பெறறு நிலவும. (௧௦௩)

பகாதரு மவறறைச சூழ்மோா பதினூ யிரததொரு முடியவை
படிக, நிகாறு தநதி முகனுககன சாதத னிகழததிய வினைசெயு மூவா,
மகரவா ரிதிசூழ புவிபுகழ காளா வயிரவ னாதியிங கிருடி, சிகாேநா
கணங்க டிறற்சிவ குமாரர் தேனுமால விடைபடைத துர்க்கை. ()

சத்திக ளினையோா தவமுயற சியினூ வினிதிருந தபபதஞ சாிபபா
ர, மொயததிடு மலைசூழ்ந் தொன்றுபெற றிடுமோா ரிலகககமா முடிம
ணி மயத்த, வைததமேற் றிசையில வைகுவர் கோடி நாரணா ம
லததினீங கிடுவார், சிததசுத தியினூற றணிமுத லான சிறபா மற
பொடும் வணங்கி. (௧௦௫)

வடதிசைச் சிகரத் தளவிலாப பிரமர் வைகுவர் முததியை விரும
பி, மிடையுமிங திரர்க ளனேகர்கீட் டிசையின் விமலனைத தொழு
துட னமைவார், படர்தரு தென்பா னெடுமுடிச சிகரத துறைகுவா
பரநதெழு கணங்க ,ளிடாறு தவததோா ரளவிலர் கருணை யெமபிரா
ன் றன்பத மிறைஞசி. (௧௦௬)

பத்திலக் கத்தொன றலைமருங குடுத்துப் பைமபொனின் விள
ம்புமச சிகரம, புத்திகூாந தாங்க ணுருததிர கணங்கள் பூதசே னதி
பர் சித்தர், வித்தியா தார்மா கருடாகங் திருவர் மேவுவர் ஞலபே
முதலா, மொய்த்திடுங் கருவி சுரபிநன் மணிநீண் முழுநிதி மொய்ப்
மலர்த் தருக்கள். (௧௦௭)

ஏலவார் குழனற் கணிகைய ரீட்ட மிறையுருத் தரித்தவ ணிருட
பார், சாலுமித் தகைய கொடுமுடிக் கீழாய்த் தாவற நவிலனைக இல
க்கும்,பாலுறழ் வெள்ளிக் கொடுமுடி யவற்றின் பகர்தொகை கோடி

யொ டொன்று, மேலுற வவற்றிற் சரிப்பன யாவும் விதம்பெற வா
ன்முறை விரிப்பாம். (௧0௮)

பிரணவத் துருவாய் விளங்கும்வெண் ணிறத்திற பிறங்கிரண்
டாயிரம வேழ, முராணுறு வேதப் பரிகளுண் முகற்கு முழுதளந் தறி
ந்திட வொண்ணு, வரனொடு முறைவ தனேகமோ ராளா மூன்று
டைத தாளின வான்ற, காணுறு பொற்றைத தாள்பல வுடைய தா
ளிலாக கணங்கணக கிறந்த. (௧0௯)

ஒருமுகத தனவோ ரிருமுகத தனமூன் றுடைமுகத தனமுக மி
லாத, திருகுவெரு சிறறக கணகளுநரு செறிந்த கைகளு மினனண
ளு சிறந்த, மருவுவெண் பிறைபோ லெயிற்றன பிலம்போல் வாயி
ன செம்மயி ரினவாய்ப், பொருவருங் கணங்க ளளவில வின்னும புக
லுவங் கணங்களின பொலிவு. (௧௧0)

மானிடர் பறவை மதகரி முகத்த வரிப்புலி முகத்தவெவ் வழல்
வாய்க,கானமா நரிவெங கரடிமா முகத்த கடியபல் விலங்குமா முக
தத, வானபல பூத மெண்ணில வமல னுணையி னியங்கியாங் கமாவ,
தூங்கிற விமானந் தோபல பொருந்துந தொகுததலவிண ணவாக்கும
ற றரிதால். (௧௧௧)

அபபெருங கயிலை மருங்குடுத துயர்ந்த வணிகிளர் கற்பகப
பொதும்பர், வைப்புறு மண்ட மாதியந தமுளுசூழ் மருங்கும்வீ
சியபணைத தருக்க, ளொப்பற விளங்கு மாங்கவண் புதுநீ ரோங்கிய
நவந்தி நண்ணு, முப்பரம பொருளின முதலுரு வேணடி முழுத்தவர்
தவமபுரிந திருப்பார். (௧௧௨)

நீடுமித் தன்மை யாயமா கயிலை நெடுவரைக் கொடுமுடி யிலக்
கங், கோடியோர் பதினே ரிலக்கத்தோர் பதினே ராயிரத தொருநூ
றுங் குணித்து, நாடிய விருபத தைந்துமென் றுரைப்பா நவிலுமிக்
கயிலையின் றாழ்வின், மாடுசூழ் தரும்பொன னிலமதிற் கணததோ
ருருததிர ராயிரா வதிவார். (௧௧௩)

ஆங்கவ ருறையுந் தமனியத தளத்தி னளவையோர் கோடியோ
சனையாங்,கீங்கரி தாமத தமனியத தளத்தை நிலைபெறச் சூழ்ந்துகொண்
டிருக்கும், பூங்கதி ரொளியாற கதிரொளி யகற்றும் பொற்பொடு மி
ளிர்தர விளங்கித், தாங்கரும வெள்ளி மதிலுடே திருக்குந் தமனிய வி
ஞ்சிபொன் றனதால். (௧௧௪)

துன்னிய கோடி யோசனை யகன்று தொகுத்திடுங் கோடியிற் கோடி, மன்னியே யூழி போங்கிடுமேக குயர்ந்து வளர்ந்தன வானுற வோங்கி,மின்னுகோபுரங்க ளெட்டுளே வெற்றின் வாயிலின மேவியே காப்போர், ரினனரொன றவரைப் புகலுதல செய்வாங் கேட்டியென் றியம்புவான் முனிவன். (௧௧௫)

ஐங்கரன றிகழுங் குவதிசை வீர பத்திர னழற்றிசை தென்பாற், றுங்கமா நந்தி வயிரவன றெனமேற றுலங்கிய சூலமேற றிசையிற, றங்குவேற் குமரன் வாயுவின் றிசையின் வயிரவி சாற்றிய வடக்கு, ஞெங்குமா காளர் சாத்தனீ சானத் துறைநதுதங் கணத்தொடும் புரப்பார். (௧௧௬)

இயம்பிய விவற்றை வளைந்துகு பூரண மொன்றுள விணமணிக குலங்கள், வயங்கொளி விளங்கி வானுற நிவந்த வனமனத தரககாவல் லசுரர்,முயங்கியே சேறற கரியதாயப பிரள யஞ்செலற கருமுழுக் காவல், வியன்பெருங் கயிலை நிலையித்து புகன்றேம் விமலனே டிதுமனக் கோடி. (௧௧௭)

வளப்பெருங் கயிலை வணமையு மூன்று மன்றமு நடேசனமா வடிவு,மளப்பரி தெவாகளு மவனரு ளதனு லறிந்தவா றியம்பின நடேசன், ளிளப்பரும் பஞ்ச சத்திகட் கருளிச சுவேசசையா யுறுங்கிள ருருவி, னுளபபடு முரோம மொன்றிற்பல் கோடி யண்டங்க டோனறியே யொடுங்கும். (௧௧௮)

மலரயன் றிருமா லிந்திரன் முதலாம வானவ ரவனரு ளடைந்து,நிலைபெறுஞ் செல்வ மெய்தின ரவனை நிகழ்த்துமால கண்மலர் சாத்திப்,பலாபுகழ் சுதரி சனபபெயர் படைத்த சககரம பெற்றன னெவனு, லலைவறு மவனை யளந்தவன் வடிவம் வருணிபப தியாவராக்கு முடியா. (௧௧௯)

ஊன்மதுப் புசித்த வேடன்பூ சித்தே யுயர்தரு முத்திலை யடைந்தா, ஞனவற குதவு வானெவ னவனை யடைவிற்றன சரிதையைக் கேட்போர், வானமும பரவு சிவகதி யடைவார் வந்தருள் வானெவ னவனைப், பானமைசே ரண்டப புரவிரோ மனைபபல விதத்தினும வருணித்து முடியா. (௧௨0)

இத்தக விளங்கு நடேசனைக் கயிலை யுசசியி னிருப்பதாய் நினைப்போர்;பத்தியா யீசன் சந்நிதி யிருந்து பரவுமிக் கதைபடித் திடுவோ

ர், வித்தகக் கதைகேட் பவர்பவ மகன்று விமலமா கயிலையை யடைந்து, நித்திய போகந் துய்த்திரண் டற்ற சேயமா முத்தியை யடைவார்.

என்றுமா தவத்துத் தருமசன் மாவங் கியம்பவும் வினவினா கேளா, நன்றுநன் றென்று கசிந்துள முருகித் தியானித்து நன்மையை யடைந்தாள், வென்றிமா தவத்தி ரத்தக முனிவன் விளம்பிய வாறும துரைக்கதேந், தொன்றுமா கயிலைச் சபையொரு மூன்றுஞ் சூக்குமமாகவே சொக்கன. • (கஉ)

எட்டவிக கிரக மாகிய தனையு ரவிலருஞ் சூக்கும மாகவே, யடைவினை பொருவி ஒவாந்தா பித்தே யமுதலிங் கத்தினி ருறை, கடம்புல சேத்து மதுரைபூ லோக சிவலோக மாகயி லாயம, திட்டமுற வுரைத்தேனு சத்திய மென்றே செப்பினன் மலையமா முனிவன். ()

ஆறாவது மகாகைலமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௭

ஏழாவது

தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்.

வினவு மாதவா மீளவும் வினவுவா மெய்த்தமிழ் முனித்தேவே
நனிவி ரும்புவே தாகம முதலிய விண்ணவர் நடங்காணப்
புனித சுந்தரன் புரிகிருத் தத்தைநீ புகலக்கேட் டுளமவாழ்ந்தே
மினிய மாதவப் பயன்சிவ பத்தியு மெய்தினேங் கதிபெற்றேம். (க)

அன்ன தாயினு மின்னுமொன் றுரைக்குது மாலவாயப் பதிதன்னின்
முன்ன மம்பிகை யறமவளர்த்த தனளென மொழிந்தனை யதுகேட்டே
கன்னி பர்கன்ற னருளினு லங்கயற் கண்ணிநா யகியந்நாண் [ங
மன்னு முப்பத்தி ரண்டறம வளர்த்ததை வகுத்துரை விரித்தென்றார்,

இந்த வாசகங் கேட்டலு மகத்திய னியம்புவான் முனிவீர்காள்
புந்தி கூர்தரக் கேளுமின் புகலுவாம பூருவ கதைகேட்போர்
முந்தை வல்வினை நீங்கியே சிவகதி முற்றுவ ரிஃதுண்மை
சிந்தை செய்குதி ரென்றவ ருளங்கொளத் தெருளுற வுரைசெய்வான

வேறு.

ஆதி நாளினிற சோமசு ரியாமுதற கடவுட்
சோதி தோறறமெற குரையெனச சுநதரி வினவ
நாத னஙகணிற றுேன றியே நாள்வரி லொடுஙகும
பாதி மாதுகே ளெனவினை யாடலைப் பயிலவான. (௪)

வான னாவிய கயிலையி லரனைமா துமையா
டேன ளாவிய மலாககையாற றிருவிழி புதைததா
ளான காலையி லிருட்பிழம புருக்கியம புவியு
மேனை யாவையும் பூசின வாமென விருணட. (௫)

நீல மாமலை போறகறுத் தனநெடு வரைகண
ஞால மேழுபுகழ யமுனைபோற கறுததன நதிகள
சீல மாதவ முனிவாமே தகுபுவித தேவ
ரோனு தததமா தவமுநன னியமமு மிழநதாா. (௬)

கண்பு தைத்தகை திறககுமுன கணமவாக குலகிற
கெணபு தைததிடும யுகஙகளு மெணணில சென்ற
பணப றுத்திடு மனனவ னிலைமையைப பாராத
தெணக டற்கடு மிடறறினன திருவுளங் கறுத்தான. (௭)

கறுதத கண்டனுட் கறுப்பினைக் கவுரிகண டறிநதாள
சிறுதத குறறநீ பொறுததியான செய்தது பிழையா
லுறுத்து மிப்பவந தீர்வழி யுரையெனப பணிநதாண
மறுதது ளாததிலன் கருணைசெய் தருளியே வளளல. (௮)

எத்த லத்தினுந தீர்வுறு திப்பவஞ் சிவன
முத்தி மாநக ரடைநதுமுப் பானிரண் டறமும்
பத்தி கூர்ந்துநீ புரிநதெமை வழிபடிற பாறும்
புத்தி யீதென விடைகொடுத தருளலும் பூவை. (௯)

என்ன மாதவஞ் செய்தன னியற்றமிழ மதுரை
தன்னி னல்லறம் வளாப்பதற் கெனமனந தளிர்ததா
ளன்ன செய்குவ லெனறா னடியிணை யிறைஞ்சிப்
பொன்னின் மானமீப் பொலிந்தன ளத்தலம் புகுவாள். (௧௦)

வேறு.

விசையை யேசயை சண்டி மெல்லிய
லசைவின் மங்கலை யருகு சூழ்வரத
திசைவி ளங்கநற் தீர்த்த கன்னிய
ரிசையுந் தேவமா முனிவ ரெய்தவே. (௧௧)

பண்கொள் பூதலஞ் சிறப்பப் பலசில
கணங்க டேவதூந் துபிக லித்திடக்
குணங்கொ ளன்பர்சென் றெதிர்ந்து கும்பிட
மணங்கொ டென்றிசை வழிக்கொண் டேகினாள் (௧௨)

கங்கை சூழ்தரு காசி யேமுதல்
லோங்கு மற்றுள தலங்க ளியாவையும்
பொங்கு மாசையாற் றொழுது பூம்பொழின்
மங்குறோய்பருப் பதம்வ ணங்கினாள் (௧௩)

முத்தி நல்குபொன் முகலி சூழ்ந்தகா
ளத்தி யானதென் கயிலை யீசனைப்
பத்தி யாற்பணிந் தேத்திப் பாங்கர்சூழ்
மெய்த்த லங்களும் விரைந்து போற்றினாள். (௧௪)

கம்பை பாலிசூழ் காஞ்சி யானவே
கம்ப மேவுமே கம்பர் தாள்களை
யம்பை முன்புபோற் போற்றி யாங்கெழா
வம்பெய் வேணியா ரருள்பெற் றேகுவாள். (௧௫)

பொன்னி நாடுள தலங்கள் போற்றிச்சென்
றன்னை யாருடை யிறைவி யாலவாய்
மன்னு மாசையால் வழிக்கொண் டேகியே
கன்னி நாட்டினிற் கடிது செல்கின்றாள். (௧௬)

கதிர்த வழ்ந்தெழுங் கதம்ப கானத்தை
யெதிர்ப ணிந்துசென் றேத்தி யன்பினுள்
முதிர்த வந்தரு முத்தி மாநகர்
மதுரை யெய்தினள் மதுர வாய்மையாள். (௧௭)

வேறு.

பாலின் மென்மொழி விமானநின் றிழிந்ததன் பரிசனர் புடைசூழச்
சூல தீர்த்தப்பொற் றாமரை யொடுசிவ தீர்த்தமூழ் தலைந்தாடி
மூல வஞ்செழுத் தோதிநீ றணிந்தம் முதல்வனுறை கோயில்
காலி னால்வலஞ் செய்திலிங் கத்தினைக் கண்டுகண் களிகூர்ந்தாள். ()

அதித்த ரூச்சனை செய்துதாழ்ந் தெழுந்ததம் பரிசனர் சூழ்ந்தேந்த, வுதித்தெ ழுந்தமெய் யன்பினு லனுக்கைபெற் றுவந்துதா னுறைகோயிற், கதித்த திறம்பெறு சந்நிதி யனுகியங் கியற்கணு யகிதனனைப், பத்தத மெய்யன்பிற் பணிந்தனள் விசயையைப் பார்த்திது பகர்கின்றாள். (௧௮)

ஆதி மூலமாம் பரையிவள் கலையிலா யிரத்தினி லொருகூறு
சோதி சேர்கயி லையிலிருந் தனனருட் சோதியு மிதுபோலு
நீதி மாதுநீ காணெனத் தர்ச்சனி சுட்டிநே ரிழைகாட்டக்
காதலான்மறைப் பாங்கியர்தாமுங்கண்டருச்சித்துக்களிகூர்ந்தார்

சோதி நாயகி மூவிரு சத்திக்கு மேலதாய்த் தொழினல்கு
மாதி நாயகி பரம்பரா நாயகி யாலவாய்ப் பதிமேவு
நீதி நாயகி யங்கயற் கண்ணியா நிமலநா யகிமுன்ன
ரோது மாதவஞ் செய்தன னறஞ்செயற் கெனவிச யையைநோக்கி.()

உறையு மிலவிடம பொருட்டுணை யுயாமகப பெறுமவாக் குவந
தீந, நிறைய வேபடிப பவாககுளா நற்பொரு ணிகழ்த்துவிப பவர்
ககாததல், குறைவ றுஞ்சிவ நேசராவாழ திருமடங் குலவுசத திரமு
னனூ, லறையும் வேறறறம புதுககுதல சிறையுண வணைவாக்குந தீ
னபண்டம். (உ௨)

சுமைய மாறுமே வரைநதிடா துதவுமூண சாறறிய பேரைய
மமைவு றுதிறு மிறுதிசே ருயிரினை மீட்டலா டியாககாததல
சுமையு றுமமலாக காககுள நீரபபநதா தூயமணங கமழெணணெய
கமைத றுமவிலங குணவநா தபிணங கதிதெரிந தீட்டேறறல. (உ௩)

மருதது வசசெயல கணிகையர் போகநன மணஙகொளுத தமதான
மருததி கூடதர வானிலங திருமுறை கணடிகை யணிநீறு
திருதது பூசனை வததிர தானமே செபபிய கடனறீாததல
பொருதத முறறிடு குருவுப தேசமெண ணுனகையும புரிகெனறாள.

அனன மேமுத விடுதரு சட்டுவ மீநதன ளதுவனறி
மனனு முததமத தலைவன்முன் றருமிரு நாழிநென மகிழநதீநதாள
பினனு மறறுளவறமெலாஞ்செயகெனப்புகழநதுபே ரருள்கூரநதாள
பனனருமபுகழ விசயையே முதலினா பணிததவா றவைசெயவாா.()

அமபி கைககுமுன் னிருந்தறம வளர்ததரும பவமொழித தருளபெற
றாள,செம்பொன் மாமழை நவமணி மலர்மழை பொழிந்தன செறி
வானம, பமபு துநதுபி வாத்திய முழக்கின சிவகணத தவர்பல்லோ;
ருமபர் வரனமே முதலமூ வுலகுமாாப பெழுநதன வொன்றாகி.(உ௬)

வால கில்லியர் முதலிய விருடியர் மகிழ்ந்துபூ ரணகும்பஞ்
சால்பி னேந்தினர் வேதமந் திரங்களாற் றனித்தனி துதிசெய்தா
ரேல வார்குழ லம்மையைக் கண்டுகண் டிறைஞ்சினர் காங்கூப்பி
ஞால முய்யவெண் ணறங்கம் வளர்ப்பது காங்களசெய தவமென்றார்

மறறு மாதவச சுமநதுவே முதறபதி ளுயிர வாததோரும்
துறறி யமபிகை யுடனவருங கோதமன முதலிய தூயோரா
யுறறெ திரநதழு வாயிர முனிவரு முவநதள வளாயபபோறறிச்
கறறை யஙகுழ லுமையைநல லறமபுரி கவுரியைப புகழுகினறா. ()

ஆடி ளாசில ராாததெழுந தாாசில ரருபறை யொலிகிதம
பாடி ளாசிலா பணிநதெழுந தாாசிலா பஙகயப பதஞசெனனி
சூடி ஞர்சில ரறஙகளெண ணுமகொடு மறறுமதோத திரமாககித
தேடி னாபொருள கணடெனக கணடுகண களிததனாதுதிசெயதார். |

இலல மேமுத லியமபுமெண் ணுன்கற மியறறுவித தருள்வாளை
யொலலையாகங்களசுருதிவேதியாகளசெயதுவநதிடபபுரிவாளைத,தொ
லலைநானமறையாகமபுராணநதோததிரஞசெயவோாபபுரபபாளை
முலலை வாணகை யஙகயற் கண்ணுமை முதலவியைத தொழுவாமே.

ஞான ரூபியா யருட்பரை யாகியே ஞானசத தியுமாகி
யேனை யிசசுவ வடிவமா யவறறினை யியலபுறப புரநதாளை
யான தொனமையிற சிருட்டிகா ரணமதா யநதாபபூ தமுமாகி
வான மேமுத லுலகஙகாத் தருளுமை மாதினைத தொழுவாமே ()

பததி யாயபபெருங கருணையங கடலுமாயப பததியைத தருவாளை
நிததி யமபெறு விசசுவ முதலவியாய நிகழுகயி லையினவாழுவாயச
சுத்த மாயைமுன ஞனமா யையைததரித தவறறினுட டோயாளை
முததி மாநகரிமையமீன றளிததருண முதலவியைத தொழுவாமே.()

நிட்க ளததொடு சகளமா யடியவா நினைததவா றருளவாளைக
கட்பு லபபடக காணுறுப பூரண கலையொடு நிறைவாளை
யுட்பு லப்படத திரிவித காரணமொத தருசசிபபோ ருளததாளைத
தட்ப மாாபிறை சூடிய வரனிடத தையலைத தொழுவாமே. (ருரு)

சுந்த ணுக்கொரு தநதனுக கருடருங் கருணைததா யானுளை |
வநத னைக்குவந் தறமுத ஞனகையும வழுததினாக கருளவாளை
முந்து லோகவா தாரமா முதலவியை முகுநதனுக் கிளையாளைச
சுந்த ரேசன்ற னிடததிலங கயறகண்மினரேறுகைகையைததொழுவாமே.

என்று தோத்திரஞ் செயதலு மிறைவிகேட டகமகிழந தனமின்னே
மன்ற லவரங் கேண்மினக ளெனனவம மாதவ ரிவைகேட்பாா
நன்றி கூாதர யாஙகளித் தலத்தினி னனிவசித திடவேணடுங
கொன்றை வேணிய னுடுகினை யனுதினங்கும்பிடுமபதம்வேண்டுமே.

காசி மேருமா மந்தர மேமகூ டம்பெருங் கயிலாயம்
பேசு மததலங களினுமிங கதிகமாயப பிஞ்ஞக ஞெடுமேவி
மாசி னலவரங கொடுககவும வேண்டுமென றியமபமா துமைகேளா
வீசு தண்டமிழ மதுரையத தலஙகளின மேம்படு தலமென்றாள.(௯௬)

ஆல வாயபெருங கயிலையக் காசிசாறு சிக்குமுற பதியாகு
ஞால மேழபுகழ சாதர னேகயி லாயன்விச சுவநாதன
பால லோசனத தேகமப னஙகயற கணிபணை விசாலாட்சி
கோல மேவுகா மாட்சியாளு சமடடிவித தியாஙக ரிதுகூறில. (௯௭)

இதத லததொடெம பெருமையை யாமலாதெவர றிநதுரைசெயவாா
புததி கூாஙதுரீா கேட்டால வாமெலாங தாதனம் புகழ்ந்தனனே
பததி கூாதரு சைவருக் குரைமினபா டண்டிகட குரையாதீா
முததி மாதவி ரெனறருள செயதனள் பினனரு மொழிகின்றாள.(௯௮)

மூனறு மாசையி னிததுதி கேட்பவா படிபபவா முனிவீர்காள்
கேளு நனகுறத துதிபபவா நம்முயா கிளர்பதம பெறுகெனறே
நாளும் போறறிட வரமளித தருளியங ஙஙகையங கயற்கண்ணு
ளாளு நாயகி யுருவிலொன றாயின ளின்னுநல் லறஞ்செயவாள். ()

மாத வததிரொன றகததிய னுரைசெயக் கேட்டமா தவர்சொலவாா
நீத வததிறு லுயாஙதனை நினனருள பெறுதலால வினைநீததேங
தீத கற்றுமம் பிகையறம் புரிநதது செபபினை யெமக்கின்னும
போத முற்றிய மாலருங தவஞ்செய்து பெற்றமை புகலெனறாா. ()

எழாவது தேவியறம்வளாததவததியாயம

முறறிறறு.

ஆகததிருவிருததம - ௯௭௭.

எட்டாவது

விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்.

பண்டொரு கறபாங் தத்தி லொடுஙகிய முறையே பண்பார்
விண்டுவே முதலோர் தோன்ற வேதங்கள் சனகர் யோகா
தண்டலி றவத்தோா மிக்க பதஞ்சலி முனிதாழ்ங் தேத்த
வண்டர்கா யகனின் றாடு மானந்த நிருத்தங் தன்னில். (௧)

வாணனை தியைபபோல் விணடு மததள முழககு கின்றான்
சேணுயா காசி யெயதித தவஞ்செயதா திக்கயபெற றுறபோற
றுணுவாஙு துவாத சாநதத தலததிலெத தனைகா லஙகள
பூணுமெயத தவததி னெநதப புனிதமா தவததைச செயதான.   (உ)

சொததனம முராரி முனனை தோனறியெவ் வரஙக டநதான
மீககவச சரிதை கேடகும விருபபினேம விரிததுச சொலகென
றககண முனிவா கூற வகமிக மகிழநது கேடகும
பககுவா நீவி ரென்று வகததியன பகாவு தானுன.   (௩)

சிவனடி யாாக டமமுட சிறநதுளோன் றிருமால செபபு
மவனொடு சிவனும் பேத மினறறி யலாககண சாததப
பவநதவிாத திடுதம் பாதம பரிததன னாையிற பாஙகா
நவமுறு நார சிஙகச சருமததைதத தரித்தா னுதன.   (௪)

மாாபினி லாமை யோடு புனைநதனன மலாபபூங கையிற
சீாபெறு மவன்கங காள மேநதினன றிறறரு லததிற
சூாபெறு முடல முறறுக் தூககினன றுணாபபூங கொன்றைத
தாாமுடி தனிலவிண டுகக டலைமாலை யனநதம பூணடான.   (௫)

அனறியு மிடபபா கததி லவதரித திடுத லாலும
வெனறிசேர் சத்தி தானே விணடுவா யிருதத லாலு
மொனறிய சததி யீச னிடத்திலெப போதுண டாலுன்
மனறவப போது தானும வநதுதித திடுத லாலும.   (௬)

ஈசனு ரிசசை தேவி யிசைநதனு சரிததாறபோலு
நேசமாா விணடுத தானு மனுசரித திடுவ னீஙகா
வாசையாற் புருட ரூபஞ சததிரூ பமுநதா னுவன
மாசிலவ வீச னிசசைச சுநதர மாக வைகும.   (௭)

என்கையாற் பேத மில்லை யியமபுமால சிவனை நோக்கி
நன்குறப் பூசை யாற்றி நற்றவ னெடுநாட் செயதான
பொன்கமழ் மதுரை நண்ணும புரிசடைப புனிதன காணு
மின்கம ழிடையா ளோடும் வெளியின்மால விடைமேல் வநதான.( )

மான்மழு வபயக் தூய வரதமு மலர்க்கை தோன்றக
கூன்பிறை வேணி தோன்றக் கோதையு மொருபாற றோன்ற
வான்மிசை வந்து தோன்று மழகிய சொக்கைக் கண்டான்
பான்மைமா தவனு மன்பிற் பன்முறை பணிநது வீழ்ந்தான்.   (௯)

போறறினான் பரவி நின்றான புளகிதத் துடலகம் பிததா
னாறறுறு கண்ணீர வார வானநத வெள்ளத துறறான்
சாறறுவ தினியென யானசெய தவோபலங கிடைதத தென்றான்
மாறறினும பிறவி யென்றென் றாடினான் மகிழசசி கொணடான. ()

அககணத தமல னோககி யமுதவாக கருளிச செயவான
சககர பாணி நீயுந தவததினு லிளைததாய போது
முககிர மாகச செயயுந தவஙகணடென மகிழசசி யுறறே
மிககமா வரஙக ளீவ மெனறனும விண்டு சொலவான. (௧௧)

உனனையே காணப பெறற பேறறினு முறுபே றுணடோ
வெனனையா ளுடையா யனன தாயினு மியம்பு கேனயான
முன்னநான றேடிக காணு முழுமல ரிணைபபொற றாளிற
பனனரு மனபு பூணும பததியெற குதவ வேணடும. (௧௨)

அரியுடன பிறநதா ளெனறே யமலைபோ விளஙக வேண்டும
பரிவினி யவணமேல வைதத பரிவெனமேல வைகக வேண்டும
புரிமணத துமையா ளுககு வரிசையான் புரிய வேணடும
பிரிவிலா நீயு நானும் பிரிவிலா திருததல வேணடும. (௧௩)

அமலமா மேனி தன்னிற பாதியெற் களிகக வேண்டும
விமலநிற றுதிப்போ ரெனனை விருபபொடுந துதிகக வேண்டுங
கமலமென் கண்ணுற கணடு கதமபகா னததி ருநதே
நிமலலிங கமதா நினனை நிததியம பணிய வேணடும. (௧௪)

சுயமபுலிங கஙக ளெஙகுண டஙகெலாந தொழுது சூழநது
வயமபெற நினைபப போறறித தெரிசித்து வசிகக வேணடு
மியமபிய பதிட்டை பூசை யெனககுமுண டாக வேண்டும
பயம்படு நிதய நைம்மித தியமுமபா லிகக வேண்டும. (௧௫)

கிரீசநீ யுறையுங் கர்ப்பக் கிருகததிற் சூழத் தெனபால
வரிசையைங கரததன றெக்க ணாமூர்த்தி வடபால வேதன்
றுரிசறு துர்க்கை வைகித தொழுவர்மேல் பாவின் வைகிப
பரசிகின் னிருதாள் போற்றும் பதமெனக் குதவ வேணடும. (௧௬)

சிவலிங்க பூசை செயவோர் சிறந்தநின் வாம பாகங்
கவலின்றி யென்னை யன்பாற் கருதியர்ச சிக்க வேண்டு
நவலிங்கப் பதிட்டை செய்து நானருச சித்த லிங்கந
தவலின்றிச சுயம்பு வேபோற் றழைக்கநீ யுறைதல் வேண்டும். (௧௭)

இவற்றினு மேல் தான வரமெனக் கின்று மொன்று
கவிற்றுமவ ரணைப்போற் றூய நதியைப் போல யாணும்
புவித்தலம் புகழ்நீ மன்றிற் புரிநட னத்தைக் கேற்பப்
பவித்தமத் தளமு முழக்கி யெந்நாளும் பரவ வேண்டும். (கஅ)

எத்தனை பிழைசெய் தாலு மிதுபிழை யென்றெண் ணாதே
பத்தவென் மயக்க நீக்கி யாண்டருள் புரிய வேண்டு
முத்தனே யென்று விண்டு மொழியுமவ் வரால் கென்னப்
பத்தர்கள் பத்தன் றந்தோ மென்றனன் பகரவ தானை. (கசு)

மாசயி லாய மிந்த மதுரையும் மன்றிம மன்ற
மேகமா யிருந்து நாமே மியலபெற நிருத்தஞ் செய்வோ
மோகநாட் டியத்திற் கேற்ப மத்தள முழக்கிக் கொண்டே
நாகமும் புலியும் போனீ நடனங்கண் டுறைதி யென்றும். (உ0)

இன்னுமோர் திசைக்கே நாமே யெங்கணு நிருத்தஞ் செய்வோ
மின்னொரு கலையை மற்ற நிருத்தமா தலங்க டனில்
பன்னரு முழவ மாத்துப் பணிந்தவ னிருப்ப தாக்கிப்
பொன்னெடு மிருந்து வாழ்தி பூரண கலையொ டியம்பன. (உக)

நமமுரு விலிங்கத் திறகு நிருதியி னயந்து நாமே
யிம்மையே தருவா * னென்றே யருச்சிக்கு மிறைக்கு மேல்பாற்
றம்மையே தமக்கு நல்கூர் தலத்தினி லழகு வாய்ப்பச்
செம்மையோ டுறைதி கூட லழகனெ திருப்போ பெற்றே. (உஉ)

என்றருள் புரிந்து சொக்க லிங்கத்தி னுறைந்தான் போற்றி
மன்றவவ் வரங்கள் பெற்றே வைகினன் கமலக் கண்ண
னென்றுமிக் கதைப டிப்போர் கேட்பவ ருயாமா னத்திற்
சென்றுவான் கயிலை மேவிச் சாயுச்சிய மடைவா திண்ணம். (உஙு)

ஈதுமால் சரிதை யென்றே யியம்பினன் மலையக் கோமான்
றீதறு முனிவர் கேட்டுச் சிந்தையுண் மகிழ்ச்சி கொண்டா
ராதிமா தவனே கண்ணன் சரிதையை யறைந்தாய் கஞ்சப்
போதினன் சரிதை யிங்குப் புகலென்றார் பின்னுஞ் சொல்வார். (உச)

எட்டாவது விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சு0க.

---

* இம்மையே நன்மைதருவானென்பது இம்மையேதருவானென, இடைக்குறைந்து நின்றது.

ஒன்பதாவது

பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்.

வாமபாகத்திலரி வலபபாலில் விதியுதித்தார மைந்த ரன்றே
காமனுகங்கருக்கும் கண்ணன்மணி வண்ணனுக்கே கருணை கூர்ந்து
தாமமாருயர்பூசை கோயிலவர்க் குண்டாகத தம்போலாக்கிப்
பூமனூர்க் கிப்புவியிற் பூசையுங்கோ யிலுமினறிப போகசசெய்தான்.

அக்கார ணததைமெமக் கியம்புதியென றருநதவத்து முனிவர்
கூற, முக்காலங் களுமுணரு மகததியனகேட் டுரைசெய்வான முனி
வர் கேண்மின், மிகசாமக் கதைபுகல்வேம் விமலனுமவ் வவர்செய்யு
ம் விளைக்கி டாகப், புக்காவிக் குள்ளிருநது கன்மாறு போகமெலாம்
புசிப்பிப பானுல. (உ)

ஒருவரிடத தேயன்பு மற்றொருவ ரிடத்திலெயென றுரைககவேண்டா
மிருவரிடத் தினுஞ்சமமா மீசனருள வாரபகக மிலலை யென்றும
வருவதறகுக் காரணமே தென்பீரே லுலகாடை வளர்ககு மாறறு
லருவருக்கும் பாவியனா யறததினளா விருபபுறநலலருளேசெயயம்

நான்முகன்பொய் யுரைததலினு னுனிலததி னிலையிழநது நவை
யு முற்றுன, மான்முகங்கண டோருரைபபர் பொயயெனமா லுட
ர்சுராகங் கிளைவு வாயப்பப், பானமுகங்கொண் டிருந்திடுதம மத
லையையுங தண்டிததிப் பரிசு செயதா, னான்முகங்கண டறிதிரென வ
வனுரைபப முனிவராரு ளுவல்வ தானுர. (௪)

அததிருநான் முகனசொலுமபொய யேதுரைததி யெனணவகத
தியனுனு சொலவான், சத்தியமே பரமமாநதருமமெனறு மசததிய
மே பாவ மெனறும், பத்திதரு சத்தியததோர புண்ணியரா மசததிய
ர்பா வியாக ளென்று, நிததியமா கியசிவனகற் பனைசெயதா னவவர
ம்பு நீககற் பாற்றே. (௫)

சத்தியமே பலவேள்வி தலதீர்த்தம பரமசிவன் றங்குந தானஞ
சததியமே மேலான தவந்தருமஞ சோடசமா தான மாகுஞ
சததியமே சிவபூசை சரியைகிரி யாயோகந் தருமெய்ஞ் ஞானஞ
சததியமே புகலுமிக பாத்தினுக்குக் காரணஞ்சத் தியமீ துண்மை. (௬)

பொய்யுரைப்போ ரெத்தவங்கள் புரியினுமத் தவோபலத்தைப்
பொருநத மாட்டார், பொய்யுரைப்போ ரெத்தருமஞ் செயயினுமத்

தருமப்பயன் புசிக்க மாட்டார், பொய்யுரைப்போர்க் கண்டளவிற் சி
வனவிலகி நெடுந்தூரம் போவன் வேதன், பொய்யுரைப்போர்க் குல
கினிற்போர் சனங்கட்டா தெனுமப்பழஞ்சொற் புதுக்கி னானல். (௭)

ஆதிகாலத்தினிக முவனசரிதை விரித்துரைக்கே மடைவிற் கே
ணமின, மாதுபா கனையிகந்தவ் வாரணனு நாரணனு மயங்கிக் கூ
றுஞ, சோதிசோ பரமபொருளியா னியானபெரியன் பெரியனென
விகலித் தொனமை, நீதியாயந் தனைத்தறிந்து மற்யாற்போற் பொரு
டேரு கிளைவு தீர்த்தார். (௮)

எம்மிறுதித் தெமையிகழ்ந்தா யாவையுநல குவம்பெரியே மெ
னாருன மாயன, வெம்மையொடு நானமுகனு மவனபோலப் புகன்ற
னன்பின வெகுளி கூறாது, நயமினுமிக கோரிலையென றகந்தையி
னல வருங்குறியை நாடா ராகித், தம்மினமிகு போர்புரிந்தா ரிரு
வோரு நெடுங்காலந் தணவா ராகி. (௯)

தொந்தப்போர் புரிந்திடுங்கா லிருவோருமபாசுபதந் தொட்டா
விட்டார், வந்தபோ ரத்திரங்க ளொனறொடொன்று தாக்கவழ
ல வானத் தோங்கி, யிந்தப்பூ வுலகுமுத லியப்பியசத் தியவுலக மீரா
யெங்கு, முந்தப்போர் தெரித்திடுங்கான மானிடாவிண ணவரெவரு
முறையிட் டாரால. (௧௦)

இறைவனது கண்டிரங்கி யாமுதவா திருக்கிலெலா மிறக்கு மெ
ன்றே, நிறையுமழற மபமென விலிங்கமதா யளப்பரிதாய நீண்டு
நின்று, னுறையுமழற் பாசுபத வத்திரங்க ளதிலொடுங்கிற றும்ப ரு
யந்தார, மறையவனுந் திருமாலு மசசுடாகண டார்மயங்கி மறபோர்
விட்டார். (௧௧)

கட்புலனி லளக்கவொண்ணாச சோதியைக்கண டாகண்டு கல
க்க முற்று, ருட்புலன்க ளொடுங்கியிதனடிமுடிகாண பவர்பெருமை
க் குரிய ரென்றா,விட்புலனிற சென்றுமுடி யறிவனென விதிசபதம்
விளம்பி னன்மால், கொட்புலனி லடிகாணப னெனவரியு நெடுஞ்ச
பதங் கூறி னனல். (௧௨)

யோசனைநீண் டகன்றுயர்ந்த வெகினவடி வாய்மலரோ னும்ப
ரோங்கிப, பாசனையும் வகையறியா னைக்கணத்தா யிரங்காதம் ப
றந்து போனன், மாசனையு மலர்க்கண்ண னிரண்டியோ சனையுயர்
ந்த வராக மாகித், தேசனையும் படித்துளைத்துக் கணத்தினுக்கா யிரங்
காதந் துருவிச சென்றான். (௧௩)

இம்முறையா லிருவருந்தே வாண்டினிலா யிரம்பறந்து மிடந்து ந் தேடித், தம்முருவந் தேயவதன் றிச சிவனுருவி ளுறியந்த தாமோ காண்பா, ரம்மலரோ தியன்சிறைகான் மூககலகோ டூடேறயநதங கறலூரச சிததான், கமமுகஙகால் கோடடல முழுவதுந்தேயந் தறக குறுகிக் கவன்றான் கண்ணன். (௧௪)

கவலுறுமான் மூர்ச்சைதெளிக் தறமெலிவான் கருதியுளத தெ ண்ணி நோக்கி, யவலுறகக் டாபுவியின மீதுமவரக கூடாதென னறிவென் ளுகுந, தவலறுகான பொருளெனறுள சிவன்பொருளன றென்றுமிந்தத தவறுற றேனியா, னுவலுறுமா றெனகெட்டே னி துவருமோ விப்பாவ நனிககற பாறறே. (௧௫)

எனமனததி னெண்ணியா னடியையித யததிருததி யெந்தா யங தோ, மனமயககா லிதுசெயதேன பொறுததியெனத தியானிததான் வருத்த நீங்கிக, கனமிகுத்த வதிபெலமுற் றனன்மீணமே பூவுலகிற கடிதி னெயதி, யனமயக்கிற் காணுதென் றறிந்தோனுஞ் சுடரிலிங் கத தருகே வநதான. (௧௬)

மோட்டுமா வரியுருவாயத் தவறிழைததே னததவறு முழுது நீங க, வீட்டுமா தவபபொருணீ யருளுகெனச சோதியிலிங கததுட் டோன்றித், தோட்டுநாண் மலரிதழித தொடையோனுந் தருபபண த்துட் பொருள்போற் றன்னைக, காட்டினன் கண்டுபணிந தெழுந் துநின்று துதிசெயதான் கவலை தீர்ந்தான. (௧௭)

பயததானம மால்பின்னு மறைந்துநின்றான் பங்கயத்தோன றன் மை கூறி, லயர்ததாவி தேயநதொடுங்கி மூாசசனையுற லங்குமிங்கு மணுக மாட்டா, னுயத்தானும் வகையறியா னலம்வருங்கால யோகி யரவ் விடததி னுற்றா,வியாததாவி வருந்துமவன் வரக்கண்டா ளெ ருமாற்றம் விளம்பு கின்றான். (௧௮)

எங்கிருந்து வருகின்றீ ரெவ்விடததிற செல்குவிரென் றியமப வேழை,பஙகிருந்தின் னருள்கொழிக்கும் பானருள்பெற் றியாம்போ ந்தே மென்றார் பார்ப்பா, னங்குமிங்கு மெதநூா மெதததனைநாட் சென்றதென்று னன்னோர் சொல்வார், கொஙகிருந்த மலாப்பிரம க ற்பமனந் தந்தொகுத்துக கூடா தெனறார். (௧௯)

வாசமல ரோய்நீயிங் கெய்தியதென் னென்றார்நம் வாம பாகத், தீசன்முடி காண்பனென விண்டுவிரு டிகலியெவ னுற்றே னென் றா, ளுகிவன்மா முடிநீயோ காண்பாயபே ரகந்தையுற்று யறிவொன்

றில்லாய், சிசியிந்தப் புந்தியைவிட டினிததிருமபென் றவர்போனார்
திகைதது நின்றான. (௨0)

பஞ்சமலத தானமயஙகப் பஙகயனு முடிதேடிய பாாததே மில்
லைக, கஞசமலாக கணணனடி காணுமை னமபோலக கவலகின் ஙு
னே, தஞசமுறக கணடனனே சபதமெனறு மெனறுபர் தபிகருங
காலே, வஞசமலாக கைதையொனறு வரககணடான கையேநதிவா
ஙகிச சொலவான. (௨௧)

மணஙகமழுகே தகையெவணெத தலைகாலஞ் சென றதிவண
வரநீ யெனன, வணஙகொருபால ஙீற றிருககுஞ சிவனமுடியின றிழி
நதுயிவ ணடைநதேன கால,மிணஙகவுளாத திடமுடியா தெண்ணி
றநத காலமெனற தியமப வேத,ஹுணஙகுமறி விழநதனனக கைதை
யைபபார்த தனனபின்றுது நுவலவ தானுன (௨௨)

வேறு.

கைதையே யெனககுப கார நீயொனறு
செயதையே யுன்னையே துதிததல செயவலென
றெயதவே யியமபயா தியமபென ரேூதலு
மொயதையே யதுவர நுணிததுக கூறுவான. (௨௩)

படிமிசை விடுசுடாப பரனே யெளிவேயே
யடிமுடி காணபமென றறுதி யிடடனங
கடிமல ரடியரி காணப போயினன
முடியிது காணயா னிஙகு முறறினேன. (௨௪)

கண்டில னுனைககண்டு கவலே தீாநதனன
விணடுமுன னேயெனக் காக மெயமமையே
யண்டாநா யகனறிரு முடிகண் டானய
னுணடெனப பொயமமையொன் றுரைகக வேண்டுநீ. (௨௫)

மறுததுரை யேலென வழஙகக கேதகை
சிறுததவர் தொழிலிது செயயொ ணுதென
வெறுததன கூறியும வேதன் வாதையா
லுறுத்துபொய்ச சான்றுரைக குடம்பட் டுளளதால். (௨௬)

தின்னிக ரிலலென நிகழததி யேயது
தன்னையுங கொடுவிதி யிழிந்து தாரணி
முனனிய சுடரொளி யிலிஙக மூாததிமுன
மனனியே துதிசெயு மாலைக கண்டனன. (௨௭)

நாரணு செயதிசொல் லெனமுன் ஞரணன
காரணு திபனடி கண்டி லேனியான
பூரணு திபன்முடி காணப போகிய
வாரணு கின்செய லறைகென றேுதலும. (௨௮)

முடியது கண்டனன முடியிற சாத்திய
கடிமலர்க கைதையீ தெனறு காட்டினை
படியிடந தவனவன் பான்மை நோககியே
பிடிபடா தெவர்ககுகின பேசசுப பொயயென்றுன. (௨௯)

யாதிஞற் பொயயென வியமபு வாயலாத
தாதுசேர் கைதையே சானறென் ருனயன
மாதவன் ருனுமம மலரைக கேடடலுந
தீதிலா யுளளதென றியைநது செப்பிறருல. (௩௰)

பொயம்மையே யிருவரும புகன்ற வாயமொழி
மெயமமையன் றெனறரி மீண்டுங கூறலு
மெம்மையோ விதுபுகன றிடுதி யென்றெதிா
கொம்மென நான்முகன் கோபங் கொணடனன. (௩௧)

மருததயில் பாபபணை மாயன் றனனுடவ
வுருததிர னென்னிடத துதிதது ளோனெனக
கருததினி லிகழநதன னகநதை காடடினை
பொருத்துற வறிந்தவ னகநதை போககுவான. (௩௨)

சுடரொளி யிலிஙகததி னின்று தோன்றியே
யடல்விடைப பாகனின் றடாநது சொலலுவான்
மடல்கெழு மலரினேய மதிததி டாதிவண
டிடமொடு பொய்யுரை செப்பற் பாலேயோ. (௩௩)

பொயம்மையுஞ சூதுங்கட் கொலையும் புன்மையுஞ
செம்மையில் குருநிந்தை தேவ நிநதையும்
கைம்மிகு மகந்தையுங் களிப்புங் காமமு
மிம்மையு மறுமையுங் கெடுக்கு மெந்திரம். (௩௪)

கணத்தினி லனந்தநான் முகனைக காட்டியக்
கணத்தினி லொடுக்குது நம்முட் காணவே
பணத்தினிற் றுயில்கொளும் பச்சை மாலொடு
மெணத்தகா நினையொரு பொருளென் றெண்ணலேம். (௩௫)

ஆயினும் பொய்யுரை பகர்ந்திட டயதான
மாயிரும புவியினுன றனககு வணமைசேர
கோயிலும பூசையும போக கோமுறை
சாயுக வெனககடுந சாபரு சாற்றினன். (௩௬)

பயிரவன வநதுபொய பகனைந தாநதலை
செயிருறக கிளளியக கணததிற செனறனன
வயிரஙகொண டொருதலை யிழநத மானமக
னுயிருற வொரீஙகியுண ணடுஙகி யோயநதனன். (௩௭)

தனியற மறநதுபொயச சான்று கூறிய
பனிமலர்க கைதையை நோககிப பணணவ
னினிதென வணிகல மெமககு மாகலை
புனிதநீ யலையெனப புகனறு நீககினன். (௩௮)

சிவனைநொந தொனறையுஞ செபபொ ணாதவ
னவன்செயும வினையதுப பவிததுத நீரவுறுந
தவநெறி முனிவரா கேணமின ருவறு
புவனமுண டவனறுப பொயசொல லாமையால். (௩௯)

பூசையுங கோயிலும் புராரி மேலவைதத
வாசையு முடையனு யவறறுச சததியாய
மாசறு சாததனை யீனறு மறறுள
ரேசருங கடவுளாக கதிகம பெறறனன். (௪௦)

அகநதையுற றுளனவ னுயி ருமபல
மிகநதிடும பொயயுரை யியமபி டானென
திகழநதிடு மயககததை நீககி நினமலன
முகநதுதன் கருணையே முறறு நலகினன். (௪௧)

அரிசெய லீதநத வயன்பின் செயததைத
தெரிவுறக கேளுமி னெனறு செபபுவான
புரிசடை யமலனை யிகநது பொயயுரை
துரிசறப புகன்றனன சொலவ தேதெனு. (௪௨)

அன்றியும் பூசையு மால யஙகளு
மின்றியே புவியினி லிகழச்சி யுறறுளேன
சொன்றைவே ணியன்பொரு ளென்று கொண்டிலேன்
கன்றிய சிவததுரோ கத்த னுயினேன். (௪௩)

இககுறை தீர்ப்பதெம் மீச னேயலாற
புகலெவர் தீர்ப்பரென் றெண்ணிப் போதனு
மககணத் தறிவுவந் தடைவிற போறறியான
புக்கன னபயநீ பொறுததி யென்பிழை. (சச)

மைநதாக லொருகுறை செயயின் மாறறியே
தநதையா வெறுததுடன றயவு செய்குவ
ரெநதைநீ யிரஙகுகென் றீசன் றுண்மலர்
சிநதைசெய தருநதவஞ் செயகின றனரோ. (சரு)

பருவமோ ராயிரப பஃது பஙகயன்
பொருவரு மருநதவம புரியுங காலையில
வெருவலை யெனசசிவன் வெளிகின றேதுவான
றெருமரு மிபபவங் தீரு மாறுகேள். (சசு)

எததவ மியற்றினு நீாவு றுதிது
சத்திய மேனுநீ தனைய ளுதலாற
புததியுட கொளளுதி புகலவன சிவன்மா
மூததினை ணகமொன மொழியு மோாதலம, (சஎ)

புவிபுகழ தருவிராட் புருடன மேனியி
லவயவ மாமறைறத தலங்க ளாலவாய
விவிதமாங துவாதசாந தததின மேமபடுங
கவவுறே லத்தலங கதமப கானனம. (சஅ)

பூரண கலையொடும் புகறென் கூடலிற
காரண காரியங் கடநது வைகுதுங
தாரணி புகழநதத தலததின மேவியே
யாரண நீசிவ பூசை யாறறுவாய. (சகூ)

ஆங்கணின் பவமொழிங் திடுமங கேகெனத
தேஙகம ழிதழியான் செபபக கேட்டலும
பாங்கொடு மவன்பதம பரவிப் பஙகயன
வாங்கரும் பெருமபுகழ மதுரை யெயதினன. (ரு0)

வேகமா நதிசிவ தீர்த்த மிக்குயர்
மாகமார் தருபொற்று மரையித தீர்த்தத்தின்
மோகமார் வினைகெட மூழகிச சொக்கெனு
மேகமா ரிலிங்கத்தை யிறைஞ்சி யேத்தினன. (ருக)

அஙகயற கண்ணுமை யமமையை யனபொடு
பஙகயக் கண்ணனும பணிநது போறறியே
வெஙகொடும் பொயபுகல வினைய கனறிடத
தஙகுநா ருண்டருந தவமபு ரிநதனன. (௫௨)

வேறு.

சொறபுற பெருஙகல யாண புரததனைக குரோச மேலபா
லற்புதச சொகக லிஙகத திறகொரு வடபா லானற
சொறறமி ழறியும வேக வதிவட கரையிற ரேனறுந
தற்பர லிலிஙகந் தனனிற பூசிததான் றனமே ராககி. (௫௩)

முநதிய சிவதீாத தததின் மூனறுகா லமுநீா மூழகி
விநத * மா மலரோா காலத தாயிர மாக மேனமை
தநதமூ வாயி ரததாற சாறறுமவ விலிஙகந தனனிற
சிந்திததுப பூசை செயதான சிவசகத திராஙா மத்தால. (௫௪)

அஞசெழுத தயுத நாவி னடைவிறுச சரிததா னிததம
விஞ்சுமிப் படியால வேதா கமவிதி விதியாச சிததே
தஞசென விருநதா னூழுண டததல விசேடந தநாளுற
செஞசவே யிலிஙக நின்று சிவனவற கருளவா னெணணனி. (௫௫)

தோனறினன் சேவின் மீது தோன்றிடக கணட வேத
னெனறவா தாவாற குமபிட் டிருகணீ ரருவி சோரத
தானறனி முடிக டாழச சதமுறை வணககஞ செயதான
வானறனை யெனககு நீயென றனபினுல வழுதத லுறறுன (௫௬)

வேறு.

தேவா திபாதந தேவே சரணஞ செகநா தபுரா தனனே சரண
மூவா முதலே திருவாப புடையாய முதல்வா கருணு கரனே சரண
நாவா ரவழுத தியபத தாகளபா னலமிக குதவுந தலைவா சரணங
காவா யெமைவந தாள்வாய சரணங கமலே சசதா சிவனே சரணம.

சததா நிருமல சுததா சரணந தகுநான மறையின பொருளே சரணம
விததா பொருமு தலானய சரணம் வியனு குமவியா பகனே சரணங
கொததார் புரமெ ரிசெயதாய சாணஙகுழகாவனைவினோதாசரணம்
பிததா மலமொ ழியததா சரணம் பிரமே சசதா சிவனே சரணம். ()

---

* அரவிநதம என்பது விந்தமெனத் தலைகுறைந்து நின்றது.

ஞானந் துருவே சரணஞ் சிவமெய்ஞ் ஞானந் தருவாய் சரணஞ்சரண
மோனந் தெளிவா யுயிருக் குயிராய முழுதுந் தெரிவாய சரணஞ் சா
கூன்ற பிறையா யரவமணிந்தாயகுரவங்கமழ்குழல்பாகாசரண [ணம
மீனந் துவசற் கருள்வாய சரணம் வேதே சசதா சிவனே சரணம். ()

எந்தாய தந்தையு மானாய சரண மெத்தே வினையு மளித்தாய் சரண
மைந்தா ரிடபத் துவசா சரணம் வரநல் கிடுமுத் தமனே சரண
மூந்தா ருருவ மனாதா சரண முறைசே ருமவிகா ரமிலாய சரணஞ்
சிந்தா மணியே சரணங் கமலத் தேவே சசதா சிவனே சரணம். ()

நாதா வுலக வதீதா சரண நலமார் விழிக ளனேகா வுலகுக்
காதா ரமுநீ யானாய நதிகட் கதிவே கவதிக் கரையாய சரணந் [ம
தாதாரமலா கொடுனைப் பூசித்திடுதமியன்பிழைகளைபொறுப்பாயசரண
பூதா திபகு ருநாதா சரணம் போதே சசதா சிவனே சரணம். (௬௧)

வேறு.

என்றுதுதித்த தேகமலன் பின்னருநல் லருள்கொழிக்கு மிறைவ
னின்னைத், தொன்றுதரு நான்மறைகண் டறியாதென் றுணர்ந்தே தொ
குத்துக் காணபேன், கன்றுவினை தீர்த்தெம்மைக் கைவிடே லென்த்
தொழுது கழறி னின்றான், வென்றிமழ விடையானு மவன்முகம்பா
ர்த் தருளியிவை விளம்பு வானால். (௬௨)

கமலநீ நங்கடம்ப வனத்திலருந் தவங்கருதிப் புரிந்த லானு
நிமலமா விளங்குபுரா தனவிலிங்கம் பூசித்த நோன்மை யானு
மமலமாந் தோத்திரத்தி னானுமக மகிழ்ந்தனம்இப் பதியி லான்ற
விமலையோ டுறையிலிங்கம்பூசிப்போர்க்கெய்ப்பவரும்வீடுந்திண்ணம்.

காசியினிற் சிவலிங்கம் பதிட்டைசெயும் பலத்தினுங்கு கதம்ப
கானத், தேசுறவே பதிட்டைசெயி னூறுமடங் கதிகமென்று வி
மையோர் போற்றுந், தேசுபெறு சிவதீர்த்த முப்போது மூழ்கிநட்
சனைசசே வித்தே, நேசமுறு புராதனலிங் கம்பூசிப் பவர்பயனை நிக
ழ்த்தற் பாற்றோ. (௬௪)

வேகவதி மண்ணமறையோ னனமாக்க லாலன்ன வினோத மொன்று
மாகமுறு பசுபூசித் தருள்பெறலால் வளர்திருவாப் புடையாரொன்று
நாகமருச் சித்தணியா விளங்கலா லரவமணி நம்ப ரென்று
மாகமநூல் விதிநீயார் சனைசெயலா லாதியீர மேச ரென்றும். (௬௫)

தழைத்திடுமெய் விலிங்கத்தின் றிருநாமம் புகல்வார்க்குத் தவமோர்
கோடி, பிழைத்தபயன் றூரத்தே தெரிசித்தோர்க் கடையும்வினை யெ

லவர் நீறுங், குழைத்திடுமெய் யன்பினரா யித்தலத்து வசித்துநித்தங் கும்பிட் டேத்திற, பிழைத்திடுமெபொய்ப் பவமகன்று கதியுறுவர் சுய மபுவினமுந் தியதாயப பேசும. (சுசு)

காரதமா முனிமுதலாந தேவவிரு டியாகலருசோ வசிட்டன மு னனும, பேருறுமா தவத்தினமிகு பிரமவிரு டியரிமையோர் பேணிப் போற்றுந, தாரகமா மவ்விலிங்கத் தனேகவதி சயந்தோனறுந் தகுவா கிசா, பூரணராந திருஞான சம்பந்தா சுந்தராபோற்றுவர்கக ரேன.()

திருநாம முசசரிககக் கிருத்தத்திற் றிரோத்தத்திற றெரிசித தேத்த, கருநாமங கெடத்துவாப ரையிற்பூசிக ககலியு கத்திற் பூசித, தொ ருநாம முசசரிககப பவமகலுஞ சொககலிஙக முதவும பேறு, தருநா முணை மையைப்புகனறே மிவ்விலிஙக நினபெயராற றழைகக வெ னறும. (சுஅ)

கேட்டிநீ வரஙகளுனக குதவுவ்மென றாளருளக கேட்டு வேத, னைட்டமூன றுடையாயநின னிகழநதிவத துரோகததா னவியு மதோடம, வாட்டமுற பொய்யுரைதத தோடமவை நீக்கியருள வழங கல வேணடும, வேட்டிலஙிற றமியநுககுப பூசையுஙகோ யிலுமுன போல விளஙகல வேணடும. (சுகூ)

முதறியே யுதவுறுநின னிருத்தத்திற கையந்திடயான முறையிற றல,மொததியே தொழவேணடிய பிரமதா ளபபெயாபெற றேங்க வேண்டு, மததனே யருளுகென வவ்வரநதந தேமெனப்பின னமல ன கூறும, பததியே தருமிநதப பதியினிலவந தடையுமுனின பவநீங கிறறல. (எ0)

ஆயினுமப பவநதீாதடதே மருமறையோாக குதவுதனிற கருளிச செய்தே, மேயுறுநந திருநட்டதின றிருததாளப பணியுமுனக கீநதே மீநத, மாயிருஞா லமபுகழப பிரமதா ளபபெயரும வழஙகி னேம்வ ண, சேயெமக்கு நீயதனுற சிருட்டியுமுன போறறழைகககச செய்தே மென்றே. (எக)

வரமுதவி யமலனுமம் மூலவிலிங கததானுன் மலரு ளோனும், திரமுறவவ் விமலனடித் திற்கியைபத தாளமொதகித தெரிசித் தேத்தி ப், பரமுறுமற் றையதலத்துத் திருததாளப பணிசெயது பாவி வாழ்ந் தனர், ஓரமுறவிக் கதைபடிப்போ ருரைபபோர்கேட் போர்கயிலை யுற்று வாழ்வார். (எஉ)

விதிசரிதை யிதுவென்ன மலையமுனி விளம்பினன் விளம்பக் கேளா, வதிசயமுற் றருட்டவத்தோர் மீளவுஞ்சொல் வாமதுரை யால வாயிற், கதித்தருமெம் பரனெண்ணெண் டிருவிளையாடற்கதை காசியின்முன் சொன்னாய், துதிபரவு மித்தலத்துங் கேட்கவிரும் பினமின்னுஞ் சொல்வா யென்றார். (எ௩)

என்றுமுனி வரரியம்ப வகத்தியனங் குரைசெய்வா னினிது கேண்மி, னன்றிதரும் யுகமொன்றி னறனைக் காறனைக் கானன்கு கதத்தும், வென்றிதா விளங்கியதிக் கதைமுழுதுஞ் சாரமா விளம்புவனே ன், தொன்றுவினைப் பவமகற்றுங் கதியுதவு மெனத்தொகுத்துச் சொல்வ தானான். (எ௪)

ஒன்பதாவது பிரமன் பூசித்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௭௫.

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க-வது இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூறுக நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் த்திருத்தங்கண் டிந்நகத் தேவர் மனங் கவரு மடல்வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கதம்பவனத் திருளா லெயதி வரதனைக் கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூடித், திரன்றிருசித் திரையில்விடாப் பழிநீங் கறக்கண் டிணங்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான் *. (க)

௨ - வது வெள்ளையானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா பதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டிறைஞ்சி வேந்தன், றேசுபெறு தருவாசன் கொடுத்த சேடந் திரு

* இச் செய்யுண் முதல் "பொற்புறுகண்ணுவன்" என்னுஞ் செய்யுளிறுதியாகவுள்ள அறுபத்து நான்கு செய்யுள்களாற் றனித்தனி சங்கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்ற அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் சரித்திரங்களும், அவற்றின் வைப்பு முறையும் வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடற் புராணத்துச் சரித்திரங்களையும், அவற்றின் வைப்பு முறையையும் ஒத்திருக்கின்றன; ஆதலால் இச்சரித்திரங்களின் விரி அப்புராணத்தாற் செவ்விதிற் பெறப்படும்.

முடிசூ டாதிகழத் தென்னர் கோவாற, பேசருமா முடியிளக்க வெ
றறுண வென்றும பெரிதுதலைத் திடுமெனவின் னகன்று மன்
ணிற, காசுறச்செல் கெனறமுடன சபபப போநதே னனகழ
றிக் கடுஞசாயந தீரநதே மிறருல. (உ)

௩-வது மும்முலைத்தடாதகையம்மையவதரித்ததிருவிளையாடல்.

தென்னன்மலை யத்துவசன ககுவன மாதாச் சேர்ந்துநெடுங் கா
லங்கள் போகவி வேநத,ரினனகைமா திணமணநது மகவி லாமலிய
றறுதவத தானமுனறு முலைபி னுளோ, மினமகவை யருளவரு ளா
ல் மைச்சன விளஙகியபோ தடாதகைநன கணவறகண்டான, மன
னுமுலை மறைநதரசா மெனபபொன மோலி வைததரசன வானடை
நதான மதுரை யாண்டாள. (௩)

௪-வது திருமணஞ்செய்ததிருவிளையாடல.

மும்முலையாள கணவனைவேட டெழுநதெண டிசைகு முடுவிச
யஞ்செயது கயிலைமேவ,வயமினன விமையவாபோாபுரிநதாற ருது
வநதுரைபப வஞசலெனறீ சனமுன கண்டாள, செம்மையிறகாண
பளவினமறறைத தனம றைநத செயலறிநதே யருளெணலுந திருக
கலை சாததிததமமுறையான மணாநதுமுடி சூடி வையந் தனையாண
டு சிவலிங்காாச்சனையுஞ செயதான. (௪)

௫-வது பதஞ்சலிக்குநடனஞ்செய்ததிருவிளையாடல.

திருமணததின வநதோாக டமைசீ ராடிச் சென்மினிவ ளென
மூழுங் முனிவா தேவா, வருமயரிற பதஞசலிமா முனிவன றில்லை
மனறினடங கண்டலலாற புசியே னெனனத, தருமகலான சாததிய
பொன மான மீது தளிர்பபொடுகண டறிதியெனக் காட்டி முனனை,
யருமறைநதும் கனகசபைத தெனபால வெளளி யமபலத்தி னடமபுரி
நதான புசிததான கண்டு. (௫)

௬-வது பூதமுணடதிருவிளையாடல.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ நின்னு டியருத் தாவிஸ்பலா வரு
வரென வமைதத வன்னம்,விடாதசுரர் சுராசரகர் நராக ளுணடு மிக
வளருந தொலைந்ததிலை யென்னும் வேலை,யடாதபசி யால்வருந்தி மெ
லிந்த குண்டோ தரனுற்றே னனவலற வீசன் காட்ட, வடாதுகயி
லைக்கிரிகோரன்னக குனறை,வாரியயினறதுநொடியின் மங்கை நாண.

எ-வது வைகையாறழைத்ததிருவிளையாடல.

பொருவருமா தபததிரந்தாங்கியநான் சிறறுண புசிததிளைததே னென்றன்னங் குழிக ளுண்ணின், வருதலுநாற றிரளையாய விழுங்கித தெண்ணீரத தாகததான மடுபபொய்கை வாவி கூபப, பொருபுனலு ளெனகுடிததும புனிதா நீரென றேவிட்ட பூதநதி யழைததுக காட்ட, வொருவுகிழக் ககனறபுன்ன மீண்டுஞ் செலல வுறிஞ்சியது மண லிறங்க வாயங காநது. (எ)

அ-வது கடலழைததிருவிளையாடல.

அனபுடைய வன்னைகட லாடற கெணணி யவண்மொழிகேட டசனைததன வநதத தாககு, னபுடையா டொழுதுரைத்தம் மாறறங் கூற ஙயாதறியா ரெனவிருநது முகமவா டககண, டினபுடைவின முக வாட்டமு துணிநது காணபா னெணணியிருந தேனெனவேழ கடலு ங கூவத, தெனபுடவி கடவாதவ வடைவின வநது சிவதீரததத தடத துறவேழ கடலென றாகள. (அ)

கூ-வது மலையததுவசபாணடியனையழைததிருவிளையாடல.

வாரிதியொன றுவநதனையேழ் கடலு மிங்கு வநததுநம் மிறைய ருளா லாடு கென்னப, பேருததி மாமடவா ராடிற கொணகன் பிறங குசுத ஞனகனறே டாடி னலலாற, சாருறவா டாரெனபர் வரரென றியாயமுன சாற்றுதலசாற றபபதியை யழைததுக காட்டிச, சீருதவு கணவனொடா டிப்போற றுமுன சிவலோகங கொடுககவவா சோந து வாழநதாா. (கூ)

கO-வது உசகிரபபெருவழுதியாரவதரிததிருவிளையாடல.

பொனமலைய மயிலரசு புரிநது காககும புவிமுழுதோர் புரமெ னவே புரககும் வேநதன, மன்மதிமா மரபோங்க வருங்கோ மாறன மாறறுசுந தரமாற ஞதி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னரு ளான ஞவேலோன் விமலைதடா தகைவயினுக் கிரஞ ரென்றோர, கன மகவாச சடைட்யொடுமுற் பலிக்க மோலி கனிகவிததான் கோசசடில வரும னெனறூர். (கO)

கக-வது வளைசெண்டுவேலகொடுத்ததிருவிளையாடல.

தாவறுமுக் கிரன்றலையிற் புவிவன் பாரந் தாங்கொனவைத் தரு ள்புரிந்தங் கிமையோர் வேந்த, னுவமுடி சாடுகென வளையுக் தந்து நூக்குகடல் சுவறவெறி யெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம்போல

விமையோர் வாழபொன மேருவினை யடியெனவன் செண்டை நல்கித,தேவாபுகழ மணமபுணாவித தமலை யோடுரு சிறநதகணத தொடுமறைநதான செழிக்க வையம். (கக)

கஉ-வது நானமாடககூடலான திருவிளையாடல.

தானுவலி யறிவானைய கெணணி யேவுந தடஙகடலைச சுராசிததா மனிதா நாகா, பூணரவா வெருமுன்விடக குடிதத வென்றிபபுட்கலா வருததமுதற புயலக ளானைக, மாணுறுமா மழையையேவுறநான மாட மாகவிவலி தொலைவிகக விகலவிட் டேகி,நாலொருதாழக தருசசிததான வருணன றாய நகரிலையு நானமாடக கூட லெனறா. (கஉ)

கூ-வது சிததரான திருவிளையாடல.

மாததிரைபொக கணமயோக படடத தோடு மதுரையினெல்லாமவலல சிதத ராகி, யேததிமட வாரெலலாம வீதி தோறு மிவைவளைசிந திடவெஙகும வநது லாவிச,சேர்ததிமடபபிடிப்ப வகப்படாது செனறுமருத தினறிசைககலலிபததின பாஙகர்,தோததிரஞ்சேராலையததுட டென்னா கோமான றெழுதிடவான வரமதியா திருநதான சொககன. (கூ)

கச-வது கலலானையைககருமபுதின னுவிததத திருவிளையாடல.

வலலவகீ யர்ககுறு சித்த ராயின் வாஙகுவிகல் லிபததால்யாங்காணப மென்றே, யெலலவாகா ணகலககன னலைககாட் டாமுனவாஙகியயின றிதுகமல நான மெனறே,சொல்லருமாா பணிதாள வடமும் பறறித துனைவினையினறதிரமுழங கிடமுன சேறும்,வில்லாசனருசெயதி சயிபப வானில் விரைவிறெடு கைகததொளிததான் விமலச சித்தன. (கச)

கரு-வது சஙகபபலகைகொடுதத திருவிளையாடல.

தவிசுவிரும் பிபபுலவர் வேண்டக கைமாப பாவறிய தொருபலகை தந்தே பின்பு,புவிபுகழகீ ரன்பரணன கபிலன் முன்னுப புகழநதடைவி னிருந்துதமிழ் வைததாய் செயதி, விவிதமெனுங காலகீ ளத்தாற் செயபுட் டலைமயங்கி மீண்டொருகான்மலைதல் கொண்டாண்டவைபொருந்து டொருள்செய்து கூட்டித் தானு மேறினறுப்பத்தொன்ப தின்ம தென்றாச். (கரு)

௧௬-வது கிழியறுத்ததிருவிளையாடல்.

திருந்துசிவ முனிதருமி தனக்கீந்தன மன்றல் செயவான்வண்
பொருளிலையென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடந் தையரொடியா
தலத்து லாவும் புகழ்மாற னிணைந்தமணங் கண்டே தெனகொ, லருந்த
மிழா லிதுபொருவப் பாடுவாரே லளிப்பலென்றோ பொற்கிழிநற்
சபையுட் டேக்க, மருந்தனையான் கொங்கென்றோ கவிதை பாடிக்
கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே. (௧௬)

௧௭-வது நக்கீரனைக்கரையேற்றின திருவிளையாடல

காவலனைப்பர்கள்பிழைபொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கீரன் பிழை
பொறுத்துன் னுதற்கட் டீயால், வேவுறச்சுட் டிடுதுயர்தீர்த் தருளை நல
கி விளங்கியசொல் லெனும்புகழ்ந் தாதி கேட்டுப், பூவைகயற் கண
ணியொடும் பொய்கைமேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக
கரையேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலயத்துட் சென்று போற்றத்
தேவியொடுஞ் சென்றுகரை யேற்றி னனே. (௧௭)

௧௮-வது குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்ததிருவிளையாடல.

ஒண்கவிகுன் றமபின்ன முறுகீ ரற்கிங் குரைதமிழநூ லருள்ப
வர்யா ரெனவெம் மனனை, திண்புவிப்போந் துயர்தருதென் றிசை
வை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்
புகழ்முத் தமிழுரைத்தா யென்றிறைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ
கினைத்தி ருந்தா, யெண்வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென
றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதேசித்தான். (௧௮)

௧௯-வது ஊமைப்பிள்ளை தமிழறிந்ததிருவிளையாடல.

சங்கத்தா ரிறையனார் பொருட்கே ளொருந் தகைமைபெறவுரை
யெழுதி மலைந்து முனசென், றெங்கட்கீ தறிபவனே நல்ல சொல
லென றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவு
ருத்திரசருமனாமன் றன்னைத் தூயமண்டபத்துவைத்துச் சொனமி
னன்மைக, கங்கமுறும் புளகெனப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன
முதன்மூவ ருலைகொண் டார்கள். (௧௯)

௨௦-வது இடைக்காடன்பின்போனதிருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகோன மன்னிக
ந்துதள்ள நோக்கே, வீறுயரா லயத்தனுமிப் பொருணீ சொல்லுன்
மெலியவிலன மறைபுகலு மிகந்த துன்னை, மாறகலுன் றேவியைமற்

றிலையென் றேதி வரைக்கேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியச ங்கத்தொடிருக்கத் தலைப்பப் போதா னிடத்தைவட்டத் திருவாலவாயெ ன்றார்கள (உ0)

உக-வது கடல்சுவறவேல்விட்ட திருவிளையாடல்.

இலங்கு மாயையாழி கொள்வான மேகம் வெள்ளருண் ஞானக்க ண்ணுற்றுக் கண்ட போதே, மேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேகின், ஞாலமொரங் கழிய வருங் கடலை யாமுன் னுதவுவே லெறிந்துசுவற றென்று போதும், வேலைசுவ றிடவேலை யெறிந்தா னும்ம வேலைவடி வலம்பயின்ற னென்றா ரன்றே. (உக)

உஉ-வது வலைவீசிமணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்களியம் புங்கால் கேட்டு வரியபொருண் மற ந்திட்டக்கண் டம்மனை சீறி, வெம்பரதர் குலத்துதிப்போ கென்வு மித்த மெல்லியலைக்கொள் வாளுருக்கொண் டனுமிக கேட்பக், கம்புதனிக் கொலைமகர வனையொன் றுண்டெங் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதருங் குவமெனவம் முறையி னேகுக் கனிமகரம் பிடித்த டைவின் மணஞ்செய் தானால். (உஉ)

உ௩ - வது வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர்ந் தவர்தொழு கா சவிப்பப் போக்தே, கோதையர்நீள் வணிகர் குலத்தி லங்கக் கோலவளை வணிகனாகக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிசரு லாக் கித் தீயின் வீழந்திவோ ரொருப்படுங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதியு ந் மறைந்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் ற ருளிச் செய்தான். (உ௩)

உ௪ - வது விடையிலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யெனப்பாரோர் புகழ்தில் சோழன் கனப்படையோ டெய்திவைகை வடதீ ரத்தில், ஞாடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயக்திரவு பகலாக்கிச் சென்று மாறனீக்கயல் பொறித்தடைத்த வ டபால வாயி னெடுமதிலி னிடுமேரித்துக் கொண்டர்ந்து தான்றன், ஊருருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேறறின் றிகழுமிலச் சினைவா யி லெனப்பொறித்தே. (உ௪)

௨௫-வது மாணிக்கம்விற்றதிருவிளையாடல்

செழியர்குலத் தருளினு லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மை ந்தினடல் வேட்டைக் காட்டிற, றழியபுலி தாதையைக்கொண் டே க வங்குச சாரபில்லாப புதல்வர்நிதி கவர்ந்தே ககணை, டொழிவின முடி சூடுவான மறைத்துக காத்த வமைச்சர்முடிக காமணியின றெ வரேற யுங்கற், கொழிதமிழதோ பட்டினத்துச செட்டி யென்று கொண்டாநதுவிற்றான் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (௨௫)

௨௬-வது யானையெய்ததிருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெல மாட்டான சமணர் தமமாற், புவனிவளர் மதுரையையோர கவள மாகப போநதுவிழுங கெனவிட்ட களிறறை வீழ, நிவிலாபுகழபே ரட்டாலை மீது னினறே ரேவிடக்கண டியானைமலை யென்றானறு, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத திமலே யென்றார் கோறெட்டா ன ட்டாலை வீர னெனறார். (௨௬)

௨௭-வது வாதவூரருக்குபதேசித்ததிருவிளையாடல்.

கணநாதர் தமிலொருவன விடையிற் போநது கமழமதுக மகிழ வாத புரத்து வாழந், தண்ராமாத தியர்குலத்துட டோனறி மாறன றனக்குரிய மநதிரியா யிவுளி கொளவான, வணமார்பொன் னேடு பெருந் துறைசேர்ந தாசான் வழங்குபதே சமும்பெறறுத தமிழபா டிதுதன்,னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீநதே சென்ன வேதி னன் றென்மதுரை வேந்தன் றன்பால். (௨௭)

௨௮-வது நரியைகுதிரையாக்கியதிருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மா றனுயர் சிறப்பின் வைகி, யொருமையொடு வினவவரும வருமென் றோதிப பரிவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய வோாக, விருநிலெ னக் கொடுந்தண்ட மாற்று ராகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச சொக்க,னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந்திட் டுகைத்துக காட்டி யாடை யும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (௨௮)

௨௯-வது குதிரையைநரியாக்கியதிருவிளையாடல்.

அருணாற்பந் தியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னி. மையோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருள்ராம் புவிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறுநரியாய் கெடிப்குரல் காட்டப் போந்து, மருணாருக்

துறையாள ருரைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாதவூ
ரா, வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறியா போனறு செல்ல வெகுண்டுக
ண்டு சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (௨௯)

௩௦-வது மண்சுமந்த திருவிளையாடல்

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வைகை மேன்மைந்தி யு
டைப்படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டிற்கு மண்
சு மந்தாண் டடிபட்டு மாறெங்கும் பட்டீதேதென், றேதுங்கா
ன முனியைவிடு விட்டென்றோ வாக்காங் குயாவானன்றோ றசிறை
விட்டழைத்துள ளஞ்சிப், பாதமல ரிறைஞ்சிநும்மிச் சையிற்போ
மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயமாறறுன மாற னென்றா. ()

௩௧-வது விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ னொருவனறன மகவைப் பாக வதனவரவே தங்க
ண்டீந் திடச்சீ றுறறு, நுரைசெய்பூண டென்றுறி விடுப்பச் செ
னறே ஹுறுசைவன மகளென்று தொடாணம மீச, னாவிருத்த
ரூயப்புகுந்துள குமார னுகி கனிமாமி வரவழும்பா லனுமாயக் காட்
டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள வுருவங் காட்டிப் பேதையையுங்
கொண்டகன்றான் வியக்க யாரும். (௩௧)

௩௨-வது மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவந் தறுபத்து மூன்றுயந் தெண்ணெண் டிணக்கலை
வல லானெனவாங் கணைந்தோர் பட்டன, மன்னியநாட் டியமறியா
ய வளவ ளுமம வருசகல கலாவல்லனெனனக் கறறுங், குனனுமு
னனோர் தாளவருத்தம பொறுமேனு நீச ஒருதாளி னின்றுனென
றழுங்கு வானகண், டனவட மேழபாலிங் கிறகு முனன மாடினுன
காண்மாறி ~~வெள்ளி மன்றில~~ பொடி|னுருனு ஒ (௩௨)

௩௩-வது பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியொடும போந்திருந்துவழிக்க ணன்மேல் வனசரனமுன்
னியெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமாணம வரவருவே டனைதத டுத்துத
தலைக்கடைசார்ந் தப்பமிடும பனவ னேடு, 'கனியிருளின் மணமனை
போ யருளா னிற்ப கமனபடர்மா திணைக்கொன்ற விசேடஞ் சொ
லலி, யினிவினைப் பசுவாற்கொல் வமெனக் கொல்ல வெழில்வழு
தியினுக்கெளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (௩௩)

௬௪-வது மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

அன்னையைமண மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வ
த்தனைமண கொட்டால வெட்டாக, கிளையிருளிற கொடுபோங்கா
ல் வேடா மரதைக கைககொடுசெல வாரடிதத புண்ணீமொயபபத,
துணைவினினமண ஞுலகினிலவர வெனபா ரினறிச சுழன்றுதவத தா
ற்கடம்ப வனததின மேவத,தனையடைக்தோரக் கருளசொககன செ
ழுதது வேளைத தவிராமா பாதகததைத தவிரததா னன்றே. (௬௪)

௬௫-வது அங்கமவெட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக கிடாவருமோ கருணைச சொக்குண டாகவெனும
பணிககனிடத தடைநது கறகுந,தென்பரவா யுதக்கலைகள் பயிலவோ
ர் தமமுட் சிததனெனுமொருதீமபன முறறுங் கறறு,மினபரவா சான
மனைகை தொடககண டீசன விருததனெனறே விதுகினைநதாய வெ
டட வாவென,றெனபகாவ தவனுருக்கொண் டறைகூ றிசசென றி
லவினுட்போய மறுகேறி வெட்டி வீழததான. (௬௫)

௬௬-வது மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகன் னெறிபொ ருது விடுமரவை நாகம
லை யெனன முன்னம,பஞ்சவனோ கணையிறு லெயது வாயாற பட
கககும விடம்பரநது நதூராற ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனசசென
றேததத திஙக ணறுமலியரான மதுரையென மதுர மாககி, வஞ்சகா
பின் பசுவைவிட விடையை யேவி வலிதொலைததா னிடபகிரி பசு
வெற் பெனறா. (௬௬)

௬௭-வது வெப்புதீர்தத திருவிளையாடல்.

புகலியினில வைதிகவா ரணமெனறியாரும போற்றியசம்பநத
னெனறோர் புதலவர் தோனறித,தகவுமையா டிருமுலைபபா லமுத மு
ண்டு தநதருண்ஞா னமபெற்று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளாலவீ
ட்ட மடததி விட்ட படுதழன்மாறனுககேவித தணியரவெப்புந்,திகை
யமணர் காணவொழித தொழியாக கூனுந தீரங்கிர்த தாரபுனிதத
திருவெண் ணீற்றால். (௬௭)

௬௮-வது கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இரண்டமணா ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா
வேடேடையார் வென்றா ரென்று, மூரண்டருவா துரைத்தேறி யழல்
வன்னி முடுகிமிசை யேடேவையும் வேவ வேவா, தூண்டருகல் லே

டெடுத்தார் தம்மோ டின்று மாறறிவிட வாவென்ற நிட்டுத தங் கள், கரண்டருமே டாழிசெல்க காழி யாசோ டெதிசேற வேறிறா கழுவாய மீது.   (ஙஅ)

ஙகூ-வது மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல.

அடற்படையா ளனைவேணடு மமபொ னலகி யானடியார்க் கமுதாகவி யளித்த வென்றிச,சுடாபபடைவேற படைத்தலைவன கொ ணாந்த வீான சுந்தாசா மந்தனென்போன றனனைக் கூவி, யிட்டப டைமீ னவனுண்ட படையா வெனன விமலனுணடே லவையுண் டென் றுரைத்தோ னுக்காறந்த, திடபபடுன் னியுங்காட்டி நாட்டிச சொக்கன் சேனைகொணாந தாியுகைத்து மெய்க்காட டிட்டான். ()

ச0-வது உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுண டெனறேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவிவேளவி குனறி வாழும,பேசுலகம பொழியாமல வாடக் கண்ட பெருவழுதி தளாந்திரவு துயிலும போது, கேசமுனி வரைமறந்த தா னின் றுடு நிலேதளாந்த தவனைஙமபோற பழிசசி தென்றுங,தேசொடு கா ணப்பொழியும பெய்ம்வா னென்றே செபபினனபொற கிழிக னவில வைத்தான் செனறே.   (ச0)

சக-வது மாமனுய்வந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றவகை மைந்தன மைந்தனைத் தன செல்வ'கலகி யிங்குத, தகைமைபெற விருமனைவைத் தேகத் தளளித் தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விகழப்போம வணிதை மக வொருடுங்கோ யிறபோங் இறைவவெனச செய்திசொல்ல விாங்கி ச சொக்கன்,மிகைபறுமா துலனுருகொண டவையி லேறி வேணா டாரை விடவென்றான் வியபப யாரும.   (சக)

ச௨-வது அட்டமாசித்திபகாந்த திருவிளையாடல.

அரன்கயிலை யின்கணிறைஞ் சியகவி மாரோா றறுவருமா சித்தி யெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திருமுறகே ளாதுமறக் கிறைஞ்சு ரீா பேரய்த் தென்னாட்டிற் பட்டமங்க லததாற் கிழ்வீழ்ங, துாளுறுகல் லாக்கிடத்திா டீபக் கா்னத் துறைக்குவமயா மவனுற்றெண் சித்தி யா வும், விரவறை குவதுங்கல் வுருநீத் தெனன மேவினாக்கு மேவிய சித்தா னுப்ப.   (ச௨)

௪௩-வது தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேதத்தர் வெறுமவழுதி தமையன கொளவான பகாநதிடுபெ
ண கொண்டபய ஞெடுங்கூ டிபபோய, வரவேறறு வடகாட்டுப ப
கையும் வென்று வநதுதமிழ மதுரைகொளவா னெதிரக் கண்டு, தெ
ரிவேகத் துடனமுனனேனை சொககுண டென்று சிநதிததேற் றிடச
சென்று பாலை யாககி, யரிபோறறுங கடவுளனை வினைததற சோர்
வாறுவெல வுதவிவைததான றண்ணீரப பநதர். (௪௩)

௪௪-வது இந்திரனமுடிமேலவளையெறிநத திருவிளையாடல.

மன்னவர்மூ வரும்வரவிந திரனங கெனனீர் வந்ததென விருவர்
மழை யென்று போறற, வுனனுமுன முதவியுளை கொடாத மாறற்
குறுவலிகாண் பாணர முதவப பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண்
டேகு மென்ன வேஙினருள வழுதிபுய லரசா தமமை,மினனிகள மிட
வவனெந தோலை போககவேளாளா பிணையிலவிட்டான மழைமல்
கிற்றல. (௪௪)

௪௫-வது பொன்னனையாளுககருளபுரிந்த திருவிளையாடல.

பூவணத்திற பொன்னனையாள் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக்
கும்பிடுவாண் மெழுகு சாததி, மேவணநற் பொருள்பெறாள் சொக
குண் டென்று மிகவருநதுங காறசிதத ராசசென றூண்டு, மாவண
வல விரும்புதரச சொல்லித தீயின மாட்டென்று பரிசனஞ்செய்
தொளிததான றந்து, பாவணததாள சொலிசசெயதிறை யுருக்கண்
டாண்மெய்ப் பததியெழில கண்டள்ளி முததங கொணடாள்.(௪௫)

௪௬-வது சோழனைககொடுவந்தாழியிலாழத்திய திருவிளையாடல.

செம்பியன்றென் மதுரைகொளவான றிறஙகள் பேசிச சென்ற
டர வெங்கையுண்டென் றிசைககு மாறன,றமபமென வவனெதிரே
தோன்றச சொக்கன் றுணைடுபரி மேலவேடக குதிரை யாளாய,கமபு
விசை போந்துபரி காட்டிக் காட்டி கணிபாயந்து மேறடததுத தீரத்
தேற,வமபினுடன் பாய்ந்துகுளை தாஙகாச சோழ மனைககொண்டா
ழுத்தடங்கொண் டாழியென்றார். (௪௬)

௪௭-வது திருவாலவாயான திருவிளையாடல.

ஓங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா வாறிங் குயர்ந்திடகிற் றலினடு
வூ சென்றார் மா றிரீங்கியபின் னெருசெழியன றேன்றிச சொக்கே
ச்ணருக் கெல்லைகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டெ

னறு விட்ட பாநதன படியினிலலூய வைததுததன கதியாற் சூழநத, தேஙகுபுகழப பதிமுடஙகல வாழவைதத தநதாற றிருவால வாயால வாயென றாகள. (௪௭)

௪௮-வது வரகுணபாணடியனுககுப் பிரமகததிநீததுச சிவலோகங்காட்டிய திருவிளையாடல்

சினமாவேட் டமபோயமீள வாசித தாளிற றிகழசிவிலவழி யுறஙகு மறையோன றுஞசக, கனசாயை பலதருப்ப செயது நீஙகக காருணமெய வருததுஙகால வெலவான போநத, வினமாசெம பிய றசெயிதது தேயங கைககொண டிடைமருதிற பிரமகததி யொழி ததுப போய, மனமார வண புலிககாணக காடடென றேததும வரகு ணறகுச சிவலோகங காடடி னானே. (௪௮)

௪௯-வது விடைககுறியமபெய்த திருவிளையாடல்

அனபுடையோ னொருசோழன மதுரை கொளவா னெணணுகலும கண ஒளிநதளாநதா லயததுட சென்றே, பனபரம னருளபெறறச சிறிய தானை மருஙகுவரப போரிணககப பொருவான போநத, பொனபரவு முனகதெளிநத செழியற காயோர போநதகணையா லருகணை யுஞ சேனை மாளக, கொனபரவ வணணநதறியான பொறிததுவிட்ட கோலின்விடை கணடுவிடை கொணடு போனான (௪௯)

௫0-வது உலவாககோட்டைவைதத திருவிளையாடல்.

அஞசியவன புடைவேளாண டலைவ ரொரு மாணடியாராகக கசுமிழ மாதுக தானும, யிருசுமநத தமுதுபடைத தொழுக மாய மிடி புகுநதாஙக கமுதளிததன முட்டக கணடே, யெருசினமண ணிறறணிசுக தருவா ரிலலை யிபவகைக காட்டாயோன மடிநீவ லெனன, வுரு கிடகன கனவினிற்கா ணபபோயக காட்டி யுலவாமணட யிகவரிசிக கோட்டை வைததான. (௫0)

௫௧-வது மூர்த்திககுககாசளிதத திருவிளையாடல்.

வைதிகததை யொழிததமணா கையிலவீழநது மதுரைகொ ணடு வழுதியைவென றுககை யாளுங, கைதவ னடனையுமண மழையான மாறறிக் காதலினறச சாததொருகாண முட்டக கணடு, பைதலொடு சந்தனாத்தனை முழஙகைசசேட்ட பாறையிறதேயத திரு வெணணிக மூர்த்தி தனனை, மெயசடைமா மவுலியக்க மணிதபூ ணாக்கி முழுப்பூசசா மும்மையா லுலகாள விததான (௫௧)

ருஉ-வது காரியாராபாரியாராபாப்பகுத்துகொண்டதிருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் பாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னின்று, நிலவுபுகழுத தென்னனைகன் கவின்த பாடி. கேருங்கா னெறிமயகக முறககண் டீசன், றிலகவடி விடையனுய் நிரையான மேய்த்துச செஹமவனததிற் ரேன்றியிது முன்னங் தென்னாக், குல குபுகழுரியதென கவின்று காட்டி யுடனபகுந்து சாததுதமிழ் மா" ‌ கொண்டான. (ருஉ)

ருந-வது புலிமுலைபுலவாயககருளினதிருவிளையாடல

சித்திரைசசித திரைககுவநது மகவான பூசை செயுஙகாலை மண மூபுரததை கோகசிச செலஹ, மெததுபுகழ வணிகன்கண் டவண டரிதது வியனவனததை மற்றைநாட செனறு சொல்லப, பததியொடு வருஞசெழியன் புலிமு லைபபால பயநதபுல்வா யுணககண்டு விசேட முள்ள, நிததியவிப பதிகளெல்லை காடடென ஹேதத நிகழசிதத னெ னவெலலை காட்டி னுனல. (ருந)

ருச-வது விறகுசுமநதுசாதாரிபாடினதிருவிளையாடல.

இசைவலலா னெனுமபாணன வடதே யததா னெயதிடமா றன்பததி ரனைவா வென்றே, வசையில்லா யவனெடுபா டுகவா தென ன வநதுசொககுண் டென்றிருபப பாணன் வேநத, னசைவிலலா வடிமையென விறகு கூறி யரையிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத, திசைநிலலா தொளிததுவிடி வதனமுன போனுன் றிறறபாணன் வி ளைவுரொடும் வெருக்கொண டாஙகு. (ருச)

ருரு-வது திருமுகஙகொடுததுதிருவிளையாடல.

இனனிசைபா டுமெபுகழப்பத திரனகொ டுபபா னிறைவனிரி யிலலை யென வருநதுங் காறபோய, மனனுமதி மலிபுரிசை மாட மெனறு. வரைநதொாதிரு முகஙகனவி னனவிற காண, முனனுதவி நம்மன்பி ன சேர மான்பான முடிகெனறு விடைகொடுபபப் போனுன் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன நல்க வாஙகி மேவியிருந தனன்வழுஙகி ச சொககை வாழத்தி. (ருரு)

ருசு-வது பாணபத்திரனுககுபபலகையிட்டதிருவிளையாடல.

பெருகுபொருள் கண்டுமனம் பொறுது மற்றப் பெரும்பாண னிருப்பப்பத் திரனு மன்பா,வுருகுமிசை முசசந்தி யன்றிக் ககுஞ் நுதுகளனும பாடுதமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய் கோவக்கன்

மாரி யேவ மெயயன்பு கண்டியாரும வழுததச சஙகத, திருமையியற் பலகைதநதோ னிருநது பாடென றிசைபபலகை கொணாநதிட்டா னினிமை கூறநது. (௫௬)

௫எ-வது இசைவாதுவெனறதிருவிளையாடல.

நவையறுபத திரனமனைவி முலலை மாலை நனிவழுதி நினைவுதனைத தள்ளா நாணிப, புவனியிறறீ பாநதாதது மினறுங தேடிய பொருவி லொரு பாடேவாட கொணாநது தனபே, ரவையினிறறேற ருனசும பப வெளனறு பேசி யறுதியிசைத திடடவையிற பாடிச சாரத, சிவ னருளால வருமயவிறலி மாலை முலலைத தேமாலை கழுததினிடப பெ றறு ளனறே. (௫எ)

௫அ-வது பனறிககுமுலைகொடுததிருவிளையாடல.

உயாதநதை யிறநதிடபபன னிருவா ரைநத ருழவினையாற காடுறைபவன னியாகள போநதோ, ரயாவறதேறற றிருபபமுனி வனசூழந தேதம மஙகைகொடடி யிகழதருவோர தமமைப பன்றி, வயிறறிமி னெனமுனிவன சபிப்பத தாயும வநதுதியா முனமவேட் டைக காடடிற றுஞச, யியலுறுதா யிழநதகுரு ளைகளீ ராறு மினிதுய்ததாய வடிவினமுலை யூடடி னானே. (௫அ)

௫௯-வது பனறிககுடடிககருளபுரிநததிருவிளையாடல.

அருளுமையாள பெரியவனீ சிறிய பனறி யாகமெடுத் தணிமுலைபபா லளிததா யுணட, குருளைகளீ ராறுமுய்யும வண்ணங கண பாரத தருளெனநம மிறைகருணை கூரநது பாரபபத, தெருளுறுவே ளாணடலைவன் மைநத ராககித தெனனனுககு மநதிரியாய விசயஞ செயத, மருளறுவன னியாபனறிக குறுமப ரெனனூர் வளாநதமலை யைபபனறி மலையென றாரால. (௫௯)

௬0-வது கருஙகுருவிககருளபுரிநததிருவிளையாடல.

கொடிககுஞசிக கருஙகுருவி போநது கூடற கோயில்வல நாளுஞசூழ தரவே சொககன, படிககஞ்சா மிருததியுஞ சயம தெனனும பகர்வென றி மநதிரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிளைகளொடு முசச ரிததது வெம்பகைவென றிருகவேனவந தினஙக ளோடுங்கடிக்குஙகூர் மூககலகாற காக்கை யாதி வலிதொலைககக கண்டலகோா வலியா னென்றார். (௬0)

௬௧-வது மகாமேருவிற்செண்டுங்கயலும்பொறித்ததிருவிளையாடல்

அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோரா வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கொந்துசெயவே னெனக்கனவி லீச னெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்துதனந் தறிந்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியுமெனச் சொன்ன செய்து காலம் மழை பொழிதரப்பல் லூழி வாழ்ந்தான். (௬௧)

௬௨-வது சாட்சியழைத்த திருவிளையாடல்.

மலங்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுரைவளம் பதியிருக்கு மருக னாக்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்போயங் காற்றப் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத,வல்குமனம் பொருதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்முச் சான்றீசன் கிணறு வன்னி. (௬௨)

௬௩-வது நாரைக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்புகாமுன், புதுநீரா டுறுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புணராமீ னலியாது நிற்பக் கண்டு,துதிஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்ந்து போந்து சொக்கனரு ளுடையனெனக் கோயில் சூழும், விதிநாரை வந்தனையை விரும்பி வாவி மீனொழித்துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (௬௩)

௬௪-வது வேதங்களைக்கண்ட திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதல் முனிவ ரெல்லாம் போந்துகிரே தாயுகத்தா திகண் கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறந்த பான்மை மொழிபவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், றற்பரமா மதுரைதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டணைந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுநவின்றான். (௬௪)

ஈதுதிரு விளையாடற் சரித்த முற்று மியம்பினமுக் கிரனெனுமோர் தென்னன் சொக்க, நாதனையே நியமமாச் சேவை செய்வா னண்ணுங்காற் கதம்பவனத் தினுமின் றேகித், தாதவிழ்பூம் புன்னைவனத் திலிங்க மாகிச் சங்கரனு வுடையெனும்பேர் தரித்துப் பாதி,

மாதொருபால விளங்கவெதிர காட்சி நல்கி மன்னியதி சயலீலை புரி
யு மென்றும். (௬௫)

மதுரைத்தலவிசேடம்.

வேறு.

பொங்குபுகழ் மதுரேச னாதிசதா சிவமெனனும் பொருட்கு
மேலாயத, தங்குதுவா தசவந்தப பொருளாகி யபபாலாயச சுயந்தா
னுகி, வெங்குங்கிறை சாவதா பரிபூர ணபபொருணமா விராச வீச,
னங்கவனமா றடிசான்றென றெசுாவேதம வியாதநூ லடைவிற
கூறும். (௬௬)

வந்தடைந்தோ ரியாரேனு மிருதமின்றி யமிருதமா வசிததுமுன்னை
பந்தமறு சிவனமுதத ராயெடுதத சனனதிற பரனே யாக
முந்துதவிப பாகாத பரவிநது சொககலிங்க மூாததி வாழு
மிந்தவிதி யானமதுரை யமிாதபுரி யெனவியமபு மெசுரு வேதம்

வேறு.

ஆழி யாழி கடைாதிடுகா ளமிாத மதுரை நகாபரவ
வாழி யமிாத புரியாய தெனறும வேத மாலயங்களு
சூழுங் குலசே கரனசெயங்கா சுதநி பெறசசொக கன்றாிதத
ஆழி னிழது வழுதைவிட வுரைக்கு மபபே ருயாசுருதி (௬௮)

இடபா சலததிற றுணைவரொடு மிருநதாா சுனைகல ியாணபுரத
தடல்வேல வழுதி மகளாய சிததிராங கனையை மணநதடைவின்[றே
மிடலசேர் வரம்பெற றனைகூடல விமலன றிருத்தா டொழுதென
வடநூல புராணம பாகவத மாபா ரதமு மியமபியதால. (௬௯)

விணணு ரிமையோ ரநதியததின மிருதது வரமே தினியபிறநது
தண்ணா கிருது மாலிகைநன் னதிநீா படிந்து தமிழமதுரைக
கண்ணுர்சொககைததொழுதிறைஞசிககருதுமவரமபெற்றிருந்தேகி
புண்ணு ரமுதுண டிறவாமை யுற்று ரெனுநூற பாகவதம. (௭0)

கேத மகற்றுந தமிழ்மதுரைக கிருது மாலை நதிதோய்ந்து
மோதி வருங்காற் றுறுதிசையினமொயததுவாழபலவுயிரனைததுய
பாதி மதிவே ணியனருளாற பாமா முதநி யெயதுமென
வாதி யைந்தாம வேதமெனு மருமபா ரதநூ லியமபியதால. (௭௧)

வேறு.

புரிவளையந்தனிர்மலர்கையங்கயற்கட்பூவையையபோற றுலகினுள்ள
பரிபுரததா ளாறுசத்தி முதற்சததிக் கிறைவிபரா சத்திக் காதி
விரிபுகழசே ரிராசரா சேசுரிசிங காசனமே விறைவி யென்றே
திரிபுரசுந் தரிவிதனை யெனுமபொதுமக் கிரநூலிற் செப்பு மன்றே.()

சிவந்தொளிருங் கதம்பவனம் பரமசிவன் மூலபரை நிலையாய் வைகு, மூவந்துறைகதிற் றலமதுறை பரமசிவ னும்பர்தொழுஞ் சொக்கநாதன், பவந்தநுதற் பராபரையங் கயற்கண்ணாள் வேறிலையென் றெடுத்துப் பன்னுஞ், சவுந்தரிய லகரியினி லானந்த லகரியெனச் சாற்றுந் தொன்னூல். (எங)

வேறு.

சத்த கோடிமா மந்திர தனக்குநாள மறைக்கும்
வைத்த வாதியாங் காயதரி மந்திர வடிவா
முத்தி மாநகர் முதல்வியங் கயற்கணே யன்றே
மித்தை தீர்விசு வாமித்ர கற்பநூல விளம்பும். (எச)

ஆதி யாகிய வாலவாயப் பதிதொழ வணுகி
லோது மாமயிர களைநதுநீர் படிநதுப வசித்துச
சோதி யைதொழின் முதத்திபெய் திடுமெனச சொல்லும்
வேத மூலமே யாகிய சேதுமான் மியநூல. (எரு)

வேறு.

பாங்குறுபொற் றாமரைநீர்த தீரததததி லுத்தமந்தற் பரமாந் தீர்தத நீங்கரிய பல்கோடி யண்டங்கட் காதார நிலையே யாகித் தேங்குபுகழ் மாமாயா வாரிநீ ராதலினாற் சேந்து தோன்றுந் தாங்குநிறம் பேதிக்கில் விபரீத மெனசசைவ புராணஞ் சாறறும.()

உலகுயிர்கண் மருள்விளையாட் டொழலாதின் னருளடைதற் கெண்ணிச் சொக்க, னலகிலெண்ணெண் விளையாடல் புரிமதுரை யதன்பெருமை யரனே வல்ல, னிலகுசிவ தலங்களுக்கு மேலாகுங் கேட்கமுத்தி யெயது மீது, பலகலைநூற் றுணிவென்றே யுருததிரசங் கிதையெடுத்துப் பகரா நிற்கும. (எஎ)

வேறு.

சுரர்குரு மனைவி வயின்மதிக் குதித்த தோன்றலாம புதன்மகிழ் ந் தெய்தி,விரைகமழ் கதம்ப வனததுறை சொக்க லிங்கத்தை விதிமுறை யருச்சித், துரகபூ டணன்ற னருளினாற் கிரகத் தொருவனு மோங்கிய கல்விக், காசனும் பதம்பெற் றிருந்தன னென்றே சங்கர சங்கிதை யறையும். (எஅ)

வேறு.

குருசங்கி தையிலுபரொக் கியலைப வகாண்டத்தொ குத்துச சொல்லு, மாதிசயி லையிலமலன் மூன்வணங்கி பரிதேட்பா னமர் ரேறே,

யேதவுடல் வருந்தாம லெத்தனத்தால் விசேடமுத்தி யெய்துக தான, மோதுகென வவனுரைகேட் டிறையுரைப்பான் கதம்பவனத் துண்மை யுன்னி. (௭௯)

மாலவகேட் குதிலீலா விபூதிகா மதுரையதன் மகிமை சொல்லா, மூலமதாம் விபூதியெனப் தழிவில்லா முத்தியெய்த் தனத்தான முற்ற, வேலவருந் தவருசனருந் தாங்களின்முன் செய்தவாக்கே யெய்து மானின, போலியமெய் யன்பருக்கே புகலவத்தி குய்யமெனப் புகலவ தாறேன் (௮௦)

பூவுலகி லுயாத்திய புண்ணியஞ்செய் தருந்தவங்கள் புரிந்து போத, மேவவரு சரியைகிரி யாயோக ஞானமுணா விதியி னுற்றிப, பாவனையான முப்பொருளு முணாந்தது விதமாகும் பாதனைத்தக் கண்டாற, ருவினமுத்தி தருந்தலங்கள் பலவவற்றி னெளிதினலகுந் தானங் கூறில. (௮௧)

அம்பலமா ரூராகாசி காளத்தி விருத்தகிரி யதிகக் ராம *
மும்பாபுகழ் திருவெண்கா டையாறு வேதவன் மயாகோ கன்ன
கம்பாதிரு வானைக்காக் கேதாரங் கோவணாகற் கும்ப கோணந்
தம்பமுறு மிடைமருது வீமேசஞ் சோமனு தயிரா மீசம். (௮௨)

இத்தலங்க டனிறபஞ்சாக்க காமபிரண வத்தோடு மியையக் கூட்டிப, பத்தியினுற பணிரா யிரஞ்செபித்துத் தரிசிக்கும் காலம் பார்த்து, நித்தியமுஞ் சேவைசெய்து நீங்காமல் வசிக்கிலெய்தும் விசேட முத்தி, சத்தியமித் தொகுத்ததலங் களின்மேலாஞ் சிவனமுத்தித் தலமொன் றுண்டால். (௮௩)

தன்னுடலம் வருந்தாது குளியாது செபியாது தவஞ்செய் யாதுமுன்னுதற்குக் காலமபாாத தகதந்தக காலத்தின் முறைதப் பாது, பன்னுமதிச் சடைச்சொக்கைப் பணியாதங் கயத்தனத்தாற் படர்ந்து சென்று, மின்னியவத் தலதெல்லை யறியாது மிதித்தாலும் விசேட முத்தி. (௮௪)

மூன்னொருமா பாதகனைத் தனைன்றன்னைப் பயந்தமதி மூலலை மாதர்,தன்னைமனம் மருட்டிபணை தொருவாது தாதையையும் வதைத்தோ ராண்டு, மன்னுலகி லவனோடு திரிந்தனனிப் படிதிரிந்து ம

* அதிக்கிராமம்-வைத்தீசுரன்கோயில்.

ருவு ஈாளிற், பின்னுறுமப பிரமகதஇ யிருபபுலககை யெடுதேதடாகது பிரமை செயதே. (அ௫)

அதியயமுற றதுகணடே யுழலுஙகா லாறறுமுறபுண் ணியததி ஞலே, மதுரைாகக ரெலலேயடைகு தனனடருமப பிரமகததி வருதல காணு, னிதுபுதுமை யதிசயமித தலததில்வசித துடலவிடுவோ மெ னனப் போகது, முதிர றிவு பெறறிருகதான முபபோதுக தொழுது சொகக ஹாத்தி தனனே. (அ௬)

ீகாலமாா பதியிதெனக குறிதத றியான முனனொருவா கூறககேளா ஞலவா யெல்லேயயாத தனததினனு கலுமாபா தகமபோ யாதி ீமூலமா கியதலததில வககவுடன முனசெயவினேப் பவமு நீஙகிச ீிலமா தவாபாவ சீவன்முதத ஞனனுட் டெளிவு பெறருன. (அ௭)

இதபபடாா மாடுறுஙின மாலியதீாத தமபடிகதகு செழுத்தை ீயாதிப், பிதககணததி னுயாகததஙகப பிதககணமென றறிகதுபிதக கணமுஞ செய்து, முதறபொருடோ மெயயனபா பாததீாதத முமப நகி முன்னி வைகித, திதபபடுமுத தியையடைகதா னமதருளா லமு கலிஙகளு சேவை செயது. (அ௮)

இன்னுமுள வுயுததனத்தான முத்திதருக தலமெனவே றெணவீ கன்றிப், பின்னுமொரு தலமுளவோ ஙிசசயமித தலமெனறே பினனு ய கூறுக, தன்னிகரித் தலததினின்மா தானமருக தவம்யாகங் தரும மோமம், பனனுசெபம பூசையறபஞ செய்திடிலொன றனந்தமிவை பகர்ந்தே முண்மை. (அ௯)

உவ்வேளே யவ்வேளே யுவாகதுதொழுங காலமேன வூன்றி யெ ணைஞு, தெவவேளே யிற்றெழினு முததிதருஞ சத்தியமீ தெனரு ன நகா, ஙவ்வேளேக காய்ந்தபிரான் புகல்வதுகேட் டகமகிழவா லவன் ருன் போற்றிச, செவ்வேளேத் தன்மருக னெனவுடையான் சிந்தித் தான் செழுங்தென் கூடல. (௯0)

ஈதன்றி நித்தியவி பூதிகக ரென்றியம்பு மியம்புங் கூட்டல் யாதென்று வினவுதிரேற் றேன்றுவவெல்லாமொரடுகுமக்காலத்துக தீதின்றி யழிவில்லா திருத்தலிறைற் சிவனுமைககுப் புகன்றதாக காதலரு ணைந்திரிக் குணர்த்துவன்கா ரணமதற்கு கயகது பின்னும்.

அண்டபுரு டற்குமற்றைத் தலங்களவ யவம்பிரம ரகதி ரத்தி றுண்டமதி வேணியுறை பெருங்கயிலே யுதற்குமேற் றுவாத சா

ந்தத், தெண்டகவே யழிவில்லா நித்யவிபூ தித்தலமெப் போதுமோ
வருந்தண்டமிழ்த்தென் மதுரையென்று ஞானசருத சங்கிதைசத்திய
மாயச சாற்றும (௯௨)

எத்தலத்தி னுமவிசிட்ட மதுரையென்றுண மாதவத்தோ ரியம்ப
ல கேளா,வித்தகனு ரம்புறத்த தொட்டிகினமா லியதீர்த்தம் வியன்பெ
ரு ஞ்ரேங்கு; மதிஞறை மிருத்திகைவெம பிணியெல்லா மகற்றுமெ
ன்று யவறைத தோகந்து, முத்தமிழ்மா தவவிரிந்து மொழிகென்று
ரவன்ரேருந்து மொழிவ தானை. (௯௩)

புறத்தொட்டி கினமாலிய தீர்த்தமகற்றுநோக

ளேட்டாஜுவியாதிகள.

வேறு.

அங்கிரா விட்ட வித்தோர் சொலித்திடா வழுறகுண டத்திற
பொங்கிய வேரமரு செய்தோர் கவிடை விட்ட புல்லா
தங்கிய வங்கி மாரத நோயினர் தனியன பில்லாப
பங்கமவக நுறவே பஙகி வளைந்துனும பதகப பாவா, (௯௪)

வாயுவோ டங்கி மாநத மரோசிகந் தலைநோய வாட்டு
நோயினா நறிய வனன நிறைகனி காயமற றுளளா
வேயுற வுடறுண பொருக குதவாதுள ளிருந்து துயத்தோ
ரோயுறு சந்து வாத மனபீழை யுறுநோ யாளா. (௯௫)

அருந்தித்தா முனபு பினபு பெரியோரை யருத்து வித்தோர
பரிந்தெரு சுவிஜேவி ஞேடு படுமெழு காயி றெனனும்
வருந்துறு கோபா வந்த விருந்திறகு வழங்கா துண்டோ
ருருகதெழுங கபோல ரோகங கனஞேசி யுறுநோ யாளர். (௯௬)

விளைஞர்வக் திடிலொ ளித்தோர் விளைதரித திரரோ கத்தோ
டுளைவுறு கயன ரோக ருணடலகண் டகுகை யுறரோ
ரளைசுர் சாத கோயோ டரோசிகர் களவா லன்னம
வளமுறத் துயத்தோ ரதி மயமாக்கும் வற்ற ஞேயர். (௯௭)

ஒருவனைத் தன்னி யன்று றுண்பதற் குரித்தா மனன
மருவருப் பின்றித் தாமே வலியிற லயின்றோ ரே[illegible]ம்
பருவரு முடலில் வீக்கம படுத்துகா மாலை நோயர்
மருவுமன் னியர்ப தார்த்த மடமையால் வலிதிற றயத்தோர். (௯௮)

தெளிவிசு வாச பாதர் தீவிர சத்தி நோய
ரளிதக வுறும்பி ரேத சிராத்தத்தி லயின்றோ ரன்ன
மெளிவரும் வஞ்ச நெஞ்சோ டாசார மிலைந்து செய்தோ
ருளேயும்வெப் புறுத்துங கன்னக கிருமியென் றுரைக்கு நோயா. ()

அரணடி யார்க்கென் றுகரு மன்னத்தைக களவாற றுயத்தோா
புரையிலை யென்றெ ணாது புசியாது புசித்தோர் வெமமைய
பாமுறு கண்ட நோயா பமேலங, கழிததவ் வெச்சி
றிராமுறக் கழுவா முன்னூண செலுததினோர் கிராணி நோயா. (௧௦௦)

இனியபால் காவிற் றுய்த்தோ ரிடையுநீ ரிழியு நோயா
பனிமதுப் புசித்தோர் சொதசைப் பற்குதது நோயர் வேசை
வனிதையர்ப் புணர்ந்தோ ராக்கை வருநதுறு கிராநதி நோயர்
புனிதமாய புசிகருங் கல்லேக கிலேகாந தெடுதத புலவீா. (௧௦௧)

எங்கவே யறுப்புண் டாரு விலிஙகபின னமதா நோயா
நீங்கலுற றிமூ னுண்டோ ரொருவாங் தனையைச சொற்றோர்
தாங்கருங் கலககங் கொள்ள யாரையுங் தனிபீ டித்தோர்
வாங்குதற் கரிதாம் பித்த மலிதரு கயரோ கததா. (௧௦௨)

அலவன்கா லொடித்தூன் சால வருநதினோ ரழுகிக கைகா
னிலேகுறைங் திடவே வாட்டு நீங்கருந தொழுநோ யோடு
புலவுநீ ரொழுகி மாறாப் பொஙகுவெண் குட்ட நோயர்
பலவுமென் பகர்வ தன்னோர் படுந்துய ரெவரே சொல்வார். (௱௩)

வேறு.

உவவினிற் பிதிர்கா னினின்மனச செருக்கா லொண்டொடி மாதரைத் தோய்ந்தோ,ரவமுறு விழிகண் குருடொடு மாவி யயர்வுறு மண்டவா தத்தர், கவலொடு கிரணத் தன்னிய மடவார்ப புணர்ந்தவர் கபக்கய ரோகர், தவறறு மயலார் வாழ்ந்திடப் பொறுதோர் சன்னி பா தக்கய ரோகர். (௧௦௪)

பூந்தவா ருச மாதரைப் புணர்ந்தோர் புரைபடு பவுத்திர நோயர், காாத்தொரு வரையா பத்தடித் தலர்கைக் கிரந்திகை வாதரோ கத்தர்,தீர்த்தனு ல[illegible]ற் காமத்தை விளைத்தோர் செறிமுட ரோமவெம் பிணியர், பார்த்திடார் நீதி நிலாவினிற் புணர்ந்தோர் பற்பல வாதரோ யாளர். (௧௦௫)

இழுகிய வெண்ணெய்த் தலைபொடு காம மின்புறின் மலசலங் கழிக்கினை, விழுகுறு மூடைசேர் நரகினிற் புகுதலும் வெள்ளொளி விளங்குபல் விளக்கி, ஞெழுதுபூப் பெனவா ருசநா ளொருமூன் றுண்டெனு தனனவை புரிவோ, ரழுகுமூ லத்தோ டழிவுறும் வெகுநீரிழி வெனுங் கன்மரோ யாளர். (௧0௬)

மனைவியைத் தொடாது வரைந்துளோர் கழுத்தி லெழுந்தவன் கழலைரோ யாள, ரனைவருந் தொழுமெய்ஞ் ஞானியை நிந்தை யறைந்துளோர் பெரும்பித்த ரோகர், வினைவழி வரும்பா ரியர்க்குளாங் கொருத்தி யாசையான் மறறையர் வெறுத்தோா, நனைமலர்க் குழலார்க் காகொளு வலிரோ யொடுமுடை நாறறரோ யுடலா. (௧0௭)

தன்மனை யாளை முகாதனு செயவித தவாதாமு மத்தொழில்செயதோா, கன்மமா ரவழுககற் கொடித்தலை யாக்கிக் காட்டுமெபுண் சிரோகுட்ட ரோகர்,புனமைசேர் முடையிந தியம்புசிப் பித்தோர் புகல்குறி சோர்தரு மலிரோய, பண்மலாக் குழலாா வெறுத்திடு நாது கட்டரோய் பாண்டுரோ கத்தர். (௧0௮)

கறபுடை யயலார் மனைவியைப் பார்த்தோர் கண்ணிற்றொண் ணூற்றறு நோயர்,முற்படு கலல பாமபினை வதைக்தோர் மெயவிடப் பாகவெம் பிணிய, ரறபொடுந் தன்னோ டுதித்தயட் புணர்ந்தோரடர்வெகு நீரிழி வாளர், வற்பொடு பயந்த வனனையைத் தோய்ந்தோர் மதுபபிர மேகரோ கத்தர். (௧0௯)

மருகியைச் சிறிய தாயனாத தாமுன் வணஙகுதற் குரியநா ரியரை, சருவியே யணைந்தோ ரோயந்திட விசிக்குஞ் சநதுவா தக்கொடும் பிணியர், குருவெனா புணர்ந்தோர் தொழுகுல மாதைக் கோநமா கிரந்திநோ யாளர், வெருவிடா தவைவயி லபானவா யுவிட்டோர் மிகுகுலைக் குச்சவெங் நோயர். (௧௧0)

கன்னியை யயற்பன் னியைவித வையைநாற் கால்விலங் கினைத்தனி புணர்ந்தோர், துன்னியே சுறுகொண் டுற்றுநீர்ச் செறுப்பு நோயர்சொற் கன்னியர்க் கலந்தோ, ரன்னியர் மனையை நாடின ருயிர்கொன் றருக்கினர் செய்கன் றி கொன்றோர், மன்னுநண் பினர்க்குக் கபடமே செய்தோர் வருத்துறுங் குருக்குட்ட* ரோகர். (௧௧௧

பரிவொரிக் தனைச்சே வித்தவன் மனையைப் பரிசித்தோ ரங்கை யர் தந்தர், குருமனை தொட்டோர் கருவிடை யழித்தோர் கொடிய

தா மகோதர நோயர், மருவியே தம்மைச சேவகஞ் கொண்டோன்
மனைவியைத் தேவெனு மணந்தோர, கருகியே யாவி பரதபித தோ
யக் காட்டுமவா தாதிகக ரோகா. (௧௧௨)

விரதமா மாதர் விரததயதை யழிததோர் வேசைபாற் றூதுசெ
ன் றெவர்க்குஞ், சரதமாஞ் சாது பொருததிநாள் கழித்தோர் தளர்
ந்தநீ ரிழிபிர மேகர், சுரதவே சையரோ டளாவியே சதுரங் கழி
ய ரூதவை பொருதோர், புளாதவா வற்ப கேசத்த ரவலம புரிநதி
டும் புழுவெட்டு நோயர். (௧௧௩)

கலந்தவே றிருவர் புணர்நதிடு மின்பக் கலவியைப் பார்த்துட
னிருந்தோர், நலிநதுட ஞெழுகு நீர்ப்பற்ப ரோக மூதலிய நயன
வெங் நோயர்,வலிநதவே சையளாப பொருள்கொடா தணைந்தோர
நாவித றொலிததிடும வண்ணர், பலநதருங் கூலி யளித்திடா ரனை
யாப் பெரிகுட்டநு கிரநதிபன ஞெயர். (௧௧௪)

ஆசையாற் கோயிற கணிகையாப் புல்லி யன்னனை வரைந்துதம்
மில்லைவத, நிசாசங் கிநிகு னியஞ்செய்தோ ரதனுக் கிடைபபடு மட
க்கொடி மடவார், காசுசேர் கபரோ கம்பெரு வியாதி யொடுகடி கு
ட்டநோய் பிரமை, சீசியென றெவரும் பழிததிட வலககண் செயு
மூட ரோமரோ கத்தர். (௧௧௫)

பொருடுகில் கவர்ந்து கலவிவஞ் சித்தோர் புழுச்செறி யல்குற
புற் றுறுநோய்,சுருளவே வலிககும வயிற்றுறு சூலை தொடருமென்
புருக்கிவெங் நோய, ரிருடருங் கைம்மை யாகியும பலரோ டிசசை
யாயப புணர்ந்திடு மாதர்,வெருளுறச் செய்யு மழுகுபுண் குட்ட மூத
லிய மேம்படு நோயர். (௧௧௬)

தூய்மையொன் றின்றி யெச்சிலங் கையினாற் றொடாததைத்
தொட்டுட னெடுத்தோ, ரேமுற வாவி மயங்கிடச் செறுக்கு மெக
கிய வயிறறொட்ட ஞெயர், காமுற வொண்ணுப் புலைச்சியைச் சேர்
ந்தோர் கருதினு ரன்னரோ டயினரோர், மாமைதி ருடலம் வாட்
டியே வருத்து மெரிகுன்ம வாயுரோ யாளர். (௧௧௭)

உப்புவெண் ணீறு வெண்கலந் துகில்காற் பாசமூங் கிவைகரந்
தெடுத்தோர், மெய்ப்புறப் படித்தோர்த் துடித்தோர் கடினம் விளம்
பினோர் வெண்குட்ட ரோகர், தப்பறு பட்டுத் துகில்வெள்ளி கரந்
தோர் சதித்திடும் பலகுட்ட நோயர்,செப்பருங் கொடுங்கோ ளுரை
த்தவர் நாறுஞ் சீவடி காசிவெம் பிணியர். (௧௧௮)

அயலவர் மகவைப் பொருண்மையிற் காய்ந்தோ ரன்னியர் பெ
ருணவ மணிகண, மயலொடு கரந்து வவ்விறோ தூய மகப்பெறு
மலட்டுவெந் நோயா, ருயர்திரு முறைக ளொழுதலே வாய்மை யுதவி
லர் களவினு லெடுத்தோர், செயலறு பிறவிக் குருடுகை வாதந் தியங்
குவாய் வாதரோ கத்தர். (௧௧௯)

ஆவினெய் கவர்ந்தோ ரெண்ணெய்விற் றுண்டோ ரரும்பொ
ருட் கூலியேற் றிலலின், மேவிடங் கொடுத்தோ ரூப்பொருள் கவ
ர்ந்தோர மெலிகண்ட மாலைரோ கத்த, ரேவயில் வங்கங் கரந்தப
கரித்தோர் ரீலமேற் சுவாசவெம் பிணியா, நோவுறுங் கொடியகோ
ளுரைத்தவா குன்ம வாயுநோ யுவறந்த ரோகா. (௧௨௦)

என்னையேயத் திருநீ ராடினர்த் தடுத்தோ ரிரசவர்க் கங்க
ரந் துணைடோர், கண்ணிய குறம பிலைமையை யறிந்தும் யாவையு ந
விந்துபீ டித்தோ, ருணவிறை யகற்று வைமயிரு சிரநோ யொழிவி
லா வொருதலை நோயர், தனுண்டுங் கனிகாய் களவினிற் கவர்ந்
தோர் சலங்கொளவிப் புருதிவெம் பிணியா. (௧௨௧)

சோரர்பொய்ச் சோரர்க் குபாயங்கள் பகர்ந்தோர் சொன்ன
வன்னவர்க்கிடங் கொடுத்தோர், கோரமே விளைக்கும் பாதரோ கத்
தர் கூறரு நேத்திர ரோக, ராருமக் கள்வர் நடபினர்க் கோறல் விலக்
குணா ழிவழக் குரைத்தோர், செருவுறு குற்ற மிலருயிர் செகுத்தோர்
திரவில்கால் கரங்குறை நோயா. (௧௨௨)

ஈதலை விலக்கும் பாவிய ரொருகண் ணிழந்தவர் தரித்திர ரோக,
ராதரா யடைந்தோர்க் காசைபே சிக்கை விட்டவ ரடைக்கலப்
பொருளைப் பேறுறக் கவர்ந்தோ ரிராசவெங் கயநோய் பீடிக்கும்
வீககவெம் பிணிய, ரோதுமுச் சிட்ட வரைவிலார் விரண வாதருண்
முடக்குவா தத்தர். (௧௨௩)

அமைச்சரா யரசு கொன்றவர் செருக்கி னநீதியாற் புவிகெ
டவிளைத்தோ, ரிமைப்பொழு தேனுந் தணிந்திடல் செய்யா திடர்
செய்புஞ் செங்குட்ட ரோகர், தமைப்பொரு ளென்றே சேவகங் கொ
ள்ளுந் தலைவனை நிந்தனை பகர்ந்தோர், குமைத்திடுமே வலிய முயலக
ன் வலிமுன் கூறும்வாய்க் கிரந்திவெந் நோயர். (௧௨௪)

அன்னிய ரொருவ னியல்பல செய்யி னரசனா தவனின் கத்
தைத், தன்னதிச் சையினீக் தவரறுப புண்பர் தனியிறோ யிலிங்க

வுட் டினத்தா, மன்னுபோர்க களத்தி லாண்டவன் றுஞ்ச மடிந்தி டார் புறகிட்ட வீரர், தன்னிய தாகங் குறைப்பிணி திடுக்கம் பிள வைதற் றிரைப்புவெங் நோயர். (கஉரு)

பண்பொடு சேவிப் பவர்பொரு டமைநேர் பகைகடி வீரர்பொ ன் கவர்ந்தோர், கண்படு தொண்டை யடைபபுநோய் கடியு மிராச வெங் கயககடும் பிணியா,புண்படக் கவிநா வலவரை யவையிறபெ ரூமையின வாதிதது முறிதகோ,ரெண்படு நடுக்கு வாதரோ யங்க சே ட்டைநோ யிடாபபடு நோயா. (கஉசா)

ஒருவரைப் பாடி யவர்செவிப் புகுத்துங் கவிதைமற் றொருவா மேல் விருமபித, திருவிலார் சாத்துக கவியெனப பிணைத்தோர் தெ ரிவிலா மூஙகைரோ கததர், வருபெரும் புலவர் கவிதைகேட் டவர்க கு வரிசைநல் காதமோட் டுதததா, வெருவுயிா நீக்கு மவமிருத தல து சன்னியோ டின்னலவெம் பிணியர். (கஉஎ)

நயிட்டிக விரத மழிநதளோா சுகசன விப்பிணி நலிவிய நோ ய ரயிர்பபில்சந் நியாசக் கோபியர் மூல வெகுளியோ டருங்கய ரோகர், செயிர்ப்பறு விரத்த மழிநதயற பன்னி விதலைதிக் கணிகை யரப புணாந்தோர், வியப்பொடு ப்சிப்பை விரும்பினோ ராதத மூல நீர்ச் செறுப்புவெங் கயத்தர். (கஉஅ)

துறவியாய் மண்பெண் பொருண்மனம் வைததோர் சூதுகொ ள் குத்திரம் விளைத்தோ, ரறவனு லயங்கள் பரித்தொரு ரிருப்போ ரரசர்சசோந் தோாகுறை நோயர், மறமகல் குருவாக விகழ்ந்தவா மூகரோ கத்தர்மா நெறியுடை யோரை, முறைவழு வவமா னம்பல செய்தோர் முடிவில்கால் வாதரோ கததர். (கஉகூ)

ஆரருட் குருவைக் கடிந்துநீ யென்றோ ரந்தண ரோடுதர்க மி த்தோர், நீரறு வனததிற் பிரமராக் கதையாய் நிற்பது மன்றிவாய்ப் பிணியர், சீர்பெறு பண்டைத தேசிகர்ப் பகைத்து மற்றொரு தேசி கர்ச் சேர்ந்தோர், பூரிய ராவ தன்றியும் வெம்மை பொங்குதா பற் சுர நோயர். (கூ0)

எங்கடே சிகனே பெரியனுங் குரவ னிழிஞனென் றொருவர்த்த ர்க் கித்தோர், பங்கமா முடக்கு வாதத்தர் பார்த்தோர் கேட்டவர் குருவொடு செவிட, ரங்குரு விலதிர்க் தாசனைத் திருந்தோர் அவில் போர்த்தா லயம்வலஞ் செய்தோர், முங்குநீர்த் தத்தின் மண்ணொடு குளித்தோர் மூங்கைநோய் தரித்திர ரோகர். (கூக)

தாதைதா யாசா னிவரொடும் பகைத்தோர் சர்வாங்க வாயுரோகத்தர், வேதியர் பொருண்மேல் வேட்கைமே லுள்ளம் வைத்தவர் சலப்பிரமேக, ரேதிலார் மனம்பீடிக்கவே செய்தோ ரின்னற்சிதச்சுரரோக, ராதியான மடத்திற் றம்பல முமிழ்ந்தோ ரருந்தொண்டை யடைப்புநோ யாளர். (௧௬௨)

அந்தணர்க் கொன்றோர் பிறருயிர் செகுத்தே தன்னுடல் பேணினோ ராசான, மைந்தறு கற்பின் பன்னியா லுள்ளம் வைத்தவர் வாதவெங் கயத்தா, முந்திய வுபதே சமுங்குரு வாக்கு மறுத்தவர் முயல்பணி விடையிற, சிந்தியார் தவசிப் பிள்ளையாய் வஞ்சஞ் செய்தவர் திமிரவாத ரோகா. (௧௬௩)

புராணநூ லோதும் புனிதலாச் சிவதே சிகனொரு நரனெனப புகன்றோர், விராவிய புழுவான பிலைசெயும் வாய்ப்புண் மிருந்தவாயக் கொந்திவெம் பிணியர், தராதலம் பரவு முண்மைநூ லுணதன பின்றியோ தாமதத் தசைகள், பராவியே துய்த்தோர் நரகசே டத்தாம பண்பறு மூங்கைநோ யாளர். (௧௬௪)

ஈசனை முதலாந் தேவகா ரியவிக் கினஞ்செய்தோ ரிவர்பொருள் கவர்ந்தோ, ராசினுன் மறையோர்க் கிடர்செய்தோ ருழலையாக்குநோ யுட்சுர நோயர், பூசுரீ றணியு மீசனு பரணங் கவர்ந்துபொய்க் குரம்பையிற பூண்டோர், சிசியன் மனைவாநோ யாரொடுந் துணைப்புணர் செறிபுழுக் குட்டரோ கத்தர். (௧௬௫)

துலங்குமா லவட்டம் விசிறிகள் கவர்ந்தோ ருட்டண துக்கவெம பிணியர், பலங்கெழு மீசன் றிருப்பணி பூசைபடித்தரங் குறைத்தி காரகர், கலங்கவே செயயு மலிபபிணி வருத்தங் காட்டுறு மருங்கய ரோகர், இலங்கெழு மீசன் சமயத்தை நிந்தை நிகழ்த்தினோர் சலவாத நோயர். (௧௬௬)

இணையிலாச் சிவனுக் கிணைசொலி யிறக்குந் தேவரைப் பரம்பொருளென்றோர், புணையிலாத் துன்பக் கடலிடை யழுத்தும் புழுச்செறி வாயப்புற்று நோயர், மணமுறக் கொடுப்போர் தங்களை யிகழ்ந்தோர் புழுக்குடை பல்லுநோய மலிகர், பணவிடைத் துயின்றோர்ப பழித்துநிந் தித்தோ ருதரவங் கப்பமும் பிணியர். (௧௬௭)

சிவனிடத் தநிக்கு மூவரை நிந்தை செப்பினோர் வியாதிசோ வவிற்றர், வெமுறு கோயிற்சுற்றினிற் கணிகை காரிய ரொடுகேளிப்புற

ரோா, தவறுற மலச லாதிகள் கழிததோர் தலைமயிர் கோதியே முடி ததோா, பவமெனு தெசசி லுமிழ்ந்துளோர் பிதற்றும் பழிபடும பெ ருமபித்த ரோகா. (கூஅ)

கோயிலுட் டுயின்ரோர் தலையிடி மண்டை நோயினர் குளிாதீா· ததத் துறையின், வாயினீர் மூகருச சிந்திநோ ரிரத்த பீனசர் ஙந்தன வனத்தி,லேயுற வெசசி லுமிழ்ந்தவர் தாலு வாதத ரிருந்தவ ரறத்த, ராயுஙற் றேவ ரிவருக்கன் பில்லோ ரற்புத வாயுவாயக் கோணர். ()

பிதிாதினஞ் சிராத்தஞ் செய்திடார் மிகவும பீடிக்கு மக்கினி மாஙத முதிர்தரு மிரண வாதநோய வநதி நோயினர் முனிநதுபாற பசுவை யதிர்தரு துக்கஞ் செயதவர் ஙாசி கோணும்வா தததிராாத தழுதோர் கதிபெரும் பாரஞ்சுமத்திநோர்சுறுநீர்சசெறுப்பொடேகடியும்வாதததா·

களவினு லன்னம் வேதியர் செம்பொன் கவர்ந்தவர் கிரணகா லததி,லொளிவிலா மாதர்ப் புணர்ந்தவ ரஙாசா ரஞ்செய்தோ ருபாப சு வதைததோர், விளிவுறப் பொசியு மூலரோ கததர் விழுப்பசு வழித பபி முறிததோர், தெளிவின்மா பாதப பேசசினைக கேட்டோர் செ விப்புற்றுச் செவிடுபன் னுேயர். (கசக)

அந்தண ராசா னருந்தவர் பெரியோ ரறிஞர்தற் சூழ்ஙது ஙட ந்து,வஙதிட வேறி வாகன மிவர்ந்தோர் வருத்துமா வாதரோ கத்தர், நிந்திய வொருவன் றலைமிதித் துதைததோர் தாகத்தினீருதவாதோ ா, சிந்தியார் சிசிகா லததினீர் படிந்தோர் சிரததுநோய் கபாலநோ யாளர். (கசஉ)

புண்ணிலை யறியார் சத்திர மிட்டோர் பூதநோய்த் தூலகா யத் த, ரெண்ணெய்தேய்ப் பவரைப் பிரிததவர் கபால ரோகத்தோ டி. டிதலை நோயர், கண்ணுஞுஞ் சரங்கொள் றவர்திமிர்ப் புழுவா ஙவீ ந்திடு முதரவெம் பிணிய, ருண்ணுதி யெனதநீ விடததைமற் றொரு வர்க் கூட்டிநோ ரக்கினி மாந்தர். (கசங)

கண்ணியால் வலையா லுயிர்பல செகுத்தோர் கனிமரச் சோலை யை யழித்தோ, ருண்ணுநீர்க் குளங்கா லணையிவை முறித்தோர் கு றைப்பெரு வியாதிநோ யுடலர்,வண்ணநீர்க் கிணறு விகடட மழித் தோர் வருத்துநீர்ப் பாடுேநோ யாள, ரெண்ணடி பற்றுா் சொம்பரி க் தெடுத்தோ ரெழின்முகம் வீங்குவெங் கோயர். (கசச)

புண்ணினிற் கோலிட் டலைததவர் கைக்குத தாகநல் லோர்க ளைப் புடைத்தோர், கண்ணுபோ ரின்றிக் கபடமாயக் காயப் படுத் தினோர் பிளவைகோ யாளா, வணணவான் மாடு மாக்தரே முதல வு றுப்பொடிந் திடவலிந தடிததோ, ரெண்ணரும் வருத்தஞ் செயதுட ன் முறித்தே யெழுமுறி வாதரோ கததர். (௪௫)

களவிலா வடியா ரைக்கள வுறுததுங கடியர்கோ யழுகுபுண் கு ட்ட, ருளேபெல மிலரைச சுமக்கொணுப பாரஞ் சுமததினோ ருறறு ஙீரச செறுப்பர், வளமிலபொயச சான்று பொயவழக் குரைத்தோர் வருததுமவாயக் கிரகதிபுண ணேய, ரனியாபொன மறைபோர் சிகை பிடித் திர்ததோ ரடைபபுநீரக கடுபபுககல லெரிப்பர். (௪௬)

செட்டுநீ திமைநீத தறககொடுஞ் செட்டிசெ செய்தவர் கிறைதுலை குறைததோர், வட்டியை யறவாங குராமட மைமிறரும் வாஙகிய தனிசுகல் காதோ, ருடபெடறு மிரண வாதகோய குறைநோ யினர் தனி ரகசிய மொறறித, தட்டறக் கேட்டோர வெளிசெயதோர் வரு ததக தணிவிலா கெஞ்சுனே நோயர். (௪௭)

பிணியராய் வந்த பெரியரை நீததோா பிறஙகுகண் கால்கா கோ யர், தணிவறு நயன பாடையா விறையாற சனனெசெய் தொருவருக கொருவா, துணிவுறு சண்டை மூட்டினோர் வாயிற றுர்க்கநதநோ யரு ருணிக, ளணிகெழு மன்ன சாலைநாப பந்த ரழிததவர் நாக்கோ லைவ நோயர். (௪௮)

எருதுவக் தேறி வழிநடத் தினவ ரிடர்செயு மரைப்புண்ணி னேயர், மருவரு மனதது வஞ்சகா வாககு மாறினோ பெரியாசொ ன் மறுததோ,ரருளுரை கேட்கிற் பாராமுகஞ் செயதோ ரழுகுபுண குட்டரோ கத்த, ருரைசெயி லங்க ஈரகசே டததா முறுபிணி சுருக் கிகா முரைததேம். (௪௯)

தோற்றிய கபத்தால் வாதபித் தத்தாற் றொடருநா லாயிரத் தொடுநா, லூற்றுநாற பானு லிரண்டுநோய் பலநோய றுயவுதற கருமினை நோயர், மாற்றரும பில்லி சூனிய நான்கோண் மறறெவற றினும்பய முற்றே, ரூற்றிருக் தொழுகு நறைமலர்க கடம்ப வனத் தில்வக் துண்மையா யெண்ணி. (௫0)

தடமலாப் பொற்றா மரைப்புனன் மூழ்கித் தாவினீ றுருத்திர வக்க, மடைவினி லணிந்தஞ் செழுத்தையுச சரித்தே பருட்டிரு

வனத்தலிற் றெழுது, மடவா ருமையங் கயற்கணு மகிமைச சொக்க லிங் கத்தைமுன் வழுத்தித, திட்முற விவர்கின மாலிய தீர்த்த மிருத கினை தினமுமுட் கொண்டு. (கரு௧)

மண்டல மொன்றே னும்மதிற் பாக மேனுநன் னியமமா வழ், பட், ஒண்டொடை மனததி லெண்ணிலம மருநதா லுறுபிணி பாதக மொழியு, மண்டர்கா மகன்ற னருளினு லெடுத்த சனனததின முததி பு மடைவர், தண்டலி றவத்தீர் கேணமின்முக காலுஞ் சததியம் புக ன்றன முண்மை. (கரு௨)

வேறு.

என்ன மாதவத் தமிழ்முனி யியமபுதல கேளா
முன்னை மாதவப பேற்றிஞன் மொழிதரக் கேட்டே
கின்ன லாலெமக் குரியதே சிகரெவா கிகழததிற்
பன்னு மாறெமக் கின்னமுண் டெனவவை பகாவார். (கரு௩)

அணிவெண் பூதிமற் றுருத்திர வக்கமஞ் செழுததுத
தணிவ ருஞ்சிவ காமநூல் சாற்றுறு விரதம
பணிவு றுஞசிவ புண்ணியம் பகாசிவ புராணங்
துணிவு றுஞசிவத துரோகஞ்சொல லருஞ்சிவ பூசை. (கரு௪)

குரும கத்துவங கூறுமெய்ஞ் ஞானததின் றன்மை
மருளு மீசனுக கற்புத மாகுமீ ரைந்தும்
பொருள்வி ளஙகிடப புகலுதி யெனததவர் புகலத்
தெருள கததிய னனவ ருளஙகொளத தெரிபபான. (கரு௫)

விபூதி.

அரங்தை தீர்தவ முனிவிர்கா ளறைகுவங் கேண்மின
கரங்தை வார்சடைக கணனுதற் கற்புதப பததிற
பரந்த பூதிமுன் பகருதும் பல்லுயிர்க கெல்லாம
புரந்து காபபதும் பாகதி யளிப்பதும் பூதி. (கரு௬)

வேறு.

எந்தை யநாதி கிட்களமே சகளீ கரிததின் றிறைவியையு
முந்தை முதலவி யைகதொழிலு முறையி னீயே யளிததியெனத
தநதம் முதல்வன் சுவேச்சையா யிருந்தா னந்தத தனிமுதல்வி
யைந்து தொழிற்குங் காபபாயகின் னடையா ளர்தந தருளென்றுள்.()

னனு முனனம தனைததானே யினறு தருமப பெயாசாததி
னனறா கலையி னுயாதருகல லறமமெ கெழததுரு லெகலமுன
பனறு டயருசெய பாறகடலிற பசுவா யுதிதது வெனபபணிததா
னகனா ளதுசென றடைநதுதிபப வயிாதங கடைநதா ரரிமுதலோா.

நநதை சுரபி சுமனையொடு னலருசோ சுசீலை பதறுரையென
றைநது பசுவாயப பாறகடலு ளாரூ ரருளா லவதரிதது
மூநது சிவலோ கததடைநது முயஙகு மிடபத தொடியிருநத
நதத வுலகய கோலோக மதுவும படிகத தாலவிளஙகும ; (௧௪௯)

கோமா தாஙக ளாமவறறைக கூறுந திருமா லயனமுதலோா
நாமா தரயாற பூசிதநுத தாழநது பணிநது போறறிடுவாா
மாமா தவததி ரவறறினது பெருமை யெவரே வகுததுரைபபாா
பூமா துறையு முலவிலவை யிருககுந தான மிகபபுனிதம. (௧௫௦)

துசிசா லநதக கோமயததை யெடுததுச சிவனெனறுல லாகமநால
விதியால விளைததந நீறனளி மிளிாதன றிருநெற றியிறறரிததுக
கதியாா பூதி யிதுவேகாப பெனறு விமலை கைககொடுததாளா [யாா
மதியாா நுதலா டாணணிநதைக தொழிலோ ரெவாகரும வழஙகின

அருமா மறையின றணிவிநுவென செருககா றுரைதத தனற
ருள்சோ, பெருமா னுருவே வெணணீறு பேசிற பிறிதொன றிலை
பபுவனி, புரிமா தவததா லிமையவர்கரும புகழபபூ சுராககும் பூசக
ரககுந, தருமா தாவாற புசுககணெறி தழைககவிலததின்வநதனவால.

ஆவின் பெருமை யெவருரைபபா ரவற்றின் சிருங்க மததியினிலோ
மேவுஞ சிவனங் கிருபாலும வேத னெடுமா லுறைநதிடுவா
தாவி லுலிதங் குஞசாவ தீாதத முயாதா பரசயகந
தாவண ணெற்றி தனிலமருஞ சுடாவேன முருகன் கணபதியும ()

மூசு நாசி யிருபுடையின முயஙகுஞ சேட்டைமொயசெவியிற,
றேசு பெறுகன மருததுவர்கண் ணிணையிற றிகழுசெங கதிாமதிய,
மாசில பலலின மாருதகா வருணன வசிகுமூஙகாரத்,தோனச பெ
றுவெண் டாமரையா ளுறையுங கபோலத தியககாநமன். (௧௫௪)

அதர மிரணடிற கநதாததின் மகவா னமருங் குரநவிற
றிதமா ரிசைககக திருவாநுனி சிறக்கும பாந்தட் டொகைகுரமேன்
மதாவா ளரிககண ணரமகளிர் வருமா கணஙக ளினிதுறையும்
பதமாா தசநா டியினுமுநத் தீர்தா முறைவா பாங்குறவே.(௧௫௫)

பசையார் தருமென் சந்துகளின் பலவா யுக்க ளினிதமரு
நசையார் தருநான் முலையடியிற் பிதிரா தேவர்களுண் முலைநுனியில்
விசையாரா தரங்கக் கடலுளத்தின் மேவு முமைமின னுதரத்தி
லிசையார் தருநன் னிலமகண்மால் வரைக ளிருங்கா னகமியையும்.

தனிநீள் வாலின் யோனியினிற் றங்குங் கமலை யுரோமமெலா
நனிசேர் தேவர் முனிவர்கண நணுங்கோ மயமே முதலைந்தின
பணிசேர் மலரோ னதிசதா சிவமீ றுறையும் பகாபசுவின
புனித மெவரே புகன்றிடுவார் பொருள்சேர் வேத வடிவாகும. ()

தாவில் கபில நிறநந்தை தவளஞ் சுரபி மறையோர்கா
மேவு சுமனை நிறஞ்சிவப்பு விறல்சே ரரசர் தமக்குரித்தா
மேவ மகலுஞ் சுசீலைநிற மிசைதூம் பிரஞ்சொல வசியருக்காம
பூவி லுயாபத் திரைகருமை பொங்கு நிறஞ்சூத் திராக்காகும.(கசஅ)

வேறு.

சாந்தி கம்பவுட் டிகந்தனிக காமத மெனவு
மேய்ந்த மூவித மியமபுங்கோ மயமெடுத் திவற்றி
னுயந்த சாந்திகம் பிரமமோ ரைந்தினு லாவின்
போந்த யோனியிற் படாதுபூ மியினவிழா தேற்றே. (கசகூ)

ஏற்ற கோமய மியம்புமக் திரத்தினால் விளைத்தல்
சாற்றும் யோனியிற் றுககிநன் னிலத்தின்வீழ மயத்தை
மாற்றி மேலொடு கீழ்நடு மயஞ்சடங் கத்தா
லூற்ற மேபெற விளைத்திடல் பவுட்டிக முறைகரும. (கஎ0)

புவியின் வீழ்மயம் பிராசாத மந்திரம் புகனறு
விவித மாமுழு வதுமெடுத் துரைதத்முன மனுவா
னவையு ருதவை விளைத்திடல் காமத நாதன்
கவுரி கேட்பமுன் னுரைத்தது கழறுவம் விரித்து. (கஎக)

ஒன்று கற்பமோ டநுகற்ப முபகற்ப மகற்ப
மென்று சிற்பர நீறுநால் வகைப்படு மிவற்றுட்
டொன்று கறபத்தி னீற்றினுக் குரியதாய்ப் பசுக்கண்
மன்ற வத்திறம் புகலுவங் கேண்மின்மா தவத்தீர். (கஎஉ)

ஈன்பெ ருக்கன்னி கொடுவைமூப் பிலக்கண மின்மை
வான்சி னைப்பசு வால்செவி கொம்பறை வந்தி
யான்ம லங்களைப் புசிகுமா கோய்ப்பசு வீன்று
பான்மை சேர்பதி னைந்துநா ளுட்படும் பசுக்கள். (கஎ௩)

இறந்த கன்றுடைத் தாயமுடங் குருடிருஞ் செவிடு
மறைந்த தீங்கெனத் தகையவீ ரொண்குறை யகற்றி
நிறைந்த நற்குண மழகுமுன் னிகழ்த்திய நிறத்தான
சிறந்த பங்குனிச் சாவித்தாண மேயந்தவை சிறப்பாம். (௧௭௪)

விடியு முன்னெழுந் தனுட்டானம விதிப்படி முடித்துப
படிபு கழ்ந்திடுமே பசுவுறை கோட்டத்திற் சென்று
வடிவ மைந்தகோ சாவித்ரி யொன்றுமந் திரத்தாற்
கடிகொள் சந்தமுங் கமழ்நறு மலர்களுஞ் சாத்தி. (௧௭௫)

இலங்கு தூபதீ பங்கொடுத் தினியதூ யன்ன
நலங்கொள் பாகிலை நிவேதன நல்கிநற் பசுவைப்
பலங்கொ ளன்பிற்ற பணிந்தருச் சனைபுரிந் தத்றபின்
வலங்கொண் மந்திரஞ் சதஞ்செபித் தேற்பாகோ மயத்தை. (௧௭௬)

சாலு மீருவா வட்டமி சதுர்த்தசி யெண்
கால மின்னதில விட்டகோ மயத்தையக் கணத்தி
லூழும பூமியில வீழாதுமுன னமப்புய விலையா
லேலும வாழைமெல் விலைநறும் பலாசிலை யிவற்றால் (௧௭௭)

ஓதும் யோனியிற் படாதுமே லாகவொண் சதயோ
சாத மந்திரத் தேற்றுமேல வழுமபினைத் தனி
யாதி வாமதத்திற் கவ்வியம் பெய்தகோ ரத்தாற்
போத நன்குறப் பிசைந்துதற் புருடத்தி னுருட்டி. (௧௭௮)

பன்னும் வெய்யவோ மத்தினிற் பதடியோ டமைத்து
முன்னு னாத்திடு மகோரத்தால விளைவித்து மொழிந்த
விந்தி லந்தொழும் பாகங்கண டீசானத் தெடுத்து
மன்ன லந்தரும் புதியதூ யாடையின வடித்து. (௧௭௯)

சங்கு பொனவெள்ளி தாமிர பாத்திர மடைவிற
றுங்க வுத்தம மத்திம மதமமுஞ் சொலலு
மிங்கி தன்றியு மண்சுரை பித்தளை யிவையும்
பங்க மில்லதாம் விளங்குமப் பாத்திரத் தமைத்து. (௧௮௦)

வண்ண வெண்பொடி யிறையுரு வெனமனத் தெண்ணி
நண்ண ருமபஞ்சப் பிரமநற் சடங்கமு நங்நதே
யெண்ணு தற்கரும வியோமவி யாபியென் றிசைக்கு
மண்ணன் மந்திர மிவற்றினு கமவிதி செபித்து. (௧௮௧)

நறிய சண்பகங் கேதகை பலாசமபுன் ஞாகஞ்
சிறிய சண்பகந் தாமரை துளவுபா திரிபூ
வெறிக ருப்புரம் வெட்டிவேர் மருவிலா மிச்சுக
குறிகொண் மலலிகை தக்கோலங் கொழுநறா யுருவி. (கஅஉ)

தருப்பை யினனுனி யாசமஞ் சாறறுமற றெவையுந்
தெரிப்ப ருஞசதயோ சாதமீ சானமுஞ் செபித்து
மருப்ப யினறவெண் பூதியுண மணங்கொளச் செறிதது
விருப்ப முறறுவெண் ணீ றறின்கா யததிரி விளம்பி. (கஅங)

சுதத மாகிய நிலததிலவைத் தணிமலா சூட்டிப
புதகி யீதென வணஙகில வாயினிற பொதிநது
பததி சோகவ சததவ குண்டனம பண்ணி
யதத ரநதெறித துதகேனு முததிரை யடைவாய (கஅச)

மூலத தாறகொடுத திவோம முழுவெண்ணீ றெடுகதி
னோலத தாஞசிவ மநதிர முச்சரித தெடுப்பா
ஞாலத தாாதொழும் பெரியாமுற கறபகா நவினறேஞ
சீலத தாாபஞச விலவததால விளைததலுஞ் செப்பும். (கஅரு)

கறப மிததிற முத்தம மிருததலுங கருதி
யுறப னததொடன றெடுத்தகோ மயததையன றுருட்டி
யறபி ஞககினுஞ் சென்றுவே றுணககியே யடினு
நிறப தபபெய ரநுகறப நிகழததுதுங் கேண்மின. (கஅசு)

இணங்கு சித்திரைத் திங்களிற செறிவனத தெய்தி
யுணங்கு நன்மயங் கொணாந்திடித் தரியகவ் வியமபெய்
தணங்கொா பாகனன் றறைநதமுன மனுப்படி விளைப்பார்
கணங்கொண் மாதவத் திருப கறபத்தைக் கழறில். (கஅஎ)

இலங்கு நீள்வனத துணங்கிய மயங்கொணர்ந திடிதது
நலங்கொள் கோசல மொன்றுமே பெயதுமுன் னவின்ற
வலங்கொ ளாகம விதிப்படி மனுமொழிந் தடைவின
பலங்கொ ளப்பிசைந துருட்டிவைத தெடுப்பர்பாங் கறிந்தோர். ()

அகற்ப மாவன வனததிறறு பாகனி யதனால்
விகற்ப மின்றியே யியற்கையின வெந்தவெண் பொடியை
யுகப்ப வேகொணாந் தானைந்தும் பெய்துமுன் னுரைதத
வகைப்ப டுததிறன் மந்திரத் துருட்டிவைத தெடுப்பார். (கஅகூ)

சான்ற நூல்புகல் சாலச்சங் காரகா லத்திற
றோன்றும் யாவுந்தன் னுதல்விழி யங்கியாற் றெரித்து
ஈன்ற வாகுழை பாகனம் மயானத்து நடித்தா
ஞான்ற நீறெலாந் தோய்ந்திட மேனியி லுற்றதை. (௧௧0)

இருக்க ரத்தினால் வழித்தெ டுத்தன னிகழ்விடைமுன்
விருப்பி னுலவை யயின்றந்த விடைதனயீ ரித்ததை
யருப்ப மீக்கொளப் பசுக்களபால் விட்டதப் பசுக்கள்
பெருக்கு கோமயம் விபூதிக்கு விசேடமப் பெனவால. (௧௧௧)

நீற்றின் மிக்கது கோமயத் தாக்குவெண் ணீறே
யேற்ற மாயின தாதலிற் காரண மிசைத்தே
பாற்றல சான்றிடு முனிவர்க ளாதியோ டாதந
தோற்ற மீற்றிரண் டிறக்குங்கா ரணமதொகு பூதி. (௧௧௨)

வேத ராதிய மூவர்க்கும் விமலனு லயத்து
மோது சூத்திரர்க் குயாமடப் பள்ளியி னகத்து
மேதந் தீர்குறை யேனையர்க் கடவித்தீ யிடத்தும்
போத வாகிய நீறுரித் தாமெனப் புகலும். (௧௧௩)

பரவு நீலத்தீப பிணிசெவப் பிசையினமை பக்காதும
பிரதி றத்தவர் புகழ்தெறும் பீதல குரவர்
கிரவு மித்திற திறமபடா தெடுத்திடு நீற்றி
னுரவு வெண்ணிற மெண்ணிலாப் புண்ணிய முதவும். (௧௧௪)

அங்கு லமமொரு பானிரண் டியாத்தி னகலம்
தங்கு மெட்டள வாடையாற் றண்பபுலித் தோலாற்
பொங்கு காசையினை புரிவையாற் பொருந்தவாய் வட்டம்
துங்க நீறுடைத் திடுமொரா லருசெய்வா ராயோ. (௧௧௫)

பூதி யாலயஞ் சத்தியன் னதிறப்பினா தருநா
லாதி நானமுகன் பாதிக்குங் கயிற்றுமா லத்னுட
னோது தீர்தர வுறைவெண்ணீ றருட்சதா சிவமாய
வேத வாகம மித்திறம் புகன்றிடு மொய்ம்மை. (௧௧௬)

ஒருகை யிற்கவர்ந் தனத்துகிற் றலையினொ வொருவர்
தருவி லைக்குவாங் கினவதிக கையமளித்த தனமுன
கருத்து பூதிகங் கவிழ்த்துமங் காந்துங்கம் பித்துந
தெருவெ றிப்பட கட்துமப்பூ சினதருந் தீங்கு. (௧௧௭)

அந்த ணாளர்தம் பதாந்தமே யளவுமுத் தூனம்
வந்த காவலா நாபிமேல வணிகரா யவரு
முந்து பட்டம்போன் மூவிரற கொண்டெழுந் தாக்ச
சிந்தை செய்துகூத திராணி குவாவிதித திறத்தால். (௧௯௮)

நுதலு ரமபுய நுவன்றிடு கெடுமைநீற் றளவை
மதிகொண் மூவிரு விரறகளா மறறவற் றெனறூந்
துதிகொள சென்னிக்குங காதிறகுந தொடுதலே போதும்
பதிகொண் மூவிரற படவணி குவாபக ருறுப்பின். (௧௯௯)

வளைத லுங்கடு விழததலும வன்மையு மாசு
மளவி யொனறொடொன் றுறுதலு மறப்பிரிந் திடலும
விளையு மூவிரு தீககுணம் விளங்கநீ றணிநதா
வுளைவு றுங்குறை யிலாதவாக் கலககண்வந துறுமால. (௨00)

பூசை மநதிரந தியானநூல புரிதவம் வணக்கம
பேசு நீறின்றிப பிறங்குமெக் கிரியையுஞ செயயார்
மாசி லநதணர் மகத்தினுக் கனைத்தும்வந் துறினுந்
தேசு றும்விதித தீயினறி முடியுமோ முடியா. (௨0௧)

அரவன் முன்னுநூ லறைதரும் யாகத்தின் முன்னுங
குரவன் முன்னுநீ றணிவது தீதவை குறியார்
பரவு பூதியோ ரணுததுணை பாரிடை வீழ்ப்பின்
விரவு மெண்ணிலாக் கற்பங்கள் வெந்நர குழப்பார். (௨0௨)

தொகுத்த வாழ்க்கையாற் பூதியுஞ சோதிமேற் றாலாற
பகுதத நூல்புகல் பசிதமும் பமெலம் பிணிமா
சுகுத்த லானுயர் கார * முங காததலாற காபபு
மிகுதத தீதுநீற் றிடுதலா னீறுமபேர் விளமபும். (௨0௩)

சிரதத ணிந்திடிற் கழுததள வுறுபவந் தீரு
முரததிற பூசிடி னுள்ளத்தால வரும்பவ மொழியுந
தரிக்கி னுபயி னிலிங்கததால வருபவந தணியும
பொருதது பாரிசத திடினமடந் தையாபபுணா பவம்போம். (௨0௪)

குதத்தி னுக்குமேற் பூசிடிற் குதத்துறு பவம்போம்
விதித்த திண்புயத திடிற்கையாற் செயுமபவம வீடுங
கதிததி டும்முழந தாளினி லணிநதிடிற் காலான
மதிக்க வேவரும் பவஙகதிாப பணியென மாறும. (௨0௫)

---

* க்ஷாரம என்னும வடமொழி காரமெனறாயிற்று.

பாகத் தாலுறு நீற்றினை யின்னமும் பகர்வாம்
யாகத் தானவெண் ணீறுகால் வருணாகரு மிடலா
மோகத் தாவினை களைதரு மீதன்றி முதன்மை
மாகத் தார்தொழு மியற்கைநீ றதிருய்யம் வழுத்த. (௨௦௬)

நீறு பூத்தன னழலவடி வியற்கைவெண் ணீற்றைப்
பேறு நல்குவோன் மூலகா ரணம்பெரி தென்று
வீறு பலவுயிர் நாகுரு வாறுமென் மருந்தாக்
கூறி னன்கரத் தால்வழித் தம்மைநைக் கொடுத்தான். (௨௦௭)

விரித ரும்புகழ் நீற்றினை யறிந்துமே லணியா
ரரிதி னுற்றறீர் பதிதராய் விடுவரந் தணர்க்குஞ்
சுருதி யோதுநீ றிடாமுகஞ் சுடலையம் முகத்தைக்
கருதி நோக்கிலூ றஞ்செழுத் தோதுவா கற்றோர். (௨௦௮)

வேறு.

ஆலவா யெல்லையினு ளகப்பட்ட சமபரிவற் றதிகங் காழிப்
பாலனூர் பூழியனவெப் பமணழித்து வாதுவென்ற பான்மை யாலு
ஞாலமேழ் பரவுசிவ சைவசம யம்பொருளா நாட்ட லாலு
மேலவார் குழல்பாகன் றெனமதுரைக் காசூச மின்மை யாலும். ()

எங்நீறு பூசினுந்தென் றலவா யான்றிருநீ றென்றே பூசிற், பன்னூறு கோடிசன் னத்தறிந்து செய்தகொடும் பாவந் தீரு, முன்னூறு படுத்தவரு கமலையுகள் ஞாமுடிவின் முத்தி சேர்வார், நன்னீறு தனையணிந்தோர் பெற்றவா சிலவுமக்கு நவிலவாங் கேண்மின்.

முன்னமொரு பிரளயத்து நான்முகனு மியமொடுகை முராரி யான்மேற், றன்னகங்கை மிகுந்திருப்ப வவனுதலிற் சங்கரனவெண் ணீறு சாத்த,மன்னகந்தை நீங்கியவண் மோகினியாய் மருவியுந்தி வனசத் தீன்று, பின்னொருநான் முகனையும்பே றறிவும்பெற்றான் பிறிதில்சிவன் பொருளென் றெண்ணி. (௨௧௧)

தீமையுறு பிரம்ராக் கதனொருவன் பாதகமே செய்வான் முன்னர்
வாமதேவப்பெயர்மா தவனனுகக் கண்டறிவு வரவுந் தாழ்ந்து
தாமநீ றுணிருமவன் மேனியைத்தன் மேனியினுற் றழுவி வேனுங்
காமுறுநல் லுருப்பெற்றுப் பூதியுமெய் யணிந்துசிவகதியும்பெற்றான்.

தென்னவனுட் டொருமறையோ னயன்மாதைச் சேரவவள் கொழுநன் சீறி, யன்னவனு ருயிர்செகுத்தீர்த் தாவணைத்திட் டானவெட்கு மவனி னெற்றி,தன்னிலட லையிற்கிடந்த சுணங்கன்கா னீ

றுபடத் தரித்த லாலே,கொன்னுறுவே னமன் படாத தூநதுகணம் விடக்கயிலே குறுகி ஞனல். (உகங)

தன்னையறி யாதுடலி னீறுபரி சித்தோரித தன்மை பெற்ரு, ரெனனிலறிக தணிநதோர்கள் பெறும்பயனிவ் வளவையென விசைக்கற பாறரே, பின்னுமதிச சடைமௌலிப பெமமானே யவரவேறு பிறிதென றனரு, லனனவனை நரனெனபோர் நரகாழ்வ ரமலனென்போ ரரனே யாவா. (உகச)

வேறு.

இயமபிய நாலவகை நீறு மிகநிவை
வயமபெற வணிநதிடு மாறு மாறிலா
வியமபெறு புண்ணிய விளைவுஞ் சொறறன
நயமபெறு கணடிகை நவிலவங கேட்டிரால. (உகரு)

உருத்திராககம.

வேறு.

திரிபுர ரெனும்பே ரவுணராற் சிதைந்து சிநதிய மான்முதற் றேவா, புரிதரு தவமோ ராயிரம் வருடம புரிநதிட வியந்துபோயப் புராரி, யரிதிதென றிரகஙிக் கண்ணிமை யாது பார்ப்பமுக் கண்ணினு மமைந்த, விரிதுளி தாழநது கணடிகை மரமா யெழுநதது விழுந் தவொண் புவியில. (உகசு)

அன்றுதொட் டுருதநி ராககமென் பெயாமுப பரனுடைண பேதமாம வெண்மை, யொன் றிய சிவப்பங் கிருநிறங் கலதத லுரை தநிடுங கருமையிற் நரன்கின்,ரென்றுநரன் மறைபோன் வெண்மை மன சிவப்புச் சொன்னிறங கலந்தது வணிகன், வன் றிறற் கருமை சூத்திரன சாதி வருணநால் வர்க்குமிவ் வகைத்தாம். (உகஎ)

ஒருமுகஞ சிவன்றன் வடிவுநான் மறையோர்ச செகுத்தநீங் கொழித்திடு மிரண்டா,வருமுகஞ் சத்தி சிவம்பசு வதைத்த வன்பழி மாற்றுமும் முகந்தீப்,பெருகுபெண் கொலைதீத் தருளுநான் முகனுன் முகன்பிழை நரகத்தி போக்கு, மருமையைம் முகங்கா லாங்கிருத் திரனுனரித்தலர்ப் புணர்ச்சிபொய் யகற்றும். (உகஅ)

அறுமுகன் வேலன் வலக்கையி லணிவ தகன்றிடும் பிரமகத்தியுமே, ழுறுமுக மனத்தன் கோக்கொலை பொரிபொற் களவினுல்

வருபவ மொழியு,மறுவிலெண முகமவா ரணமுகன் குருபன னிலைய
தொடல வருதுலே முதலாப, பெறுபல தானம பிறனகையி லனன
மேறறிமெ பிழைநீங கிமொல (௨௧௯)

இயபிய வொனபான முகமவயி ரவனு மிடகளையிற றரிப்ப
து வணபாா, வயமபெறு தகக கனமுத லரவம வதைததலபோ முத்
தியு மெயது, நயமபெறு மொருபான முகநந்ரு நெமோ ஞவொடு
கோளபெரும பூத, முயஙகுபேய பிரம ராககதன யறறு முடறறிமெ
பெருமபய மொழியு (௨௨0)

பதிலொரு முகமபன ரேருநத திராமம பகாபரி மேதமா யிரய
பன, னிதிபொடு கோதா னமமொரு நூறு யிரதரு பயணகளே நிறை
கருங, கதிகொபமய னிருமா முகஙகதி லொருபா னிரணடதாங கா
ஞசன மேரு, விதிதரு தானம புரயிமச சுரபி மேதால மெயபயன றரு
மால (௨௨௧)

செறிதரு பதினமூன ருமுகங கநதன சிஙதையில வேட்கைபொள
னிரத, செறிதரு சயமு மனிகருற றுனதாய தஙதையர்த் தெறுங
கொலே நீககுங, குறிதருபதினனு முகருசிவாந சத்தி கூறுமவினை
ணவாதவ ரிறைஞச, வறிதரு வசிய நலமிழு றியிறு மழிதார வுலமெ
ஞயத திமொல. (௨௨௨)

ளைததிய பதினன முகமபெற லரிது மெட்டுமேற கணடத்திற் றரி
பப, துளததினி னீஙகாச சிவனசதத மருதி ராறியு பேயபபதொண
முதறி, விளேததிமெம் பதினமை முகமபா நாதய விளம்புமெப பாவமும
வீட்டுந, திளேததெழுங கருணைச சோதியோ டொனறித நீர்விலா
முததியிற் சேரகுமமு (௨௨௩)

நீசராங் குனுஙகா குனுஙகாகல னியரு னெறியிலா மதுமுதல
புசிததோ, ரீசனு ரருடகண மணிசிரங தரிததா லிருவினே தொலேத
தா ருவர், மாசிலாக குலத்த ராயினு மீசன கணமணி வனேக்கிடாா
நீசர், சிசியன் னலாததீன் டிறுமதி பாவ மணிகிலா ரலககளுா தெ
ரிபபார். (௨௨௪)

வேறு.

உசசியிலொன் றணிசிரத்தி னெருமுபபத தாறெண்ணுன்
கொளிரகண் டத்தி, லிசைசயுறு செவிககவ்வா றுரததிலேம்பான் கை
த்தலததெண் ணிரண்டீ ராறும, விசைசதரு மணிககட்டிற் றுழவட

ஙக ளூறறெட்டும் விளஙகச சாதகி, கசசிகடங் திடுமெடிக்கோ ரய
மேத நவிறறிலுருத் திரனே யாவா. (உஉரு)

காணினுமக கண்டிகையின பயனிலக்கம பரிசிககிற் கோடி க
ணடு, பூணினுமா யிரஙகோடி செபததனநதம பயனிமையோா
பூசைக கேறற, தானுவைபபோ லுவாபகைக்குந தாழநதடங்கார்
கணநதரிககிற சுணஙகற் கேனு,மாணுறுநற கதிகொடுககும புகழநத
ணிநத மாணிடாககென புகலவ தமமா. (உஉசா)

சிகையினிறகண டிகைதரிககிற பயனகோடி திணசெவியி லொரு
பான கோடி, மிகையறுகந தாததினிலா யிரஙகோடி மினிர்காததி
லனநத மாகும, பகைதருவெந தீவினைக ளேததனைசெய தோருமிது
பரமென றெணணித, தொகைபெறுநாட் கழிததிறுங்கா லருநதுவ
ரேற பிறபபவரைத தொடரா தமமா. (உஉஎ)

நீஙகரிய முபபுரிநூ லினறிமறை நிகழததுவதெவ வாறவ வாறே
தாஙகரிய கணடிகையும புணடரமுங தரிததிடுமெந தணருக் கேனு
மோங்கியிடத தவவாறு தரிததிலரே னீராடு லோத லீதல [தால.
பாஙகுபெறத தென்புலததோாககுதவுதலா சசனைமறறும பயனபடா

கண்மணியா யிரநதரிததோா சிவனெனமான் முதற்றேவா கரு
திப பூசை, பணணுவாமா முடிதரிததது மூழகியிடிற கஙகைபடி பல
ளுங காதி, லெணமணியை முழுதுமணிந தவர்மூவேழ் சுற்றமிடா
நரகு நீஙகு,மொண்ணவமா மணிபடிகம பொனனிடைகோத் தணி
யிலவ ருறுவா முதலி. (உஉகூ)

*ஏகமுக மைந்துமுகம பதிெனொன்றே ழிரண்டுமுக மிவறறை
யெண்ணி, வாகுறுமஞ சனம்புரியா தனபிரெடு முளமிரங்கி வழுத
தி யீச, ளுகமநூல விதியினருச சனைசெயவோா செலவமுததி யடை
வர் நாரி, பாகனுருச் சின்மயமா மணியணிக்தோர் பெறறகதை பக
ரவான் கேண்மின். (உ௩0)

நந்திபெனு மொருநகர்வா ழீசனு லயததடிசசி கக்கைப் பேரான்,
விக்கைசெறி சேவலொன்று வானரமொன் றிறகுமணி யிலேக்கு
தானும், புக்தியுறத் தரித்தவறறே டரன்கயிலை யடைக்தனள்போய்க
கழுதை யொன்று, நக்துமணிப் பொதிசுமக்து விக்கையினி லிறக்துக
றபங் கயிலை கண்ணும். (உ௩க)

புடகரதே யததுமனனன சவும்பன்றன மனையொருவிப் பொய்ம்மை மாதர், நடபுறுவா னவனமனைவி வசுமதியும வேளகனையானலிநது வாழுக, கடபுலனீ ரொமுகவருந துறுவாளகண் மணிதரிதக் கணவற சோநதாள், கொடபுறுமம மனமறிதரோன் ஞாபுவியுய கொணடனனபோயக கயிலை புககான. (உகஉ)

கனைகமுனமே ஞாடடாசன ருமனைககண ணன்கால ஞானியெனறு, மனைவியொடு பிகலிக பதியெனககு மிறகுான மனைவியாவேன, புனைநுவாசலித திரமாயன புகலிலென வவனகண்மணி பொருளென றேத,வனையனமட வரலாறு னவளபுருட னுறுளசேர்ந் தானுறள சோநதார. (உகங)

உருததிரவக கமபுனைவோாக் கனமிடுமேவ தியனகப்ர நீயறேயகு, மருததியிறு லவனறுளால யிணணகாபோயத தருகொணர்கதே யளிககும் பூனைறு, வருததுபசி யாலவநத மறையவறே டிகவுமறு சமயி யான,விருததமறை யோகாஙகன கணமணிபூண் டான்கயிலை மேவி னுரால. (உகச)

மினிாகலியக நாட்டுவியாக ஊரபுரததோர வேதியன்சா மிதானனபோன, களவிகினமேம படடோனபல வுயிரசெகுததோன் வளாததமறைக களளத தாதை, தளாவுறவே செகுததயனமா தைபுணர வனனளஙினை தடிய யீநதான,றினைதாரா லாநாளிற காகமணியுடல்வீழபபக் கயிலை சேர்நதான். (உகரு)

மாகரநாட் டுறையுமொாவே தியனமதலை சாநதிகறோ மணிமேற் பூணபான, சாகாநாட டாகுகொளத தானகாளி நரபலிகளுவிலைப்படடேகி,யாகரநாட டதுவிலக்கி யவ்வரசன் மகளைமணந தாசா யிநது, சேகானகண் மணியணிவித் தவன்கிளைதன் கிளையொடுபோயக் கயிலை சேர்நதான். (உகசு)

அக்கமா மணியணிநதோா பெற்றகதை யிறசிலா மறைநதோமபொன், மிககதா மிரம்வெள்ளி யியனறவறறுற் பொதிநதவறறுல் விளங்கும் பினனற, றெக்குறுகம பியிறகோததுப பெரிதணிநதோா முப்பொருளுந தெளிநத தூயர், தக்கமணி யணிநதோரைச சிவமெனவே பாவிபபோா தககோர் தாமே. (உகஎ)

உரைத்தனமா மணிப்பெருமை படிப்பவர் தண்மையென வுவந்து கேட்போ, ரிரைத்தநிக சடையோனை நிகர்ப்பர்மணி வெ

ண்ணீற்ே டியைந்து பூண்டு, நிரைத்ததிரு வஞ்செழுத்தை யுச்சரித்
தந் நிலையுணர்ந்தோர் நேர்மை யாரே, வரைதனுரைப்பா ரறிந்தவா
தொகுத்திசைப்பே மென்னமுனி வராகஞ்ச சொலவரன. (௨௩அ)

பஞ்சாக்கரம்.

வேறு.

அருளி யஞ்செழுத் தாக்கியே யம்பிகைக் கமலன
பொருள்வி ளங்கிடப் புகனறநிம் மந்திரம் புகலசற்
குருவ றிந்துளந் தேறுறத தெளிபபதாங் குணிதது
வருப யன்பெற வுணர்ந்துளோர் பேறறையார் வகுபபார. (௨௩௯)

அஞ்செ ழுத்தினு ளோரெழுத் தினபய னளவை
கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணனுங் கண்ணனுங் காணூர்
செஞ்ச வேபிர ணவதமொடுஞ் சோததியுச சரிககிற்
பஞ்ச பாதக ராயினும் பரனெனப் படுவார். (௨௪0)

இன்ன வஞ்செழுத துணமவி னுமுயிர் சென்று
பன்ன காபர ணன்பதஞ செறிந்திடும் பரிசா
லன்ன மந்திர மேபரப பிரமமா துணர்ந்து
மன்னு வோராகிழற் படினுங்காண் னினும்பவ மாறும், (௨௪௧)

மூன்று காலமு மாலயத தனுகிமுக கனன்று
னூன்றி யேதொழு துளளததவ வஞசெழுத தெண்ணிற்
றோன்று புண்ணிய மியாவும்வந தடங்குநதொல வினைபோ
மேன்ற பார்புரந திருங்கதி மூவரிற் பொலிவார். (௨௪௨)

வேறு.

மந்திரித்த விறையெட்டுப் புததிரசீ வத்தொருபான் மணியாஞ் சங்கி
னந்தமொரு நூறுபளிங் காயிரமுத் திலக்கநறு மணையின் கோடி
சந்திரத்திற் பதின்கோடி குசைமுடிப்பா யிரங்கோடி தானு வான
ந்துசிவன் கண்மணியின் பயனனந்த மெனவேத முடிபுசொல்லும்.

வளமனைவி லொன்றுபசுத் தொழுவிலொரு பதுநதியின் மருங்கு
நூறு, இளர்தருமா லயத்தினுளா யிரம்வனத்து விலக்கமுயர் கிரியிற
கோடி, மூளைமதிசெஞ் சடைமவுலி திருமுன்ன ரளப்பில்பயன் முற்
றும் பெற்று, வளமுறவஞ் செழுத்தாதி கண்மணித்தா ரெடுத்துணர்
ந்துச் சரிப்போர்க் கம்மா. (௨௪௩).

திரைத்தகடற் புவிபோற்று மருசெழுத்தைச் சிந்தைசெய்து தெளியப் பெற்றோர், நிரைத்தமந்த்ர யாகமந்நூல் விதியறிந்து செபிப்பாமுறை யியல்பு கூறி, னிரைத்தசெப வட்கங்களோதூற் றெட்டென்று மதிற்பாதி சிகழ்ந்த தெனவு, முரைத்திவெ ரதிற்பாதி யனவென்று மினனுமுரைத் திடுவாங் கேண்மின். (உசரு)

முத்திநெறிக் கையைந்து சோபனத்திற் சியம்பியமூ வொன்பான் கூறு, மெத்துதிக் கொருமுப்பா ருபிசாரத்தொழிற்கு மேவைம் மூன்று, வித்தனமணி வடத்தொடுப்பின் மேற்குமேல் சீழக்குங்கீழ் மேரு மேலாய, பத்திபெற வொன்றுபத்தி திடைமுடித்துத் தொடுப்பாபரம பரனூல் கற்றோர். (உசசு)

உடலவெறுத்தான் மேலபோககுங் கீழ்போககு முறுபோகரு சாரவான் மேரு, வடையுமெற யிலங்கியா தனுயிகையே மத்திமைத ரச சனியாங் குட்டங்,திட்டமுறவே வட்டத்திற் பிணியறலுந் தனமடுக லுந் தெய்வா மாயப்பு, மிடாறுங்கல முத்தியடை தலுமடையு மென பர்கதிக் கிலக்கரு சொல்வார். (உசஎ)

வேறு.

இனைய தாகிய வருசெழுத் தெண்ணியே
வினையி னீங்கின ரெண்ணிலா மேதக
வனையா பெற்ற வருங்கதை யிறசில
முனைவிர் கேட்குதி ரென்று மொழிகுவான். (உசஅ)

வேறு.

மதுரையம பதிவா ழெதுகுல மன்னன் றசாருகன் காசிமன் மகளாம, புதுமதி வதனக் கலாவதி மினனை வேட்டனன் புணர்கதிடப் புகுங்கால், விதுநதி வேணி யஞ்செழுத் தோதி மேவெனக் கர்ககர் பூரல் வினவிக, கதுமெனக் கொடியாய்ப் பலங்கரிக திடப்போ யவட் புணர்ந் தடைகதனன் கயிலை. (உசகூ)

இல்லறத் தினிலஞ் செழுத்துணர்ந் திருக்கு மியன்மறைத் தருமனே டிகலிப், புல்லறத்த தியோகி சகதிர னில்லிற் றுறவதே பெரிதெனப் புகன்று, மல்லல்கூர் மகவான் மலரய னிவரை வருவிக்குந் தருமற்குத் தோற்றே, யொல்லையன் னவற்றுழ்க் தஞ்செழுத் துணர்ந்த வுணர்ந்தில்வாழக் துறைந்தனர் சிவன்றன. (உருo)

சூரிய சன்ம னென்றொரு மறையோ னுணர்தன் புணர்ப்பினுற் சுதனைச், சீரிய பசுவை மருந்தியை யறியான் வதைப்பவச் செழுங்கவு

சிகசாட், டோபெறு மறையோர் சிறமுன் கோயி லிடப்மபுற றின்
வளித் திறநதோ, ராருயிர் பெறககாட டினைகதி யடைநதா னஞ
செழுத துணமையா லறிவான். (உருக)

வேறு.

அஞ்செழுத் தியலு மோதி னவாபெறு பயனுஞ சொறறும்
விஞசுநீ றுருததி ராககம விளமபுமந திரமேற கொளவோா
நஞசணி கணட ஞம நாளுமுச சரிகக வேண்டுந
தஞசென வினிது கேணமின சாறறுது மெனறு சாறறும. (உருஉ)

சிவநாமம

வேறு.

அரகர கஙகா தரமணி கணடா வலாபூமன
சிரகர நநதா வவமுகா நநதாய சிவனேழுப
புரகர மைநதா ரரவம ணிநதாய பொருளேயென
றுரகர ணநதா னுறவுரை தநதாா சிவனுவாா (உருங)

பகணமதி யமபக வுயர்திரி யமபக பரமோதந
திகழுபர விநதுவி னுருவமை சுநதர தெளிகூடற
சுகநிற வகதரி யொருபுடை தஙகிய சொககேயென
றகமகிழ நதொரு பொழுதுமொ ழிநதவ ரரனுவா.(உருச)

முழுததவர் சூழகரு ணாகர வாகர முதலேயைந
தெழுததுரு வாகுந டேசச தாசிவ விறையென்றே
வழுததினர் நாமவெ ழுததொன் றிறகிறை வடிவரவ
ரழுததிய மறறைமெ ழுததரன் மேறறனி செனவாகும். ()

வேறு.

ஈனக் கொடும்பா தகரேனு மொருகா லீசன் பெயரிசைக்கின்,
ஞானக் கடன்மூழ் கியதவததோர் நாடுஞ சிவனே யெனப்படுவார்,
வானத் தவர்போற் றருநாமம் புகன்றோர் பெறற வனசரிதை, மோ
னத் தவமா முனிவீர்காள் மொழிவாங் கேண்மி னெனமொழிவான்.

கலிங்க நாட்டில் வீரியனென் றொருநான் மறையோன் கமழ்ம
துவு, ளிலங்க வயின்றும் விலைபகர்ந்து மீனப் புலைச்சி தோடோய்ந்
தும், வலங்கொ ணெறிநீத் திறக்குங்கான் மதுவின் விலையோர் சிவ
மென்றான், புலங்கொ ளீசன் கயிலையிற்போய்ப் புனித னுருப்பெற்
றிருந்தனனால். (உருள)

வேட னொருவ னுறலைத்து மிகவு முயிர்கொன் றூன்மதுவு
நாடிப புசித்தும பாதகமே புரிவா னிறுங்கா னறபயனுற
கூடித திரிவோர் நாமமா கரனசோ குலவு பிரகரன்முன்
றேடற கரிய சங்கரனென றிசைத்தான் கயிலை சேர்ந்திருந்தா.

சவாராட் டகதது மறைகுலககோ சிகனென் ரெருருவன் றன
'பெயனை, யவமென் றகறறிச சமபுவெனபோன றிரியம பகனென
றழைத்திடப்பெற, றுவாா புிபபூ மியிறகளவா லுயிர்கொன் றுண
னே புலைசசிநலன, கவாமா மதுவப புலையாகொலக கொலையுண
டடைநதான கயிலைமலை. (உ௫௯)

கதலிப் பதிங தகவேநத னிகக மனைவி காமதையா
னிதமுறறிடுதன் கறபொருவி யியறுநத திரனறுாபபுதிமையததோயம்
ததனமி யாய்மற ரெருருமறையோற னைற மகவசங காலெனன்றுா
மதியில் லவரம மகததுறநதா ரிறநதாா கயிலை வாழவுகநதார்.(உ௬௦)

வாசு தேவன காராஙகவரு மாசான மதவை வரவழைத்துப
பேசும் வரகீ கேட்டியெனப பேசா தவனைப பணிநதிடல்விட
டீச ளும முசசரிததவ் விறைபே பொருளென றெணிசசிலன
காசில செலவங் துயத்துடனுங கிளையோ டடைநதான கயிலாயம். ()

சரையு நதிதீ ரதநுநதிக கிராமத துறையாந தணரிருவர்,பொரு
வில் பெயாபுட் கரரொருவன மாலெட டெழுததும புகழதருவான,
வரைவி லொருவன பாவிநமன கொணர்நதி ரனமற றவறகொணா
நதார், விரவு படர்மீ ளவுமவிடுபபச சிவமுட் கொடுமேற பதமபெற
றுன. (உ௬௨)

மகத நாட்டக் தணனொருவன மாபா தகன்றன் னிலைநீங்கி
யகிதங் தருகா மததழுநகி யடாநதா றலைபபக காவலவ
ரிகலித் தொடர வோடுமவன பததா லெதிர்நத புலியுதைததான்
புகரி லாத வியாக்கிரபா தப்போ புனைந்தான் கதிபுகுந்தான்.(உ௬௩)

இன்னும் புகல்வா மொருகதைமற றியமன் பதியி லிருந்தவத்து
நன்னர் மறைநூற் சதானநத னணணி நரகர் துயர்கோகி
யன்னர் கேட்ப வரகரவென் றிசைத்தா னனையர் செவிபுகலுந்
துன்னு நரகம் பாழ்படுத்தித் தொல்லோன் கயிலை பெறறிருந்தார்,

ஆத லரன்மெய்ச சிவநாம முரைப்போர் பெருமை யளப்பரிதாற்
பூதி போடு மககமணி புனைந்தஞ் செழுத்துத் திருநாம

மோதி யுணர்ந்தோர் சிவவிரத முளமோர்ந் தனுட்டித் திடவேண்டு நீதி விரதப பெருமையினை யுரைப்பாங் கேட்டி ரெனவிகழததும். ()

சிவவிரதம்.

வேறு.

சோமவா ரந்திருவா திரையுமா மகேசுரந்தொல் விரத மான,கா மர்சிவ ராத்திரியுமாகே தாரமணங் கதியுதவுஞ் சூல நோன்பு, காமமுறு விடைபபாகனென் பெண்ணுமெட்டுஞ் சிவவிரத நலஞ்சேர் வெள்ளி, மாமைதரு முதத்திராமா நவமியிமமூன் றுமமிமைய மாது நோனபாம்.

வெள்ளிவா ரஞ்சதுர்த்தி சட்டிவிநா யகனவிரதம விளம்பு மூன்று, மொள்ளியசுக் கிரவாரங் கார்த்திகைநாள் சட்டியுமாத திடுமிம மூன் று, மள்ளிலைவேற் குகனவிரதஞ் சேயவார மிருபரணி யவைகண மூ னறும், தள்ளருஞ்சீ வயிரவறகாஞ் செவ்வாயநாள வீரபத்தி ரற்காஞ் சாற்றில். (உசுஎ)

தொகவுறுமவ் விருபத்தோரா விரதமதிற சோமவா ரத்தைக் கூ றின், மிகவுறுகார்த திகைத்திங்கட சோமவா ரந்தொடங்கி விரதங் கொள்வார், வகைபெறுசீ மந்தனிநோற றுரியசுமங கலியானுள் வசி ட்ட னன்பின, றகைமைபெற வனுட்டித்துக கற்பினருந் ததிமனையா யச சரிக்கப் பெற்றான். (உசுஅ)

அம்பிகையிவ் விரதமனுட் டித்ததுவேண் டியதடைந்தா ளதுவு ம ன்றி, யும்பர்மறை யொழுக்கங்கந்த விராடனெனபோ னுபவசித்துத் துயிலு நீங்கி, நம்பனுறை கயிலைபெற்றான் பட்டார கனசெல்வ நல் கப பெற்றான், செமபொனதிச சடையிருப்புந் தன்வாரச சிறப்புமி க்கச சிறந்தான் சோமன். (உசுகூ)

வந்திமயிவ் வர்ரபல னெவருரைப்பா ரறிந்தவா வகுத்துச சொ ன்னேம்,பந்தமறு மெய்யடியா ரனுட்டித்துப் பரமபதம் பெற்ற தொ ன்று, மூந்துறமார் கழித்திங்க ளாதிரைநா ளினிறசொல்லு முறைவ ழாது, நந்துறவே யனுட்டிப்பர் கோற்றடைந்தோ ரின்னரொ நவில் வாங் கேண்மின். (உஎ0)

முருகவே ளிவ்விரத மனுட்டித்துக் கயிலைபுக்கு முதல்வ ஞ்ஞன், பொருவேத விபுலனிங்கோன் பியற்றியான் ஞானடைந்தான் புலிப் பொற் பாதன், ஞுவாகி வசுதேவற் குணர்த்துமுப மன்னியப்பொற்

குழவியீன்று, மொருகாலும் பிரியாத திருவுடங்கும் பிடப்பெற்றா
ளுமையாமினனும். (உஎக)

கார்த்திகைப்பூ ரணைமுதலா வுமாமகே சுரவிரதங் கருதி நோற்
பார், பார்த்திபரோக் கிலனறிராண விந்துவனுட் டித்திருக்கண பதமும்
பெற்றான, சிதத்திருமா லனுட்டித்துக் கோபால மடந்தையாச்சோ
சிறப்பும் பெற்றுப, பார்த்திபனு யரசுபுரங் தொணபதுகோ டியர்மக
வைப பயந்தா னனறே. (உஎஉ)

விதியனுட்டித் தலாவாணி காயத்ரி சாவித்ரி மேவப் பெற்றான்,
மதிமலியிங் கிரனசயந்த மகப்பெற்றான வசிட்டனவான சுரபி பெற்
றான், மிதுலைநகாச சனகனசி தையைப்பெற்றா னின்னுமுளர் விளம
பிற் பெறறோரா, கதிதெரிங்தே யனுட்டித்துப பெற்றசிவ கீசப்பெரு
மை கழறக கேணமின. (உஎ௩)

மாசித்திங் களினபர பக்கசதுரத தசிவருநாட் கங்குற் போதி
லாசகல வனுட்டிப்பர் கனமாட பாதனெனறு மயோத்தி வேந்த
னேசமிலான வில்வமரத் திலைபறித்திட டிருந்துயி னீத்த வேடன்
பேசருங்கண் ணிழந்திடுபுன புலைசசியிவா சிவமெயிற பேறுபெற்றார்.

சுகுமார னெனனுமொரா தணபபுலையன றனக்குறித்த புலைப
பெண் சேர்ந்தோன, பகிரதிவே ணியைததொழுது பேறுபெற்றான சிவ
கிசியைப்பகர்வார் யாரே,முகினமேனி பரவுதிருக கேதார விரதமொ
ன்று மொழிவா மனபு,தகவோது புரட்டாதிப பூருவதத்ட டமிமுதல்
சாற றிருபத தோராநாள. (உஎ௫)

அவ்விரத நோறறுமையா ளரனபாகம பெற்றனளங் கநதி தேவன
செவ்விபெறு சிததிராஙக தனவசிர தேயனுயா செட்டி மாதா
கவ்விழிப் புணயவதி பாகயவதி நாரணனை முகனவிண ணேசன்
கவ்லைவதவிர் மறைவிசுததனனுட்டித்து வேணடுவரங்கருதிப்பெற்றார்.

மணவிரத மென்னுமொரு மாவிரதம் பங்குனியுத் திரநாண் மன
னுங், கணைமலரக்கண் ணிணைக்கமலை யனுட்டித்துக கணணைமார்
புறையப் பெற்று, விணையின்மக வாணிநாகோன பியற்றியயி ராணி
தரு மின்ப முற்றான்,பணைகருமபு மதனனுட்டித் திரதியைச்சேர்க் தர
ணைபெங்கும் பாப்பி னுனல். (உஎஎ)

பங்கயனி தனுட்டிததுப் பாமகளை வுறைதாததன பதமும் பெ
ற்றான், றிங்களனுட் டித்திருபத் தேழுமா தரைமணக்குஞ் செல்வம்

பெற்று, னிங்கிதன் றி யுயர்குல விரதமொன் றிங் கியம்பிவோ மெழி ற்றை மாதந், தங்குமமா வாசியினி லனுட்டிபப ரன்னவரைச சா ற்றக கேண்மின். (உஎஅ)

வேதன்மா லனுட்டிததே யதிகாரப் பவநீக்கி வீடு பெற்று, ரா திமாலபின்னுமனுட் டிததுவென்றுன காலகே மிமையு மங்கா, ளோ தியவே தனுமவ்வா றனுட்டித்தே யுளையுதரப பிணியுந் தீர்ந்தான், பாதியுமை யாளுடையான் விடைவிரத மின்னுமொன்று புகர்வங் கேண்மின். (உஎக)

இடபதிங்கட் பூருவத்தட் டமிநாளி லிவ்விரத மெவரு நோற் பா, ரடைவுறமான முதறறேவ ரனுட்டிதது வாகனு தியமூன் பெற் ருர், படர்புகழ்விச் சுவசேனன் விதுருதவேந் தனுட்டிததுப் பரன் ருள் சேர்ந்தார், தொடருறுமிவ் விரதமெட டேனு சிவநோன்பம பிகை விரதஞ் சொல்லக் கேண்மின். (உஅ0)

சித்திரைத்திங் களின்மூந்து வெள்ளிவா ரததிமையச செல்வி யன்பு, வைத்தருள வனுட்டிப்பர் சுக்கிரன்வந தனுடடித்து வரமும் பெற்று ன், மொய்த்தசெழுவ கமலையனுட் டிததரிமார் பினிலுறைநது முயங கப்பெற்று, டத்தைமொழி வாணியய னுவிலுறைந திருநகலைநூற றலைவி யானுள். (உஅக)

இன்னுமுமை மகிழ்விரத மைப்பசியுத் திரஞ்சசிநோற் றிறை மை பூண்ட, பொன்னுலகத் திறைமுயஙகப பெற்றிருந்தாண மற்று மொன்று புகல்வாங் கேணமின், மன்னுபுரட் டாதியின்மூற் றிதிமு தன்மா சுவமிவரை வரைந்து நோற்பார், கன்னல்விலி தாதையனுட் டித்தசுரர்க் கடிநதுபுவிக் கனியைச சேர்ந்தான். (உஅஉ)

தந்திமுகன் விரதமூன றியம்புவாங் தயங்கியசித் திரைமுற் பக்கம் வநதிடுஞ்சுக கிரவார மனுட்டிததே யத்திரிநன் மைந்தாப் பெற்று னுந்திமல ரோன்வேத மோதுறப்பெற் றுன்றனதனிதியமபெற்றுன் பந்தமறு நார்தேவர் முனிவரனுட் டித்தரிய பதம்பெற் றூரால். ()

ஆவணித்திங் களின்விகா யகசதுர்த்தி யவ்விரத மனுட்டித் தன் பூற், பூவணவெண் ணகையுமையோ டரன்சூது பொருகாட்பொ ய்ச் சான்று கூறிக், காவணஞ்சேர் வடவனததிற் கண்ணிழந்த பாக் தரைக் கலக்குங் கண்ண, ளுவணைத்தால் வந்தபழி யுருநீங்கிப் பண் டையுரு கவ்கப் பெற்றுன், (உஅச)

மார்கழித்திங் களிற்சஷ்டி விரதமொன்று கணபதியை வணங்கி
யன்பாற்,பேர்கொழுவச் சிரமாலி யெனுமன்ன னோன்பியற்றிப் பிணி
யுந் தீர்ந்தே, சீர்கொழுந்த புதல்வரைப்பெற் றெழிற்கழுந் திலோத்
தமைதன் மனைவி யாகப்,பார்கொழுசெங் கோல்செலுத்திப் பதம்பெ
ற்றான் குகன்விரதம் பகர்வாங் கேண்மின். (௨௮௫)

ஐப்பசியிற் றலைமைபெறு சுக்கிரவா ரம்புகலு மதியின் மே
வி, பொற்புறுமூ ருவபக்க முதற்றிதியே முதற்சஷ்டி பொருந்துங்
காறு, மற்புறச்சோற் றிகழாத சட்டிகாரத் திகைத்திருக்காந் திகைமா
னாகுரு, சொற்பெறுமிம் மூவிரத மனுட்டித்துப் பெற்றவனாத்
தொகுத்துச் சொல்லில். (௨௮௬)

கொழுமலரோன் மால்சுரர் போர்வென்றா கோற்றுமுக குமர
மனனை, வழுவறவே யானகயிலை பொற்றயாத்தா ராதமா முனிவ
ருதி, தொழுதகைய தவத்தினரி கோனயியற்றி விளிவில்பதா ரூன்
னைப் பெற்றார், செழுந்தருநான் மறைபுகல்விய விரதமனுட் டித்தடைந்
தோ ரெண்ணற் பாற்றே. (௨௮௭)

கூரியசூற் படைத்தடக்கை வயிரவற்கு மூவிரதங் குணிக்கு மாத
சுசீரியகோன் புரைத்திடிற் றைத்த திங்களின்முற் செய்வாய்சித் திரையி
ற் சேரும்,பெரியற்ற தருளாபரணி யைப்பசிசோ பரணியிவை பிறங்க
நோற்றே, யாரிருளசித் தெழுமபரிதி யசுரரைவென் றிருங்கதிபெற்
றமைகதா ன்ன்றே. (௨௮௮)

தக்கனியற் றியவேள்வி தடிவீர பத்திரற்குச் சாற்று நோன்பு,
மிக்குதவு மேடமதி முற்செய்வா யகநோன்பு விரும்பி நோற்றுத்,
தொக்கபுகழ்ப் புரந்தரன்பொற் றருப்பெற்றா னிதுதொடங்கிச் சுரு
தி யோனு, மிக்குயர்தோப பாகானு னிவ்விரதப் பயனெவரே விளம்
பற் பாலார். (௨௮௯)

செவ்விரத முதல்வீர பத்திரனேன் பீறுகச் செப்பா நின்ற, வவ்வி
ரத மகற்றுமிரு பததொன்று மியம்பினமவா னமரர் போற்றுந், தவ
விரதப் பயன்றருமிக் கதைகேட்போர் பெருங்கயிலை தங்கி வாழ்வர்,
பவவிரதந் தீர்க்குசிவ புண்ணியத்தின் பயனுமக்குப் பகர்வாங் கேண்
மின். (௨௯௦)

சிவ புண் ணி ய ம.

வேறு.

ஆயிரஞ் சனன மெடுத்துமுன் றரும மருந்தவ மாற்றுநர்க் கன்
றோ, பாயுமால் விடையோற் கற்புத மாகப் பகர்சிவ புண்ணியம் ப
லிக்கு, மாயிரும் புவியி லறிந்துமுன் செய்த பவங்கதிர்ப் பனியென
மாற்று, மேயுமித் தருமப் பயன்கதி யளிக்கும் புரிந்துளோர் பேற்றி
னை யிசைப்பாம். (உகக)

ஈசக மன்சா தாரனு மனையுங் கிளைப்பரும் வசிட்டரீசா பத்தா
னேசமில் வேட ராயுழன் றிடுங்கா னெடுந்தவத் திரணவிந் தருள
வீசனு லயப்புற் சீத்துமற் றுள்ள பணிசெய்துந் திருமெழுக் கிட்டு
மாசறத் தொழுதுஞ் சாபநீத் தரசு செலுத்தின ரரன்பத மடைந்தார்.

கவுசிக மன்னன் கவுசிகன் பயந்த கன்னியர் நால்வரை மணந்த,
தவலிலு லரசர் கோசிகன் சபிப்பத் தணந்தகண் வெதிரராயக் கான்
போந், தவருழை வாரப் பணியணி மாலை யரும்புன னறுங்கனி யளி
த்தே, நவையறு சாப நீங்கினா டாண்டு நாதனவாழ் சிவபத மடைந்
தார். (உகங)

காசிப முனிமே லோதுமுற் கலன்வாய நீர்படக் கரும்பக டா
கிப், பேசுசா பத்தாற் றிரிபவன் கோயிற் பெரும்புறத் துள்ளிற்புன்
மேய்ந்து, மாசறச் சூழ்ந்து மகொடுஞ் சாப நீங்கிமுன் னணியுருத்
தாங்கிப், பூசைசெய் தரன்றாள் பெற்றனன் சிவபுண் ணியத்தினை வி
டுவரோ புரிவோர். (உகச)

வேறு.

சுந்தரிப்போச சோபனமா நகரத் துள்ளா டொழுகுலமா தொ
ருத்திதன்கேள் வனையுங் கொன்றாள, யந்தயல்வே தியரப்புணர்ந்தாள்
விதவை யாயும் வழங்குமவன் பொருண்முழுதுங் கவர்வா னெண்ணி
த,தந்தொருகல் லவன்றலையி லிட்டுக் கொன்றா டன்கருப்ப மும்பயந்த
மகவுஞ் செற்றாண், முந்தியவப் பதகிகைதொட் டெடுத்த திண்கன்
முதல்வர்திருப் பணிகுறலாற் கயிலை சேர்ந்தாள். (உகரு)

போகாங்க னென்னுமொரு கொடுங்கோல் வேந்தன் புண்ணிய
பா வந்தெளியான் பொறையொன் றில்லான், மோகாந்த னாய்த்தெய
வம் போற்றல் செய்யான் முற்றுமநீ தியைநடத்தி முடிவின் வீந்து,
நீகாந்து வெங்கிரையங் கிளைத்தா னன்னான் சிறுவனுயர் கனகனென்
போன் விளையாட் டாக,வேகாந்த னாய்மணலாற் சிவனைப் பூசித் திட
லாலந் நரககன்று கயிலை சேர்ந்தான். (உகசு)

சந்திரமா நகர்மதிமா னென்னும் வேந்தன் றந்திடுதூர்க் குணன்றாரா சார னென்போர், சிந்தையுறு பாதகரா யுழல்காற் றந்தை நீக்கவுங்கா னகம்போந்தா றலைப்ப வாங்கண், வந்திடுவே தியன்சுமையைக் கவர்ந்தா ரதனி லுவைத்தகண்ணை மெறிந்தகன்றார் மற்றோர் பார்ப்பான், சிந்தினவை யெடுத்திலதே யாத்தயின்ற சேடகன் திருமதிலி னிழுகவனன்றோ சிவமே யானார். (உகஎ)

தழைதருசா மந்தகநன் றுறைவோன வேதசதாவிந்து வெனுமறையோன வறுமை யாள, ஏழுதுணைபோன கரும்பகடொன் றனைகொண்டே யுறுபசியால் விலைகூறி யயலூர் போந்தான், கெழுமியின விலைப்போகா ததனைக் கோயிற் கௌர்பகடு தயங்கியதோ ருன்னிற சேர்த்தான, பொழுதுறமுன னருபூட்டிச் சிலையீரத் திட்டார் போதனுமவ னடிதொழவான கயிலை புக்கான. (உகஅ)

நீர்கெழுசி மந்தநகர் விராட நாட்டி னிலைபெறுமந் நகாமறையோன மிருக னென்போன், சீர்கெழுதன் றொழுகவிகந்து படிறனுந்த தீமைதரு பொதுமகளிர் சேர்ந்து நீங்கி, யேர்கெழுமன் னவனொடுமேவ றூரபோக தாயக ணிருங்கதலிக் கனிகாந்து போங்காற் கபோ, ரார்கெழுகை காலறுக்கத் தொடர்ந்தர ரப்போ ததுசிவனுக் கென்றெறிந்தான கயிலை சேர்ந்தான். (உகக)

கலியாண புரமெனுமா னவதே யத்தோர் கடிநகரந் நகர்வணிகர் கார்க்க வன்போர், வலிசேரும வயிணவனென் றிருவா கங்குல வாணிபத்தின வருமவனைத் துயிற்றிக் கொலவேர், கொலைசேர்தீ யவரொளிர்தீ பங்கைக் கொண்டு கொன்றவனைப் பொருள்கவர்ந்து வனத்திற் போங்கா, லலர்வேணிச் சிவாலயமுன் பிரகாசித்தத் தப்பயனுற பவநீங்கிக் கயிலை புக்கார். (௩௦௦)

குண்டலதே யத்தொருநகர் கபித்த மான்கன் கூறுமுயர் குலத்துதித்தோன் கொலையே செய்யுங், கண்டகனமற் றோர்நகரிற் சென்று புக்குக் களவினிரு நிதிகவர்ந்தே குங்காற் கங்குல, விண்டகன்ற தப்பொருண்மெய்ப் பொருள்சேர் கோயின் மேவுதிருக் குளந்தொவித்தக் கங்குற் காணன், றண்டலிலக குளத்துறுமண் கரையிற் சேர்த்தத் தனங்கண்டு கொண்டகன்றுன கயிலை சேர்ந்தான். (௩௦௧)

குந்தநகர் காபால தேயத் தோங்குங் கொடிநகர்வாழ் சோபனன்வே தியனல் கூர்ந்தோன், வந்தொருமா நகரபுகுங்காற் சைவ தே

சன வழியெதிர்ப்ப வணங்கினன்றன வறுமை கூற, வந்தணந்த தன வனஞ்செய தரனுக காககென றருள்செயவப பணிசெயதிரு நிதியும பெறறு, னிந்திரனுய விண்ணகரம் புரந்தெம மீச னிரங்கிவிடைக காட்சிதர மலர்த்தாள் சேர்ந்தான. (௩௦௨)

சோதிடநாட் டோரரசன சருவ சித்துத தோன்றியதன் புதல வர்நூற றுவரன் ஞேர்செய், பாதகமும பழியுமனம பொருன்கோ பிதரோர படுகொலைவா ளரக்கனமுனங் காட்ட வனஞே, னீதமிலப புதலவர்களைக காலை வாரி நிலததடிததா காயததி னெறிந்தா னுவி, போதருமுவ் வுடல்கள்சிவன் பதிக்கண் வீழ்ந்த புண்ணியததா லரனக யிலை புகுந்து வாழ்ந்தார். (௩௦௩)

குயபுரதது வாணிகன்விட் கமபன மைந்தன கூறரும்பா தகன சிதர குத்த னென்போன், வயமுறுமெக் களவரினு மிககா னுடு வரம் பழியபா னுயுதமற றெவறறு மாயான, வியனுறுபாற் பசுநிரைகள் களவிற் கொண்டே மேவினஞோ சினைபபசுவவ் வழியின் வீழப், பயினறபசு விட்டகன்றுன பசுவீ சறகுப் பயனபடலாற கயிலைபுகக ப் பரன்றுள சேர்ந்தான். (௩௦௪)

சறுவதிப்போச சுபாரிசநாட டோரு ரரங்கண டங்குமறைக் க பிலனல்லும பகலுங களவான், மறுவறுமற றையமறையோன் சுரபி வவ்வி வரிந்துதன திறகொடுபோயப் பிணிததுக கொணடா, னுறுவ தறிந தவர்தொடரச சிவனுக் கன்பா மொருமறையோன் றனதிலல த் தொளிததற் றைப்பால், பெறுவதுனக் கெனவளிததான் றொடர் நதார மீட்டார பெரும்பயநல் கியபயததாற் கயிலை சோந்தான. ()

வேதகுலத் துதித்திடுமோர் மறையோன் வேத விதியகன்று புலை ச்சிகலன் மதுவூ னுண்டும்,பேதமுறு மவைவிற்றுங் கிரியு நாளிற் பிஞ் ஞுகற்கு நிவேதிக்க வடைக்காய் கொள்வான், பாதகனுன் மதுவிறற் காசு நல்கிப் பார்ததிபர்தங் குலததுதித்துச சுமதிப் போபெற், றேத மறு புலைச்சியுமக் குலத்திற் றேன்ற வியன்மணஞ்செய தரசளித்துக கயிலை சேர்ந்தான். (௩௦௬)

கன்னகுச்ச ரதேயவி ராட்ட மூதூர்க் காவலன்மைந் தன்மந்திரி மகஞெ டேகித், துன்னியகூ தேபொருதுங் தீதே செய்துஞ் சுழல்பவ ரங் காடகன்றே ரூரிற் போந்தா, ரின்னறரு பிறர்மனையிற் களவு கொண்டா ரெதேத்தசுமைச் சிந்தினதண் டலத்தைச் சைவ, நன்னெறி

வே தியாக்குதவிய போனு ரனனோ கலனனைவ சிவனகொண்டான் கயிலை சேர்ந்தார். (௯௦௭)

குடநாட்டி னிற்சவுபாக்கியமென ற்றோதுங் கோநகர்வாழ் மறைஞனதி கண்ட னெனபோன, மடமேவு குழப்பருவப் பிள்ளை யாகி மறுகயார்நா ளக்கமணி பொன்று கண்டான, றிடனுக வெய்தவெதொ ருநான மறையோன றந்த சிறுவனுக்கே தனனுதய பலததாற் றெய்வ, நடமாதர் நிருததமிட விமானத தேறி நறறவாவினை றோதுதிப் பக கயிலை சேர்ந்தான. (௯௦௮)

வே று.

அரவ னுகக றி யா.தசெய புண்ணியம
விரவு மிப்பயன மேவுமென் றுவிணிப்
புரவ லிபப தறிந்து புரிநதுளோ
ருரவு மெய்க்கதி யாரெடுத தோதுவார். (௯௦௯)

தீது தீர்சிவ புண்ணியத தினபய
ஞேதி ஞமி துவநது படிததுளோர்
மாதொர பாக னெனபபெறு வாாமலி
காதை கேட்பவா பேறு கழறுவாம. (௯௧௦)

சி வ பு ரா ண ம.

வேறு.

ஆதியாய விளங்குசிவ புராணமம லன்போனித தியமா மனனே ன, சோதிமா மயமாகித தோனறியதங் நூறபெருமை சொகமே வல ல, னீதியாயங் துரைதந்மெக கதையிலொரு மொழியேனு நிகழ்ததிற கேட்கிற், பேதியா தணபாதம் பெறறிடுவா நிகழ்நதகதை பேசக் கேண்மின். (௯௧௧)

சிமுகவே தியன்றந்தசாங தனனுசாகத னிராமனவி ராமன் சித்த ன்,மாமைதரு பிரசிததன் காரணன காரணனெனன் மைந்தரினனோர், தீமைதரு கலகுரவான மெலிவாரநற குரவனபாற் சிவனூல் கேட்டு க, காமுறுமா லயன்முதலோர செலவமுந்துயத் தான்கயிலைக கதியும் பெற்றார். (௯௧௨)

அவத்துரோ கம்புரியும் பாதகருஞ் சிவன்கதைகேட் டேகர் பெற்றார், தவத்துரோ*பெற்குமுட னடுகேக்கி காவினுற் சாற்றெ

ளுதாய்ப், பவத்துரோ கத்திலதி துரோகர்பா தகத்ததிபா தகரே யா ன, சிவத்துரோ கத்தர்செயும் பவமுமவர் விழுநாகுஞ் செப்பக் கே ண்மின். (௩கக)

சிவ த து ரோ க ம.

விழுஙகலாஞ் செங்நெருப்பைக கடிக்கலாந் திண்சிலையை விடத தை யாவி, யழுஙகுரு வகையிழைத்துக குடிக்கலா மவுடததா லர ளுர் செம்பொன், பழுங்களுற் கவாந்துபுசித திடின்மிடற்றி லேபிடிக கும் பயனில் யாககை, புழுஙகவே கனவுமுயி ரொறுக்குமந்த விடந் தீர்வு புகலொ ணுதால். (௩கச)

கங்கைவே ணியனபொருளைக கவர்தீம்ப ரிருககவது கவர்தற் குள்ளந், தங்கிழுயன் றவர்வினைததோ ரக்கணததி லழிவரவர் தாமு நிற்க, வங்கவர்தீ நட்புறவோ ரவரொடுநட் பினர்குலமவே றறவே மாயவர், வெஙகொடுந்தீ நரகடைவர் சத்தியஞசத் தியமாணை விளம்பி னேமால். (௩கரு)

ஈசனு லயங்குலவு திருககுளஞ்செய தொழினிபாத மியற்பூஞ சோலை, வாசநாண மலர்ததிருநந் தனவனம்வண கழனிகுளிர் மணி நீர்க் கூவ, லாசெனு தழிததிடுத றுரோகமிவற றடுததபா தகநால் வேத,மேசிவா கமபுரா ணஙகண்மணி வெண்ணீற்றை யிகழ்த லின் னும். (௩கசு)

திருக்கோயி றிருமடநீர்த திருக்குளங் தனவனமிங் கிவற்றிற் றீமைசெ, செருக்கோடு முமிழ்ந்திடுத லிவறறினுக்குத தீங்கிழைத்தல் சிவத்து ரோகந், தருக்கோடத தீமைசெயதோர்க கண்ணுறறீண் டே லருகே சார்த லோதல், வெருக்கோடா தவர்நாமம் விளம்பலுமா கே டடலத்தீ வினையிவ் வாறும் *. (௩கஎ)

எத்தனையோ ரென்றுரைக்கேன் சிவததுரோ கமபுரிந்தே யிடரி ற் றேய்ந்து, மெத்துகத மொரிநிரைய முற்றவரத் தொகையெமக்கு

* ஈசனுலயமுதலியவற்றை யழித்தலும், காலவேதமுதலியவற்றை யிகழ்தலும், திருக்கோயின்முதலியவற்றி லுமிழதலும், இவற்றிற்கு த் தீங்குசெய்தலுமாகிய அந நால்வகைத் தீமையும் சிவத்துரோகமா மாறுபோல, அந் நால்வகைத்தீமைசெய்தோரைக காண்டன் முதலிய ஆறு தீமையும் சிவத்துரோக மாமெனக் கொள்க.

விளம்பக் கூடார், துயத்துரைப்பே மதுபுரிந்த பதகர்சரிதையிறில
கா முற்றுக் கேண்மின, விதந்தருமம் செஞ்சடையோர்ப் பழித்திடுதீ
ங ககலு † மென விளம்பு வானுல. (௧௧௮)

வேறு.

திரிபுராந்தக லிலகனு மன்னன மைந்தா னிளர்பால சித்துமுத
னுலவா தமுட, டிரிபுரஞ்செற நவனகோயிற செங்கண மாயன் வி
னகாஞசெய தாவொருவன மாதனைக் கொனறே, பாவுறுமோ மச
சாலை யுயததான பின்றேன பனிமலாபன னியுந்தாறு முடிததான்
கேட்டப, புரவலனந துரோகனைகொன றானமுன சேர்ந்தான புக
லுமனறே ருடனபட்டோர் நிரையரு சார்நதா. (௧௧௯)

அஙகநாட் டொருநகாவாழ விதாதா வெனறு மடலவேந்தும்
புரோகிதனு மசிதன ருறுப,பொஙகாசெறி யிந்தியததின மறைவல்
லோர்ககுப போசனநல குரீசன கோயில வாழைப, பைஙகனியை
விலைகொடுதது வலிதின வவ்விப படைததனராங் கதுபுசிதத பாாப்
பாா தஙதோ, ரிஙஙிவர்மன னசிதன்முனனைப பிதாக ளோடு மேறி
னாதிக கழுநனைவெங் நிரையத தாழநதார். (௧௨௦)

சிஙகளதே யத்தினிறபூ சகா மெனறுங திருநகரவே தியன்சவி
தா மைநதர் மூவ, ரஙகவரிற றருமியெனு முனறோன் றன்பே ரும்
பொருளு முழுநிலறு மமலற காகப, பொஙஙியநீ ரொடுமெளிப்பத்
துணைவா தாதை புரவலனல வலிதினிற்கைக் கொண்டு மாண்டா,
ரஙகுநிலன பொருளளிததோன் கயிலை சேர்ந்தா னபகரிததோ ரா
சொடுஙதீ நிரையந்த தாழநதார். (௧௨௧)

குஞ்சரநாட டினில்வசுதை யென்னு மூதூர்க குலமறையோன்
விப்பிரமணி மறையோர்க கோன், வஞசமறக கொணர்தருமா னி
ரையி லீசன் வனசுரபி யொன்றுறவன் னதையு மீநதான், றஞ்செ
னவா லயஙகாபபோா தடுதத போதுங் தநிலரேற றேனையளித்
தோனை யாவி, துஞசுறககேட் டரசனவதைத தான்றுள் சேர்ந்தான்
றுரோகர்கள லாசியமா நிரையத தாழ்ந்தார். (௧௨௨)

கவுரிபதங் தொழும்வணிகன் சவுரம வாழ்வோன் கழறுபெயர்
சுத்தனெனுஞ் செல்வம் பெற்றோ, னவன்மனையின் மணவினையுண்
டாக வவ்வூ ரர்லயத்தா தியரடைநதா ரன்று குள்ளுமுவமையின்மா

† அகலல்-விரிதல்.

தொருத்தியைச்சேர்ந் தகத்தன் வைத்தே யுறுகாவல் செய்தனனங் கவளை மீட்டுத, தவறறுவேந் தவனையுயிர் மாய்த்தான மாயகது தழுவுவன்றீ வசிரத்தூண் டனவா னின்னும். (கஉக)

விதர்ப்பநாட் டோராரசன விசுவ சேனன் வேட்டததி னெழுந் துவெதிர் வரைககான் புகருக், கதிததமிரு கமவதைததது மீளுமபோ தக் கடுஞசுரத்தால் வேடைகொண்டோர் கோயில் வீழநதான, பத த்திலரன் கோயிலெண்ணைய விகுசப பைஙகாய பரிந்தெடுததுத தி மிர்ந்துவரு டினதற் சேர்ந்தோா, கொதிததழன று புகைந்தசெபபுக் கடாா வெயயிற குளித்துமறு கினர்தனையுங் கூறறபாறறே.(கஉச)

தருககுகலிங கத்தரசன சந்த்ர சேனன றருவீர கிராதனென பேசனமலன் சாத்து,மருககமழ்மா லிகையொடுபொற பூணு நூலோ ர் மறைஞனறி யாதுதவத் தரிததான வாங்கி, வெருககொடா ளூல யத்தோர் கேட்ப நல்கான் மெல்லுடலம புழுசசொரிகுட் டததால வீந்தா,னுருககியசெம் பொனனைநவத துவாரம வாககி யுடல்கருக்கி நமன்படரீர்ந் திடத்துன் புற்றான். (கஉரு)

காமரு பத்திருநாட் டரச னீனற காதலனு மொருமதலை வசு வா மீசன், பாமநிறை யாலயத்துள விளையா டுவகாற பணமொனறு கண்டெடுத்துத் தாதைக் கீந்தான்,றமநிறை கோயிலுள்ளோர் கேட் கும் போதுந் தநதிலனப பணஙகருலூ லததி லுயத்தான், சேமுறுமற றையபொருளுங் கள்வர் கொண்டார் தேசமிழந் திருவருந்தி நரகி லா ழ்ந்தார். (கஉசு)

கவுடககர் வணிகனிதி வாக னென்போன் கதிரவனைத் தொழு ம்பீடுஞ் செங்கற் செய்வான்,சிவகுருவான் றற்புருடன் மடத்திற் றா க்குஞ் செங்கலைக்கேட் டலுமுதவா தறிந்தத் தீயோ, னவமுறுவெங கரிப்பிணிக்கென் றிடித்துத் தூள்செய் தழிததனனுங் கறிந்தாசன் செருப்ப மாய்ந்து,தவறில்குருத் துரோகத்தான் மருத்தன் பாகன் றங் திடித்தோர் தம்மொடுேந்தி நரகி லாழ்ந்தார். (கஉஎ)

விசையனெனு மொருவனவன் மைந்தன் சூரன் விளங்கியசை வ த்தருமன் மனையைத் தீண்டி, யசைவறுகற் பழித்தக்க மணியுந் தாசு மபகரித்தத் தூசுதேத்தான் கண்டு கேட்ப, வசையுறுத்தித் தன்னினன்ம ன் னறிந்தச் சூரை வதைத்தனனவ் விசயனையு நாா சிங்கம்,பசைய றக்கொன் றிடவவர்வெங் நரகி லாழ்ந்தார் புரனடியார்க் கிடரிழை த்தார் பம்பா டென்றே. (கஉஅ)

சோணகர்க் கலாதரனும வேந்தன் முன்னரு சொற்கலைதேர் பசுபதிக்ற சிவனூல கூற,மான்மிலாக கேசரிபத திரனென் பேரோ ன் வசுதேவனை வயிணவனசங காறறா டிததுஞானமுறு சைவரை வெண் ணீறறை யகக நன்மணியை யிகழநதுமிடி வீழ்ந்துமாண்டார், ருனுறக்கேட டாசனுஙகாத தபமாய வீநதா னொருகால்வா தலைகீ ழா நிரையத தாழநதார். (௯௨௯)

கலிஙகவள நாடடரசன் கலிஙகனை றநத காதலனமந திரிகுதன்ப் ரோ கிதனறன பால, னிலயகரசன வாயிலகாப போனறன மைந்த னிவாநாலவா நீாததயாத் திரைபோ யிசன, றுலஙருசின காஙகுராவ ன மடமபூந தோடடந துகளறுதீாத தததுறையிங கிவற்றிற றுருகி, நலஙகுமயிா தமபலெசசின மூககுச சிநதி நலிதருரோய் படர்பழிதத நரகி லாழ்நதாா (௯௯௦)

சிவசனமன சோமசனம னெனறுநூல வேதா திருக்கோயி லீய மமாச சேவை செயவா,ரவரிலொரு வனறுடறகாற றசைவாற் றீ ப மவிநததுமற றவனகண்டா னறையான போாதாா,பவமதனு லவி ததோன்கை மூவெண காதம பாாததவனகண ணுகுமவவெண் ணீ ணட தாஙகண, கவாநரிசாய பருநதுகொடி கழுகு வீழநது கடிநது கொததிப பிடுங்கியுண நரகி லாழநதாா. (௯௯௧)

சஙகரனுக கனபுசெயு மமாருவன் கோயில் சாாங்கிறைஞசப போங்காலெய விளககு மஙக,வஙகதனைத தனகையாற றீணடித் தூண்டி யகன்றனனன் ஞெனகையுகி ரகததுத தோயநத,பொஙகுந று செயதுஞ்சி யுறைநத தீசற போறறினனிற் பீகுந்தடிசி றுயகரும போதி,னிங்களவப புசிததனனபா தலமென றேறது மிடாகிரையம பு குந்துகடை ஞாளி யானன். (௯௯௨)

மதிமானென னொருசைவ யோகி யன்பால் வைகலும் சற்காம ஞ் சனஞ்செய மஞச,ளதிபலன்சே ரிலையடைககா யினநீ ரினன வவரவ ரபாற் சென்றிரபபி னீட்டி நலகித்,துதிதருநா னபிடேகம் புரிந்தபி ன்றித் தொட்டெடறிநத விளநீரைப் பனருட் டின்பான்,கதுமெனவே மூடிவிலவன் றனனைக் கட்டிக காலபட ரிடவெரிவாய் நிரையத்தாழ்ந் தான். (௯௯௩)

கொற்றவடி வேன்முருகன் றன்னைப் போற்றுங குலவணிக னியமமாத் தொழுவான் கோயிற, சற்றிவுறை பசவிலைக்கைக்

கொண்டு போந்து சுவைதருபா லடிசிலொடு துய்த்தான் பன்னு,
ளற்றுயிர்போ யெரிநிரையத தாழ்ந்தா னிங்ங னறைந்தசிவத் துரோ
கர்நர காழ்ந்த காலம், பெறற்றிடுமித் தனையெனமா லயனுந் தேரார்
பேசுவதெ னின்றுமுழன் றிடுவ ரென்றும். (கூகூச)

வேறு.

மன்னு மாதவத் தலைவிர்காள் வினவினிர் மனத்தினுங் கருதொண்ணு
வுன்ன ருஞ்சிவத் துரோகர்தம் மரபெடுத் துரைத்தன மூமக்கிங்ஙன
பன்ன காபர ணன்சிவ பூசையைப் பகருது மினிக்கேண்மி
னின்ன லமபெறக் கேட்பவ ரிகபர நண்ணுவ ரிதுதிண்ணம்.(கூகூரு)

சிவ பூசை.

பூதி யக்கமா மணிபுனைந் தஞ்செழுத தோதிய புரையில்லோ
ராதி நாயகன் படிவமா மிலிங்கத்தி னருச்சனை செயவேண்டு
மோது பூசைமுப் போதிரு போதது வன்றியோர் போதேனுந்
தீதகன்றிடச் செய்கசுத் தத்தினும் பத்தியே சிறப்பாமால். (கூகூசு)

யாக மெத்தனை யிருந்தவ மெத்தனை யியற்றிலெ னறஞ்செய்தென்
பாக முற்றநூ லெத்தனை படித்துமென் பரனையர்ச் சனைசெய்யான
போக முற்றிய செல்வமுஞ் செயலுங்கான் புகுநிலாப் பொழிவான
மாக முற்றுயி ரிறந்தவர்க்கிதலே கடுக்குநற் பயனவாரா. (கூகூள)

பூசை யில்லவ னுண்டியும் புழுப்பிணம் புலானுகர் புலைக்கட்டம்
வீசு வாள்விழுந் தெரிவிழுந் திறப்பினு முய்யுமே தினிபோற்று
மாசி லாக்குல னென்னினு மவனையார் தொடினுநோக் கினுமவந்து
கூச லின்றி யேபேசினுங் கருதினுங் கொடிதுபா தகம்தமா.(கூகூஅ)

அன்பி னிற்சிவார்ச் சனைசெயா னருநர கழுந்துவ னதுவன்றி
வன்பி னீங்கினு மறம்படர் குறும்புகா டடைந்துபேய் வனாகாகந்
துன்பு றுஞ்சுன கன்கழு கோரியாய்ச் சுழன்றிடு மதுவன்றிப்
பின்ப வன்படு மலக்கணூர் தெரிப்பர்கற் பெருந்தவ முனிவீர்காள்.()

சிவனை யன்றியே மற்றொரு தேவிலைச்சிவார்ச்சனையன் றியேவேறு
பவம கற்றுமோர் நோன்பிலைச் சிவபத மன்றியோர் பதமில்லைப்
புவனி போற்றுமுற் பவங்களிற் றவஞ்சிவபுண்ணியம்புரிந்தோர்க்கே
கனிவு மச்சிவ பூசனை பலித்திடு நலன்றரு மினிக்கேண்மின். (கூசo)

சிவலிங்கஇலக்கணம்

வேறு.

நயம்பெறு செல்வங் கல்விமெய்ஞ் ஞான நவிலபர முத்தியு நலகுஞ்
சயமபுவன பளிங்கு சிலைமணி லுலோகந் துலங்கிய காநதமணசமம
வயம்பெறு மிரத மரகதமே நீரதக மணிபன்னிருருவிறுமிலிங்க [ண்
மியமபுமீதன்றிபபூசனைககெனிதாயினனை முணடனனவைதொகுப்பின

முசசுட ரிதயஞ் சென்னிவா லுகமண மொழியுமா நீறுவண் கு
டமபார, மெசசுசிரக கொன்றை கூவிளங் குசைபால வேதிகை பித
திகைக யெழுத்து, மிசசகம் புகாழு திலம்புபா விருநகோ மயமுமற
றின்னமு மியமபு, நசசரா வணிவோ ரூதியிற றெருகுதது நவினறிடு
ஞ் சிவாகம புராணம. (௬௪௨)

பகிரதி யுயாகா ளிநதிசா ரதிவா திககது ழியின்பரிச திமையோர்
கிகர்தவா பூசித திட்டன வனநத நிகழ்நதிந்ந தேவமா ரிடமாம்
வகிர்பிறை யெயிறற வவுணாகோன வாணனவழுததினவாணலிஙகம
நிகரறு படிவ மெவராருச் சித்தாரவாசினனிலைறாதுறுமவறறின.[தா

நிறுத்திடின முக்கா லநநிறை யொவவா தெனினது நிகழ்த்துவா
ணமதாம, பிறிதனிடம வெணமை செயமையே பொனமை பிறங்கிய
கருமையிற நானகுங, குறிததிடி ஞானகு வருணததிற குரிய கூறுமிம்
முறைநிடைப பரிதேற்,கறுததமை யாரகரு மாகுமவர ணததென கட
வுள்விட் டகனறுவே றுறையான. (௬௪௪)

சராசரத் திருககும வாணலிங கஞ்சேய தாரநதன வடிவினைமா
ய்க்கு,முரைசெறிபுசனி குழிநதிடிற கொல்லு முரியல்பிற றுதல்வெட்
டுவிக்கும, விரசுமவ லிங்ககய கேசுடிலில விழகரும விநதாட் பகற்
றிடுங் களங்கங், கரிசுறு கயநோய வருததிடும் காககைக காலகமுத்
தறுத்திடுங் கருதில. (௬௪௫)

சிறிதுமே மிகவும் பெரிதுமா காவாஞ் செப்பிய பீடமெட் டறு
கான், குறுதரு கோண மூவாக்கு முரிததா மூலைததிடு வட்டளுகூத
திரத்தர,மறுவிலா நானகுங இட்டுவ தரிதேல வட்டமா நாலவர்க்கு
மாகு, கிறைவிர லுயர்பா றிரண்டுதொட டொருமும் மூனறதா கிக
ழ்த்துநால் வருக்கும். (௬௪௬)

ஏனைய லிங்க மீரைந்து கோடி யொக்குமோ ரிரதமா லிங்
கம், ஞானமும் புத்தி முத்தியு முதவு நயந்தருச் சித்தூர் மாக்கி,

லானதன் னுயிருக் கரணமா மதனைப் பழித்திடி லருநர குழகருந், தானுயி ரிழிகால் விழுங்குமேற பாவந் தணந்துதற் பரதொழுமை வைகும். (௫௪௭)

இலிங்கவுற் பவமு மிலக்கண விதியு மியம்புது மின்னமுங் கேண்மின், றலங்குறத தோன்று மலைவலயிக லகயிரு லிலிங்கமாந தொகுபர விந்து, நலங்கெழு பரநா தம்விந்து நாத நான்குமே புகல் வடி விலிங்கம், பலங்கெழு மிதிலான மார்த்தலிங் கத்தி னிலக்கணப் பரிசுரைத திடுவகால. (௫௪௮)

வேறு.

சூத்திர முதலாச் சொல்லு மிலக்கண விதியுந் தொன்மை கூறத்தறு லறிவாற் பூசிப பவர்பெறும் பயனுங் கூறு மாததிரை வழுவி லிங்கப் பிராச்சித்தரு செயயு மாறும் பார்த்ததிற் பூசை செயவார் பரமனு கமநூல கற்றோர். (௫௪௯)

நனிறுனி யிலிங்கச் சுறறு நாளநெற் றிடைதீர்ச் சுறறு மினிதரு ளகோர மான முகதலிங் கத்திற் கண்டோர் வினைதவி ரடிதொ டங்கி மேறபாணி வட்ட மீறாய்த் துனியற வளர்ந்து கண்ட தொகையொடுங் தொகுத்துக் கூட்டி. ()

ஐயிரு பாக மாககி யவற்றினென் றரையுந் தள்ளித் துய்யவெட் டரைப்பா கத்தி னளவையைத தொகுத்துத் தூய செய்யமென் மலரா லன்பா சிறபபினோ டருச்சித் தேதிக் கையினுற் றெழுமி லிங்கக் கண்டச்சுற றளந்து காண்க. (௫௫௧)

கண்டச்சுற் றேழு பாக மாக்கிக்கண் டதிலோர் பாகங் கொண்டதைப் புகல்கீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க வெண்டகு மிரேகைக் குககீழ் மேலிரே கைக்கு மேலாய் மண்டுமெத் தொகைமேற் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க. (௫௫௨)

ஓங்கிய கண்டச் சுற்றிற் பதினென்றி லொருபங் கேனும் பாங்குசே ரளவை யேழி லொன்றொரு பாக மேனு மாங்குமேற் பாணி வட்ட னிக்குமத தளத்தி னுற்ற வாங்கரு மிரேகைக் கும்முன் னடுமதித் தளந்து கொள்க. (௫௫௩)

இருமைசேர் கண்டச் சுற்றை யிருபதோ டிருகூ றாக்கித் தெரியுமக் கூற்றி னோர்கூற் றளவையைத் தேர்ந்து பார்த்து வரமுறு மிலிங்கத் திற்கு முள்ளிரே கைக்கும் வாய்ப்ப வொருமைநூல் விதியா லுண்மை யுறவி வளர்த்து கொள்க. (௫௫௪)

இலிங்கத்தைத் தொடங்கி நாள னானியன வளவெடுத்த
நலங்கொழு மிருகூறாக்கி நவிலுமோர் கூறு தனில்
பலங்கொழு மாக மங்கள் பகருமோர் கூறதி னீளந்
துலங்கிய நாள நீளந் தளவெனத் தொகுத்துக் காண்க. (கஙரு)

மூர்த்திசேர் தருமி லிங்க வுயரத்தை முப்பா லாக்கிப்
பார்த்ததி லொருபாற கல்ல பத்திரக குழிக்குங் காண்க
வேதநூல் விதிவ ழாதவ லிலிங்கசசுற் றளவெடுத்து
வாய்த்திடு மதுகீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னகலங் காண்க. (கஙசா)

பீடத்தி னகலந் தன்னைப் பிரித்ததை நந்தொ ணூற்றி னீள
மேடுற்ற மலரிட் டேத்து மிலிங்கத்தி னுயரங் காண்க
நாடிக்கீழ்ப் பாணி வட்டத் தகறறசிறாற் பாகஞ் செய்தே
நேடிப்பார்த் தரைக்காற் றனி னிறைவரு வளவை கொண்டே. ( )

மாறில்கீழ்ப் பாணி வட்ட முதலமேற் பாணி வட்ட
மீறுய ரத்தைக் காண்க லிலிங்கச்சுற் றளவை யோரேழ்
கூறுமுப் பாலி லோர்பா லதிகமுங் கூட்டிக் கொண்டதை
நாறுவே ணியரி லிங்க நாளச்சுற் றளவை காண்க. (கஙஅ)

பஞ்சசூத்திரத்தைக் கூறிற் பரவுறு மிலிங்கச் சுற்றை
வஞ்சகீத் திடுகீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னளந்து காண்க
வஞ்சிலொன் றேனு நானி லொன்றேனு மவற்றிற் றனி
விஞ்சுமா வுடையா ணுரு முயரத்தை விதித்துக் காண்க. (கஙகூ)

அத்தமா வுடையா ளோங்கு முயரத்தி னளவை தன்னை
நந்திரு பாக மாக்கி யொருபாக நாள நீள
முந்துற கண்டச் சுற்றை மொழிநாள மாதி யாக
வந்தமேற் பாணி வட்டத் தளவுநீ ளத்தைக் காண்க. (கச0)

வேறு.

எல்பெறு சூத்திரம பதினெண் ணைந்தினை
நூல்புக லிரேகையை நுவலு வாமினி
மேல்வரு கீழுமேழ் மேலு மேழெனிற்
சால்பெருஞ் செல்வமவர் தெய்துஞ் சத்தியம். (கசக)

ஐவரை யிருக்கிடி லடையும் புகதியு
மெய்வரு வரைகண்மும் மூன்று மேவிடி
னுய்வகை யிலாதகல குரவு ஞற்றிடு
மொய்வரை யொன்றுறின் மோகக் காமிக்காம். (கசஉ)

மேலிரே கையிறறெருகை குறைந்து மிக்கவீ
ழ்ாலிரே கையிற்றெருகை யதிக மாயுறின
மாலிரே சித்தறு மதிகருள் ளாயவன
யாலிரே சிததிடும் பலிக்குங துக்கமே. (௩௯௩)

கீழிரே கையிறறெருகை குறைநது கேடறச
சூழுமே வீரேகையிற் றெருகைம விஙதிடிற
ரூழுரு தொருமக விறந்தி லெருசமம
வாழுமபுத திரிகளபுத் திரரும் வர்ததிக்கும. (௩௯௪)

கூறிய வரையொனறெரு டொனறு கூடினூ
றேறிய பெரியாவ் விலிங்கஞ சிநதியா
மாறறு மாகம வரமபிற பூசிககி
னூறிய தஙகுலங கெடுத வுணமையால. (௩௯௫)

தற்புரு டததிரே கையொடி ரேகைதா
னறபுறக கூடினு மகோர மாமுகத
திற்படு மிரேகையோ டிரேகை சேரினு
முறபடு மிலிஙகமம் மோக்க காமிக்காம. (௩௯௬)

வாமமுஞ சத்தியோ சாத மும்வரை
யேமுற வொன்றெடொன் றியைந்து கூடினுங
காமுற வருபுந்தி மடிக்குங கற்றுளோர்
காமவாத் தானததுப பிரமை கணணுமால (௩௯௭)

எவ்விடத தினுமொரோ ரிடத்தி ரேகைதான
றவ்வுற வீழ்நதவை தான்ம றைந்திடி
லவ்விலிங் கத்தினிற் பூசை யாற்றெருண
வவ்விய வுழவிலா பங்கண் மத்திமம. (௩௯௮)

அளவையிற் கண்டசுற றதிக மாயிடி
னளிவளர் மனைவியு காச மெயதுவ்
வொளிவளர் கண்டத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடிற
றெளிதரு புந்தியிற் கிலேசஞ சேருமால். (௩௯௯)

விளங்கிய விலிங்கத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடி
னுளங்கொழு செல்வம்போய் வறுமை யுற்றிடுமே
வளங்கெழப் பருத்திடின் மஙட ராகுவர்
துளங்குக லாதிக்கஞ் சொல்லக் கேட்டிரால். (௪௱)

வேறு.

ஏக மாகிய விலிங்கசசுற் றனைவயை யாறு
பாக மாகவே யைந்தையுந் தளளியோர் பாக
மோகை பேதருங கணடததுள ளுயாமே யிருக்கி
லாக மப்பொருள கூறுஙகண டாதிக்க மாமால. (கூஎக)

அவ்வி லிஙகததி னளவையை மூனறுபங காக்கித
தவ்வு றுதொரு பங்குநீத திருபஙகு தனனுற
கவவை தீர்தா காளநீ ளததினைக காணி
லெவவங தீர்ஙதாா ளாதிகக மெனனநா லியமபும. (கூஎ௨)

கால நீளத்தி னளவையிற பாதியை நயநது
கோளி லாதவவ் விலிஙகததி னுயரததைக கொணடா
னீளு நூலவிதி யளவையே நிகழநதிடி னதுதா
னுளு நாயக னுறையிலிங காதிகக மாமால. (கூஎ௩)

ஏன்ற வாதிகக மூன்றுமோா ரிலிஙகததி லிருந்தா
லூனறி யன்னதை யுவநதுபூ சிததிட வொணணு
வான்ற செல்வமுங குன்றிமே மூரோகமவந தடையு
நான்ற வாாகுழை மனைவியு நாசத்தை யடைவள. (கூஎ௪)

நாள வாதிக்க மிலிஙகவா திக்கமு நணணுங
கால கநதா னுருவமா மிலிங்கத்தைக கருதா
மூனு மன்பினே டருசசனை புரிவரேன் முயஙகி
வாளை வென்றகண மாதாபால வாஞைசயுற றுழல்வாா. (கூஎ௫)

அன்றி யுமமது பூசித்த நாண்முத லாக
வொனறு வறசா மொன்றல்ல தொனறனை வருட
மன்றி கூர்செல்வ முறறிடு நவின்றிடி லபபாற
குன்றி யேயவை நாடொறு நாடொறுங குறையும. (கூஎ௬)

பொருவி லாவிலிங காதிக்கம் பொருநதிய விலிங்கம
பரிவிற் பூசனை புரிவரேற புரிந்தவப் பலததாற்
றரும மிக்கைய ராகுவர் தழைத்தெழுக் தோங்கிப்
பெருகு செல்வமபோம் பேசரும் வறுமையெய துவரால். (கூஎஎ)

பூண்ட வன்பினு ளாதிக்க விலிங்கம்பூ சிக்கி
லாண்டு மூன்றினின் மனைவியு நசித்திடு மப்பா
லீண்டு மோர்மனை வியுமவ ளாலெய்துங கேடாம்
வேண்டு நன்பயிர் செய்யுந்தாற் பரியமே யிகுமால். (கூஎஅ)

இயறகண் டாதிகக மாகிற்ற னிருந்தகா டகன்று
பெயாதது மறறொரு நாட்டினிற் போகுவா பெரிது
நயதத செலவமுண் டாய்க்கெடு நயந்துபூ சிக்கின்
மயகக மார்சிததப் பிரமையால் வருததமு முறுவா. (கஎக)

வே று.

குற்றமறு மிலிஙகமுள்ளங் கையினில்வைத் தாலுட்னே குளிாந ததாயி, னறறமறப் பூசிப்போர்க காயுவுமெண் பத்தாறே யாமா திககம, பெற்றிடுமவ் விலிங்கமெனி லவ்வாதிக் கதொகையும் பிற ஙகக கூடடி, யுற்றவிரு வகைத்தொகையி னுவிலொரு பாகமருச சி பபோ ராயுள். (கஅ0)

அஙகையில்வைத திடினிலிங்கரு சுட்டிடுமேற் பதினொருவற சரமே யாயுத், தஙகியவா வுடையாளுஞ் சரசரத்து வெறிததிடுமேல் வருட மொன்று, மிஙஙிவைமூன் றும்பொருநதி லவவிலிஙகத் திற் பூசை யியறறு வாரேற, பஙகமுறு மவ்வளவோ வறசரமொன் றே யாயுப பகருங் காலே. (கஅக)

சூடுதரு மிலிஙகததி லாதிக்க முறிலதனைத் தொகுத்துக் கண்டே நாடுமிரு வகைததொகையு மையிருபங் காக்கியெட்டு நயநதுதளளிப பீடுபெற நின்றவிரு பங்குடனே பிறங்குபதி னொன்றுங கூட்டி யீடுறவே கண்டதொகை பூசிப்போ ராயுவென வியமப லாகும. ()

இன்னுமருச சனைசெயயு மிலிங்கத்து ளாதிக்க மியம்பக் கேண் மின், சொன்னவிலிங கத்தையுள்ளங கையில்வைததால் வைத்தவி டம் போகஙிச சுற்று,நன்னரிரண் டஙகுலதது வெளியிருக்கிற் போ கமுமோக் கமுமே நல்குக், துன்னுமொரு விரலிருககிற் பூசிக்கிற் றயிரியத்தைக் கொடுக்குஞ் சொல்லில். (கஅந)

அதிலரையங் குலமிருக்கிற் செல்வமெயது றெற்கிடைவெட் கிடையே யாயின், மதிமயங்கு தரிததிரம்வங் தடையுமிது தளாதிகக் மெனப்பேர் வாயக்கு, மிதிலதிக மென்னின்மாக் கிராந்தனு கப்போ வ னிதுபூ சிககிற், புதுமைதரு மாதவத்தி ரிலிங்கவிலக் கணமின்னும் புகலுக் கேண்மின். (கஅச)

வே று.

அருவுரு விலிங்கத்தை யங்கை வைக்கும்போ
தொருபல முற்றிடி னுெங்கு மாயுவு
மிருபலம் பகைவராற் பீழை பெய்துறுங்
தெரிபல மூன்றெனிற் செல்வ மோங்குமால். (கஅரு)

காற்பல முடலொளி கனிகெ டுத்திடு
மேற்புறு மைம்பல மிசையுஞ் செல்வமுஞ்
சூற்படை யுறுவறு பலத்திற நாங்குமே
னூற்பயன மரணத்தை நுவலு நிச்சயம். (௩௮௬

எழுபல மிருந்திடி லிசையுஞ் செல்வமு
மழிவறு மனைவிபுத் திரருண் டாகியே
யிழிவறு வாழ்வுமே யெய்துந் திண்ணமீ
தொழியவப் பாற்பல மதிக முற்றிடில். (௩௮௭

பூசியா கருதியான் மாத்தம் பூசிக்கி
னாசமு மடைந்துறை காடு நீங்கியே
தேசமெங் கணுந்திரிந் துழன்றவ லூர்தொறு
மேசுறப் பிச்சையேற் றிரந்துண பாரரோ. (௩௮௮

வேறு.

இயந்த லிங்கமு மெழிலபெறு மாவுடை யாளு
முயர்ந்த வங்குல வுயாசியோ ரங்குல மிருக்கிற
பயந்தம் மூர்த்தத்திற் பூசியா ராகமம பயில்வார்
கயந்து பூசிக்கி னட்டதா ரித்திர ராவார். (௩௮௯)

அறையு மூர்த்தமுன் னதமிரண் டங்குல மாயின்
முறைதி றம்பிய மதமொடு மோகத்த ராவர்
நிறையு மவ்வுரு விரண்டரை யங்குல நீளிற்
குறையுஞ் செல்வகன் குறைவறு சீர்த்திய ராவர். (௩௯0)

அங்கு லத்தின்மூன் றுயர்ந்திடி னியமத்த ராகிப
பொங்கு செல்வமும் போகமு மனுபவித் திடுவா
தங்கி லிங்கநா லங்குல முயர்ந்திடிற் றுழா
திங்கு பூசித்த பயனுறுர் பிரமைவந் தெய்தும். (௩௯௧)

ஐந்து நீள்விர லளவையா யுயரிலவ் விலிங்கஞ்
சிந்தை செய்துநற் றேமல ராலருச் சிக்கின்
முந்த வேண்டிய யாவையுங் கொடுக்குமுற் றறிவுந்
தந்தி டும்மவர் சாற்றிடின் மோக்கா மியாரம். (௩௯௨)

அறுவி ரற்கிடை யுயர்ந்திடி னவ்விலிங் கத்தின்
மறுவி லாகம விதிப்படி பூசனை வகுக்கி
னறிய பூசையின் பயனிரா சாங்கத்தை நல்கப்
பெறுவ ரன்னவர் பெறும்பயன் யாரெடுத் துரைப்பார். (௩௯௩)

ஏழெ ணத்தொகும் விரற்கிடை யுயரிலவ லிலிங்க
மூழி மாதவ விருடிகட் கேவருத் துரைக்கு
மாழி யான்புக ழிலிங்கமெட் டங்குல முயரின
வாழி மாதவோ பலங்கெடு மகறபவ முறுமால். (௩௯௪)

அதற்கு மேலுயர்ந் தஙகுலத தநிகமா மிலிங்கம
விதித்துக் கூறிடிற் பராரததமாம விடயஙகட் காகு
மதித்துப் பூசனை புரிதலான் மாரததததுக காகா
துதிக்கு மவவிலிங கத்திற மின்னமுஞ் சொலலின். (௩௯௫)

பூசி யார்சர சரத்திடு மிலிங்கமபூ சிக்கின்
மாசி லாவடி வுஙகெடு மனையுமபுத் திரரு
நாச மாம்பொரு டானமு நாடொறுங குறையும
பேசி லின்னமுண் டன்னவை விளமபுவம் பேணி. (௩௯௬)

வேறு.

குட்ட நீரிழி வோடு கொதிததெழு
மட்டி லாத வயிறறு வலியுளோ
ரிட்ட மாமிலிங காதிக்கம பூசிகின்
விட்டு நீங்கி யொழியுமவ வெயயநோய். (௩௯௭)

காநதி யேசுரத் தாலெநதக் காலமும்
பேர்ந்தி டாதுடல் பீடிக்கப் பட்டுளோ
ராயந்து தாயகண் டாதிககம பூசிககிற்
சாநத மாகிக குளிர்ந்திடுஞ் சததியம். (௩௯௮)

பெருவி யாதிமா ரோகம் பிணிசெயு
மரும கோதர நோயர்கா ளாதிககம்
பொருவி லாவிலிங் காதிக்கம் பூசிககில்
வெருவி யேயவ் வியாதி யொழியுமால். (௩௯௯)

எந்த நாளும் பலபிணி யீர்ந்திட
நொந்து வாடி வருந்திய நோயினர்
புந்தி கூர்ந்துநா ளாதிக்கம் பூசிகின்
வந்த லைக்குமந் நோயமறிந் தோடுமால. (௪௦௦)

உரைத்த மூவகை யாதிககத் தோங்கிய
வருத்த லிங்க மரச ராருச்சிககிற்
பிரித்த நீள்புவி யேழும் பரிப்பர்பின்
னிரைத்த மற்றையர்க் காகா நிகழ்த்திடின். (௪௦௧)

ஐந்து சூத்திரத் தொன்றில்லை யாயிடி
னைந்து செல்வ நசிக்கு மிரண்டினேற்
மூன்று தாறுறை தானே முடிந்திடுஞ்
சிந்தி யாரய் லிங்கத்தைச் செவ்வியோர். (௪௦௨)

மற்ற நான்குறைந் தாலவழு வாமவழச்
சொற்ற லிங்கத்திற் பூசை தொருக்கொளுற
பொற்ற சூத்திர மைந்தும் பொருந்துறி
லுற்ற செல்வ நிலையையு முற்றுமே. (௪௦௩)

சிவந்த வெண்மையி லிங்கத்திற் பூசைசெய்
துவந்து செய்யிற் கலக்கமுண் டாகுமாற்
சிவந்த லிங்கத்தைப் பூசிக்கிற் றேசமவிட
டவந்த ரூசி யலையுறு திரியுநல். (௪௦௪)

பசிய லிங்கத்தைப் பூசிக்கிற் பணியிலா
வசைபொ ருந்து வறுமைவந் தெய்துமா
லிசையும் பீத மருசிக்கி லேயந்தி
மசைவி லாச்செல்வ முற்றுமுண் டாக்குமால். (௪௦௫)

காரத்தி லங்கு கறுத்தொளி சோந்திடின்
மூர்த்தி சாந்தி நியமுற்று முற்றிடுஞ்
சீர்த்தி லிங்கத் தருச்சனை செய்திடிற்
கூர்த்து வேண்டிய யாவுங் கொடுக்குமால். (௪௦௬)

வேறு.

அத்தகை யிலிங்கம்புற் புத்தத வாவன
புத்திநூல் புகன்றிடு மண்டம போலவன
வித்தக விடபத்தின் கந்த மேயின
வுத்தம மத்திம மதம மோதுமால். (௪௦௭)

எதயில புற்புத விலிங்க மூர்த்தியைப்
போதமுற் றுணர்ந்துமெய்ப் பூசை யாற்றிடிற்
பாதகந் தவிர்சீ ராதி பாக்கிய
மாதிய குணங்களை யடைவி னல்குமால். (௪௦௮)

புற்புதா காரமாப் பொருந்தி லிங்கத்திற்
குற்பனைக் கண்டவர் திக்க முற்றிடி
னற்குண முற்றிடு காடிப் பூசிப்பர்
வற்பற வறுபத்து நான்கு வற்சரம். (௪௦௯)

போற்றியே யண்டலிங் கத்தைப் பூசிக்கிற
ரேற்றருந் தானியத தொகுதி யேயாகிடு
மேற்றநா ளாதிக்க மிருக்கிற் பூசிப்பர்
மாறறொறு நாற்பதது நான்கு வற்சரம.   (சஈ0)

உயங்குகண் டாதிகக முறிலம் மூர்த்தத்தில
வயங்குமுப் பானிரு வருடம் பூசிப்பர்
முயங்குலிங காதிக்க முற்றிற் பூசிபப
ரியங்கிய் விருபதோ டிரண்டு வறசரம்.   (சஈக)

கதிதரு மிடபகந் தலிலிங கத்தினிற
பொதுவற வருசசிக்கிற் புந்தி மந்தமா
மதிகவா கனபல னடையு நீடியா
பதியும்வற சரம்பதி னேழு பூசிபபர்.   (சஈஉ)

இருமைசே ரிடபகந தமிலிங காதிகக
மருவிற்பூ சிபபரீ ரைநது வற்சரம்
பொருவினு ளாதிககம் பொருந்திற பூசிபபா
பெருமையோ டிருபது வருடம பெட்புற.   (சஈங)

நீங்கக லிடபகந் தங்கண் டாதிக்க
மீங்கருச சிபபரெண் ணன்கு வற்சர
மோங்குநா ளாதிக்கத் தொடுங்கண் டாதிக்க
மாங்குறிற் பூசிப்ப ரைந்து வற்சரம்.   (சஈச)

அறைந்தபுற் புதமிலிங் காதிக் கம்மெனிற
றிறந்தரு மருசசனை செய்யு நாண்முத
லுறைந்தவற் சரமிரண் டுரைக்கு மூன்றுதா
னிறைந்திடு செல்வம்பின் னிலைமை குன்றுமால்.   (சஈரு)

ஒன்னலர் மிகுமுட லுள்ள நாளெலாந
துன்னிடு மனுபவந் துக்க மாதிய
வென்னியம் புவதவ ரிடுக்க ணெய்தலே
மன்னுநாற் பானிரு வருடம் பூசிப்பர்.   (சஈசு)

வதியுநா ளாதிக்க மாகில் வந்திடுந்
திதமுறு செல்வம்பின் சீர ணித்திடு
மதுதனா திக்கமே யாகிற் பூசிக்கி
லிதமுறு மூலகவா திக்க மெய்துவார்.   (சஈஎ)

வேறு.

சுதரிசன நிதரிசன மாதிக்கத் தினில்வகுத்துச் சொலலு மதநி
னிதரிசன மாவதிலிங காதிக்க நிறைந்திமெயுற புதவி லிங்க
மதனிலுயர் நாளாதிக மமெபொருந்தின மோகககா மிக்காம பூசை
நிதமுறுகண் டாதிகக முறிறபோக வாலுககாகு செப்பும பூசை. ()

அத்தகுபுற் புததிதிளு ளாதிகக முறிறசுதரி சனமா மததிற
புததியுறப பூசிககிற பொருடேடத தானேவல லவனு மாவன்
விததமெலா மறறெருவ னழிததிடுவெ னதிறகணடா திகக மேயிற
நததுவருங காலததி லனனியதே யததிபிறபோய மரிககும தானே.()

அண்டலிஙகங தனிறகண்டா திககமுறி னிதரிசன மதுபூ சிகபி
னெண்டுகிலா பரணந்தா னியஙகளுறும பதினேழுவறசாமபூசிபபர்
நண்டுறுநா ளாதிகக மெனிறபெலநீ னருமாவா வருட நானஙி
லெணடருசெல வககுறைநதுமடிவரிதுவெகுருபமென்றுமபோசம.

அதுவிலிஙகா திககமுறிற சுதரிசன மவவிலிஙகந திறபூ சிததான
மதிமயஙக வேவருததும பசாசுகளா லருநதுயரம வருத றிண்ணாந
துதிதருமவ விலிஙகததி லேயிருவற் சரமபூசை தொகுபப ரிபபாற
கதியுதவு மெழிலிடப கநதலிஙகத துககுமினிக கழறக் கேண்மின. ()

நிகழ்ததியநா ளாதிகக முறிறசுதரி சனமெனபபேர் நிகழு மனபின்
பகுததறிவாற பூசிககிற செலவமிரு பததிருவற சாமா மப்பா
லகததுறைபு மனைவியுமை யாண்டினமடிந திடுவெளதன மேலாறுணடு
மிகத்தளர்நதன னியதேச சஞ்சார மாயத்திரிநது மீண்டும் வநது. ()

ஐயாண்டு சென்றபின்னர் மரிததிடுவெ ரிதுகண்டா திகக மாகிற
பொயயாது சுதரிசன மென்றுபெய ரவலிஙகம் பூசை யாறறி
னெய்யாமக் திரவாதி யாவர்மதத் தாலழிவ ரிறகுகுங் கால [முறறி.
மொயயார்சம் பத்துடனே யிருநதிறப்பாராண்டுமுப்பத் தொனபான

சாற்றுமிலிங காதிக்க மாகிலது நிதரிசன மெனப்போ தாழ்நது
போற்றியதிற் பூசிககிற பாதார வாஞ்சிதாரயப் பேசவர் பின்ன [வா
ராற்றவுமன்னியாபொருளேயார்சசிப்பாராளையுநது டணமேசொல
மேறறிகழன் னியபூமி தனிலிருந்தை வருடம்பூ சிப்பா மீண்டும். ()

அன்னியதே யத்திருநதே யிருபதா மாண்டளவின் மரிப்ப ரத்திற்,
பன்னியகா ளாதிகக முறிலிசையுண் டாயுலகம் பரித்தி ராச, சின்னம
டைந் திடுவர்மிகு தானியஞ்சே ரும்பெருகுஞ் செல்வ ராகி, ரென்னி
சைக்கேன்பாதாரவாஞ்சிதாரயுமன்றுமுப்பா னிரண்ட மாண்டில்.

ஆயுதத்தி ளுன்மரண மடைந்திடுவ ரன்னியரா லதன்போ கூடி, னேயுமகா குணவிடய மெனனவும்பே ரிசைத்திடுமா கமங்க ளெல்லாந, தூயபர விலிங்கவிலக் கணமுற்றுந் தெரிந்துரைத்தேந் தொனனூல் வல்லோர், சேயலிங்க மாராய்ந்து பரீக்ஷித்துப் பூசித்த ல் சிறப்பா மன்றே. (சஉசு)

ஆறுமுப் பூருவகன மங்கள்வரு மிடத்தனுசந் தானம் பண்ணு நாளுறா லுரைத்திடுபே தாபேதங் கணடிலிங்க நனிவர்ச்சித்துத் தேனூறுமென் மலர்கொட்டுருச் சிப்பதற்குப் பிராசசித்தஞ் செய்யுமாறு மானுறு பூதிவிகா ரங்குறு குணனும்விதி விலக்கு மற்றும். (சஉஎ)

அரிதாமன்னியவிலிங்கப்பிராத்திசமபந்தமும்பிராசசித்தியமுஞ் சாற்றின், விரிவாமந் நூலுணர்ந்து செய்கலிங்க பூசைசெய்தல்விதியாமன்றி யொருவாது மற்றொருவ னுனமாரத்தம பூசித்த தொருவற் காகா பரிபாகர் நூதனமா வாணித்துப் பூசிப்பர பணிந்தி லிங்கம். (சஉஅ)

குன்மமொடு சுரந்தொழுநோய பிறவுமவருத் திடினுமனங் குன்ற தென்றுந, தனனுடையான் மார்த்தலிங்கந் தானபூசித் திடுவரன்றி யயலார் தீண்டி, முன்னியருச் சனைசெயுமென் றுரையார்தம மனைவிங்க ல முகந்தே யுணவென்ன, றன்னியரைப் பொருந்தவிட்டுப் பாரப்பரோ பெரியரிது வதுவா மன்றே. (சஉகூ)

தம்முடையான மார்த்தலிங்க பூசைநிவே தனநினமா லியத்தைத் தாமே, செம்மைபெறப் புசித்திடுக மற்றையர்க்கா காதயின்றோர் சிறப்பென் றீந்தோர, வெமமையுறு பசாசமா யுழல்வரிமை யவராண்டின் விளம்பு மோர்பா, னம்மைதரு குருவதிகா ரப்பொருணின் மாலியமே யார்க்கு மாகும். (சூ0)

வேறு.

பூசை யிற்பய னதிகமாம பிரதோட பூசை
யீச னைப்பணிந் தருச்சனை செய்வரே லெவர்க்கும்
பேச ருஞ்சிவத் துரோகமும போங்கதி பெறுவா
பாச நீக்குமப் பிரதோடம் பகருதுங் கேண்மின். (சூக)

பிரதோடம்.

பண்டு மான்முதல் விண்ணவர் பாற்கடல் குறுகி
விண்டு மந்தர நாட்டினர் விசித்துவா சுகிகைக்
கொண்டு வானமிர் தங்கடைந் தனரதிற் கொதித்து
மண்டு வெவ்விட முதித்ததவ் வானவர் மருள. (சூஉ)

காலி யோசனை யுயர்ந்தகன் றதனிலை பாக
நீல மாமுகில் போற்கரு நெருப்பென வெழுந்து
சாலும் வேகத்தி னடந்தன வானவர் கலிக்க
வோல மோலமென் றரிமுத லோடின ரொதுங்க. (௪௩௩)

பயங்கொண் டோட்டமும் பரந்துப சவியு மபசய
வியங்க ளாகவே மறிந்துடன் றொடரவுண் மெலிவா
லியங்கு மெய்முயிர் காத்தியென் றிருங்கயி லையிற்போ
யுயங்கு வெள்விடை யண்ணத்தி னலைவரு மொளித்தார். (௪௩௪)

ஒளித்த வானவர் பின்றொடர்ந் தாலமவ் வாறுங்கார
களித்த மால்விடைச் சிருங்கமத் தியில்லிறை கரந்தான
விளித்தெல் லோரையும் விழுங்குமீ தெனவரும் விடத்தைத்
தளித்த கையிலே றருந்தின னவருயிர் தரித்தார். (௪௩௫)

ஆறு நாயக னுண்டமை கண்டன னமலை
மூறும் வெம்பயத் தோடியம் முதல்வனா மிடற்றைத்
தாள தாமரைக் கரத்தினாற் பிடித்தனன் றங்கிக்
கால நின்றனன் காளகண் டப்பெயர் விளங்க. (௪௩௬)

கண்ட வானவர் முனிவரோ டாழ்ந்தனர் கலக்க
மண்டர் நாதனு மமலையை யாசனத் திருத்தி
மண்டு பேரன்பி னடித்தனன் சிருங்கமத் தியின்ற
றெண்டர் போற்றுமக் காலமே பிரதோடமாச் சொல்லும். (௪௩௭)

மத்த வாரத்திற் பதின்மூன்றாந் திதியினவா ளொளிசே
ரந்தி வானகத் திரத்தமண் டலமுகூர்த் தத்திற்
சிந்தி யாதமிர் தங்கடைந் திடவிடஞ் சென்றத்
தெந்தை யக்கணத் தயின்றிமை யோருயி ரீந்தான். (௪௩௮)

ஆதலாற்சனிப் பிரதோடம் விசேடமா மதுமுன்
னோது மற்றன தேவர்மா முனிவர ருவப்பின்
மாது பாகனைப் பூசித்துத் தெரிசித்து வழுத்தித்
தீது தீர்ந்தன ரமிர்தமுண் டிருந்தனர் சிறப்பால். (௪௩௯)

மழைக்கொ துங்கினும் வருபயத் தோடினும் வரிசை
தழைக்கு மாடல்பா டறகவா வொடுதனி வரினும்
புழைக்கை மாவுரி போர்த்தவர்க் காணினுந் தொடினு
மிழைக்க ரும்பெரு வினைபிர தோடத்தி லேகும். (௪௪௦)

போச னஞ்சய னம்புதுப் புனலபடிந் திடுதல
கேச வன்றெரி சனமெணெணய தேயததிடல ளொர்ந்த
தேசு பெறறிடு வாகன மநதிரஞ் செபநூல
பேசு மிக்கவெண் கிரியையும் பிரதோடததி லாகா. (சசக)

இரண நல்குர வரும்பய மிருமபசி யுரோக
மரணு றும்பயங் கிலேசஙகோ தம்மவ மிருத்து
மரண வேதனை யிவையெலா மகற்றென வணங்கிப்
புரண நாதனைப பிரதோடததிற போற்றிடத் தகுமால். (சசஉ)

சங்கரித்தலால் விடத்தைச்சங் காரகா லமதா
மங்கண் மாலைந் தொழுமபிர தோடமு மாகும்
வெஙக திர்ப்பரன் வீழுமுன் பின்விளம் பியதோர்
பங்க மில்லிரு பங்குமோர யாமமும் பன்னூல். (சசங)

சவ்வி யம்மப சவ்விய முபவப சவிய
மிவ்வி தமவிடங் தொடரவிண் ணவருமவ் விதியாற்
கவ்வை கூர்ந்தனர் விடைசண்டன் முன்சென்று கலங்கு
மெவ்வங் தீர்ந்தன சோமசூத் திரவல மென்பார். (சசச)

வேறு.

விடைசண்டன் விடைசோம சூத்திரம்வெள் விடைதொழுது விளஙகுஞ் சண்ட,னண்டகொண்ட சோமசூத் திரமீண்டுஞ் சண்டன் மழ விடையைப போறறி, நடைகொண்ட பேரன்பின் வணங்கி லொரு வலமிவ்விதி நன்காச செயயி, னடைகொண்ட பிரதோடத் தடிகளொரய மேதம்வினை யனைத்தும் போமால். (சசரு)

சோமசூத் திரததோது விதியுமன்றி நாள்கடொறும் தொழுது போற்றி, மாமைசேர் வலம்புரித லிடம்புரித லுடம்புருளல் வணஙகி ச சூழ்தல், சேமமார் தருபலன்க ளொன்றுககொன் றுயிரமாங் தெளி ந்த மேலோர், காமமாங் கோமுகைமுன் கடவாமை கவில்பயன்மூன் றயுத மாகும். (சசசு)

புனல்பத்தா வின்பாலோர் நூறுதயிர்க் காயிரநெய் பொருந்த வாட்டிற், கனமுற்ற பயன்பதினா யிரங்கருப்பஞ் சாறுநூறு யிரக்தே னூட்டில், வனமுற்ற பத்திலக்கந் தெங்கிளநீர் கோடிமணச் சந்தச் சேற்றிற், கினமுற்ற தொகையனந்த மவரவர்செய் குறைபொறுக் கு மெம்மா னம்மா. (சசஎ)

இன்னுமொரு விதிபுகலவா ரேகாதசியிலங் குரித்தேகா தசியி
ற பான்மை, மன்னுதிருப் பாற்கடலின் மந்தரநாட் டினர்கடைய
மாலேக காலந், துன்னுவிடஞ் செனித்தெழுந்தங் கமலனுண்டான
றுவாதசிநா ளமிர்தந் தோன்றப், பன்னுமிமை யவரயின்று தரயோ
'தசிமா லேயிறைபானேப் பணிந்தாச் சித்தார். (சசஅ)

விடைமேனின் றமலனருள் கொடுத்துமக்கு வேண்டும்வரம வி
ளம்பு மெனனக், கடலால முண்டிருண்ட கண்டாவென றடிபோற்
றிக் கமலன கூறுந், திடமாக வருநதெசமி யெனகவென்று ளரியே
கா தெசியெற கென்று, ளடைசேருந துவாதசிப்பா ரணமுமென்று
னவாகககவர கலகி ஞ்ஞல. (சசகூ)

ஆதலினு லரிவிரத மென்றுயிற றானரிக்கும் பொதுவுமாகு
மோதியவவ் விரதத்துக கிணையாக வொருவிரத முனைத்துக கூடா
வேதுவினுற பிரதோட மென்றுயிற றிரணியனே காரசிங்கம
வானதபுரிந் தங்கால நித்தியப்பிர தோடமென வழங்குங காலம். ()

அத்தமன முனபின்மூன றேமுக்காற கடிகையதூஉம் விசேட
மாகும், பக்கியினு லக்காலம் பரமபானைத் தெரிசிப்போா பவங்க
ளீங்கி, முத்தியடைந திடுவாமுன னொழிந்தபதின மூன்றுநாட பிர
தோ டத்திற, சித்தமுற வானமாத்தம பூசிக்குந திறம்புகலவாந தெ
ளிந்து கேண்மின். (சருக)

பிரதோடவிரதம்.

ஐப்பசிகார்த் திகைசித்திரை வைகாசித திங்களென வறைந்த
நான்கில், ஞெயபில்சனிப் பிரதோட முதறடுடங்கி நாறபானே டொ
னறைம பத்தைந, தெபபுவன முந்தொழவெண பததொன்று தொ
ணணூற்றே மேழனு மெண்ணித், தபபறுபூ ருவமபா பக்கந்தோ
றனுட்டிப்பர் தணவா ராகி. (சருஉ)

இந்தமுறை யனுட்டிததே யான்மாத்தம பூசிப்ப ரியம்புஞ் சை
கை, முந்துரைத்த் தொகைதீர்ந்த வந்தியத்தின் மொழிந்தசனிப் பிர
தோ டந்தான், வந்திகோன் வரையனுட்டித தநகாளுத தியாபனமும்
வரமபிற் செய்வார், புந்திதெளி யானமார்த்த பூசையுமுத தியாபனமு
ம புகல்வாங கேண்மின். (சருந)

பிரதோடபூசாகாலநிணயம்.

இரசனிமா முகந்தொடங்கி பேழரைநா ழிகைமூன்றி யாம
மென்றே, யுரைதருமப் பிரதோடத துரிபவகோ ராத்திரமுந் தமம்

யா தென்னில், வரையுமிரண் டாம்யாமத் திரண்டேள்ளி மற்றைய
ரைக கடிகை சொல்லுங், தெரிதருபூ ருவவித்தை யபரவித்தைமூன
ரும்யா மதனைச செப்பும. (சருச)

சொற்றனவும் பூசைக்கு விசிட்டமாங் தூலங்குதுவா தெசிமுப் பா.
ஞை, றுறறிடினுங கடிகைமுபபா றுறிநு மாம்பிறறை யுறுகா
டன்னிற், பெறறதிர யோதெசிமுப் பானமுப்பத் தொன்றிருபத
தொன்பான் பேசின்,மூறறியபூ சனைக்காகா முபபானன் முபபதஞ்
சுறினு மாகும். (சருரு)

பிரதோடபூசை.

திதிநிலைய மியம்பினமத தமனகாற கடிகையெனத் தெண்ணீா
மூழகிப,புதியவததி ரததீரங துவட்டியுததூ வனநீறு பூசிப பின்னர்ப,
பதிமிருததி யுஞ்சயததாற றனைககாக்குங கவசமதாயப பாவித் தனபி
ன, புதியகலை யிரண்டுடுத்தத தரிகமணிங தாரமுதல் பூண்டு பொ
றபூண். (சருசு)

ஆன்மதத் துவமுதலா சமனமுடித் திடக்கையினி லமைத்துப் பூ
தி,பான்மைபெறு கலாமனுவாற சுததிபண்ணி யஞ்செழுத்தாற பனி
நீா விட்டு, மேன்மைபெறக குழைத்தங்த மங்திரத்தாற சிரமுதலவி
ளஙகப் பூசி, நூன்மாபிற் கைககழுவி துவலகும்ப முததிரையான் முடி
யின் மீது. (சருஎ)

சிவமனுவாற் புரோககித்துப் பிராணயா மமுஞசெய்து சிவாச
னதி, யவமறவே நியாசித்தவ் வஞ்செழுததா லஙககா நியாசஞ் செ
யது, தவறறுமம் மங்திரததாற் பதிஞென்றே னுமபதின றேனுங்
தாப்பித், திவர்தரவா சமிததணிஙதஞ செழுததாலீ றனுட்டான மிய
ல்பிற செய்து. (சருஅ)

எழுதா ஞென்பதபி மங்திரித்தவ் வஞ்செழுத்தா லிருங்தண்
போதாற், ருமுமூ தருசசிக்குங் தனையும்பூ சாததானத் தையும்பு ரோ
கதித, துமுறுபச் சிமத்தினிலைங் கானவற்குத் தரத்தத்ர துவார
பாலர், வாமுறுவாத் துவதிபதி பிரமன்றெற் கவரவர்மங் திரத்தர்ச
சித்து. (சருகூ)

இருபான்மேல் கிழ்பாசு பதாத்திரத்தால் விக்கினங்க ளனைவ
யும் போக்கி, யொருவாது நித்தியம்போற் பூதசுத்தி யோடுமங்த ரியா
சுஞ் செய்து, பரிவாக வத்திரத்தாற் கழுவிவிசே டார்க்கியபாத் திரத்

தைப பண்பு திருமாறு சதாசிவபஞ சாக்கரத்தாற செறிதருதண்
ணீராபூரித்து. (சகO)

அறுகாலு மைங்காலும பதிரத்தாற சுத்தபஞசாக் கரத்தாச சி
த்து, நறுமலர்மூ லத்தணிந்து நிகருபாக தாமவகுண் டனசின் காற
றிச், செறியவபி மந்திரித்துப புரோக்கிதத்துத் தனைத்திருமஞ் சனத
துந தெண்ணீர, நெறிமலரா லிட்டுவிந்து வெனறுதலிற் சந்தனப
பொட டணிந்து நீரால. (சகக)

மூலத்தா லஞசெழுத்தாற செபதுசுத்தி வெனறுஞய முழுதும
பாவித, தேலத்தான பரவிலிங்க மிறைவிவிடை நானமே நிகையில
வைத்தே, யாலத்தா களத்தனைச்சா மாணியவர்க பொருசிவகா யத்ரி
யாலே,சீலத்தாறபுரோக்கித்துத்துபமளித்தபிடேகஞ்செய்து பின்னர்.

குசசுபபுற சாத்தியபின னருசெழுத்தாற றியமபக்கத்தாற குளிர்
நீ ராடடி, விசைசதரு மம்பிகைக்குப் பாசுபதாத திரமவிடைக்கா யத
ரி யாலே, யிசைசமழ விடைக்காட்டி மாமஞச ணைலவிபா றயிரபெய
யிக்குப, பசிளநீர பஞசவமிா தங்தேன்சா தமபஞசாக்கரத்தாலாட்டி,

சுத்தநீ ராட்டிமிருத தியுஞசயத்தால் விசேடவருச் சியத்தைத
தோனமை, நித்தியமூ லத்தாட்டித திருவொறறு டையுஞசாத்தி நிம
லன் றனனே, வைத்தரியா சனத்திருத்தி தெதிர்முகமாய மழவிடை
யை வைத்தாச சித்து, முத்திதரு மிடபவி சாக்கரத்தோ டாசனங்க
மூாத்தி மூலம். (சகஉ)

நால்வேதம பாதமுட றறுமழுக்க பனைசிறங்க நாதஞ செங்க
ஞானோதும விதுகணங குடிலைபவ மணடநுவல வாறி ரோதை
மேலோது மவ்விடையின சிறங்கமத்தி யிளங்குமுமாமகேசனெனன
மாலோதுஞ சிவலிங்கப பெருமானை யன்பினெறி மனமபாவித்து.()

தருமமெரடு ஞானமுத வுறுப்பாகும் பதுமவா சனமபூசித்து
நிருமலனங் கிருப்பதாயப பாவித்தா சனமூர்த்தி நினைந்தர்ச சித்து
வருதிரியம பகமூல வுமாமகே சுரத்தாலா வாகித் தானற
பொருவறுதா பனசன்னி தானசனனி ரோதனமுமபொற்பாலாறறி.

துலங்குசுவா கதவருக்கி யங்கொடுத்துத் திருவடியும் விளக்கிச
சோதி, யிலங்குதிரு வொற்றுடை சாத்திப்பாத் தியாசமனார்க் கியமு
மீந்தே, நலங்கெழுசந் தனமுழுக்காப் பணிந்துபஞசாக் கரத்தா

னைன மலரோ டிண்டை, பொலங்கெழுவே சாத்திப்பா யதங்குளான்
னாந்தியோ தனந்தாம் பூலம். (௪௬௭)

அஞ்செழுத்தா னிவேதித்துக் குளான்னந்தாம பூலமனே மணி
கரு மாகத்த, தஞ்சவிடைக் குழுங்தௌபசுங் தண்டுலங்தேங காயத்து
நுவ றணனென் வாழை,விஞ்சுகனி யிவைவிரவிப் பாகிலையும் விடை
யிசாக கரத்தா லீந்து, தஞ்செனவே யிடபகா யதிரியாற் றிருப்பள
ளித் தாமஞ் சாத்தி. (௪௬௮)

நற்றூப தீபமுப சாரமபாத் தியாதிபஞ்சாக் கரத்தா னல்கி,யுற்ற
வுமா மகேசுரசம வாதமிருத தியுஞ்சயத்தா லுருநூற் றெட்டுப, பற
றுறவே செபித்துமலர் சாத்தியபி னெழுந்துநின்று பதக னேனயான்,
முற்றியரோ கத்தினனஞ் ஞானனெனப புகன றிறைஞ்சித தொழுது
போற்றி. (௪௬௯)

பராமுகவாக் கியங்கொடுதது விடைசசிருங்க மத்தியினிற் பாவி
த தனபா, லரரவணிவே ணியனையுமா மகேசனென வுறைகுவதா ய
டைவிற போற்றித, தராதலதது வீழ்ந்திறைஞ்சி யென்பூசை கொ
ண்டருடற பரனே யென்று,விராவுறப்பூ சித்திடுவா பூசிபபோர் பெ
றுமபயனை விளம்பற பாறரே. (௪௭0)

இந்தமுறை யாலுலகில யாதொருவன பூசித்தா னெண்ணிற் றெ
ல்லாஞ், சிந்தைமகிழ் வுறததருமெம் பரன்விரதத் தொகைசசங்கை
தீர்ந்தா லப்பா,லந்தியத்தி லுயர்ந்தசனிப் பிரதோடம் வருமளவு மருச
சித தன்பாற், புந்திமகிழ்ந் தத்தினத்தி னுத்தியா பனஞ்செய்வா புகல்
வாங கேண்மின். (௪௭௧)

பிரதோடவிரதோத்தியாபனம.

முன்னுரைத்த படிபூசாத் தானத்தை யலங்கரித்தம் முறைவ ழாது
பன்னரிய பிரதோட பூசையடை வுடன்முடித்துப பண்பி னேங்கு
மன்னியவா கமவிதியின் மண்டபமுண் டாக்கிநடுப்.பதத்தின் மன்னூ
லுன்னியவே திகையமைத்தே யதற்கடுத்த கிழக்கிலுறு பதத்தி லோங்க.

விருத்தகுண்ட மாவதுநாற கோணமா வதுகுண்டம் விரைவி
ற் செய்தே, யுருத்தகுசிர் நிருதியிலீ சானதிக்கி லெவ்வொருவே தி
கையுண் டாக்கித், திருத்தியமண் டபமுமலங் கரித்ததனுட் சென்றத
னை நிரீக்க ணாதி, பொருத்தமுறு சுத்திபண்ணி யைங்கரனை விதிமு
றையிற் பூசை யாற்றி. (௪௭௩)

நிலைபெறுசா மானியவாக வெடுத்தாபித் ததன்பின்பு நிருதி திக்கிற்
பலமுதவு மியற்பஞ்ச கவ்வியத்தா பனஞ்செய்து பரிவா லெங்கு
நலமிலகு புனிதமுறப் புரோக்ஷித்தீ சானதிக்கிலிருந்துநன்கா[ங்கெல.
யிலகியவொன்பதின்குறுணியெழுகுறுணியைங்குறுணியேனுஞ் செ

எண்டகவே பாத்தியந்த நெற்பரப்பி தனைமேல் விரித்தே யங்
த,வெண்கடுகெட் சிறுபயறு கடலைவே யரிசிபடி யொவ்வொன்றாக,
நண்புறவே கொணர்ந்தவற்றினை மறுநீக்கி யொன்றுமே லொன்றாக
னகாயப், பண்புறவவ்வடைவினவிரித்ததன்மீதிலட்டதளபத்மங்கீறி.

தட்பமுறு மெண்ணிரண்டை யிரண்டுபடி குறுணிநறுந் தண்
ணீர் கொள்ளக், கட்புலனுக கழகுபெற விலக்கணமபெற் றுடைய
கும்பங் கொணர்ந்து காம, ரெட்டிடைநெற விடைகெசநேத் திரகவி
டைமாத திரைவெள்ளிவிட் டிழைநூல சுற்றி,நுட்பமுறு பிரமசூத் திர
ஞ்சோதத்தி விதிமுறைமுந நூலுஞ் சாத்தி. (சஎசு)

அநதமணிக் கும்பததை யததிரததி னைசோதித தத்னைக கட்க
மந்திரத்தி னைகழுவி யுபசாரத தோடுமணி தூபங் காட்டிக
கந்தகறபூ ராதிமுதன மணங்கமழு நறும்புனலைக கனியு மன்பான
முந்துமுமா மகேசுரததாற பூரிதது நவமணியு முறையா லிட்டு.(சஎஎ)

சுததமுறு தருப்பையினமுப பானிரண்டா லமைகூர்ச்சமிறுவிச
சூத, பததிரமவைத ததன்மீது நாளிகே ரமுமமைததைம பததைம
புல்லால், வைததிலகு வாகுவள வாயிலமப கூர்ச்சமுமேல வாயபபச
சேர்த்தி, யொத்துகரும பரிவட்ட முழும்பதினு றுருபானே ழிவற
றி லொன்றை. (சஎஅ)

சாததிநிறை கும்பததினை ழேவடக்கே நுனியாயக்கூர்ச்ச சதனைச சே
ர்த்திய, பூததவனபி னஙககர நியாசமுடன பூதசுததி யநதா யாகஞ்,சேர்
த்திபெறச்செயதுவிசே டார்க்கியநதா பிததறுை சிறபபி னேயஙகுந,
கூர்த்தறிவாற் புனிதமுறத தனனையுங்கும பததையுமபு ரோக்ஷித்துக
கொண்டு. (சஎகூ)

நெற்றியினிற் றிலதமணிக்தஞ்செழுத்தா றசுத்திசெய்துநிறைகும்பத்தி
லர்ச்சனைசெய் திடல்கேண்மி னதனகீழா மாதார சததி தன்னைப்
பற்றுறவச் சத்திமுதற் குடிலாந்த மருசித்துப் பரிவாற் போற்றி
யுற்றதனி மந்திரசிங் காசனமா கப்பாவித துவகை கூர்ந்து. (சஅ0)

சிறந்தவ சத்தியையுஞ் சிவாதனமுஞ் சிவமூர்த்தி யையுமாச சித்தே
யுறைந்திரோ தானசத்தி நீக்கியுமா மகேசுரமந் திரத்தா லுண்மை
நிறைந்திடுமீ சனைக்கும்பத் தாவாகித் திடப்புறத்தி னேயங் கூர
வறைந்தமனோன் மணியென்னுஞ் சத்தியையும்விதிமுறையி னாவாகித்து

நிலவுமுமா மகேசுரனீ சானாதி தெண்டபங்கி நெசித்து நீங்கா
திலகுமனோன் மணிக்குமெழிற் சத்தியா திக்கிரம நெசித்தே யேயாந்து
குலவுதிரு வடிவிளக்கி வாமத்தாற் சந்தனமுங் குளிரச் சாத்தி
மலைவறுமீ சானத்தான மலர்மாலை முதலியன மகிழ்ந்து சாத்தி.

வேறு.

தேவ சேனா மகாசேனா வுக்ர சேனா திறல்வீமா
தாவி லாத மகேசுவரா சருவா பராய சருவாய
காவா யிடபே சுவராய கால கண்டா பினாகீசா
வேவில் கலியா னோவுசித வீசவ ரகங்கா தராயவென்றும். (௪௮௩)

சிறீகண் டாய வுயர்வாம தேவா நடேச திகழொளிசோ
சருவ சம்பு சங்கரனே சாசோ தாய சசிமவுலீ
செறியும் புட்க லாயவர்த்த காய பஞ்சாக் கரதேக
விறைவ நமவென் றருச்சித்தே யியமபுஞ் சிவனா கமவிதியால. (௪௮௪)

வேறு.

பாத்தியம்பா தத்தினுமா சமனமுகத் தினுங்கொடுத்தர்க் கியநீர் பண்பா,லேத்துசிரத் தினுங்கந்த மேனியினு மலர்மூர்த்தா வினுந்தூ பந்தரன், சேர்த்தியகா சியினுநேத் திரத்திற்றீ பமுங்கொடுத்துச் சிற ந்தகையில்,வாயத்திடுசத்திரசாமராதிகளாலுபசாரம்வாமமிற்செயது.

ஆன்றமுதல் யாமத்திற் குளான்னமும் வடையுமிரண் டாம்யா மத்திற், கேன்றமுற்கான் னஞ்சகியன மூன்றாம்யா மத்தினிற்பா ய் தத்தோ டப்பங், தோன்றியநா லாம்யாமந் தனிற்றதியோ தனத்தொ டதி ரசமுந் தொன்மை, சான்றவுமா மகேசுரத்தா னிவேதனஞ்செய் திடவேண்டுஞ் சாமந் தோறும். (௪௮௬)

சண்பகத்தா மரைப்போது முதல்யாமத் தருச்சிக்க விரண்டா ஞ் சாமம்,பண்புறுநீ லோற்பலந்தண் ணிருவாட்சி மூன்றதனிற் பாரி சாத, நண்புபெறு கருநெய்த லினாந்தி யர்வர்த்த மகிக்கு வெள் ளை, விண்பரவ வருச்சிப்பர் விளம்பியயா மந்தோறும் விதிவழாமல்

ஒப்படிசெப பியமுறையா லருச்சனைமுற றித்தூப தீப மீந்தே
யொப்பரிய மந்திரத்தா னிவேதித்துத் தாபதி பாதி யோங்க
வையபுறமம் மந்திரத்தா லுபசாரஞ் செயதுமலர் செபித்துச் சாத்தி
மெய்யப்புறநனிரோதவருக்கியங்கொடுத்துவழிபாடுசோ்த்தபின்னா.

நடுவுமேவ் திசையினிலவ ரிருந்தரிசி யைக்குறுணி பாதத்தி னக்கா[ப
விடுசுடர்ப்பொனகழஞ்சிலெண்பத்தோரரிசியதனமீதுவிரித்துமீதாய
வடுவறவே யட்டதள பதுமத்தைக் கீறியத னடுவின் வாய்ப்பக [டுமே.
கொடுவருபொனனைங்கழஞ்சினமுக்கழஞ்சிலேலேமுருக்கு றிக்கவேண்

அங்குலநான் கினிலேறு மூன்றிலே ழுருச்சதுரத் தகடொ டா
க்கிப, பொங்குமுமா மகேசுரவிம் பத்தையந்தப் பொற்றகட்டிற
செய்து பொற்புத், தங்கியகல் வியத்திரு லபிடேகஞ் செய்துமுறை
தனவா வணணக, அங்கமுறு கருட்டனமா கிப்பிரதிட் டாநதமனைபு
தோன்றச் செய்து. (௪௯௦)

பிரதிவிம்ப தன்னையந்தப் பதுமதளத் தினிலமைத்துப் பிறழா வ
ணணம, பரவியபாத் தியாசமனாக கியங்கூட்டி யருச்சிக்கும் படிகே
ண் மின்கீழ, பொருவறுகூ மாசனத்தன் மந்திரத்தாற பூசித்துப்
பொலிவின மீதா, யரியவட்ட நாகத்தன மந்திரத்தி லருச்சித்த தன்
மே லாக. (௪௯௧)

பூருவதிக் காதியதன மாதிகளைப் பூசித்து விதிக்கி* னிதி
கூரவதன மாதிகளாச சித்துமந் திரசிங்கா சனமாயக் கொண்டு
தேருமுமா மகேசபர தேவதரியம் பகசோம சுந்த ரேச
வோர்சருவ வீமமகோற் பலாயசிறி நீலகண்ட வென்றர்ச் சித்து. ()

சேசித்துச் சத்தியா திகளாலே தெணடபங்கி செசித்துப் புந்தி
யோசிதது வித்தியா தேகமுமா வாகித்தே யுமாம கேசம
பேசுறற சருவபரவ விமுத்தித்தாய பிறங்குமி ரீம்ரி காய
வாசிப்பொற் புறுசருவ வயிசுரிய சமாத்திதா யவெண மன்றும். ()

பகர்தருமம் மந்திரத்தோ டுமாமகே சுரபஞ்சாக் கரமுங் கூட்டி
ந், தகவுறவா வாகித்துத் திருவடியும விளக்கிமிருத் தியுஞ்ச யத்தாற், றி
ழுதருபாத் தியாசமனர்க் கியங்கொடுத்துக் கருப்பூரா திகனிவேதித்
தே, யகமகிழ்சக் தனமலரம் மந்திரத்தாற சாத்தியலங் காரஞ் செய்தே.

விதிக்கு-மூலே.

பத்தர்புகழ் சருவவயிச் சுரியமக தேவசாவ பாவ நாச
சத்தியோ வாமவகோ ரேசதற் புருடவீ சான வென்றே
யித்தகைமந் திரங்களிலாச் சனேயியற்றி யெழிற்றூப தீப மீந்து
நித்தமிருத் தியுஞ்சயத்தா லமுதொடுதாம் பூலாதி நிவேதித் தேத்தி. (•)

மணங்கமழ்தூ பதீபஞ்சத் திரசாம ராதிபணி மாற்ப பண்ணி,
யிணங்குமிருத் தியுஞ்சயத்தாற் செபித்துமலா சாத்தியுளத் தெண்ணிற
றெல்லாய, குணங்கொளுநீ கொடுத்தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்த
னேயுட் கொண்டே பின்னர், நுணங்கறிவி னிடபவான மார்த்தமபூ
சிப்பாது நுவலக் கேண்மின. (சகசு)

விரவுபுக ழான்மார்த்த விடபத்தைப் பஞ்சகவ் வியமே யாதி
திரமுறுமர்க் கியாதியபி டேகஞ்செய் தேதிருவொற் றுடை சாத்தித்
தரைபுகழ்தென் னடுவிதழி லெழுந்தருளப் பண்ணியிரீம்ரிகாயசாவா
பரணபூ டித்தரும விடபவெனு மந்திரத்தாற் பரிந்தாச் சித்து.(சகஎ)

வதனத்தி லருட்சத்தி யிச்சாஞா னக்கிரியை மருவு கோட்டி
லிதமுற்ற நேத்திரத்தி லங்கியா தித்தனிருஞ் செவியி லாதி
விதமுற்ற பராசத்தி நாலுபா தத்தினுநால் வேத மேனி [த்து.
திதமுற்ற தருமமவா றிரோதையணடாந் தனிற்பவமுந் தெளிந்தர்ச் சி

பாவித்தே யிடபகா யத்திரியா லேயாவா கனமும பண்ணிப்
பூவொத்த செய்யதிரு வடிவிளக்கி யெள்ளினறும் பூவுஞ் சாத்தி
மேவுற்ற கருப்பூரம விரவுசந்தஞ் சாத்தியலங் கரித்து நல்கி
நீவுற்ற மணங்கமழ்தூ பந்தீப முற்கான்ன நிவேதித் தேத்தி. (சகஅ)

திடமுறுதாம் பூலநிவே தித்தூரிய தூபதீ பாதி நல்கி
யிடபகா யத்திரியான் மலர்சாத்தி நிரோதவருக் கியத்தை யீந்தே
யடைவுடனுன் மார்த்தலிங்க முன்புகலும் பிரதோட விதியா லன்பி
னிடமுறுபத் தியிற்பூசித் திடவேண்டு மவ்வா றிங்கியம்பக்கேண்மின்

விதிமார்க்கத் தாலபிடே கம்பண்ணி யீசான தளத்தின் மீதே
பதிவாகப் புகழ்ந்தமைத்துப்பூசாதிசெபாந்தமுற்றும்பண்பிற்செய்தே
துதிமார்க்கத் தாலுளத்தில் வேண்டுவனபிரார்த்தனேயுட்கொண்டுதூய
கதிமார்க்க முதவுநிரோ தார்க்கியமுங் கொடுத்தன்பு கனிந்து பின்னர்.

குண்டத்தி னிடத்தடைந்து குண்டசங்கக் காராதி பூர ணந்தம்
பண்டுற்ற விதிப்படிசெய் தங்கியித யப்புனிதப் பதும மீது
மண்டுற்ற புகழுமா மகேசனேயா வாகித்து நிவேத னப்போ
தொண்டுற்ற மகேசுரத்தாலுருவையா யிரமென்னாலோமஞ்செய்து.

உருப்பதினா யிரமிருத்தி யுஞ்சயத்தா னெயிலவள ரோமம் பண்
ணி, யருத்தியொடு பிரதிவிம்பந் தனிலவியோ மவியாபி யாதி யாகப,
பொருத்தியவெண் பதந்தோரபத மந்திரத்தாற புகல்வரொவ்வொன்
றிறகை வைந்தாயத,திருத்தகுமா குதியெளளா னெய்திகழ்வெண் கடு
கவரை துவரை யோடு (௫0௬)

நற்கடலை காயுருவி யரிசியே யரிசிவிளை நறிய தூயசெந்
நெறபொரியிந் நவதானி யங்களிளு ணிறைதருமா குதிவ மூதந [ச
குறபனமாமொவவொன றிறகொனபதுமந்திரமாகவோமமபண்ணி
சிறபரமா லியவிலிங்க விமபத்திறசெயுமோமஞ் செபபக கேண்மின்.

பானெய்தேன கலந்துதிரி யம்பகமா யிரத்தோமம் பண்ணிப்
பின்னர், மேனமைபெறு சருவபூ பம்புதிய மலாமிருதயுஞ் சயத்தா
னலகிக், கானமாதரம பூலாஞ் சியமபுதிரி யமபகத்தாற கமழோ ம
ஞ்செய்,தேனையபூ ராதிமந்திரங்களினாலுமமோமமியலபிறசெய்தே.

ஓமசமாபத தியும்பண்ணி யாமந்தோ ஞமபூசை யோம மெல்லாந
காமுறவே முடித்ததற்பி னலாமயா மாந்தத்திற கரிசு தீர்க்குஞ
சேமநிறை யங்கியுளக கமலத்தி லகோராத்தி ரத்தைச செவவே
தாமுறவா வாகனஞ்செய தனபினெறி புகனறதனமந் திரத்தி னாலே.

பசுவினெயயால் வெணகடுகோற பகாதருபங கயபபோதா லொ
வ்வொன் றிற்கே,யிசையுமுரு வாயிரமா யிரமாக விதிமுறையி னிய
ற்றி யோம, மசைவறுசி ரகோரவி சாககாததா னுருபபதினா யிரத்து
மாற்றி, நசைவுறுகுண் டத்தினுககுக கிழக்காக நயந்திருமண் டலமு
மிட்டு. (௫0௭)

உத்தரமண் டலத்திலர்ந்தர்ப பெலிதெனறி யுயாநதபெகப பெ
லியு மூண்மைப்,பததிபெறச சருககரையும பழமுமமு துங்கூட்டிப் ப
ரிவா லிட்டு, நித்தியமாம் பூராதி மந்திரங்க ளாறபழஞ்சர்க் கரைதே
னெய்பா, லித்தனையொன றுயமத்தித தொவ்வொருமக் திரத்திற
கோர் பப்பத தெண்ணி. (௫0௮)

ஊன்றியவா குதிசெயதங் கோமசமாபத்தியுமுடித்தேயுயாகுண்டத்தி
லான்றசிவ னைப்பிரதி விம்பத்து மதினின்று மருங்கும் பத்துந்
தோன்றியவக் கும்பத்தி னின்றுமிலிங்கத்துமுறைந்திடவேதொன்னூ
லேன்றவிதி வழுவர்ம னுத்தியா பனம்பண்ணி யிறைஞ்சி யேத்தி. ()

பழையவிலிங் கத்தினுக்குப் பராமுகவர்க் கியங்கொடுத்துப் பண்
பர லன்பு, தழைதராவாத் தியமுழங்க வவ்விலிங்க மடத்திலெழுந்த
ருளப் பண்ணி,யிழைதருகும் பம்பிரதி விம்பமிரண் டெங்கிராம வலஞ்
செய் தேதந்தி, விழைதருபுண ணியதீர்த்தத் துந்தியா பனஞ்செயது
மீண்ட பினனர். (௫௧௦)

ஆசானை மண்டபத்திற பீடத்தி னினிதினெழுந் தருளப பண்ணித
தேசாரங் கேயூரங் குண்டலா திகளிலலங் காரஞ் செயதே
காசார்வெவ விணைதவிர்க்கும பத்ததிலபி டேகநிவே தாதி காமர்
நேசாநே சத்தோடு தூபதீ பங்களுப சார நோக்கு. (௫௧௧)

அருளுமிருத தியுஞ்சயத்தான் மலர்செபித்துச சாத்தியஞ்சட் டா
ங்கத் தோடு,தருவெனவீழ்ந் தடிவணங்கிச சருவாப ராதமனம பொ
றுத்தா ளென்றுங்,திருவருளால யான்விரும்பி வேணடியவெல்லாமரு
ளிச செய்வா யெனறுங், குருபானபூ சனையாறறி யவனருளைப் பெ
றறுள்ளங் குளிர்ந்து வாழ்ந்து. (௫௧௨)

அருணவுத யத்துமறைநை நாளநுட்டா னம்பூசை யடைவி னு
றறி, வருணமிகு மறையவர்போ சனமகே சுரபூசை மரபிற செ
யதே, கருணைதரு குருபபிரசா தம்பின்பு தான்கொண்டு ,கைவாய
பூசிப், பொருணிணைநதிவ விதிமுடிபப ரிகபரமு மவாககேயாம புக
னறே முண்மை. (௫௧௩)

இப்படியா கமமியமபும விதியாலிவ் விரதவுத்யா பனஞ்செய
விபபோன், செபபுமவற் கேயுட்ட வயிசசுரியஞ் சம்பத்துச சிவமெ
யஞ ஞான, மொபபறுமுத் தியுமுண்டா முறைத்தன்மிப பிரதோட
த் தன்மைப் பேறு,முபபுவனந் தொழப்பெற்று ளப்பிலரச சரிதை
சில மொழிவாங் கேண்மின். (௫௧௪)

வேறு.

கருப்பை யொன்றவி தீபதது நெய்யுணக் கருதி
விருபபி னூற்றிரி யசைப்பவிட் டொளிர்கொழுந் தழல
வருப்பு றும்புவி தரனவத் தோற்றமு மழகும்
திருப்பொன் மேலியும் பெற்றுமா வலியெனச சிறந்தான். (௫௧௫)

தானை மன்னனுச் சினிவாழ் சந்திர சேனன்
ஞான பூசைகண் டிடைமக னயக்துரன் மணலரல்
வான மேதரு பூசைசெய் தவனெடும் வாழ்ந்தா
னானந் தீர்த்தி பெற்றன ரிருவரு மேவார். (௫௧௬)

புரமெரித்தநா ளட்டமி புகலுமத் தினத்திற்
பரனை யாவினபா லாட்டியே வலஞ்செய்து பரவில்
விரவு வெம்பவ நீக்கியே வீடுபெற் றுயவார்
திரம தாகிய சிவார்ச்சனைப் பேறுசெப் புதுமால். (௫௧௭)

விண்டு வேமுதல் வானவர் வேதிய ராதி
தண்ட லில்லதோர் மானிடர் தாந்தியே முதலா
மண்டு பன்மிரு கங்கள்வான் கலுழன்முற் பறவை
யண்டர் நாதனைப் பூசித்துப் பெற்றமற் றியாவும். (௫௧௮)

வேறு.

மகதநாட் டொருமறையோன் சகடி ராங்கன் மைந்தனாம் புரிசி ராட்டிரனென் பேரோன், புகலருந்தங் குலவொழுக்க மதுவொழுவன் பானம் போந்துபொது மகட்புணர்ந்தவ் வணமோர் பேடி, நகைமலர்க்கந் தனைவனத்திற் செழுமண் கொண்டே நாதலிங்க வானித்து விளையாட்டுற்றான், நகைபெறுவா னதுசாதேய்ப் பூசித்த நீசன் றனிச்சூதத் திறகுடமுழவின் மிசைக்கப் பெற்றான். (௫௧௯)

பப்பரநாட் டினில்விளங்கும் வளருசேரோன்றா பகவதிவாழ் சுபன்மக னசித்த னென்போன், விப்பிராதங் குலவொழுக்க ளாற்றுண காம விருப்பினாலயக் களவொழுக்க மேன்மேற் செய்வான், செப்புருமோர் பார்ப்பனியைக் களவிற் சேர்வான் றிரண்முலையைத் தனைச்சுரனென் றருச்சித் தேத்தி, மைப்படியுங் கண்டனென்றா ரருளா லகமனமதனுல் யுலகரைணை வழங்கப் பெற்றான். (௫௨௦)

மாளவதேயத்துவயி னவப்பேரூரில் வாழ்கணித நான்மறையோன் கிருதுவெனபோன், மூன்றுபொய்யக் களவொழுக்கப் பொருளைக்கொண்டே மொய்குழலவேசையர்க்குத்தவிழ்மயங்குநீமயன், கோனூறுபுன் புலைச்சியைச்சேர்ந்தழுங்குள் வாசக் குளிர்மலர்ப்பூங் கூடைகொண்டோ ரன்பன் செல்ல, வேளையிதென் றேப்பறித்தா னணிந்தான் றப்பி வீழ்ந்தொருபூதேவனுக்கென் றானன்றன்சேர்ந்தான்.

வேறு.

அறிவிலர் விஞைத பூசை யளித்திடும் பயனீ தென்றாற்
பிறிவிலா துயிரு ணிற்கும் பிரான்றனை யுணர்ந்து பெட்பின்
மறுவிலா கமத்தாற் பூசை மரபினிற் செய்தோர் பேற்றைக்
குறிப்படுத் தெவரே சொல்வார் குழகனே யவர்க்கே நன்றால். (௫௨௨)

எழுசுயம் பிலிங்கந் தனனிற் சயனந்திவ் வியதந் ருப்பு
மழுவலா ஞரி டதநி னிறறனமா னிடமலி ஞேதஞ்
செழுநில வேந்தன் கோயில் சோநதுறை செயகை போலாம்
பழுதில்சற குருவ ரம்பின் பகுதியைப் பகர்வாங் கேண்மின். (௬௨௩)

குருமகத்துவம.

முக்கணன் கயிலைப் பாஙகர் முராரியே முதலோ ருயயத
தெக்கணு மூர்த்த மாகிச சிற்பர முபதே சிபபான
றககவெற் பிமையங கோளந தடஙகொளா மாத்த னதது
மிக்கபிச சாட ணததிண பொருப்பினும விருப்பின் மேவி. (௬௨௪)

நற்பொரு ளுபதே சிப்ப நால்வரைக குரவ ராகிச
சிற்பரந் தெளிநது ஞான தேசிகர் சிறபபின் வைகிப
பொற்புறு தமது நாமம் புனைநதபி டேகஞ் செயய
விற்பொலி மண்ணில வநதார விழுததவ விரத மேலோர். (௬௨௫)

குருபரம் பரைபு கன்றே மன்னவர் நிலைமை கூறி
லொருவனே யுலகில யார்ககு முன்னிருந துணாத்துந தேச
னருள்வழி சீடர் யாரு மமலனைப் பூசை செயவார
மருவுமச சீடர் தன்மை யுரைக்குது மாபிற கேண்மின். (௬௨௬)

சீடரிலககணம.

வேறு.

நீர்படிந் திடுங்கால் முன்னர்நின் றுட னின்றிடி விருந்திடல்நி டத்த,லோர்வற வுறங்கு முன்னர்த்தா னுறஙக லுண்ணுமுன் னுணவு ரை பெறுது, நேர்பட வுரைத்த லறம்பழி கூற னிகழததிய பணியினை யறததல், சீருட் குருவை யன்றியோர் தெயவந் தேறிடல் சீடருக் காகா. (௬௨௭)

தம்முளத் தியையா செய்யினு மிடரே தரினுமன் பினிநெறியென்றே, செம்மையார் குருவின் செய்கையி னெழுகா தொழிதறங் குலத்தினுக் கியையா, வெம்மைமா சுறினு மாசசிர மத்தை வழுவினும் புகழறம் வீட்டி, மெய்ம்மையான் மற்று மிழப்பினு மேய்ந்த நிலைவிடல் சீடருக் காகா. (௬௨௮)

அறைந்திட லருள்பே றமற மல்ல துரைத்திட விடையிலொன் றறைத, னிறைந்திடு பொருள்பே றறிவுதா னுரைத்த லகங்கரிய

பாகவே நிகழ்த்தல், குறைக்கிட வுள்ளம் பொடிவன கூறல் கோட்டி
கொண் டியம்புத லிருள்சேர், துறைநதிடு செவிச்சொல் லேவுத லி
றையுள னுணர்தரு சீடருக் காகா. (௫௨௯)

இடமறி யாதோன் றுரைத்தல்சந் நிதியிற் றேசிகன் சாத்தியை ய
ன்றி, மடமையாற் பாடல் பொருளலா துரைத்தல் வழுத்துதற் றவிர்
தல்சொன் மறுத்தல், றிடமுறக் கொடுத்தன மாற்றுத லாசான் றிரவி
யம் புசித்தலீந் திடுத்த, றடைபடு பொய்ம்மை யுரைத்திட் ரோடுஞ்
சாற்றுதல் சீடருக் காகா. (௫௩0)

முன்னசை யமர வருதரு னணிந்தவேடத்தோ டணைதல்முழுதலவன
றன்னிழ றமமேற் படுதலா சானமேற்றம துறுசாயைபோயப்படுதன
மன்னியே யிருக்குந் தலத்தின்மேலிருத்தலவதன்தோடுளமுகிழ்த்தல்
பன்னருங் குரவன் முன்செலன் மறுமைப பற்றுள சீடருக் காகா. ()

சயனமா தனமவா கனமிதி யடிவைத் திரங்குடை தயிலமா பரணய
பயனுறு குளிர்பூச் சாதனந் தரித்தல் பாதமுன் விளக்கல்பல்விளக்கல்
வியனுறு மணங்கொள் பாகிலை யருந்தல் விமலதே சிகன்முன் மாகா
நயனுறச் செய்யுஞ் சீடர்தம் மியல்பு நவினுவ னாகுறக் கேண்மின. ()

நெறிகளிற் பயமா மிடத்துநீ ரிடத்து நிசியினுங் குரவன்முன்
சேறல், செறியுமற் றிடத்திற் பின்செலல் பிறிதோர் செல்லையற் றரு
ட்டிரு வடியே, பொறியெனச் சாயை போலவிடா தமாதல் பொ
ருந்துதன் றீங்குமுன் புகன்று, குறிப்பட வாரா வகையொரு சிறுத்தல்
கூறிய சீடருக் கியல்பாம். (௫௩௩)

தண்ணிய ரெனினுங் குருவுளம் வைத்தோர் தமைப்பரம் பொ
ருளென வுணர்த, லெண்ணுமான் முதல மூவரே யெனினு நற்குரு
வருளடைந் திலரே, லெண்ணணீத் தவரைக் கைவிடன் முதலிக வி
யைக்கிடுஞ் சீடருக் கியல்பாம், புண்ணியப் பொருளாங் குருவிலை வ
ழாது போற்றுவோ ரீசன்வே றன்றால். (௫௩௪)

சிவனடியாரிலக்கணம்.

பரம்பரை யாசா னுணர்த்திடத் தெளிந்து பதிபசு பாசமூன்
றுணர்ந்து, வரம்பெறு மெய்ம்மைச் சிவனடி யாருக் கிலக்கண முன
வவை வகுக்கின், விரம்பிய விருபான் மூன்றுமூ விதமா நிகழ்த்திடிற்
புறத்தினி லொருபா, னுரம்பெறு முடனி னத்தொகை யோங்கு மு
ன்னத்தின் மூன்றமைந் திடுமால். (௫௩௫)

சொல்லுமூ விதமா மிலக்கணத் தொகையிற் றொகலுறும் புறப் பஃறு ரைககே,மல்லல்சோ பூதி யுருத்திர வககம் வனைதறே சிகரை யர்ச் சிதத, லல்லணி கண்டற போற்றலபேர் விளம்ப லறஞசெயன மாக்கதை கேட்ட, லொலலையா லயஙகள போற்றன்மெய் யன்பாக குதவுத லவரொடு ஞயததல. (௫௩௬)

மெய்யிலக் கணம்பத திறையிய துரைககின் விம்மிதங் கண்டத துட் காட்டன், மையணி கணட னியறகையை யுணர்ந்து மகிழ்தொ று நாததடித தெழாதன, மொய்நாகை துடிததல பூதியார்த் தணித ன முழுதமங கஙகுலங கிடுதல்,செய்யதம் மேனி மயிரபபுறம் புள கஞ் செறிநதிடல் குறுவிய றரும்பல. (௫௩௭)

தன்வச மன்றி விளம்புநாப் பெயர்ததி டாதலா ஊந்தநீர் தழை தது, நன்விழி சொரிதல் பரவச மாத ளுதனை யுளபபடுத் தயர்த, லன்புற வுரைததே முளததிலக் கணமூன றுஞ்செழுத் துன்னன்மா னததரா, யின்புறு பூசை யீசனைத தனனை யிரண்டற வொன்றெனக காணடல். (௫௩௮)

எமமையாண் டருளுந தொண்டர்பா னிகழு மிலககண மிருப த்து மூன்றுஞ், செம்மையா வுரைத்தேம் புகலிலக கணத்துட் சிறந தயின் மூவிலக கணமுந, தம்முளே யுன்னு முத்தமத தலரைத் தனி முதற சிவனெனத் தருமான், மும்மைசே ருலகம் போறறுமத் தொ ணடர் பூசையே முதன்மையாம் பூசை. (௫௩௯)

இல்லறந் துறவென் றிரண்டினுஞ் சரித்தே யியம்பிய சிவனடி யாருட், புல்லறத் தொழுகா வில்லறத தினர்க்குப் புகலருங் கிரியை யின் வழுவி, னல்லறு சாந்தி யால்வழு வகலு மாறறிய துறவறம் வழுவிற, றெல்லற மாகும் விரத்தம தழியி னரகலாற் சாநதியிற் றொலையா. (௫௪௦)

துறவியரிலக்கணம.

வெண்டுகின் முதலாம் பஃறுகி றரிததல் விரும்பித்தாம் பூலத தை யருந்தன், மண்டொளிர் பொற்பூண் மணங்கொள்சந் தாதி வ னிதையா புணர்ச்சிவாஞ் சித்தல்,கண்டமே லன்றி மயிர்சரு வாங்க ங் கனைநதிடல் கோபமுந் திடுதல்,பண்டையோ ராசா பாசத்தை ய டைதல் பற்றறு விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௧)

காவியுந் தரித்தே யரசர்தங் கோயிற் கடைத்தலைச் சேறலா ல யங்கண், மேவுறப் பரித்தல் பொதுமடங் கழனி தருமத்தின் பொ

துபபொருள் விழைந்த, தேவாவா ளாசர் தேசிகர் வேதை யெனகாத் தடிசசியர் பாதத்தை, யேவமரர் விதவை வேதிய ரிவர்பொன் னேற்றி டல் விரத்தியாக் காகா. (௩௪௨)

ரீசர்சைப பொருளா யத்துறை பரிப்போர் திப்பொரு ணிரை பபசு விலைப்பொன், னீசனு லயங்கள் பரிப்பவர் கோயிற் றொழும்பி ன ரியறபரி சார, பாசிலகற் றச்சா கொறறுறா சிற்ப ராட்டுவோ ணிகர்திலா சாரா, யேசுமீன வலைஞா றுவரமது வுண்போர் பெரும் பொருள் விரத்தியாக காகா. (௩௪௩)

நசையுறு காம விருப்பினுல விதவை முதலிய நாரியர்த் தோய் த, னிசியிடைத துயிலிற் சொப்பனே நிரியம் வீழ்ந்திடிற் சாநி சேர் செயாதல, வசையறு மன்னய் குக்குடாண் டதின் மாத்தி ரை நாலிரு பிண்ட, மிசைவதை யன்றி பவாவினு லதிக மிசைந்திட ல விரதியர்க் காகா. (௩௪௪)

ஓரிடத துண்ட விருந்தலோ ரூரி யுறுபொருள் விரும்பியா சித் தல், சாாதருங காமங குரோதமே முதனமே விடல்பொய்கொள் சத் தியஞ் சாற்ற, லாருறு சிவவே டத்தினர்ப பணியா தகைதையா யிகழ் று மாத்த, ஞுரு பாதேத தருதம தாகக ணறறவ விரதியாக் காகா.

தெளிகுரு விலிங்க சங்கமத துரோகஞ் செயதிடல் காவியணு சி ரை, வளாமுழு தாணமே லுபபதை யன்றிக மேழதமை நிடவரிய் துடுதத, லளியிலா துண்டிப பொருட்டினுற் பாதி வரைந்துதாம் பல வுமே யயிறல,விளையுமக திரவா தஞ்செயல பொன்றோ டெனூர்கொ ளல் விரதியர்க் காகா. (௩௪௫)

தேசிக னருளிற் பாதநிர மேந்தித் தீக்கையிற் சுத்தரா யன்பா, னேசரா யுறைவோ ரில்லினே ழிடதநி னியமமாய்ப் பிசசையேற் று ரைத்த,வாசிலெண் பிண்ட மருந்துத லன்றி யோரிடத் தேற்றினி த ருந்தல்,வாசிவா னங்க ளே றியே யிவர்தன் மாதவவிரத்தியர்க்காகா.

ஆதலாற் புகலும் வழுவணு குருவா றநீதார பருணிலை யிற்கு, மாதவ விரத்தர் பரம்பொரு ளன்றோர் பெருமையை யெவர்வகுத் துரைப்பார், நீதறு சரியை கிரியையர் போகர் தெளிவு ஞானிய ருணர்க்தே, யோதறு பொருளாயப் பிரமமா மூர்த்தி விசேட்மு மூ ரைக்குதுல் கேண்மின். (௩௪௬)

மகேசுரவடிவம்.

ஆகியம் பரம னருளினப் பொருடான் மகேசுரப் பிரிவினிற்
றோன்றி, யோதுமா வுடையா ளிலிங்கமு மாகி யுயிருத வன்னைதத
னுமாங், கிலசுந் தரநா யகரெனும வடிவாயச் செப்புயிர் விகாரந
தீரத் தருளு,மாதொரு பாகத் துருவமா யாண்பெண் மன்னுயிர் பு
ணர்ந்திடப புணாககும. (௫௪௯)

அமபிகை கரநதொட டணிமணஞ செயதே யாருயிர் மணவி
னை முடிககு,மும்பர்சூழ் மணககோ லததொடு மவளோ டுறைந்துயி
ரணமபெணணோ டிருத்து,மெமபிராட டியைத்தன் னுருவொடுங கல
ந்தே பெண்ணொடாண் புணாந்திட வியற்றுந, தம்பமா யிருநதம்
பிகைககுக ணொடுந் தனையரோ டுறவுயிாக குதவும. (௫௫௦)

அரியுல களிக்கத் திகிரிதந தருள்வா னுருவெடுத தவனிமன் னு
யிரக, ஞரியபோ கந்துய்த திடசசெயு முதனமூ வுருவெடுத் துயிர்த
தொகை யனைத்து, முரித்ரு மாய தூலசூக குமமா முசசட மெடுததி
டச செய்யும, பிரிவிறைக் கணமா மூர்த்தியா யுயிர்கள் குருவருள்
பெறறிடச செயயும. (௫௫௧)

எம்பிரான் பிச்சா டனவுரு வாகி யிருநதுயிாக் குதவுமெயஞ்ஞானம்
பம்புகங் காள வேடமா யிருநது பல்லுயிர்க் கோகினை யளிக்கும
வமபலாக் காமற காயந்திடு வடிவாய மன்னுயிர் காமநீத் திடவே
யிட ரினளிக்குஙகாலனையுதைககுமுருவெடுத்துயிர்ப்பயமொழிக்கும்.

சலநதரற் கோறு முருவெடுத துலகஞ் சாறறுமா தவாதவம் வ
ளாககும், வலந்தரு புரஞ்செற் றிடுமவடி வாகி மாற்றுமா ருயிர்க்கு
ணத் திரைய, நிலநதொழ நார சிங்கவெவ வலியை நீததிடு சரபததி
னுருவாய்க், கலந்திடு பாசங் கழிந்துபல் லுயிர்க ணிலைபெறக் கரு
ணைசெய் தருளும். (௫௫௩)

கருவிட நுகரு முருவெடுத் துயிர்க்குக் கலஙகுமா ணவமல மக
ற்று, மிருதலை தாண்மூன் றீரிரு மருப்போ டெழுகைசேர் பிரம
மே மாகி, மருவுயர் கிரியை ஞானமூ தறிவு மன்னுயிர் தெளிந்திட
வளிக்குக், தருமதே வுருவா யுயிர்க்கெலாங் கருத்துட் டருமமே பொ
ருளென கல்கும். (௫௫௪)

வயிரவக் கடவு ளுருவமா யுயிர்க்கு மன்னிய துறவினை யளிக்குஞ்
செயிரறுவிடைமேலிருந்தருள்வடிவாய்ச்செகத்துயிர்க்கினிதுபேறுதவு
மயர்வில்சந் திரசே கரவடி வாகிப் பிறப்பொழித் தருங்கதி கல்கு
மூயருமா னந்த நடேசனு யுலக மூவகையிற் சிறந்திட வளிக்கும். ()

கங்கைவே ணியனும் வடிவெடுத் தயிராக ரானைத்தக் கட்ப்புக்க காடடுர்ந்துவகமா மிருபத் னத்தூதோற் றத்தின் ெருகுவரு புலகுயி ர் கடக்கு,மெங்குமாய் நிைற பரப்பிர மத்திற ேருவர்வ்ெய யிப்பரி சியற்றும், பொங்குமப் பிரமஞ் சிவனமுத் நீசன ருவாத்சாந் தப்பேப ருட் சொக்கன. (௩௬)

வேறு.

உறைவதுதென் மதுரைக்கா சாத்தன் ேழ்பா லோக்குதென்றி சத்தமா தாக்கண் மேல்பா, ணிறைதருமல லாண்டதிண்டோண் முகுந்தன ருர்க்கை நெறிவீர பத்திரனுங் குவபபின் மேவிற், குறை விலவட பாற்காளி ராமச செல்வி கூறியவிங் நகர்காக்குங் கொற்ற மூதா, மிறையுருவா மதனபெருமை யனந்து கூடா லென்றூலும் பண ஞாலு மின்னுஞ் சொல்லும். (௩௭)

இன்னுமுள வனேகமிவ ணறிாத வாறிங் யெமயினமிக் கதை படிப்போ ருரைப்போா கேட்போ, ருனனுசிவ சதியடைவ ருண் மை யென்றே யுரைத்தனவமா மலையமுனி யுரைப்பக் கேளா, மன் னுமுனி வார்துதித்துப் பின்னுஞ் சொல்வாா மதுரைவசிப் பவர்பய னும வசித்து ளோர்கட், கன்னியதே யத்தருப காரஞ் செய்தே யப் பயனுற பெறுபயனுஞ் செப்பு கென்றா. (௩௮)

பத்தாவது இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪0௬௬

பதினோராவது

துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

என்னுமா தவமுனிவர்க ளிருந்தமிழ்மா முனிபுகல்வா னினிது கேண்மி, னனலஞ்சேர் தருக்காதை பூதியுருத் திரவக்க மயந்து பூ ணுங், தொன்னலஞ்சேர் சிவனடியார்க ளுக்கிருகங் கேத்திரத்தோன் மடமுண் டாச்சிப், பன்னலஞ்சோ மதுரையினில் வசித்திட்டல வினை ர்பலத்தைப் பகுத்தா சொல்வார். (௧)

உரைத்ததிலொவ் வோர்துகளுக மையவரான் டொவ்வொ ன்று யுறுதாட் கெல்லாம், வரைத்தொகை யெவ்வளவுண் டவ்வ ளவு காலமும்வான் கயிலை மேவி, நிரைத்தசிவ கணமாவ ரெப்பாவ

ஞ் செய்யினுமப் பாவ நீங்கும், விரைத்தமல ரிதழியந்தா ரானருளான முத்தியுமயின் மேவு வாரே. (உ)

வேறு.

எண்ணின்மா ணிடரிக் கதம்பமா வனத்தி னிருந்திடுஞ் சிவனடியார்க்கு, நண்ணிய தான தருமமு நலகி நாடொறு மயாகருப காரம, பண்ணியே யநதத தலததினை யறியா பவமகன றுயாசிவ லோகத், தண்ணலா ரருள்பெற் றுறைந்தனர் தலத்தை யறிநதுசெய் பவாபய னெளிதோ. (ங)

ஆதிகா லத்தி னிகழ்கதை யொன்றுண் டதன்றிறங கேண்மெனப் புகலவான், காதுவெவ வினைவேற் கிராதாதங கோமான் கடியதுன் மதனெனு மொருவன், றீதினை யிழைகருங கரவடாக கெல்லாஞ் சிகாமணி யெனத்திரிந தழல்வான், சோதிசேர் பிறைவே ணியைத்தொழு தறியான் ரெழுஞ்சிவ தலமிதென் றறியான். (ச)

அளவிலா வனங்கள் செகுத்துளான் றேரு மளவிலுன் மறையவர்க் கொன்று, னளவிலா நாரா ருயிர்கொலை செய்தா னளவிலாப் புட்குலம் வதைத்தா,னளவிலா விலங்கு வீட்டினுன் புவியி லதிதியாக கன்புசெய் தறியா, னளவிலாக் களவு செய்வது மன்றி யவன்செயாப் பாதக முலதோ. (ரு)

அன்னதோர் வேடன் சையமால் வரையி லளவிலாககிராதரோ டிருந்து, முன்னியே தீர்த்த யாத்திரை செயவோ ரியாரையு மூடியே கொலைசெய், துன்னுமுன் னவர்கைப் பொருடுகில் கவர்ந்தே யொறுத்திடு நாடொறு மோயான், றுன்னியா றலைதுப் பாவமே தொழிலாய்ச் சுழறரு நாளிலங கொருநாள். (சு)

வேதிய ரனேக ரவ்வழி யணுக வேண்டிய தெதிர்ந்தெனக் கிராதன், போதிரெவ் விடத்தென் றன்னரை மறிதது பொருளொடு துகில்பல பறித்துக், காதிவே தனைசெய் திடுதலு மவரிற் கருதுநான் மறைவலா னொருவ, னீதிசேர் பாவ புண்ணியப் பயனை நிகழ்த்துவான் றுணிந்திவை நிகழ்த்தும். (எ)

துன்மத வினிக்கேள் பாவியென் செய்தாய துகிலொடு பொருளெலாங் கவர்ந்தாய், நன்மதி யில்லா வுயிரகொலை தவிர்தி யளவிலுன் மறையவர்ச் செகுத்தா, யென்மதித் துரைக்கே னீசெயும் பவந்த ளெண்ணிறு மடங்குறு மிதற்கு, வன்மதிக கால வேதையு நாக வாதையு மலாற்கதி யுளதோ. (அ)

போயது காலஞ் செலவுநாட் சிறிது பொய்யுட னிலையென வேண்டா, பாயுநீ ரெழுத்தாம் போனது போகப் பழிகொலை களவினை யினிமே, லாயினுஞ் செய்யா தொழிதிமுன் செய்த வருவினைப் பா வந்தீர் திடவே, யேயும்பல் வகைத்தா தருமமாங் கடைவிற் செய்துகொண் டிருங்கதி பெறுதி. (௰)

நாடொறு முன்னி யீட்டிய மாசை நலமலி யாடையா பரணந்
தேடிய மற்றுஞ் சிவனடி யார்க்குஞ் செழுந்திருநான்மறையவர்க்குங்
கோடலின் றியுதவுதி மற்றுங் கூறிய தருமதா னங்கள்
பீடறச் செய்தி யுய்திறம் புகன்றேன் பிறைகபா ணியைத்தொழுதியே.

என்னநான் மறையோன் புகன்றனன் கேட்ட துன்மதன் பெரிதுள மிரங்கி, முன்னைநல் வினையா றருமதிற் புகுதி முற்றியல் மேவியாக குரைப்பா, னினனுரை கேளா வுளமிரங் கியது நீங்கிய கொடுமையஞ் ஞானம், பணனுமா தவதந் தூயரா தமா தவரீ யுறைதலம் பகருதி யென்றான (கக)

யானுறை தலமேப ராலவாய கதம்ப வனமதன மகிமையா ரிசைப்பார், தானமுந் தவமுந் தருமமுஞ் செயயி லொன்றொரு கோடியா டத் தழைக்குங், கானவ வென்று மவனுமுன் றேடிய காஞ்சன மாடையா பரணம், பூவிலத் துயரா தப் புண்ணியஞ் செய்கென றளித்தனன் பின்னரும் புகல்வான். (கஉ)

தேசிக னெனக்கு நீயலா லுண்டோ சிறப்பொடு மென்பெயர் செப்பி, நேசமார் நீப வனத்தினி லிருக்கு நின்மல னடியவர் தமக்கும், பூசுரர் தமக்கும் வேண்டுவ நல்கிப் புரிசிவ புண்ணிய மென்றே, வாசமா மலர்ப்பொற் றுளிணை தொழுது வணங்கினான் வாங்கினன் மறையோன் (கங)

சேறவு மறைகை கிராதரு மறையோன் சேவடி பன்முறை வணங்கி, யாறலைத் துணுமெம் பலமெலா மகல வாலவாய்ப் பதியினிற் கொடுபோயக, கூறலை கங்கைச் சடிலியன் பினர்க்குங் கோதில்வே தியர்க்குமே நல்கி, மாறலை தரும மெவற்றையும் புரிகென் றுதவினா தங்கள்வான் பொருளை. (கச)

அப்பொருடனையும் வாங்கிய மறையோ னந்தணர் குழாத்தொடுஞ் சென்றே, யொப்பறு கதம்ப வனத்தில்வந் துற்று முறுபெருந் தனமெலா மெடுத்தான், மெய்ப்பொருட் சொக்க னருளினா லந்த

வேடர்க்கிப் புண்ணிய மெனறே, செபபரு மாசி கூறினன வணங
கிச சிவனடி யாாகருமுன் கொடுததான. (கஎ)

பூசனைக் குரிய மடஙகளுஞ் செயதான கேததிரம் பொலிவுறக
கொடுத்தான், மாசறு வேத வேதியர்க கெலலா மகமபொரு ணனி
வழங் குற்றுன், பேசரு மன்ன தானமு மறறைத தருமமும் பிறஙகி
டப் புரிந்தான, பாசவெவ வினைதீர் புணணிய பலததாற றுணமதன்
முதல்பல வேடா. (கஅ)

அஙதியங் தனனிற் கிளையொடு கயிலை தனிறசிவ கணஙகளாயடைநது
முநதிய போக மளவில துயதது முடிவிலா முததியு மடைநதா
ரெங்ஙையார் மதுரை யறிநதிடாா செயத வேடர் டேறினரென்றுற
புநதியால்வசித்தத்தலததினிற்றருமம்புரிபவாபேறறையாருரைப்பார்.

அன்னியர் பொருளை வாஙகிநற றரும மியற்றிய வருமறை
யோனு, முன்னரு முயாவான் கயிலையி லடைநதே யிரண்டற முததி
பெற் றுய்ந்தான், றன்னதாயத் தானே தேடிய பொருளாற் றருமத
தைச் செயபவர் பெறும்பே, றின்னதென றெம்மாற் புகலவும வச
மோ வீசனே யியம்புவ தல்லால. (கஎ)

கேத்திரங் கிருகம வத்திர மன்னங் கிளர்மணங கமழ்நததாம்
பூலம, பூததிரண் மாலை சந்தனம் பான காதிய பொலஙகுடை விசி
றி, காத்திரம் வருந்தாத் தோற்கழல் கதமப கானம்வாழ் சிவனடி
யார்க்குப், பாத்திர மிவரென் றெண்ணியே கொடுப்போ ரடைகுவ
பரன்சிவ லோகம். (கசு)

சங்கர னிடத்தி லன்புசெய் மறையோர்க குதவிய தருமதா னங
கள், வெங்கர வடர்த்தோ னயனவங் தறியா மேனமையுத் தமபல
னளிக்கும், பொங்காா வளைந்த வாலவாயப பதியிற் பொருந்துப கா
ணங்க ளோடுங், கஙகரங் தரித்த சிவனெனக் கிருக தானஞ்செய பவ
ர்பயன் கருதில். (உ௦)

சேடனுன் முகன்மான் முதலியோ ராலுஞ் செப்பொணு கங்கி
வேண் முருகன், கூடலு யகன்ற னருளினு லறிவ ரெனிலவர் பேற்
றையார் குணிப்பார், காடருங் தேசாக் தரியாாய்த் தலத்தை காடிய
சிவனடி யார்க்கு, வீடிடங் கொடுப்போர் அகளுக்கா யிரமாங்
கற்பமே வுவர்சிவ லோகம். (உக)

அன்னதா னத்தை நிகரென வியம்ப வருமபெருந் தானமு மில்
லை, யன்னதா னத்துக் கிணையதாய்ப புகல வரியமா தவங்களுமில்லை,
யன்னதா னத்தை யொப்புற வுரைக்க வரியதாந் தருமமு மில்லை, யன்
னதா னம்போ லறம்பொரு ளின்பம வீடிவை யுதவுவ தியாதே.(உஉ)

அன்னதா னந்தீாத தந்தல மூாத்தி யருமறை வேள்வியா கமங்க
ளன்னதானமபூ சனைசெபந தியான நிடையட் டாங்கமா யோக
மன்னதா னங்கிண் சரியைநற் கிரியை யோகமெயஞ் ஞானமு மாகு
மன்னதா னத்தி னன்றியீங் குரைத்த யாவையும பயனபடா தனறே.

அதிதியர் கோடி துயப்பதி லதிக மரனடிக கன்புளோன் றயதத,
றதியுறு மவனிற் கோடிமெய்ஞ் ஞானச் செயலுளோ னொருவன
றயத் திடுதல, பதியுறு ஞான வானிலுங் கோடி பாதநொடு மயிக்க
வான றுயததல், கதியுறு மன்னங் கொடுப்பவாக குமையுங் கடவுளுங்
தொண்டுசெய திடுவார். (உ௩)

கதமபமா வனத்தின மேன்மையான மலத்திற இருமியுங கடவு
ளா மெனறு, விதமபெற வடைநதோர் யாரையும வரையா ரறிஞ
ரெம் மீசனென் றெண்ணி, விதமபெற வாறு சுவையுட னன்னம்
விரும்பிய வதிதியர்க ளிப்பார், திதமபெறு கயிலைப போகமுந் துய
ததுச சிவமதா முத்தியுஞ் சேர்வார். (உ௪)

அரிவையர் மறையோ ரனேகமாங் கோடி யிலக்கமாக கொன
றவெம் பாவம், விரிபுவி யுளதீர்த தங்கணமூழ கினுமூ வேளவிசெய
யினுமுற்றுந் தீரா, வரிசடை யமல னடியரை யிறைஞ்சி வாழததி
நன் மலரடி விளக்கி, யுரியநீ ருடகொண் டருத்தியூண சேட முண்டி
டி லொழியுமீ தண்மை. (உரு)

நவையிலா வொருமண் டலமதிற பாதி நாளேனு நியமமா கவி
லுஞ், சிவனடி யாரை யமுதுசெய விததுச சேடமுண் டிடின்முயல்
வலிபோ, மவமுறு கயநோ யுதரநோய் வெகுநீ ரிழிவுவெகு சுரம்
பெரு வியாதி,·தவலறு வாதங் கபமபித்த மிவற்றாற் றங்குநோய்
மற்றும்போ முண்மை. (உசு)

குடும்பியாய் வந்த வதிதியர்க் கன்னங் கொடுத்தொரு வறசாம பு
ரக்கி, லிடும்பைதீ ரவிமுக கொங்வொராண் டாகக் கயிலைவாழ்ந் தெ
ய்துவர் முத்தி, நெடும்பெருஞ் செல்வ மெய்தினர்க் கீதெ னிலைகடன்
கொடுத்துவாங் குதலா, மடும்பனல் குரவா லேற்பவர்க் கீதே லாயிர
மடங்குநற் பயனும். (உஎ)

திதியினி லன்னஞ் சிவனடி யார்க்கு நலகினோர் செலுத்துமோ ரவிழுக், கதிகமோர் வருட மாகவான கயிலை யடைந்து நன முத்திய ம பெறுவார், விதியினுன் மறறை யன்னிய தலத்தின் மரிப்பவர்க ளித் தல மேவிக், கதிதரு சிவதீாத தத்தினுற் றிலதர்ப் பணஞ்செயி லருங கடன கழிககில். (உ௯)

தலைமுறை கோடி யன்னவா பிதிர்க்க டாழ்ந ரினுங்கரையேறி நிலைபெறு கயிலை யெயதுவ ரெனபு நீடிரு வாலவாயப பதியின மலைவறத தாபித் திடிலருங கொடமோ பாவிய ராயினு மாறு வலைவறு சிவானு போகமு மருந்தி யமலமா முத்தியை யடைவார்.

பாசிவ புராணம படிபபவாக கனனம பகுத்திட லருமபொரு ள கொடுததல, விரசுமெய யனபாக் களிபபதிற கோடி மிகுபயனடை யுமீ தன்றிப, பிரசமா ரிதழி வேணியாக் கீத லாகுநோ பிறிதிலை யென்று,வுரைசெயு மவரே தேசிக ரவருக் குதவுத லியாகுரு பூசை.()

வேறு.

பாதிவரை ந துணபவாககும படைபபவாககு நிறைகுறையப் ப டைப்பிப போர்க்கு,முந்தையதி பாதகம்வந தடையுமென வாகமங்க ண மொழிதல கேடடுஞ,சிநதைசெயா தவைசெயயிற பசாசரகக ரசு ரர்கணஞ செறிந்த அயககு, நிந்தனையாருமபுகல லூாப்பன்றி யாய க்கட்ட நிரையுஞ சேர்வார். (௩௨)

மூனைவருககு மமாருக்கு மாலயாக்குங கிட்டாத முதன்மை வேணடி, லனைவருககு மொருபடித்தாய வேடமே பொருளெனவா ங கவரை யெண்ணி, நினைவருககும் வஞசமின்றி யடைவுடன்போ னகம்படைத்து நிறைவு செயக, வினைவருகக மகறறுமகே சுரபூசை செயவதரன் விருமபும் பூசை. (௩௩)

புழிந்திடுபொய் விரத்தர்குருத் துரோகியர்பூ சனையிழக்தோ ரமிதஞ் செய்வோா, மொழிக்தசிவத திரவியம்வர்ச சிதமில்லா ரபகரி க்கு முழுநின் மூட, ரொழிந்திடுபொயப் பொருள்விலைகருச சிவலி ங்கம் பூதியுருத திராக்கம் விற்போர்,வழிந்திடுமோ கமவசனம பொய் யென்போர் பதிதரென வரைந்து நீககி. (௩௪)

தேசிகர்பூ ருவமுமகமு திருவாண தீக்கையருத் தாமுஞ் செய்பு, ம்ாசகறும் விசேடதீக் கையர்மேற்கு முகமுமருஞ் சமய தீக்கை, யேசறப்பெற் ரோர்தெற்கி னபிமுகமு மாயெழிலா சனமுஞ் சேர்ந்

தி, சேசமுறு குருசேட்டர் கனிட்டாமுறை யடுத்திருத்தி நிறைவு செயவோர். (௩௫)

வேறு.

சாத்திரம் புராண மாகம மெழுதித் தருஞ்சிவ பத்தருக் களிப்போர், நீத்திரள் வாதை யணுகுறா வாறு புரந்துளோர் திருமுறைக் கவளி, பூத்திடு மன்பாற் கயிறெழுத் தாணி பொலிதரு சாசுவதி பீட, மேத்தியே படிப்போ ரிருந்திடுமே பலகை யிரத்தகம பளமுத லீவோர். (௩௬)

சொல்லிய விவைக்கோ ராயிரம வருடஞ் சோமசுந் தரனுரு வடைந்தே, யெலலொளி விரிக்கும் பெருஞ்சிவ லோகத் தெய்திவாழ் குவர்திரு முறையை, மல்லலசே ரிலலத் தெழுதிவைத் தன்பால வாசிப்போர் பூசிப்போர் பவந்த, தொலலையின மீளா முத்தியை யடைவ ரும்பாரா யகனறிரு வருளால. (௩௭)

வாணமே முதல விலிங்கங்கள் பூசித் திடுமென வான்முறை யளிப்போர், பேணிய சங்க மருக்கிய மணிநீர் பெருக்குபாத் திரமுருத் திராக்கம, பூணுமா சையிஞ்ற பூசுமவெண் ணீறு போறறுமெய யன்பினர்க் கீவோர், வேணிய னருளான முப்பதங் கடந்து விமலமா முத்தியெய துவரால். (௩௮)

நீபவா ரணிய மெனுமுரை கேட்க முத்தியெய் திடுமெனி னிமல, மாபரன றலத்தில் வசித்தறம புரிவோராக குரைப்பதென வளம்பெறு ஞான, தீபமா மவாகள கொடுத்தபோக குணடாஞ் சிவனருண் மீள்கிலா முத்தி, தாபர மிஃதென றிக்கதை கேட்போர தனிப்பெரு முத்தியை யடைவார. (௩௯)

இக்கதை படிப்போர் தங்களுக்கன்பா லிருமபொருளாடையா பூரண, மிக்குயர் வாக னுதிய டசுக்க டானியம வேண்டுவ நல்கிச, சொக்கனென் றவரைப பூசனை புரியிற் சொக்கனே கொண்டருள செய்வான், றக்கபே ரருளாற செயபவா முத்தி யெயதுவர் சத்தியம் புகன்றேம். (௪௰)

கருணைசேர் மதுரை நாயக னுமையங் கயற்கணாள் கணபதி கந்தன், வருணமாா நந்தி கேசன்மால பிரமன வானவர் முனிவர்சூழ ந்திருந்து, பொருணனி விளங்கும் புராணத்தே சிகரைப் போற்றியே கேட்டுள முவப்பார், தருணமார் புராண மண்டபஞ் சிவனு லயஞ்சத்தி சரசொதி பீடம். (௪௧)

தோரணந் திகழ்மேற் கட்டிபட் டாடை தொடுத்தபூ மலர்விதா னத்தாற, ஞாரணி புகழுமண் டபமலங் கரித்துச சரசோதி பீடம் வைத்தலரா, லாரணம பரவு முறைமையைவைத துமைமையயாளையா வாகித்தர்ச சித்தே, பூரண பத்தி யொடுமெணி தூப நிவேதனங் கொ டுத்துடன் போற்றி. (சஉ)

படிப்பவா முகம்பார்த் தினிதுகேட் டிடுக பராமுகஞ் செய் யொணு செய்தோர், மடிப்புறு நெஞ்சர் விருப்பிலர் புராண மாக்க தை பொயயெனப புகல்வோர், துடிப்புற மூன்று கோடிமா நிரை யங் துளைந்துநாயச் செனனமே யெடுப்பர், கொடிப்பொடு புராண தேசரை மனித ரென்பவர் வாயப்புழு நோயர். (சங)

பத்தியாயக் கேளா ருயாங்தவா சனத்தி லிருந்துகேட் பவரழுக் காற்றும், சித்தமவே ருகி வேறொரு பொருள்கற் பிப்பவர் வாதிக்கு ஞ சிதடர்,மொயததிடும பனறிச செனனமே யெடுபபர் மூடரா யன் பிலார் வன்பான, மததரா மனமற் றகந்தையாற் கேட்போர் வனத் தினி லெட்டியாய் முளைப்பார். (சச)

நியமமாயக் கேட்டு முற்றுமுன் னடுவே யெழுந்ததங் கருமத் தா னிக்கி, யமறப் போகிற் செல்வந்துய்த் திடுரா வீறுறு தழ்ந்தி டை யிழப்பார், பயமற யஞ்சத் தேறியே யிருந்தும் பாகிலே யருந்தி யுங் கேட்போ, ருயமதி யிலாரயக் கழுதுனை யேறி யுயிர்பா தபித்தி டக் கிடப்பார். (சரு)

கண்டுயில் கொள்வோர் கூகையா யுதிப்பார் கதைபடித் திடுஞ் சிவ சபையிற், பண்பொடு கேளார் சேக்கையிற் கிடந்து கேட்பவர் பனிவரை விடாிற், புண்படு கொடிய பாந்தளாய்ப் பிறப்பர் புகலு மிக் குணமெலா நீக்கி, வெண்படு தாழ்ந்த வாசனத் திருந்தே யினிது ப சாரமு மியம்பி. (சசு)

பத்தியாய் நியமம் படைத்துநூல் விதியாற் பகருமிப் புராணநூ ல் கேட்போர், சித்தியுந் தருசம் பத்துநல லறமுஞ் செலவமுங் கல்வி யும் பொருளும்,புத்தியுஞ் சிறந்த மனையும்புத் திரரும் புகழுநற் போ கமு ஞான, முத்தியும் பெறுவர் சத்துரு ரசிசகு நினைத்தவை முழுது மெய் துவரால். (சஎ)

தொடங்குமா தியினும் புராணமத் தியினுந் தொருத்தவந் திய த்தினுந் தொன்னூ, லடங்கவுங் கேட்ட பயன்றரு மகேசு ராபூசையந்

தணர்கள்போ சனமு, மிடஙகெழு மனயா வியறறிட வேண்டு மிய
மபுமிக கதமபமான மியறா, றிடஙகொளப் புகனறேந் திருவிளை யா
டற கதைக்குமுந தினதிருப புராணம். (சஅ)

காசியி னுமககிம் முறகதை புகனறே மிலையா னனுககையாற கு
ருதி, நேசமோ டிவணீா வினவலான முழுதும புகன்றன னிறைந்
துளம வாழ்நதீா, மாசினமா தவததி ரனத்தமிழ முனிவன் கூறின
ன மாதவா கேட்டுப, பாசவெவ வினைதீாத துயாந்தன மென்றார் பா
வினா பனமுறை பணிநதார். (சகூ)

எந்தமா தவமுன் செயதன முன்னு லிககதை கேட்கவென் றி
யமபி, முநதுமா தரவா லிரதநகுண டலமு முயஙகுபொன னுடையுந
தரிததுக,கநதநாண மலரா லருசசனை செயதார கடமுனி கதமபமா வ
னததின, வநதருள் சொக்கைத தியானிததன னவாககு மகிழசிறந தா
சிகூ றினனல. (ருo)

கும்பமா முனியும் வசிட்டனே முதலோர் கூறுமெண் ணுயிரத்
தவரு, மெமபிரான றிருமுன னெழுந்துசென றிறைஞ்சி யேததினு
ரேததனு மிமையோர், தமபிரான் மூல லிஙகததி னினறும தனியி
டை மீதினிற றேனறி, யுமபாநா யகியோ டகமகிழந தவாககுக் கா
டசிதந் தொருமொழி புகலவான். (ருக)

மாகமார் கதமப வனததின்மான மியநீர் கேட்டக மகிழ்தலான்
மறறு,மாகம புராண மனைதனையுங் கேட்ட பயனுறு மகததிய முனி
யை,மோகமா வினைதீ ரனபினீா பூசித திடுதிாகம பூசையா முனியீ,
ரேகமா மெமமைக கேளுமின வரமென றியம்பிட மாதவ ரிசைப
பார. (ருஉ)

சோமசுந் தரநின றாளிணை தொழலாற் றென்மைசேர் பாககிய
மியாவுங, காமுற வடைநதே மின்பதத தனபுங கதமபமா வனததின்
மான மியமா,மாமைசேர் கதையை நாடொறுங் கேட்டு மகிழ்வொ
டும் படித்தும்போற் றியுமே,சேமமார் தலத்தில் வசிக்கவும் வேண்டு
ம வரந்தரு கெனறனர் சிவனும். (ருங)

தந்தன னுமக்கிவ் வரமெனப் பினனுஞ் சாற்றுவான வைகையி
ன வடபான், முந்தைநாண் மலரோன் கரிசுதீர்த் தருளு மூலலிங் க
த்திற்கு மேல்பா, லுந்துநீர் நதியின் மூழ்கியே யெம்மை யுவந்துசே
வித்துநீ ரிருமென், றிந்துசே கரனு மிலிஙகத்தி னுள் ளிருக்தமிழ் மு
னியொடாங கிருந்தார். (ருச)

காலகா லத்தி னதியினீர் மூழ்கிக் கருணைசேர் சொக்கநா தனை
யு, மேலவார் குழலங் கயற்கண்மா தினையு மிறைஞ்சினர் போற்றி
வாழ வுற்றார், தாலமேழ் பரவு மகத்தியன் * பொதிய வரையிற்றன்
னொருகலை யிருத்தி,மூலமா மதுரை வாழ்வாழ வுறுவான முத்தமிழ்ச்
சிவனருட் டழைக்க. (௫௫)

என்றுபா தவத்து நயிமிசா ரணிய முனிவருக் கியம்பினன் சூத
ன், றொன்றுமாகக் கதைகேட் டனைவருந் தொழுது துதித்தனர் பூச
னை செய்தார், வென்றிமா தவவிக் கதையுளந் தேக்கி மெய்த்தவந்
தழைத்தன மென்றார், மன்றல்சோ மதுரை நாயகன் றிருத்தாள் வா
ழ்த்தினர் திருவுளம் வாழ்ந்தார். (௫௬)

வேறு

ஓதுமஞ்செ ழுத்துவாழி யோங்குகூடல் வாழியென்
னாதனீதி யங்கயற்க ணங்கைபங்க னம்மலர்ப்
பாதபங்க யங்கள்வாழி பரவுநூற்பு ராணநூல்
மாதுபூதி வைதிகம் வழக்குசைவம் வாழியே. (௫௭)

பதினோராவது துனமதனமுதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௦௯௦.

கடம்பவனபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தல்.
க.	உ௭.	கெணட	கொணட
உ.	௪	வீயூகி	வியூக
௬.	௬.	வககிரிதா	வககிரிதர
௭.	,,	கதையை	கதைதயை
௬௨.	க௰.	செயயும்	செயயும
௬௯.	௯௰.	சாணை	சாணை
௭௰.	௨.	சாணை	சாணை
,,	[illegible]	மெயயெயில்	மயயெயிலி
க௨௭.	[illegible]	பாகமே தமா	பாதகமடமா
க௩௮.	௮	கா [டி	காா
க௬க.	[illegible]	சொாடி	சோாடி